Věnováno mistru B. Smetanovi.

Blaník.

Zpěvohra o třech dějstvích.

Slova od Elišky Krásnohorské.

Hudbu složil

Zdenko Fibich.

Op. 50.

KLAVÍRNÍ VÝTAH.

V PRAZE.
FR. A. URBÁNEK.

Osoby.
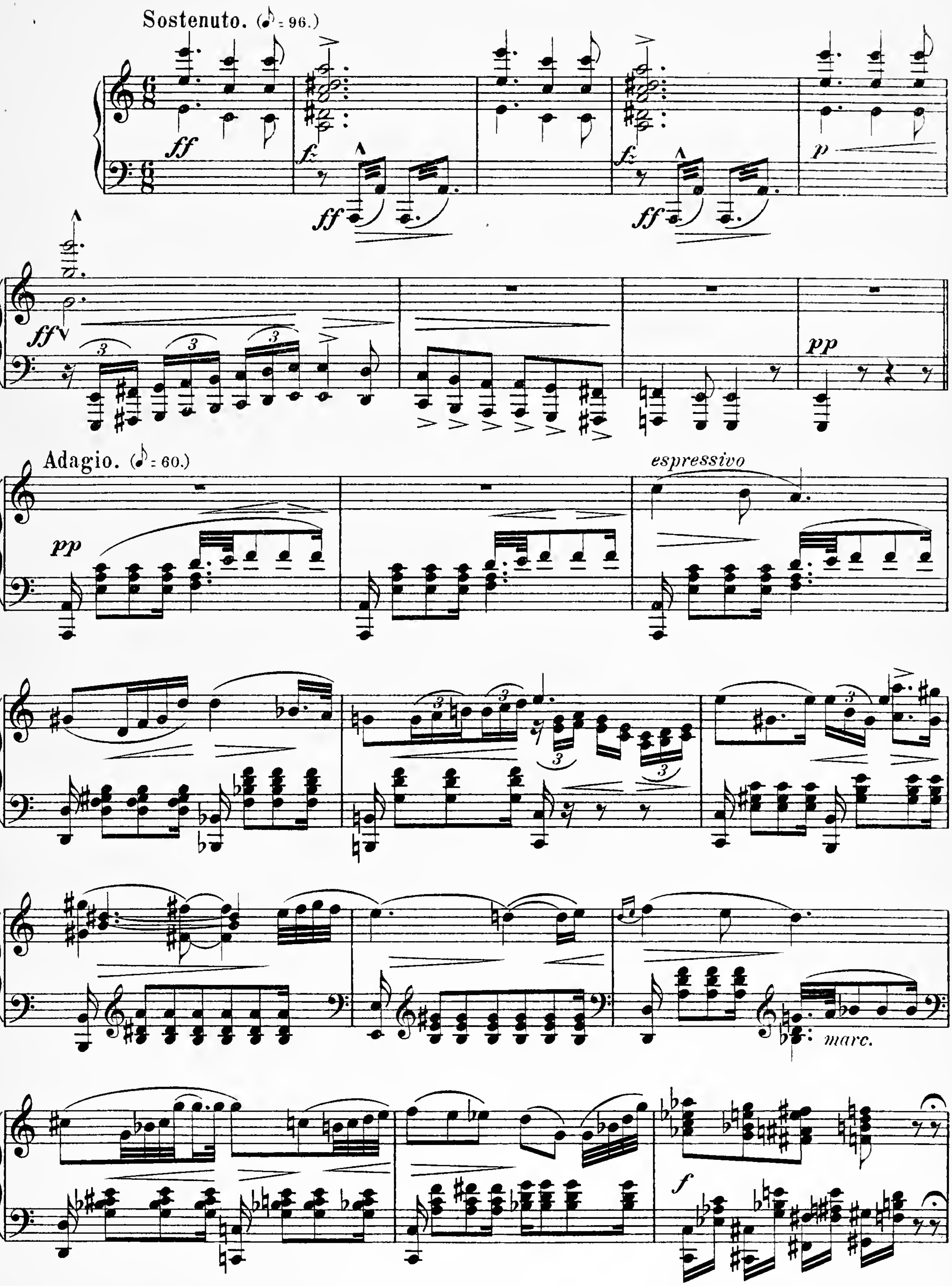
Jan z Dohalic, zemský soudce.	Bass.
Helena, jeho dcera.	Sopran.
Bořek, jeho syn.	Bariton.
Zdeněk ze Zásmuk.	Tenor.
Krištof z Raedernu.	Tenor.
Domovít, stařec.	Bass.
Jarmila, jeho dcera.	Sopran.
Hlasatel.	Bariton.
Oldřich z Rožmberka, starosta rytířů blanických.	Bass.
Perchta, bílá paní.	Alt.
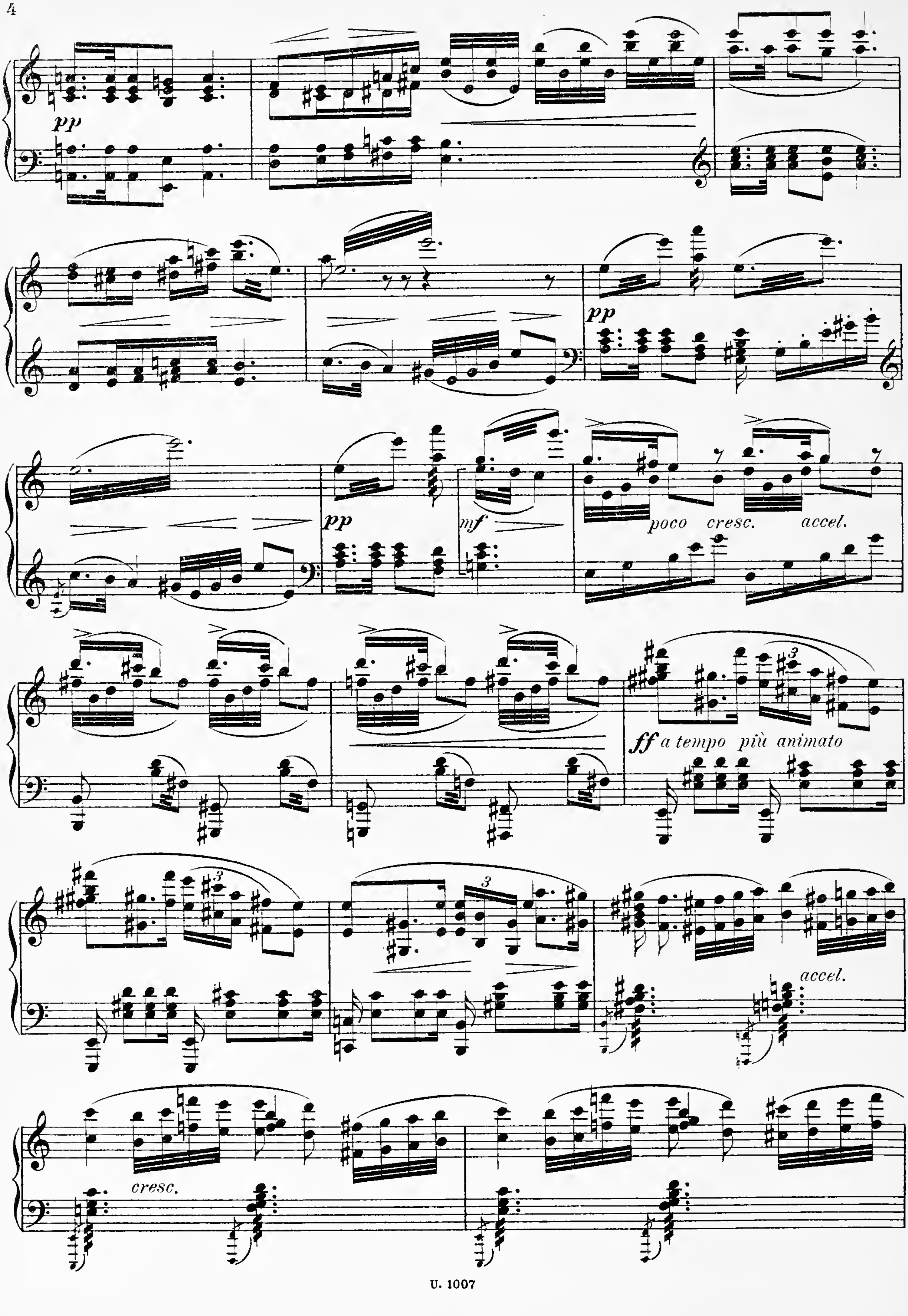
Měšťané a měšťky. Vězňové. Biřici. Čeleď. Vzbouřenci. Venkovanky. Několik šlechticů. Úřední osoby. Rytíři blaničtí.
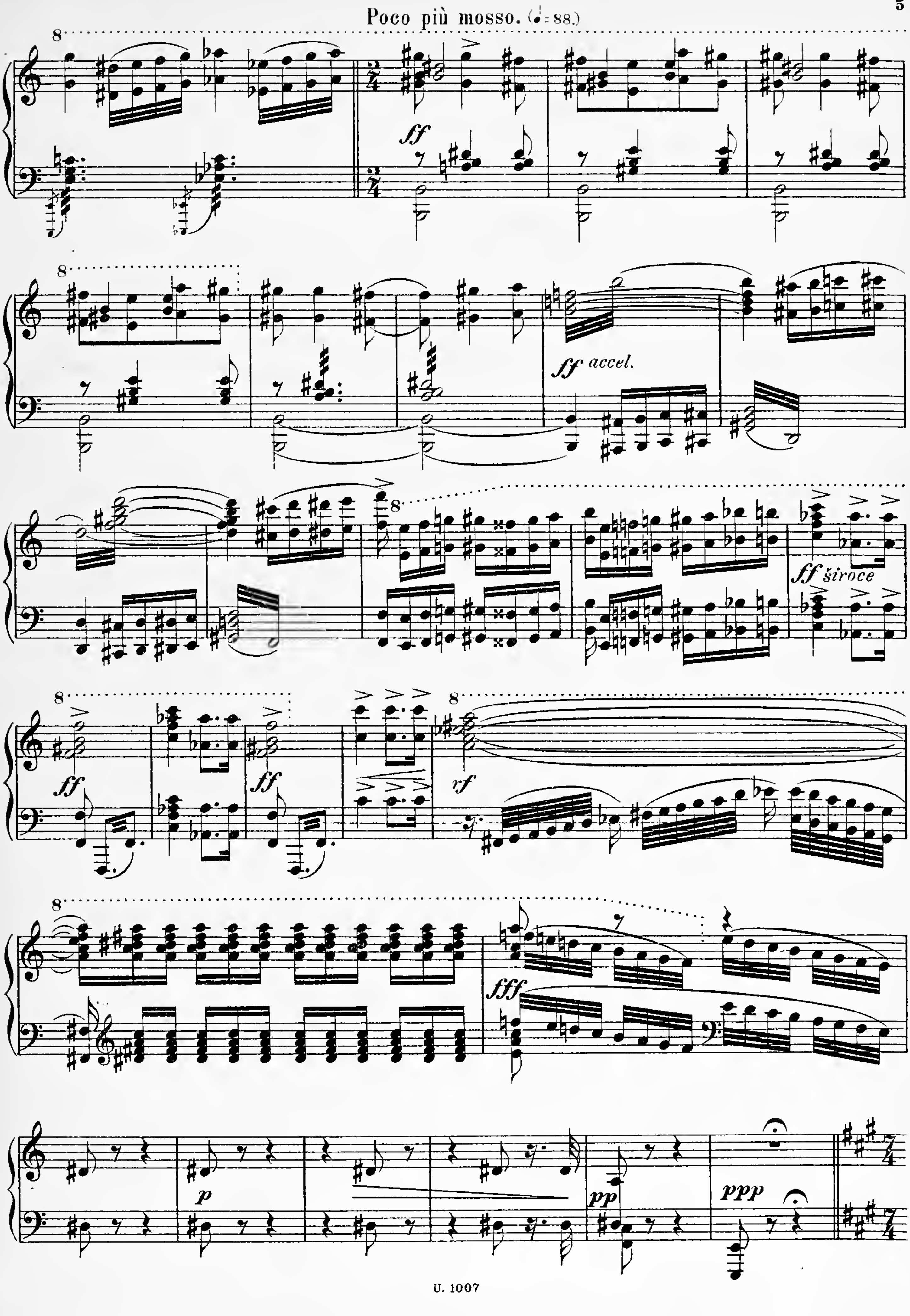
Děj v Praze, pod Blaníkem a v Blaníku.

Rok děje 1623.
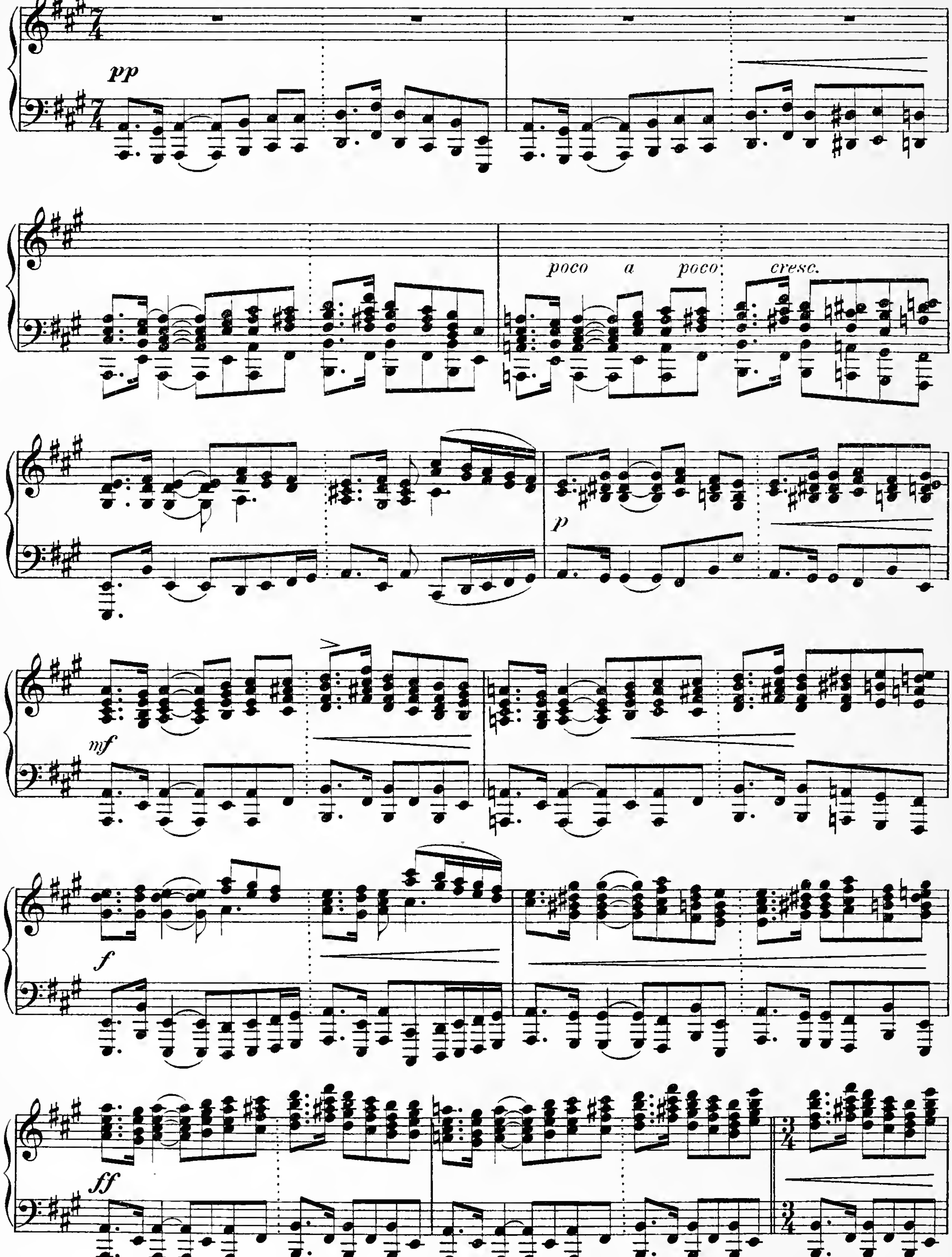
Předehra.
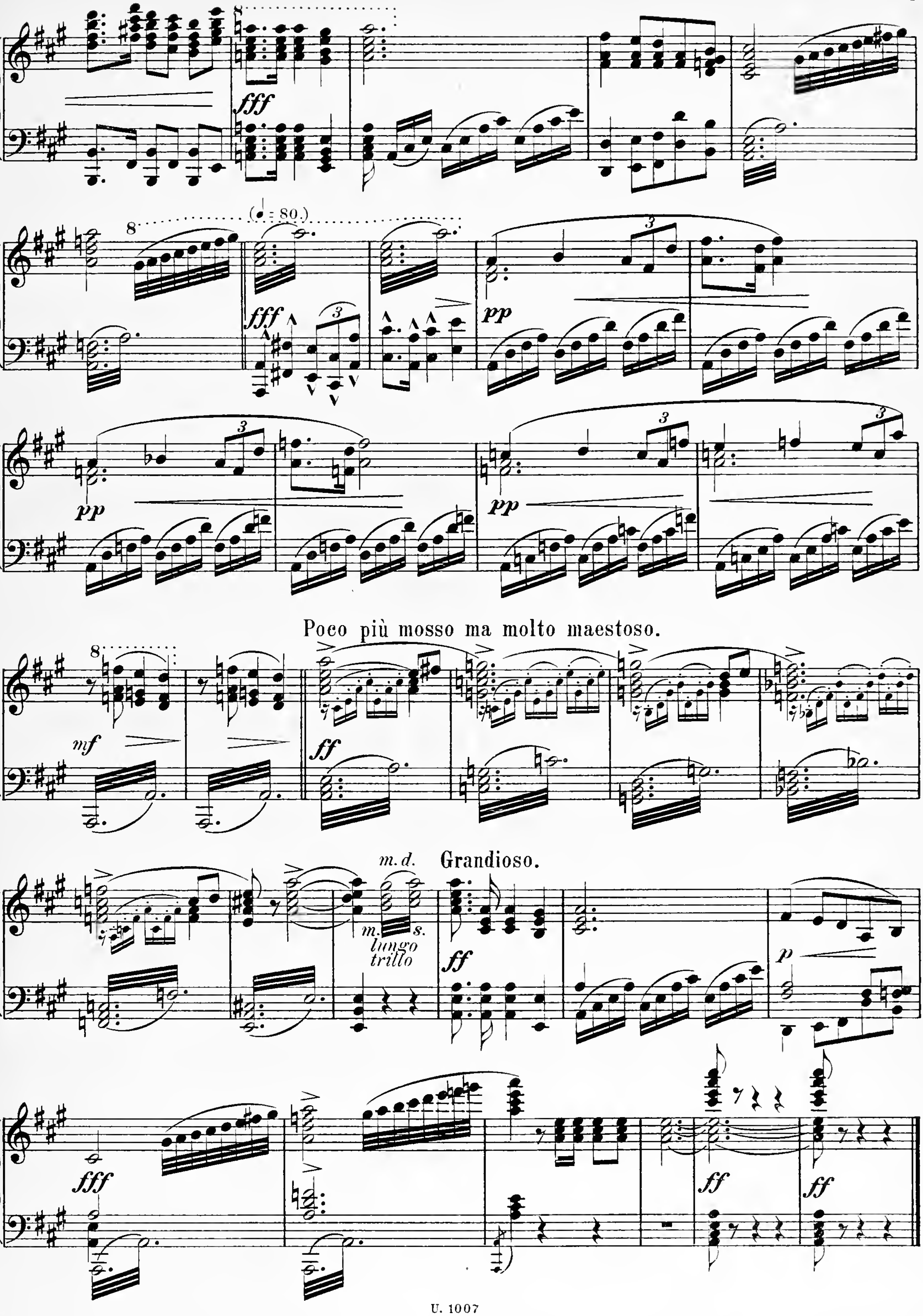

pp
pp
pp
mf
poco cresc. accel.
ff a tempo più animato
accel.
cresc.

Poco più mosso. (♩= 88.)
ff
ff accel.
ff široce
ff
ff
rf
fff
p
pp
ppp

Alla Marcia. (Slavnostně.) (M.M. ♩ = 69.)

fff
(♩= 80.)
fff
pp
pp
pp
Poco più mosso ma molto maestoso.
mf
ff
m.d.
Grandioso.
m. s.
lungo trillo
ff
p
fff
ff
ff
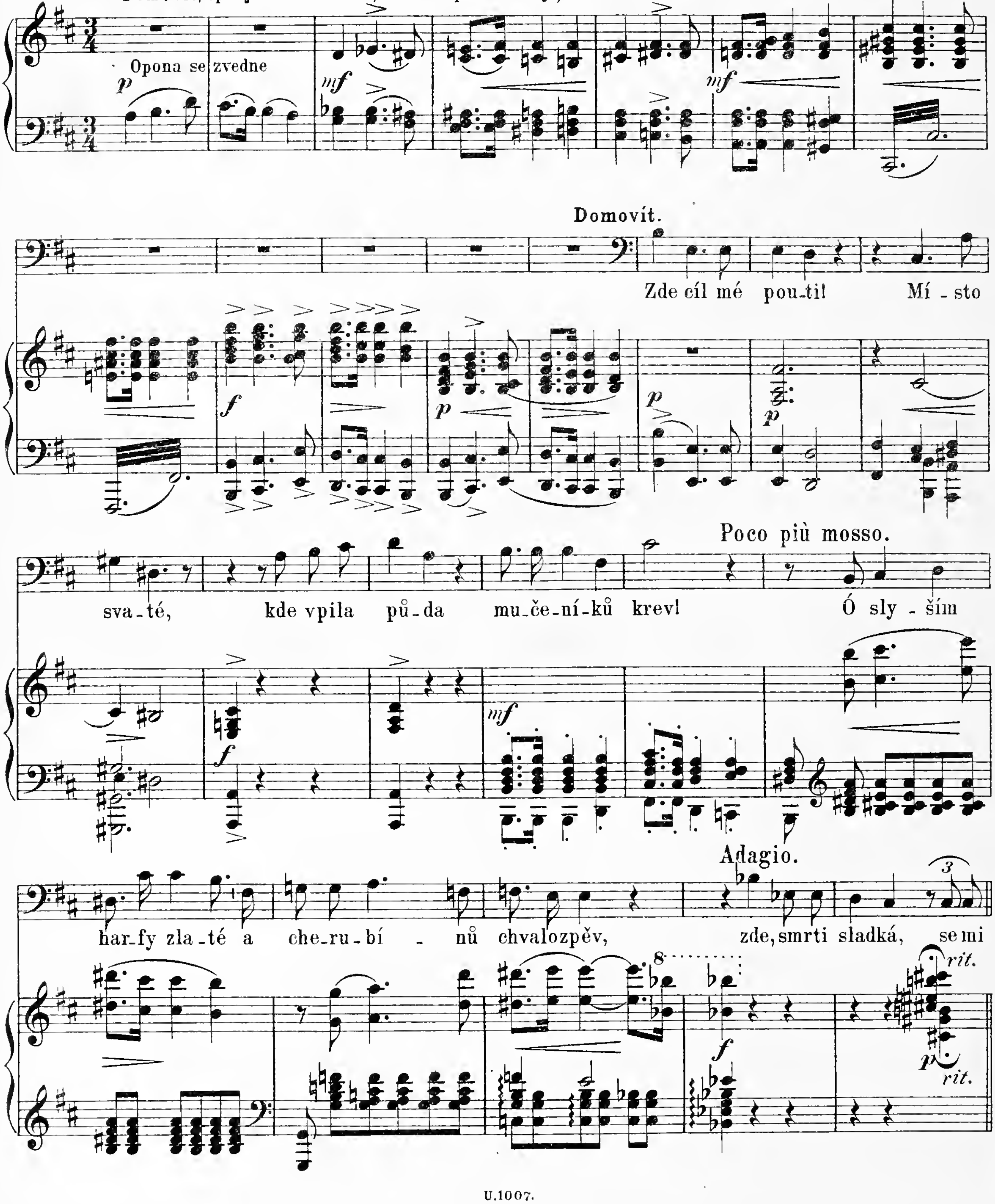
Dějstvi I.

Náměstí staroměstské v Praze. V levo část radnice s vchodem, v pravo dům, v němž několik oken osvětlených. V zadu chrám Týnský ozdobený kalichem, jenž jest ovinut provazy a připraven aby mohl býti spuštěn. Všecko zasněženo. Slyšeti vichřici. Pochmurný soumrak.
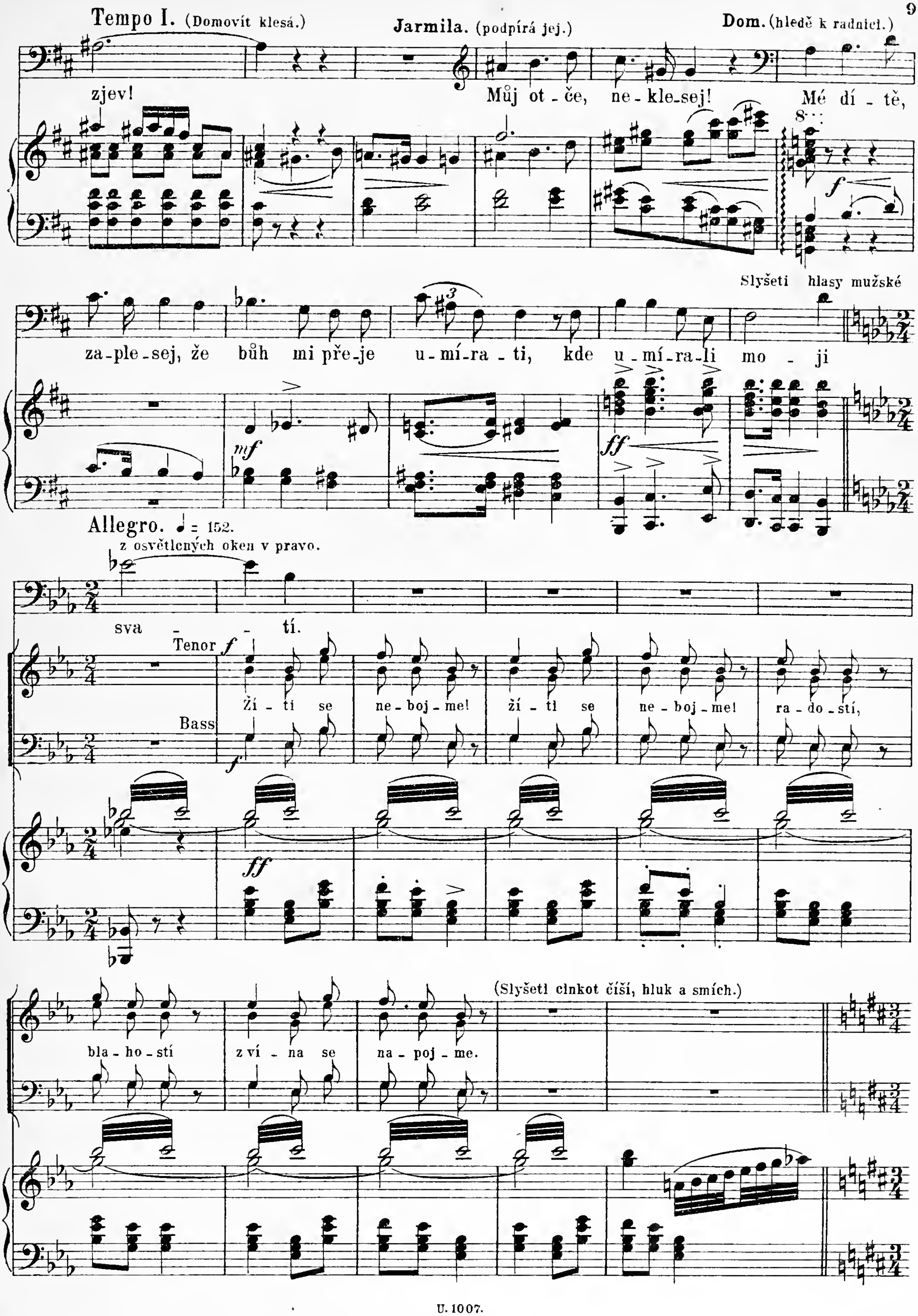
Výstup I.
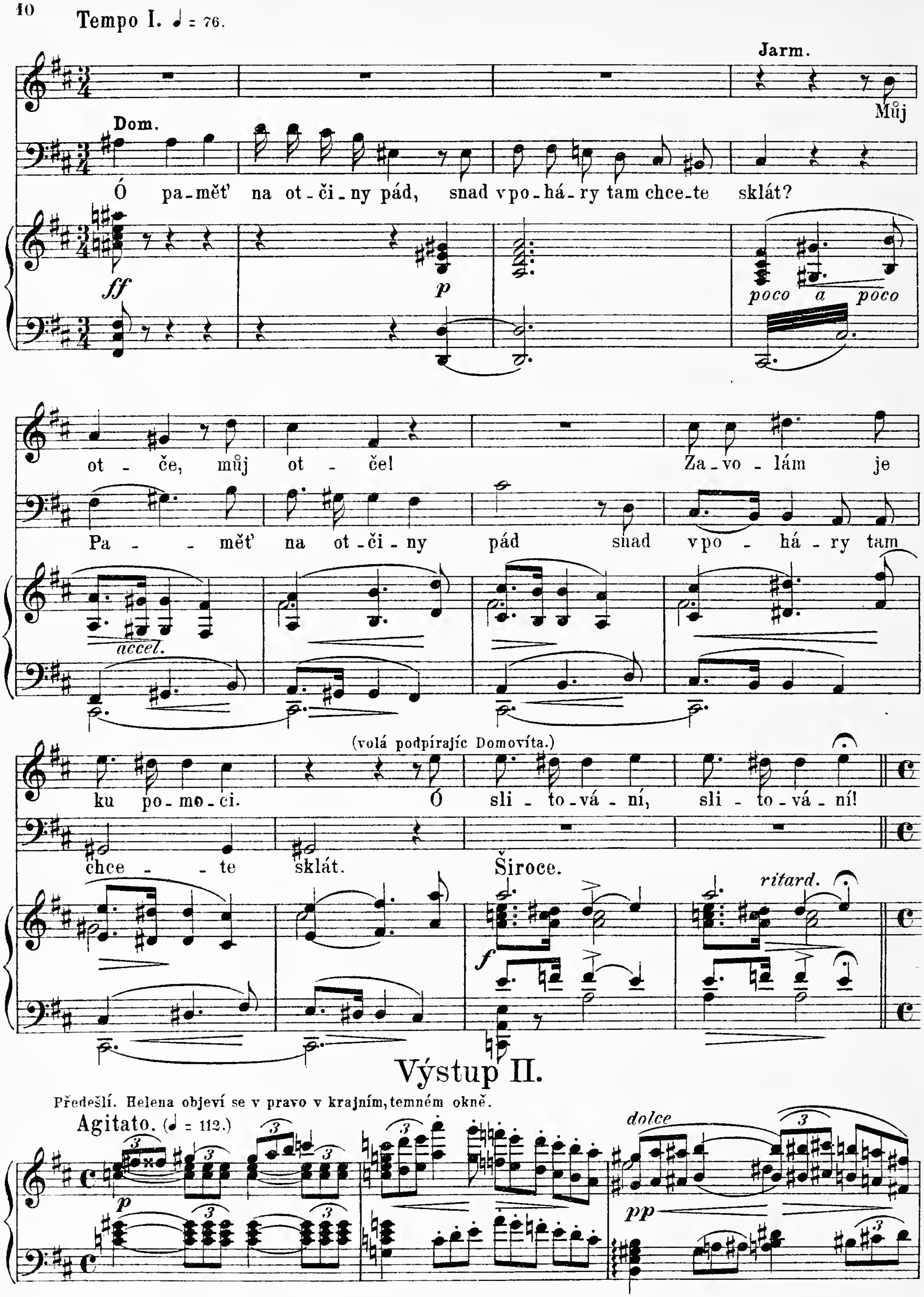
Moderato. (♩ = 76.)
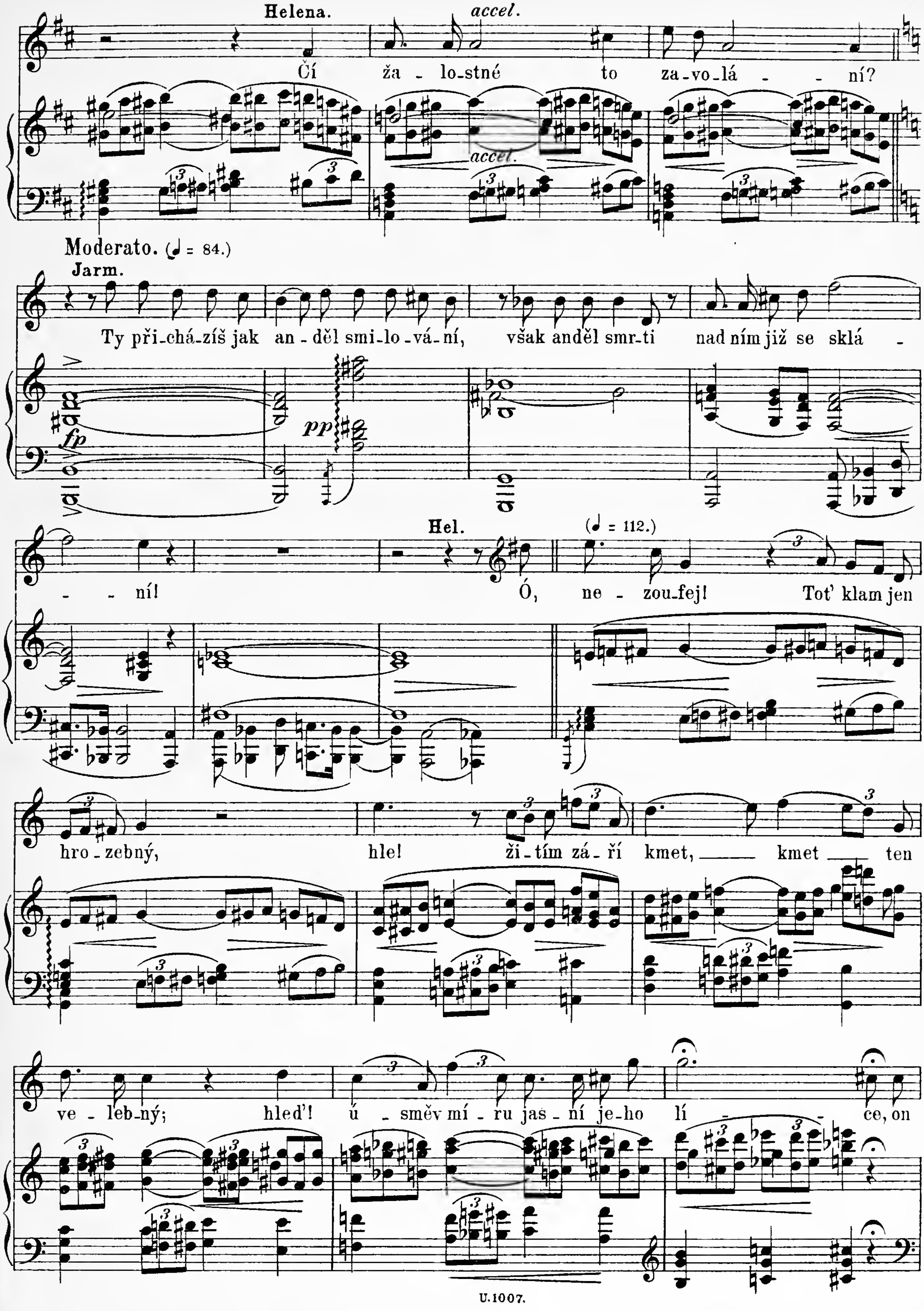
Domovít, opíraje se o Jarmilu, vchází s pravé strany.)
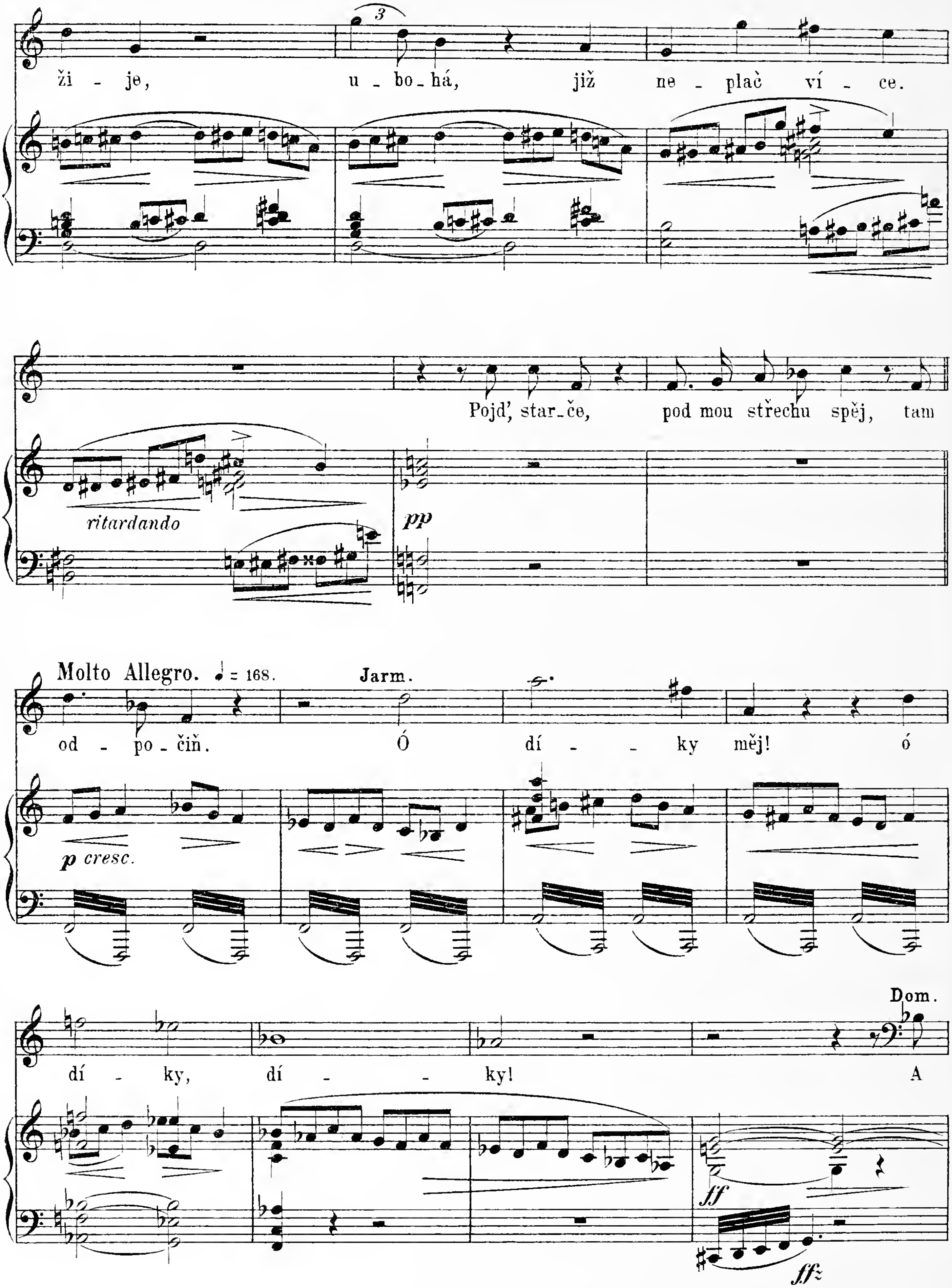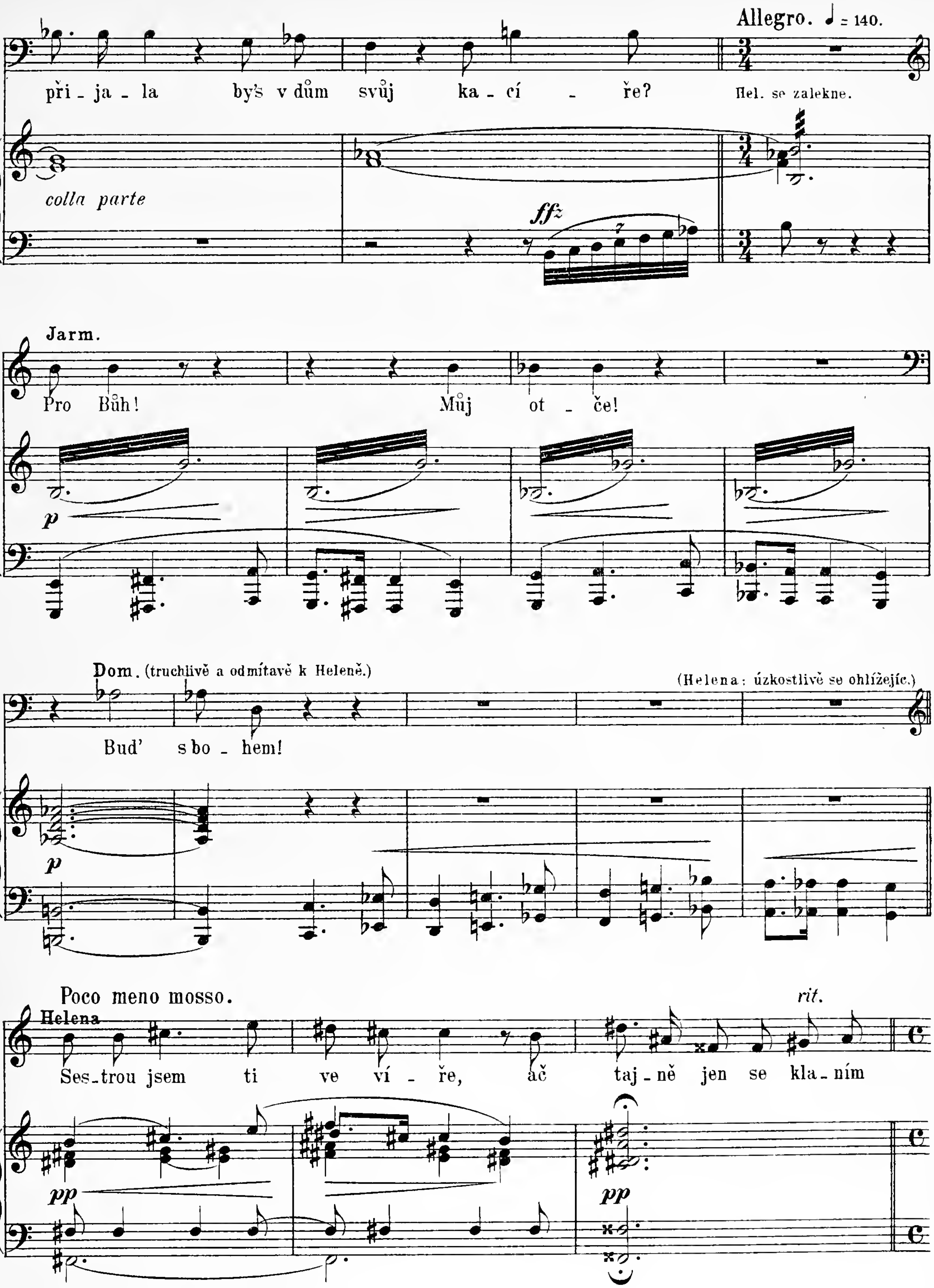

U.1007.
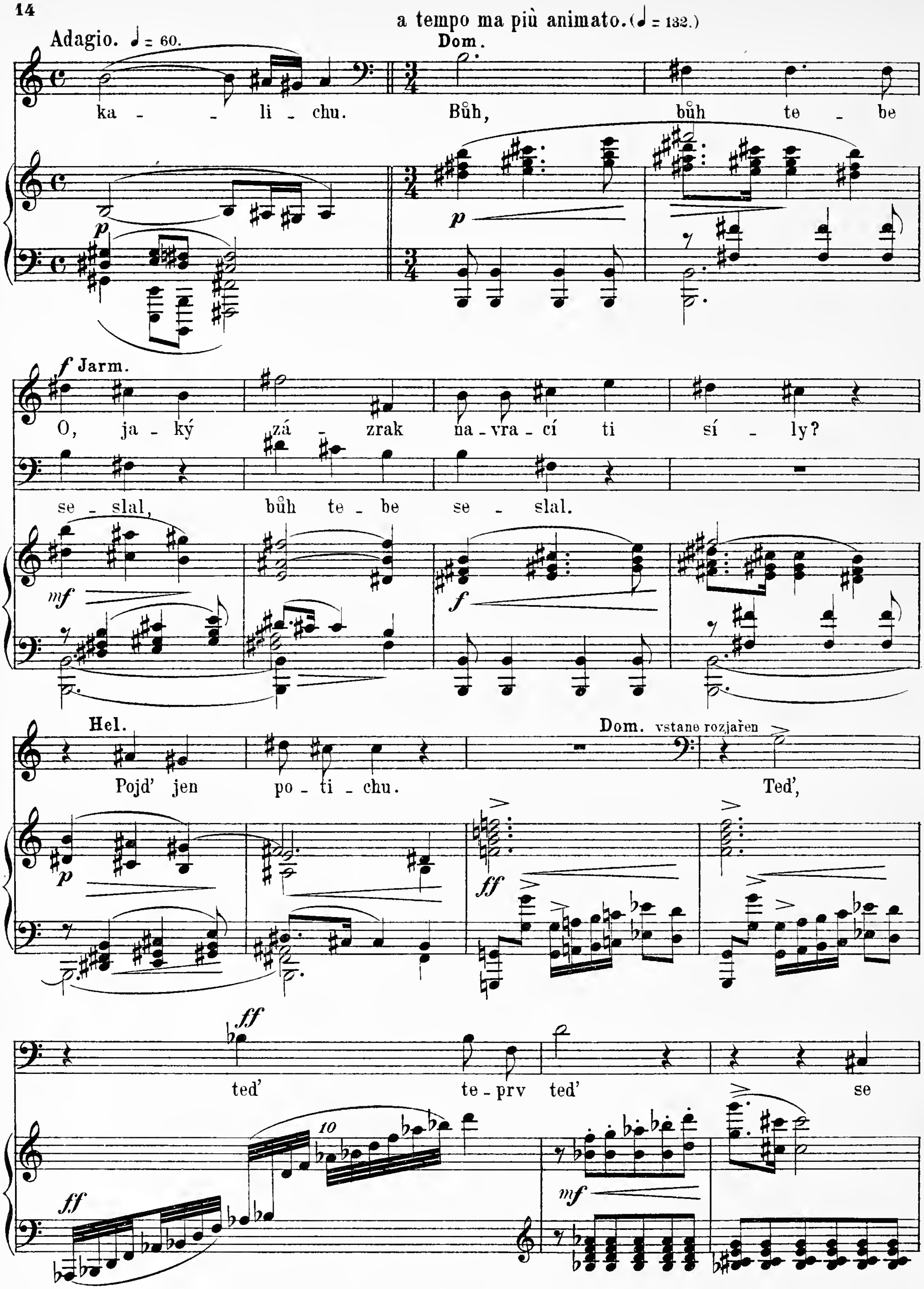

Tempo I. (Domovít klesá.)
Jarmila. (podpírá jej.)
Dom. (hledě k radnici.)
zjev!
Můj ot - če, ne - kle - sej!
Mé dí - tě,
zaplesej, že bůh mi přeje umírati, kde umírali moji
Slyšeti hlasy mužské
mf
ff
Allegro. ♩ = 152.
z osvětlených oken v pravo.
sva - tí.
Tenor f
Bass f
Ží - ti se ne - boj - me! ží - ti se ne - boj - me! ra - do - stí,
blaho - stí z ví - na se na - poj - me.
(Slyšeti cinkot čiší, hluk a smích.)
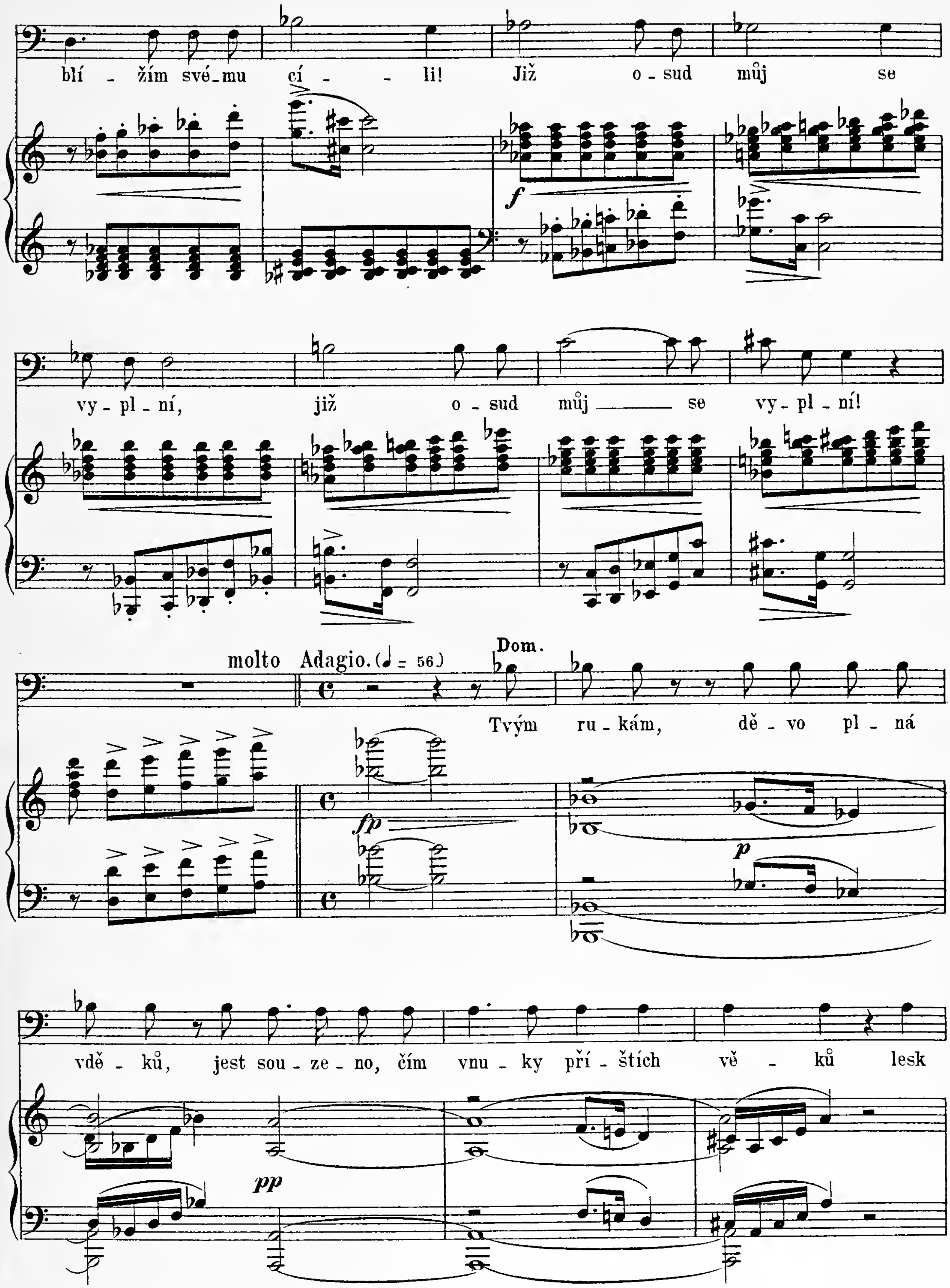

Tempo I. ♩ = 76.
Jarm.
Můj
Dom.
Ó pa-měť na ot-či-ny pád, snad v po-há-ry tam chce-te sklát?
ff
p
poco a poco
ot - če, můj ot - če!
Za-vo - lám je
Pa - - měť na ot-či-ny pád snad v po - há-ry tam
accel.
(volá podpírajíc Domovíta.)
ku po-mo-ci.
Ó sli - to-vá - ní, sli - to-vá - ní!
chce - - te sklát.
Široce.
ritard.
f
Výstup II.
Předešlí. Helena objeví se v pravo v krajním, temném okně.
Agitato. (♩ = 112.)
p
dolce
pp
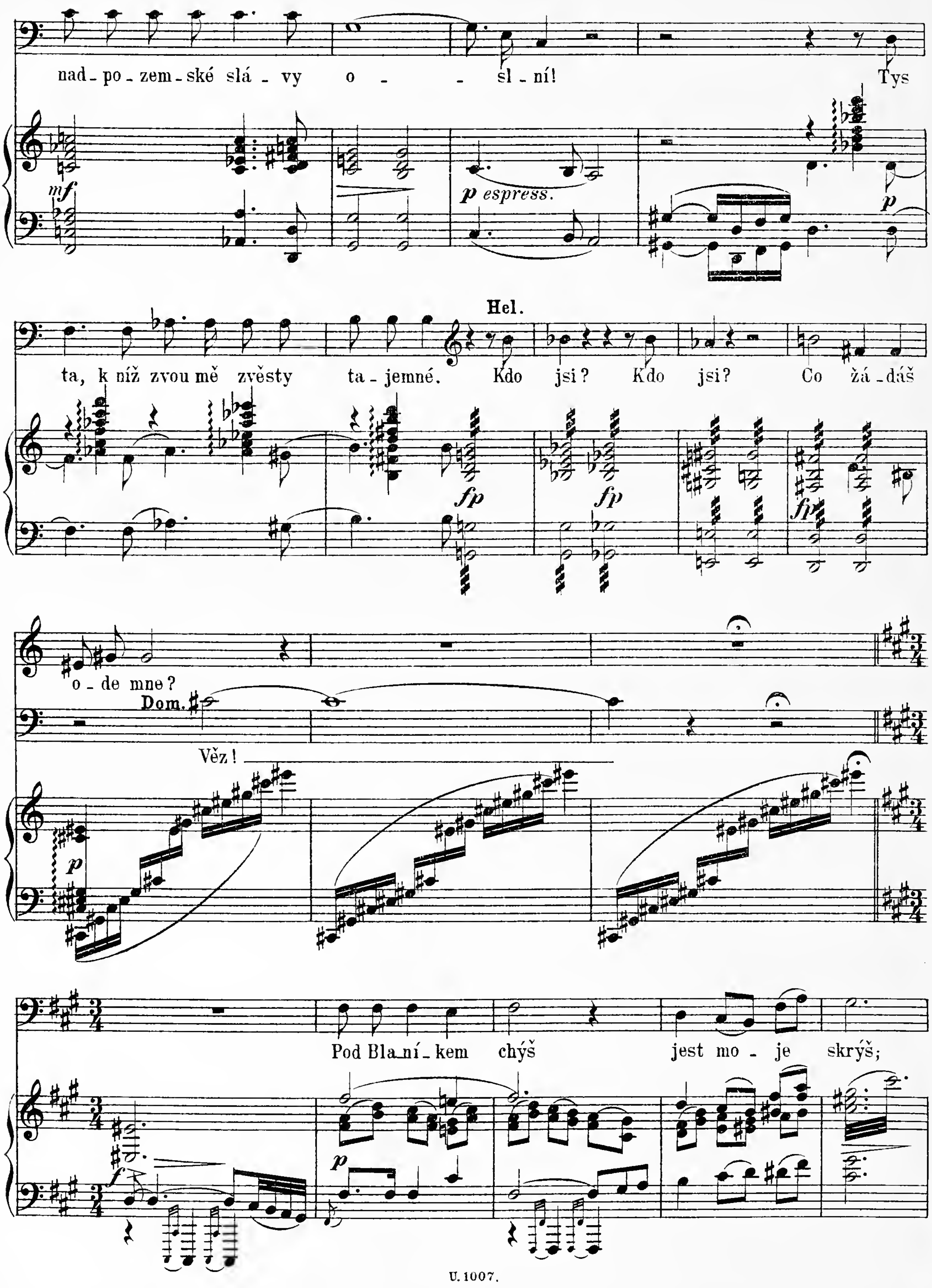

Helena.
accel.
Čí ža - lo-stné to za-vo-lá - - ní?
accel.
Moderato. (♩ = 84.)
Jarm.
Ty při-chá-zíš jak an - děl smi-lo-vá-ní, však anděl smr-ti nad ním již se sklá -
fp
pp
- - ní!
Hel.
(♩ = 112.)
Ó, ne - zou-fej! Toť klam jen
hro - zebný, hle! ži - tím zá - ří kmet, kmet ten
ve - leb-ný; hleď! ú - směv mí - ru jas - ní je-ho lí - - ce, on
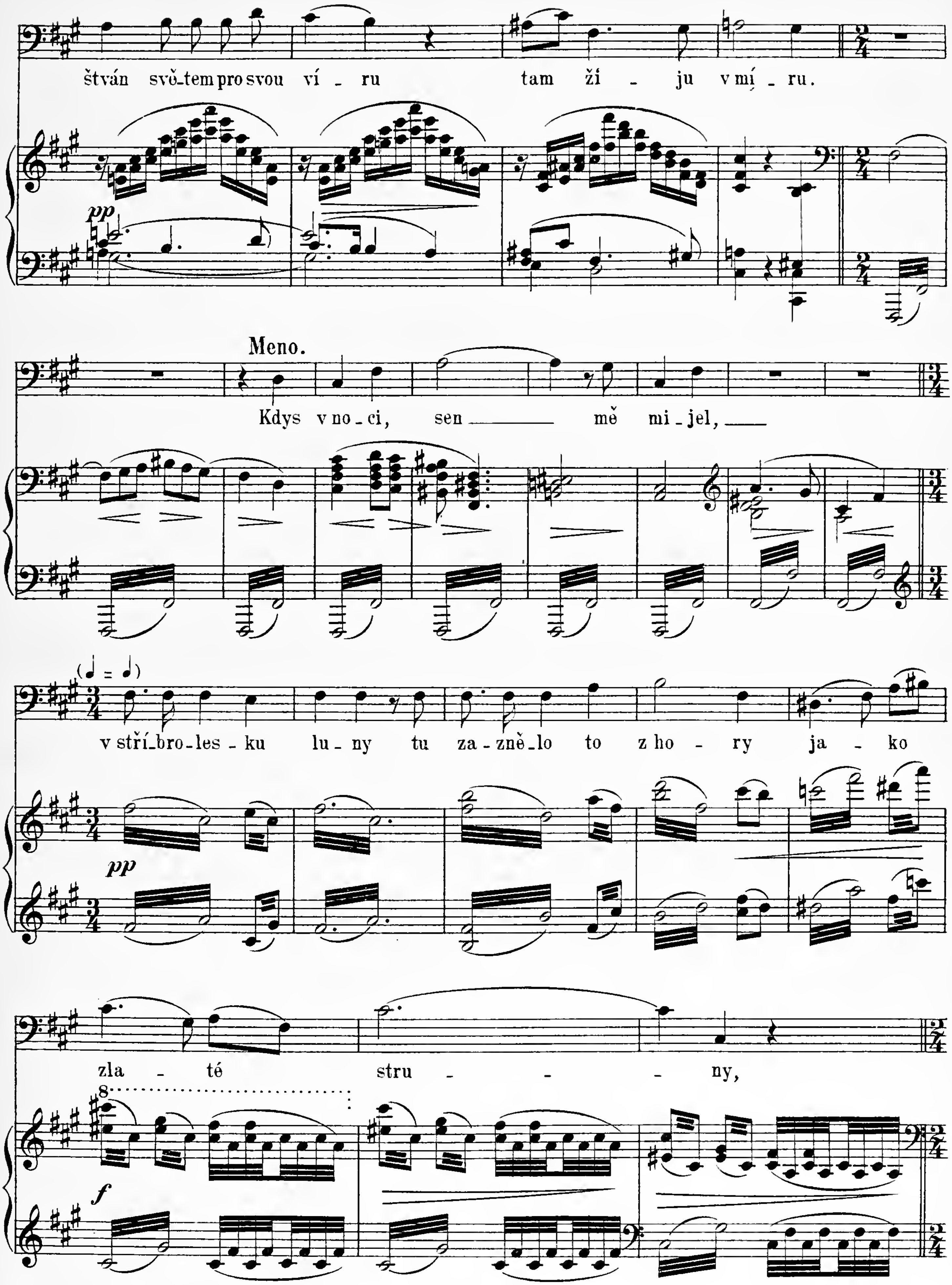

ži - je, u - bo - há, již ne - plač ví - ce.
ritardando
Pojď, star - če, pod mou střechu spěj, tam
pp
Molto Allegro. ♩ = 168.
Jarm.
od - po - čiň. Ó dí - - ky měj! ó
p cresc.
Dom.
dí - ky, dí - - ky! A
ff
ffz
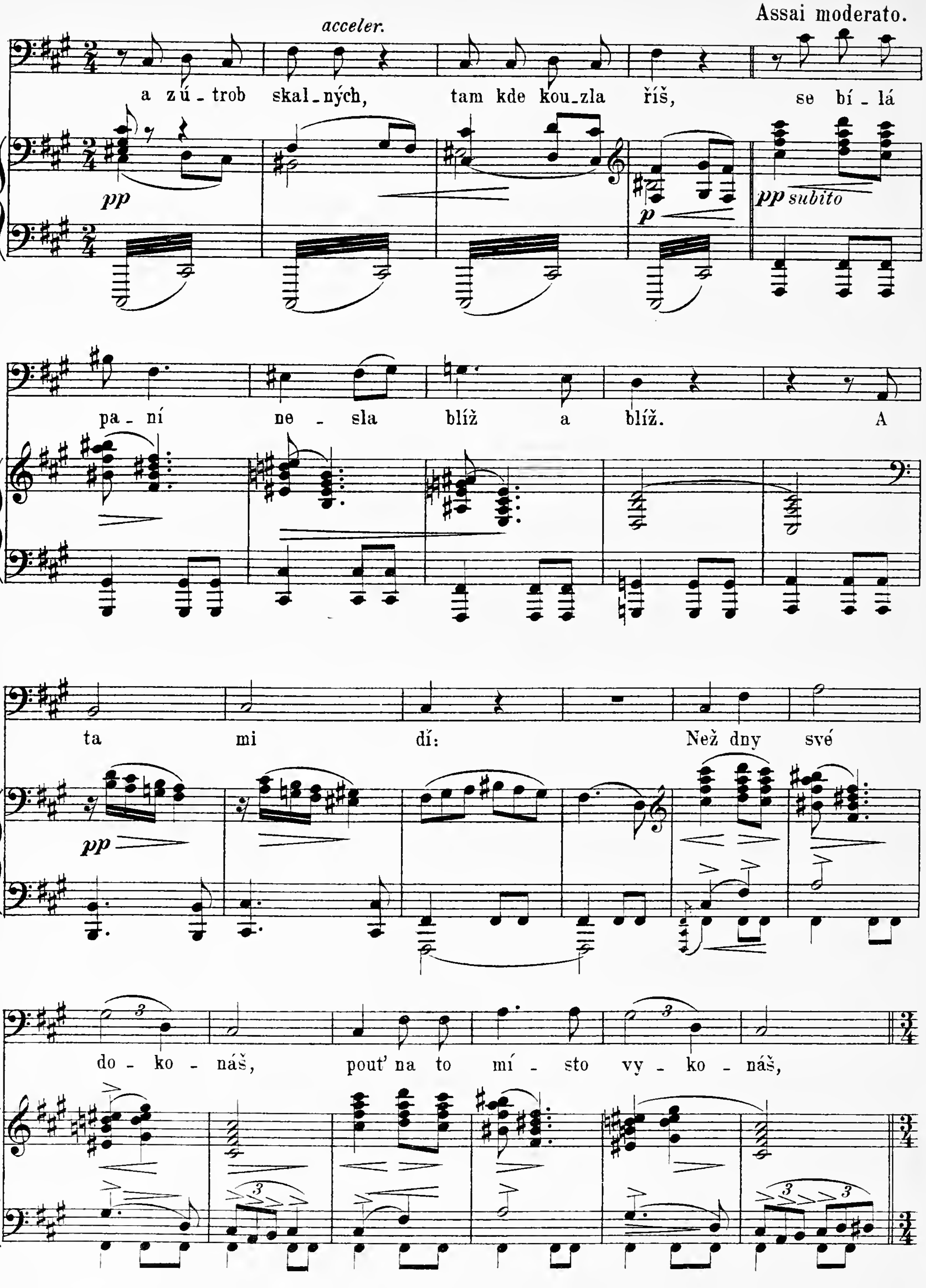

Allegro. ♩= 140.
při - ja - la by's v dům svůj ka - cí - ře?
Hel. se zalekne.
colla parte
ffz
Jarm.
Pro Bůh! Můj ot - če!
p
Dom. (truchlivě a odmítavě k Heleně.)
Buď s bo - hem!
(Helena: úzkostlivě se ohlížejíc.)
p
Poco meno mosso.
rit.
Helena
Ses - trou jsem ti ve ví - ře, ač taj - ně jen se kla - ním
pp
pp
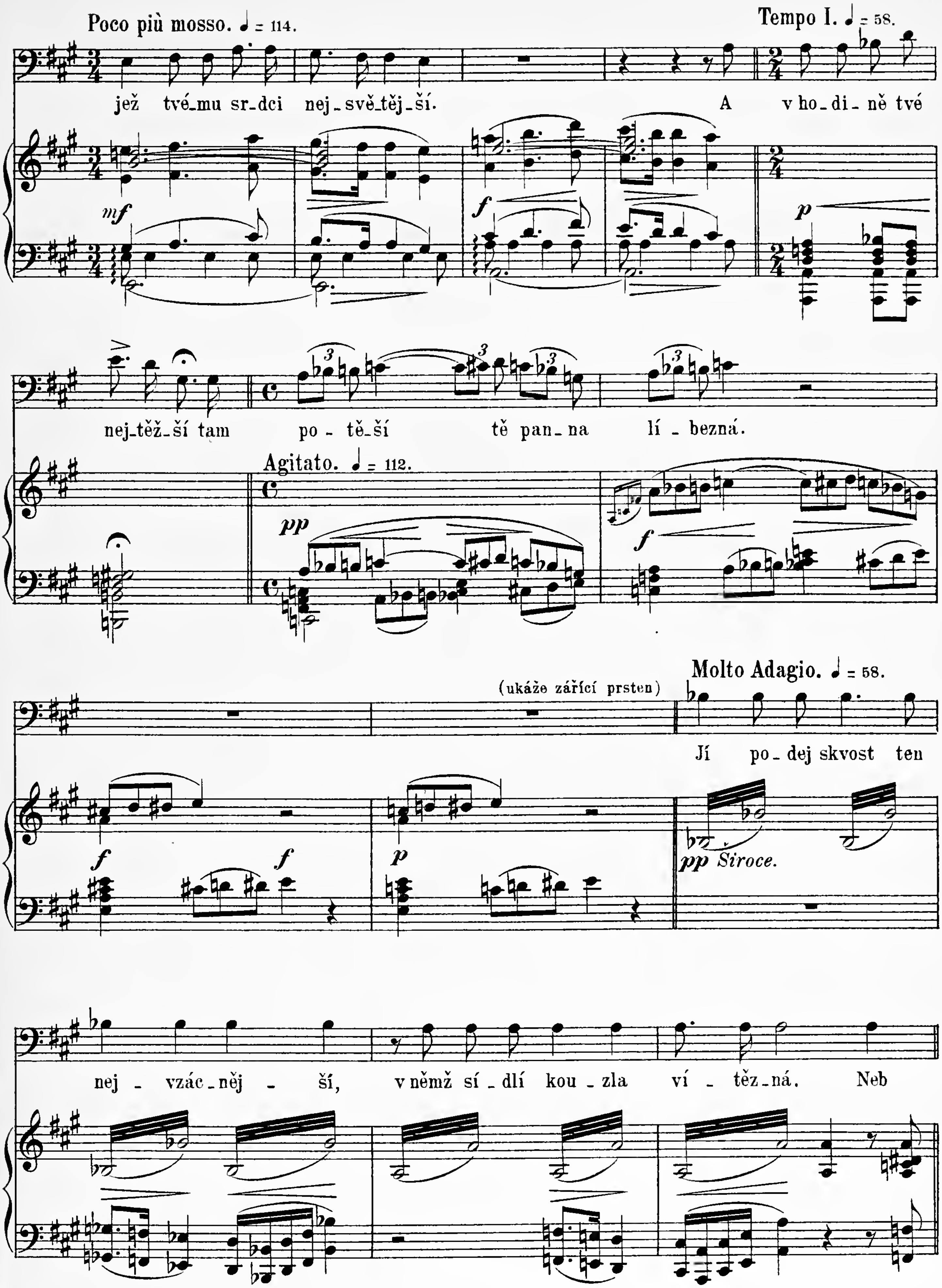

Adagio. ♩= 60.
a tempo ma più animato. (♩= 132.)
Dom.
ka - - li - chu. Bůh, bůh te - be
p
f Jarm.
O, ja - ký zá - zrak na - vra - cí ti sí - ly?
se - slal, bůh te - be se - slal.
mf
f
Hel.
Pojď jen po - ti - chu.
Dom. vstane rozjařen
Teď,
ff
teď te - prv teď se
10

blí - žím své_mu cí - - li! Již o - sud můj se
f
vy - pl - ní, již o - sud můj se vy - pl - ní!
molto Adagio. (♩ = 56)
Dom.
Tvým ru - kám, dě - vo pl - ná
fp
p
vdě - ků, jest sou - ze - no, čím vnu - ky pří - štích vě - ků lesk
pp
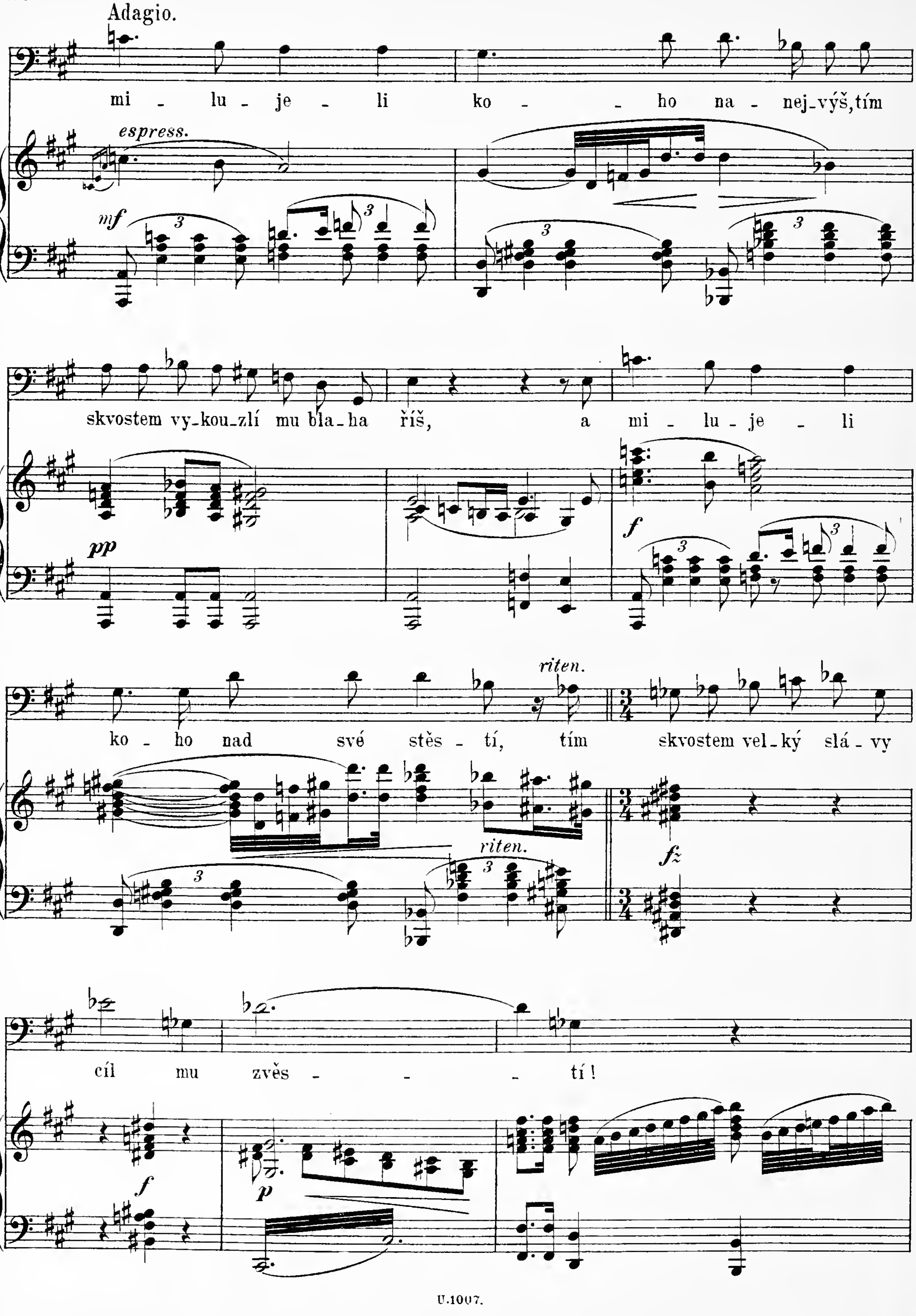

nad-po-zem-ské slá-vy o - - sl-ní! Tys
mf
p espress.
p
Hel.
ta, k níž zvou mě zvěsty ta-jemné. Kdo jsi? Kdo jsi? Co žá-dáš
fp
fp
fp
o-de mne?
Dom.
Věz!
p
Pod Bla-ní-kem chýš jest mo-je skrýš;
f
p
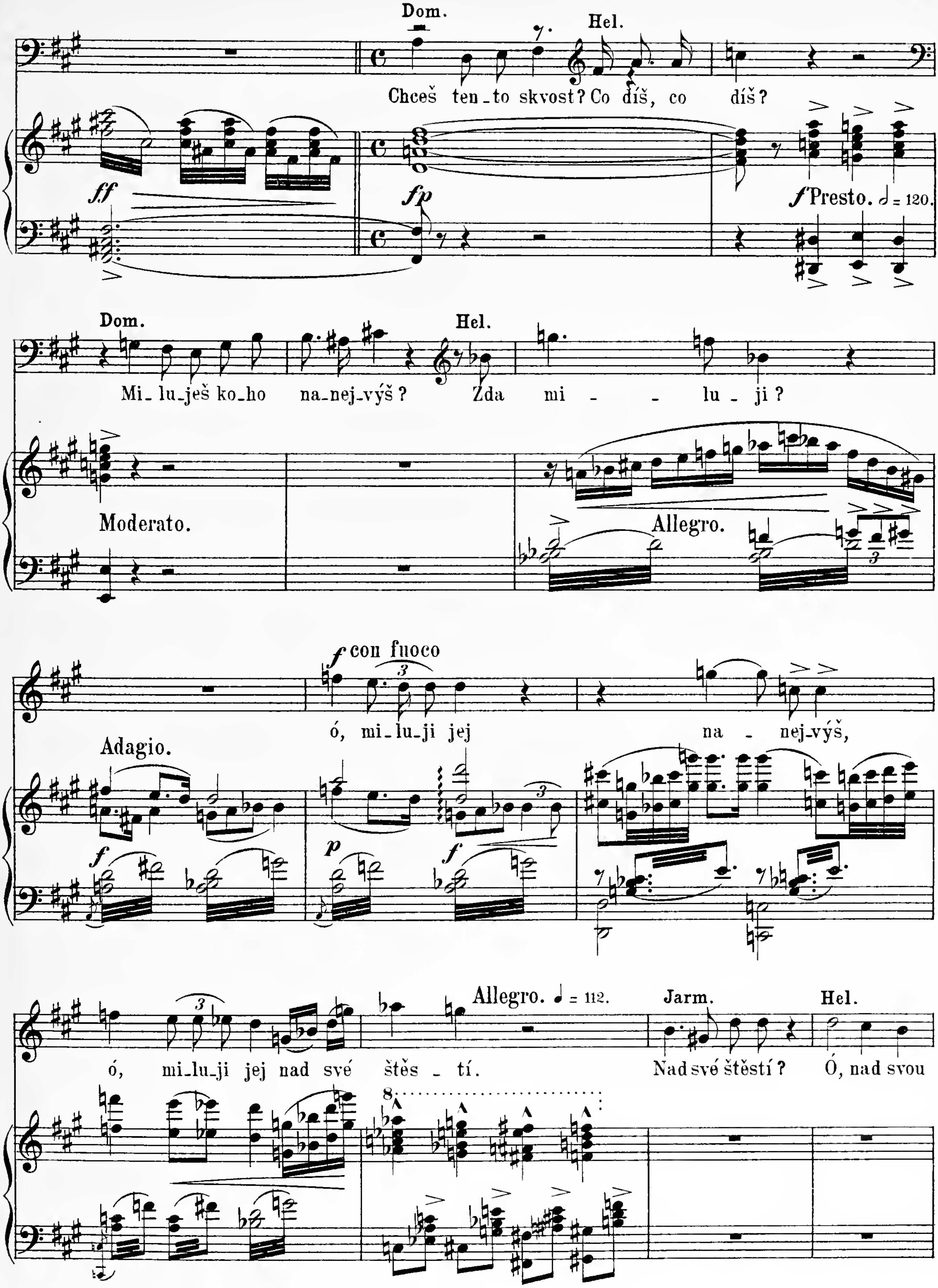

štván svě_tem pro svou ví - ru tam ží - ju v mí - ru.
pp
Meno.
Kdys v no_ci, sen mě mi_jel,
(♩ = ♩)
v stří_bro_les - ku lu_ny tu za_zně_lo to z ho - ry ja - ko
pp
zla - té stru - - - ny,
8
f
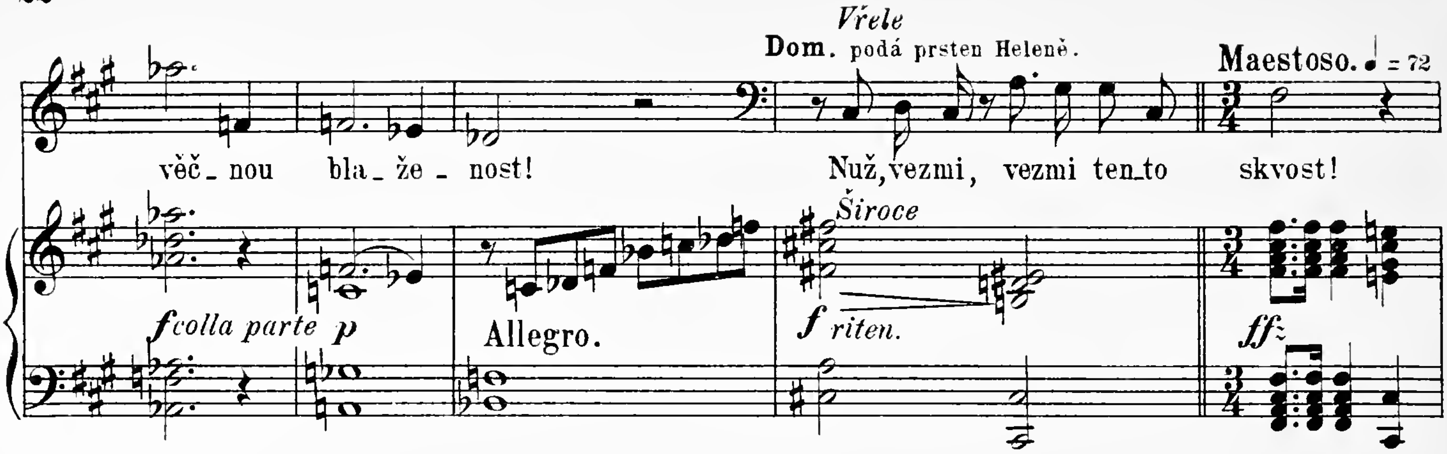

Assai moderato.
acceler.
a zú - trob skal - ných, tam kde kou - zla říš, se bí - lá
pp
p
pp subito
pa - ní ne - sla blíž a blíž. A
ta mi dí: Než dny své
pp
do - ko - náš, pouť na to mí - sto vy - ko - náš,
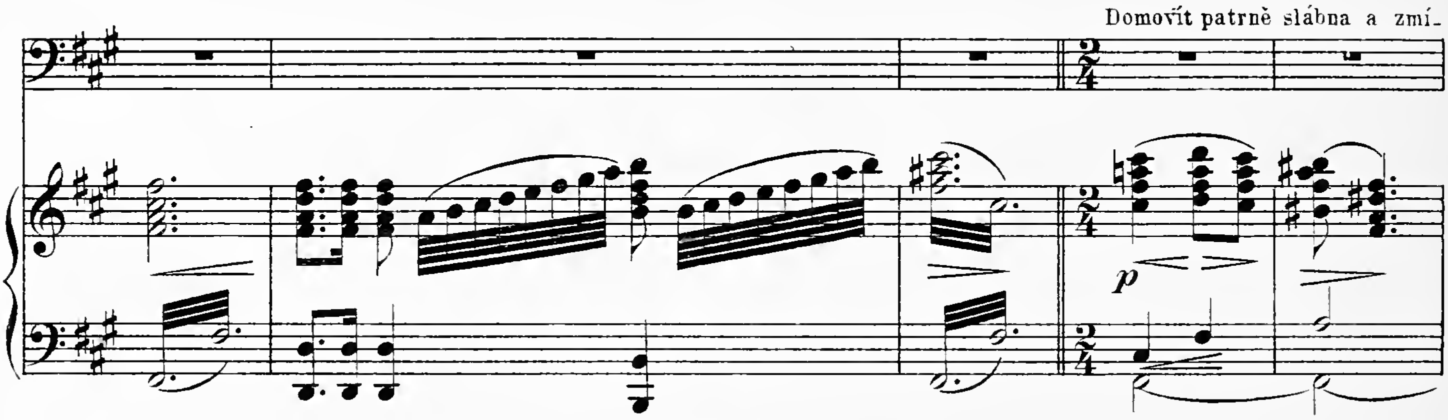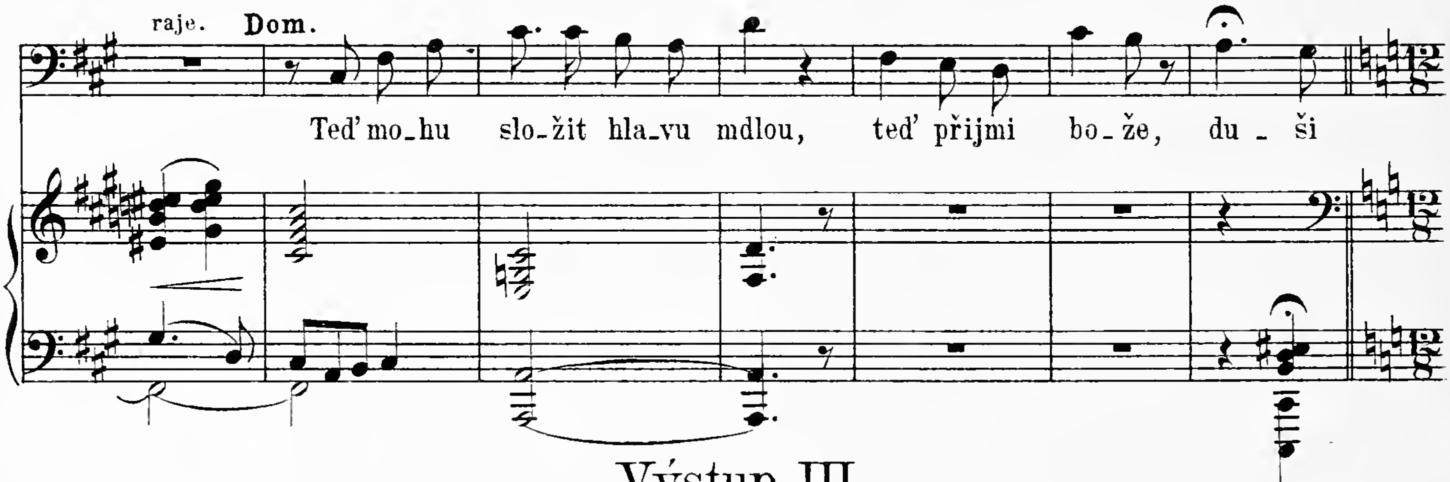

Poco più mosso. ♩= 114.
Tempo I. ♩= 58.
jež tvé_mu sr_dci nej_svě_těj_ší.
A v ho_di_ně tvé
mf
f
p
nej_těž_ší tam po_tě_ší tě pan_na lí_bezná.
Agitato. ♩= 112.
pp
f
Molto Adagio. ♩= 58.
(ukáže zářící prsten)
Jí po_dej skvost ten
f
f
p
pp Široce.
nej_vzác_něj_ší, v němž sí_dlí kou_zla ví_těz_ná. Neb

Adagio.
mi - lu - je - li ko - - ho na - nej_výš,tím
espress.
mf
skvostem vy_kou_zlí mu bla_ha říš, a mi - lu - je - li
pp
f
riten.
ko - ho nad své štěs - tí, tím skvostem vel_ký slá - vy
riten.
fz
cíl mu zvěs - - - tí!
f
p

Dom.
Hel.
Chceš ten_to skvost? Co díš, co díš?
ff
fp
f Presto. 𝅗𝅥 = 120.
Dom.
Hel.
Mi_lu_ješ ko_ho na_nej_výš? Zda mi - - lu - ji?
Moderato.
Allegro.
f con fuoco
ó, mi_lu_ji jej na - nej_výš,
Adagio.
f
p
f
Allegro. ♩ = 112.
Jarm.
Hel.
ó, mi_lu_ji jej nad své štěs - tí.
Nad své štěstí? Ó, nad svou
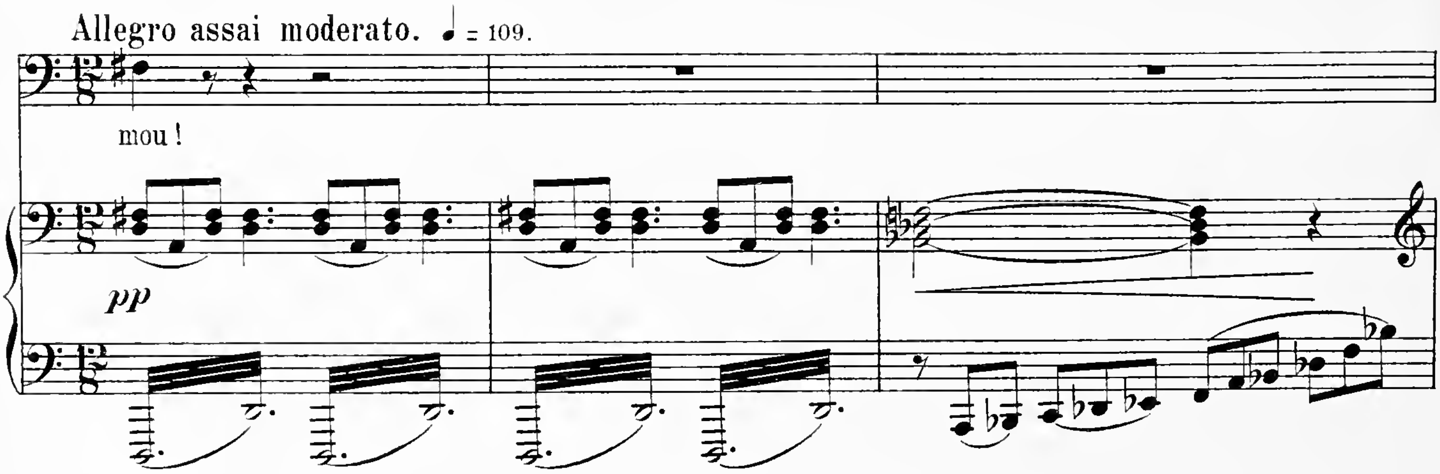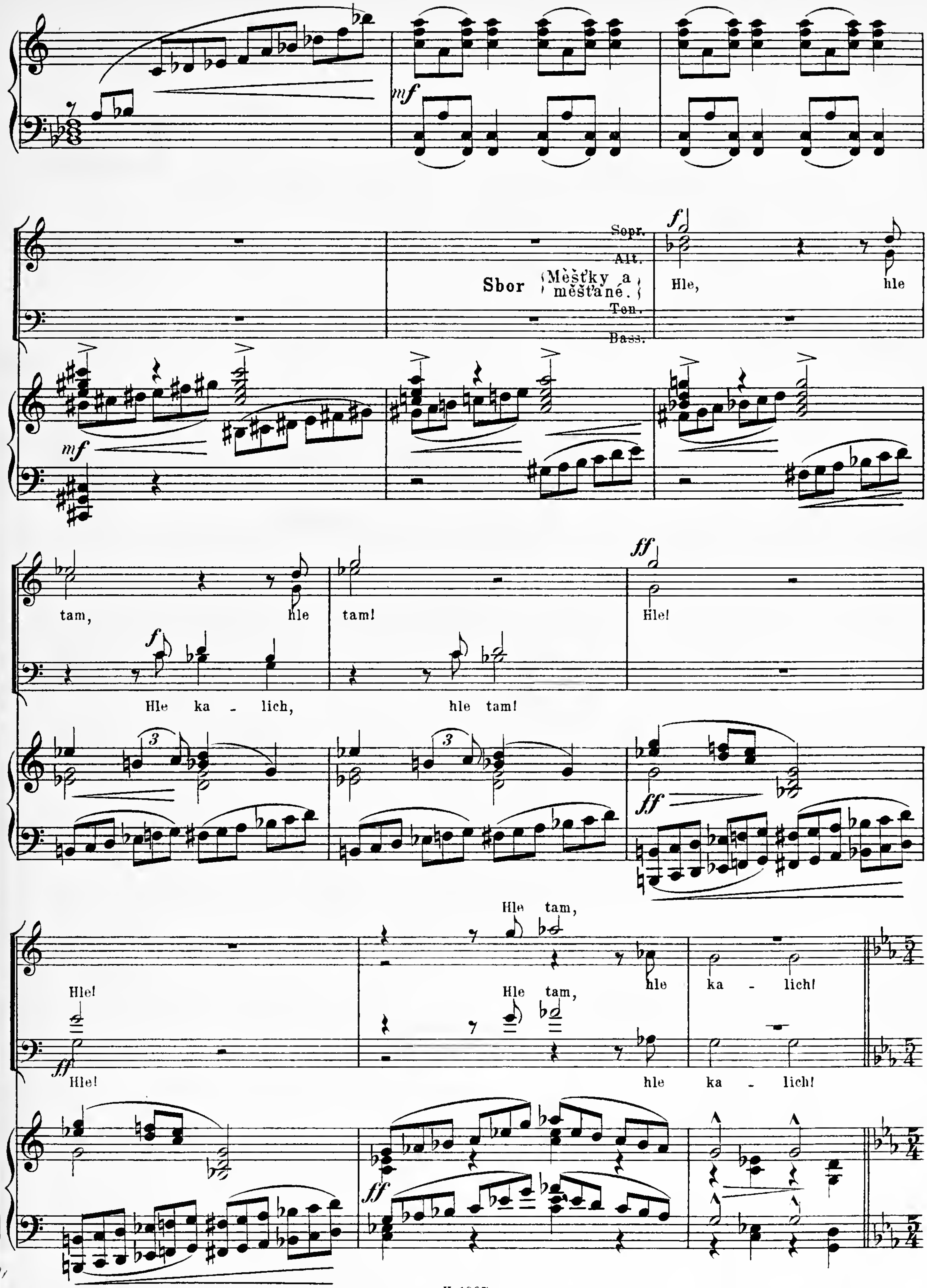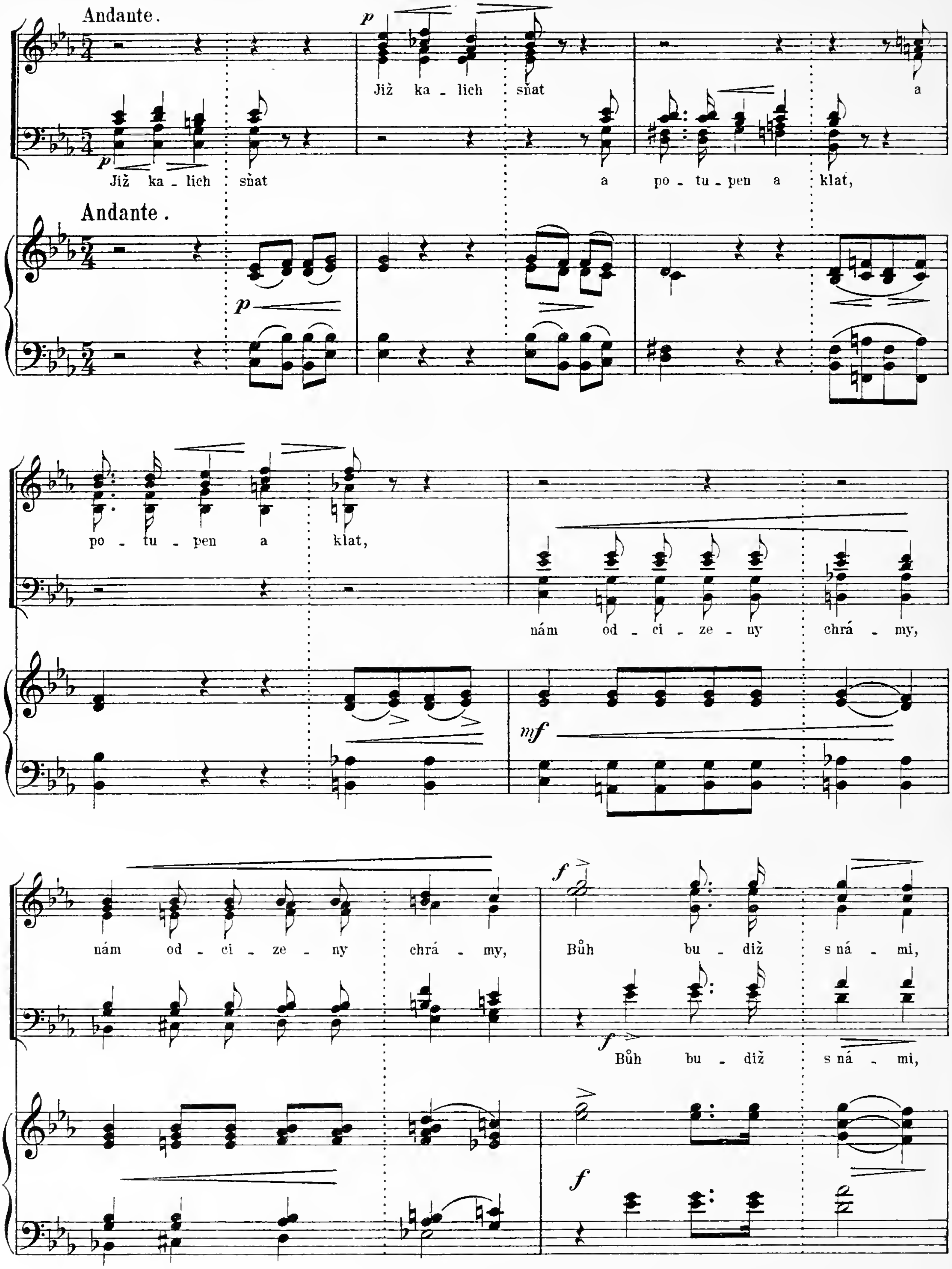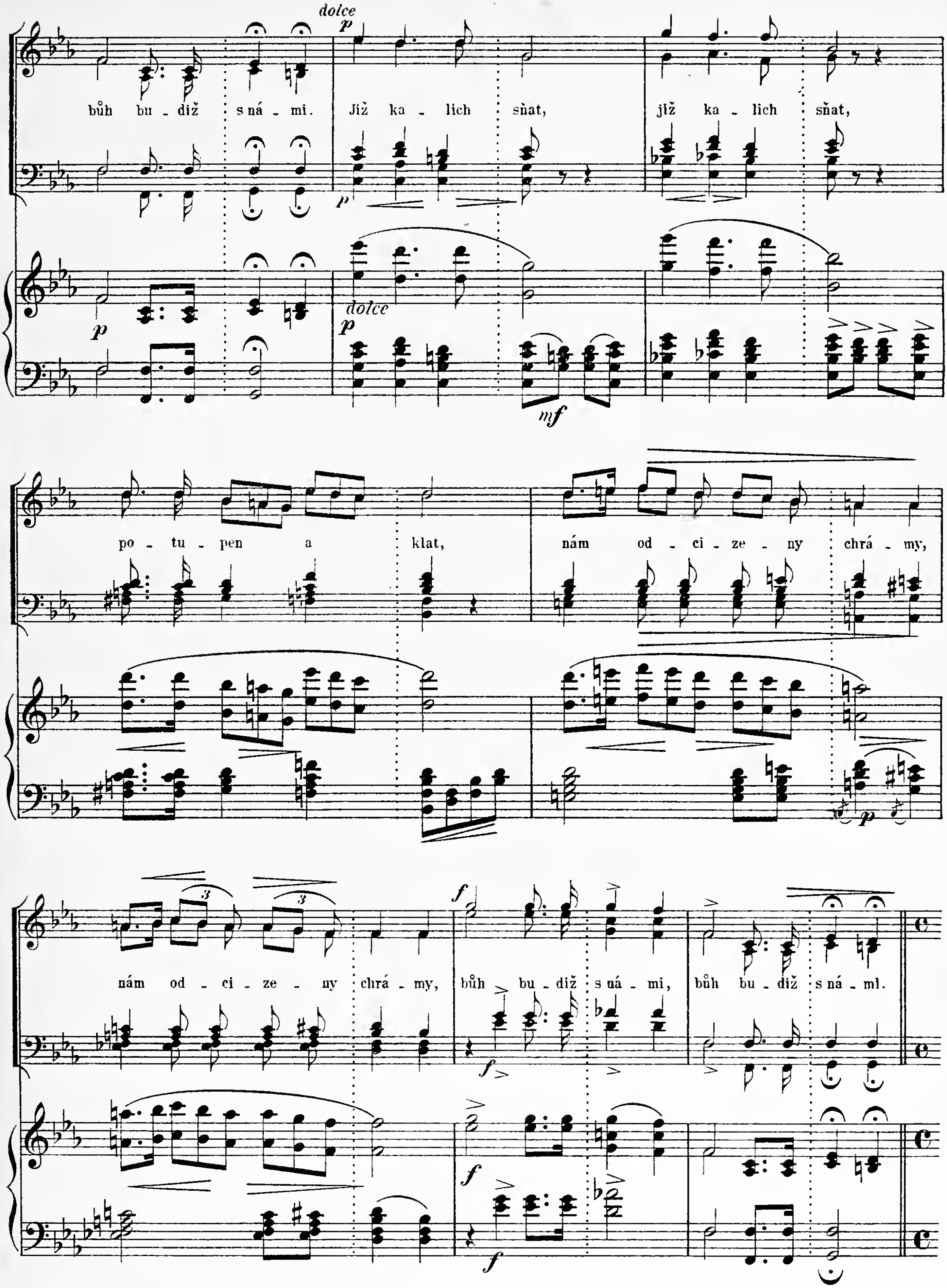

Výstup III.
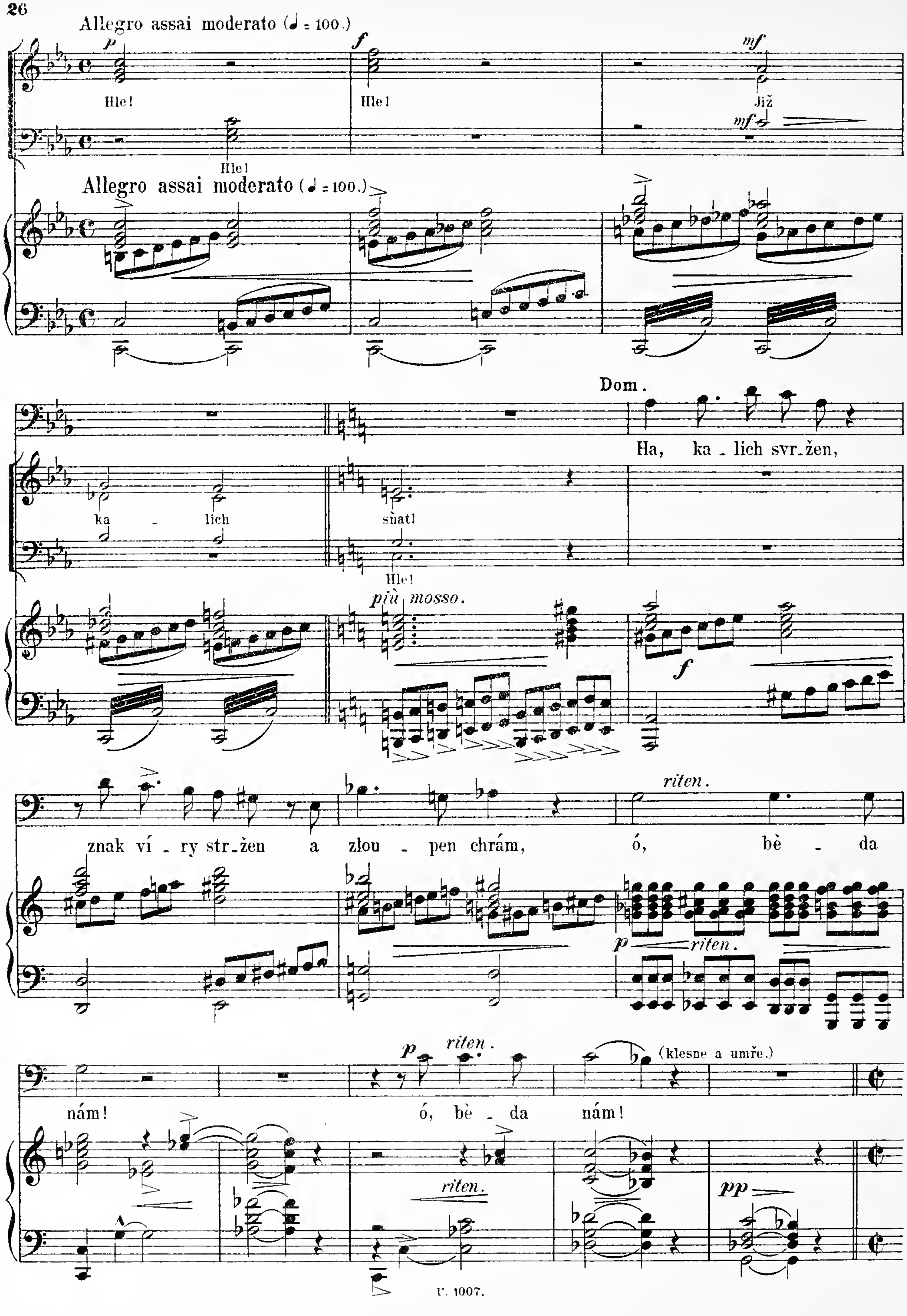
Předešlí. Měšťky a měšťané přibíhají z obou stran v pozadí, pohlížejíce vzhůru na chrám, s něhož na provazech se spouští kalich. Později: Bořek a několik šlechticů, Zdeněk.
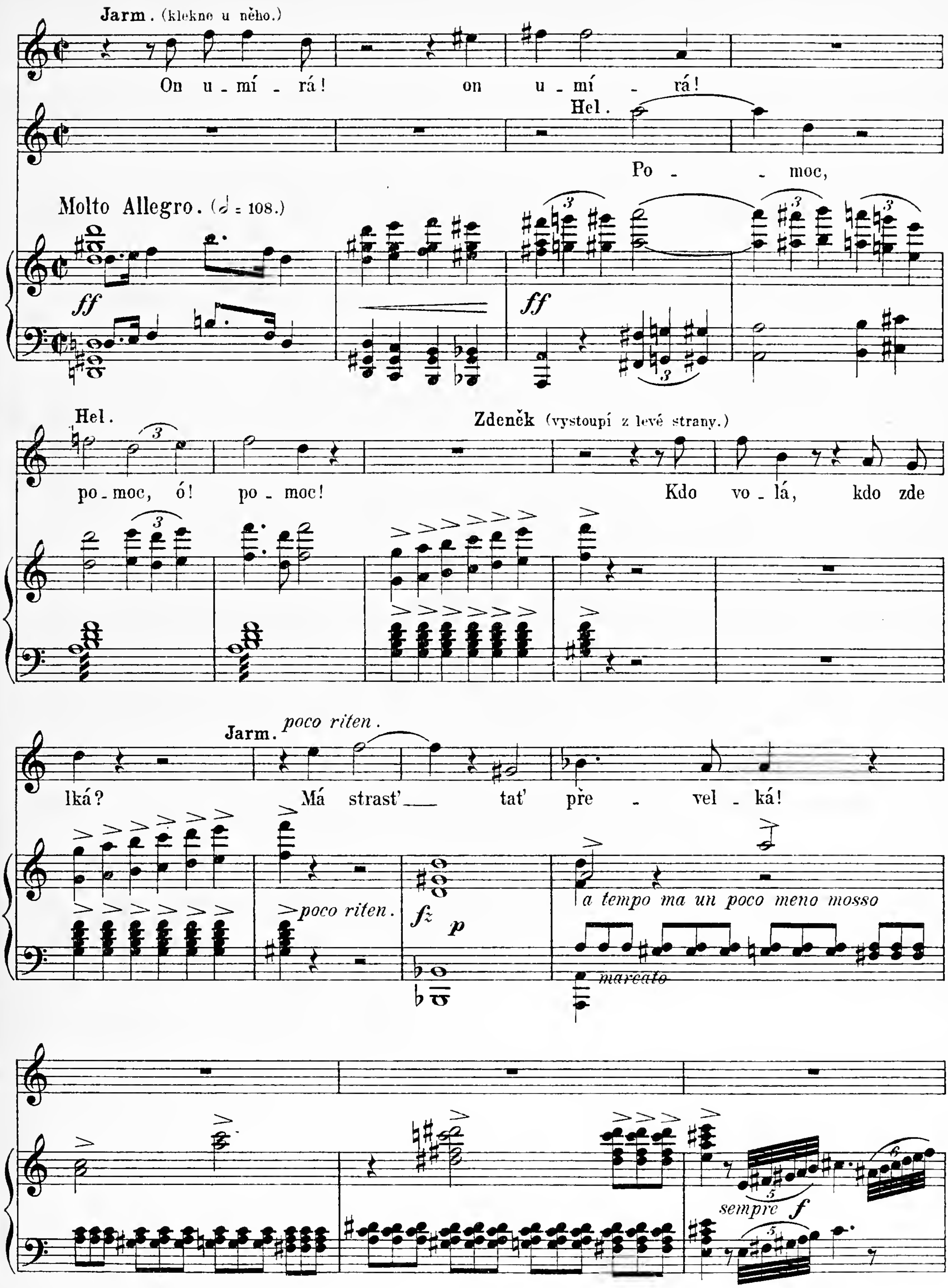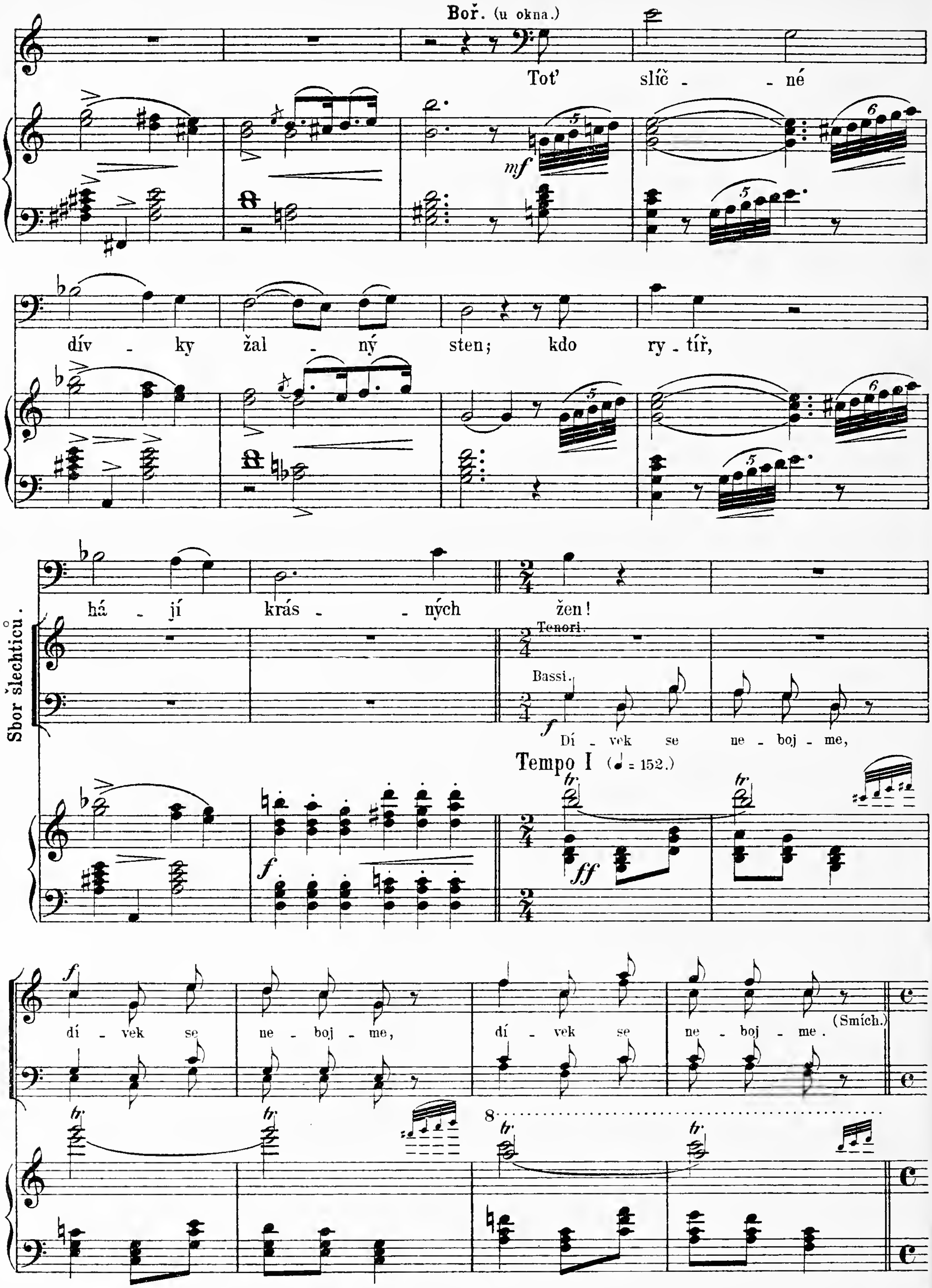

Sopr.
Alt.
Sbor (Měšťky a měšťané.)
Ten.
Bass.
Hle, hle
tam, hle tam! Hle!
Hle ka - lich, hle tam!
Hle tam,
Hle! Hle tam, hle ka - lich!
Hle! hle ka - lich!
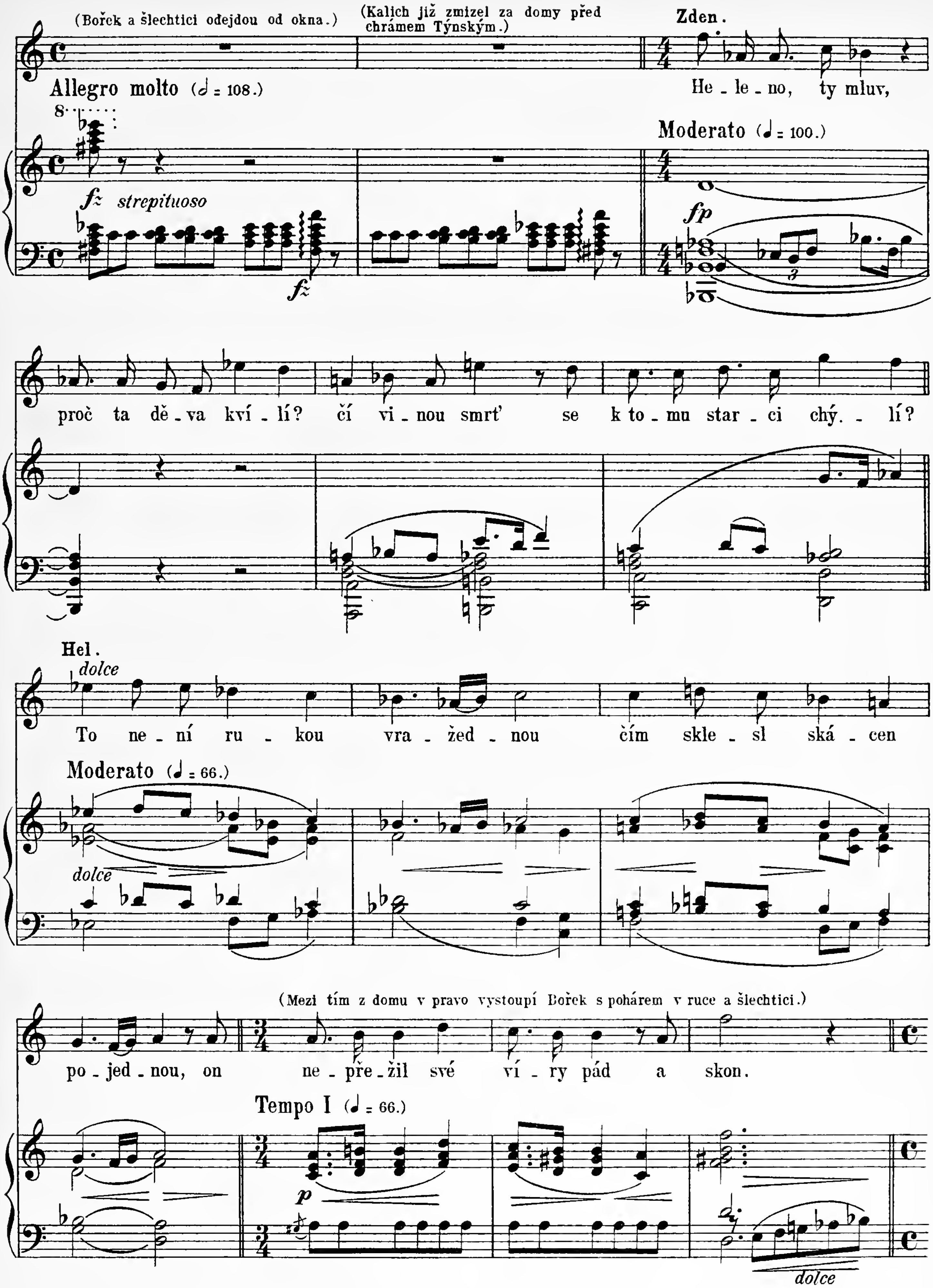

Andante.
Již ka - lich snat a
Již ka - lich snat a po - tu - pen a klat,
Andante.
po - tu - pen a klat,
nám od - ci - ze - ny chrá - my,
nám od - ci - ze - ny chrá - my, Bůh bu - diž s ná - mi,
Bůh bu - diž s ná - mi,
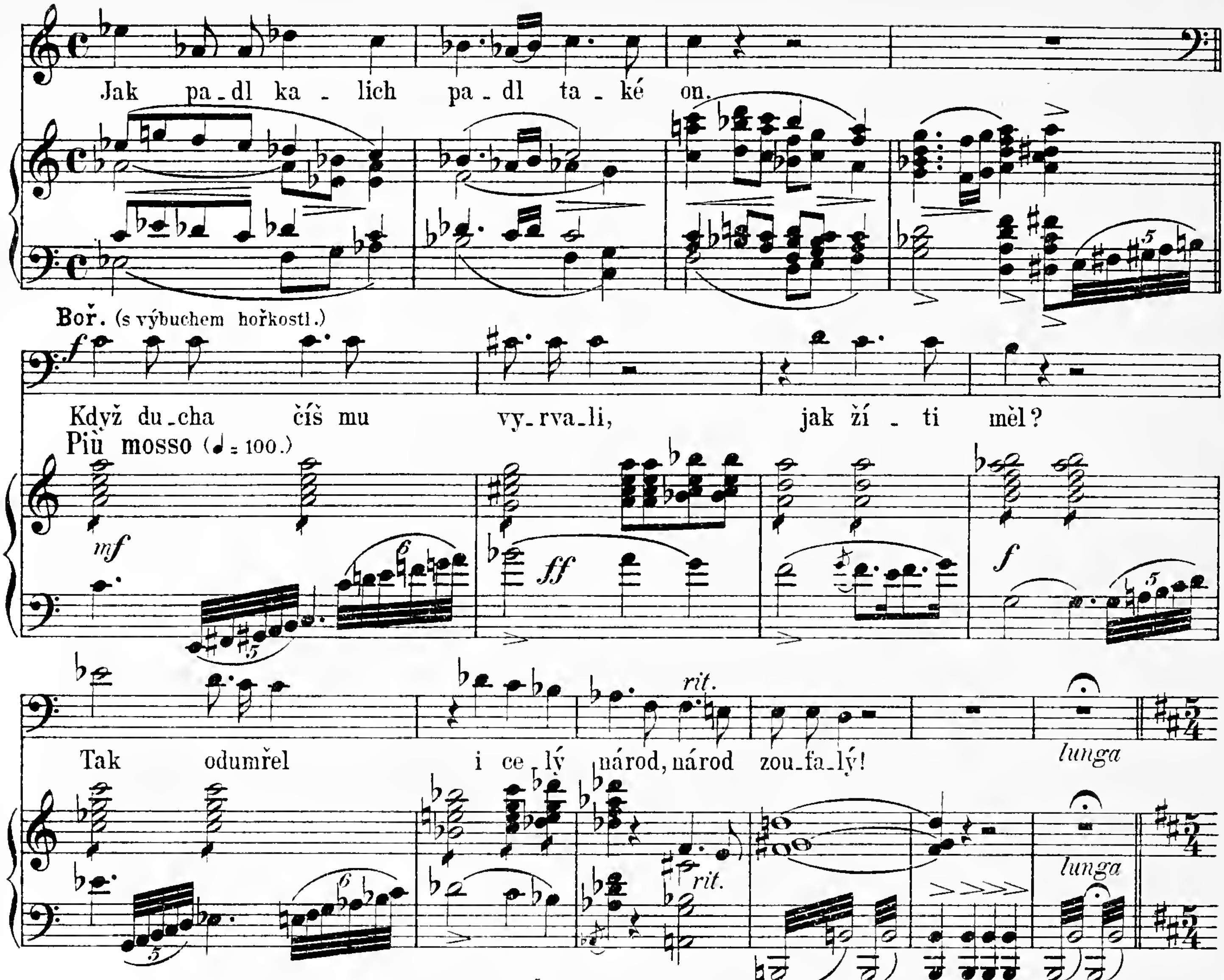

dolce
p
bůh bu - diž s ná - mi. Již ka - lich sňat, již ka - lich sňat,
dolce
p
mf
po - tu - pen a klat, nám od - ci - ze - ny chrá - my,
p
3
nám od - ci - ze - ny chrá - my, bůh bu - diž s ná - mi, bůh bu - diž s ná - mi.
f

Allegro assai moderato (♩ = 100.)
Hle!
Hle!
Již
Hle!
Allegro assai moderato (♩ = 100.)
Dom.
Ha, ka - lich svr - žen,
ka - lich
snat!
Hle!
più mosso.
znak ví - ry str - žen a zlou - pen chrám, ó, bě - da
riten.
riten.
nám! ó, bě - da nám!
riten.
(klesne a umře.)
riten.

Jarm. (klekne u něho.)
On u-mí-rá! on u-mí-rá!
Hel.
Po-moc,
Molto Allegro. (𝅗𝅥 = 108.)
ff
ff
Hel.
po-moc, ó! po-moc!
Zdeněk (vystoupí z levé strany.)
Kdo vo-lá, kdo zde lká?
Jarm.
poco riten.
Má strast' tať pře-vel-ká!
poco riten.
fz
p
a tempo ma un poco meno mosso
marcato
sempre f
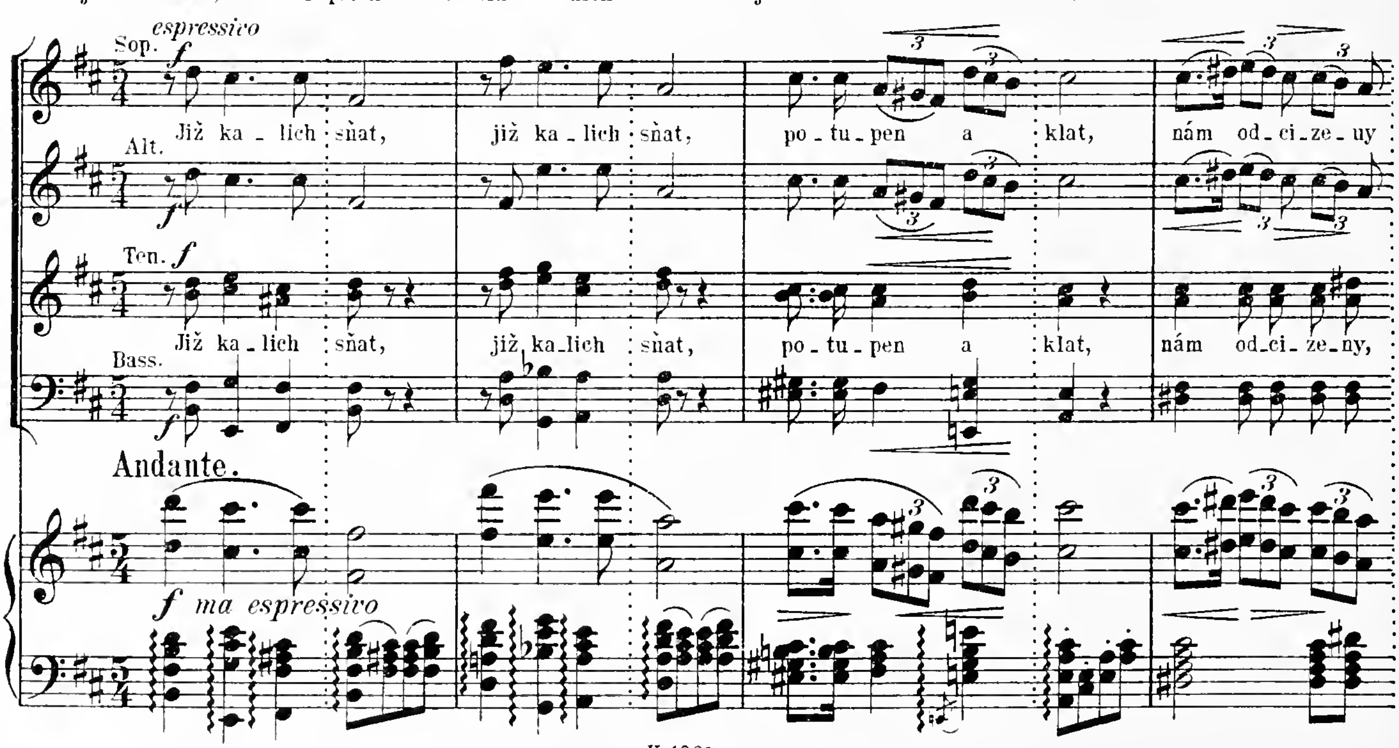

Boř. (u okna.)
Toť slíč - né dív - ky žal - ný sten; kdo ry - tíř, há - jí krás - ných žen!
mf
Sbor šlechticů.
Tenori.
Bassi.
f
Dí - vek se ne - boj - me,
Tempo I (♩ = 152.)
ff
dí - vek se ne - boj - me, dí - vek se ne - boj - me.
(Smích.)
8
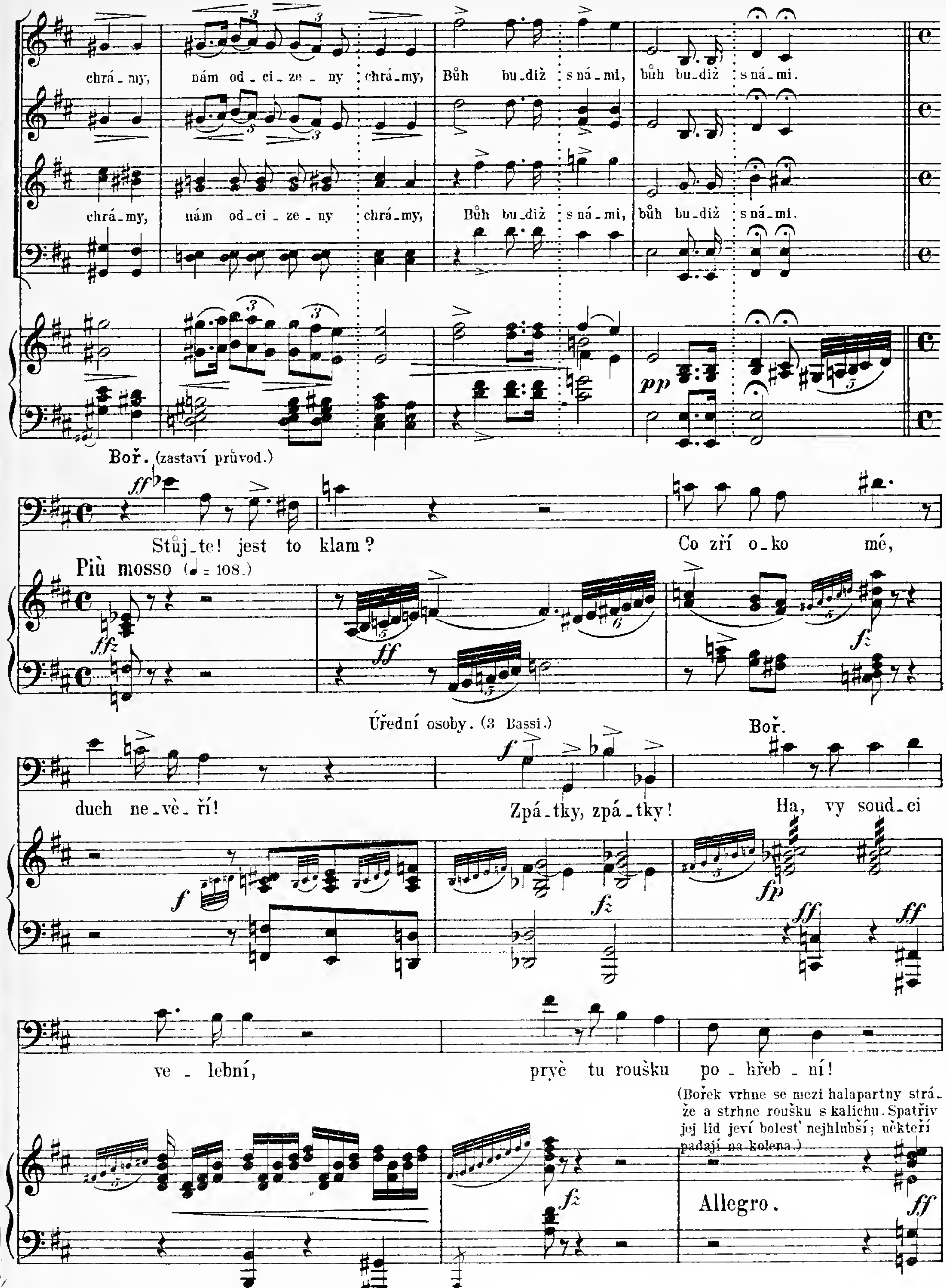

(Bořek a šlechtici odejdou od okna.)
(Kalich již zmizel za domy před chrámem Týnským.)
Zden.
Allegro molto (𝅗𝅥 = 108.)
fz strepituoso
fz
He - le - no, ty mluv,
Moderato (♩ = 100.)
fp
proč ta dě - va kví - lí? čí vi - nou smrt' se k to - mu star - ci chý - lí?
Hel.
dolce
To ne - ní ru - kou vra - žed - nou čím skle - sl ská - cen
Moderato (♩ = 66.)
dolce
(Mezi tím z domu v pravo vystoupí Bořek s pohárem v ruce a šlechtici.)
po - jed - nou, on ne - pře - žil své ví - ry pád a skon.
Tempo I (♩ = 66.)
p
dolce
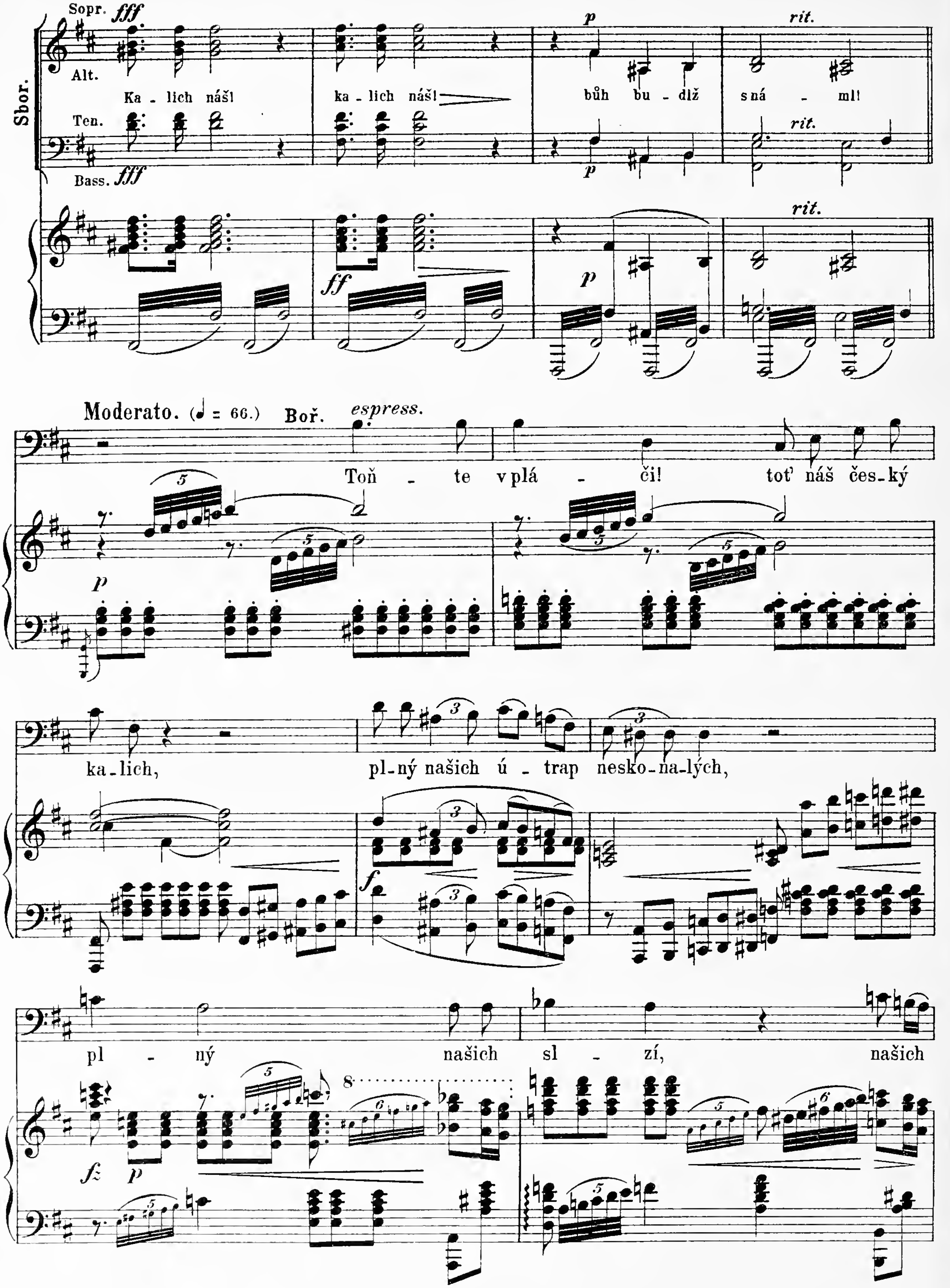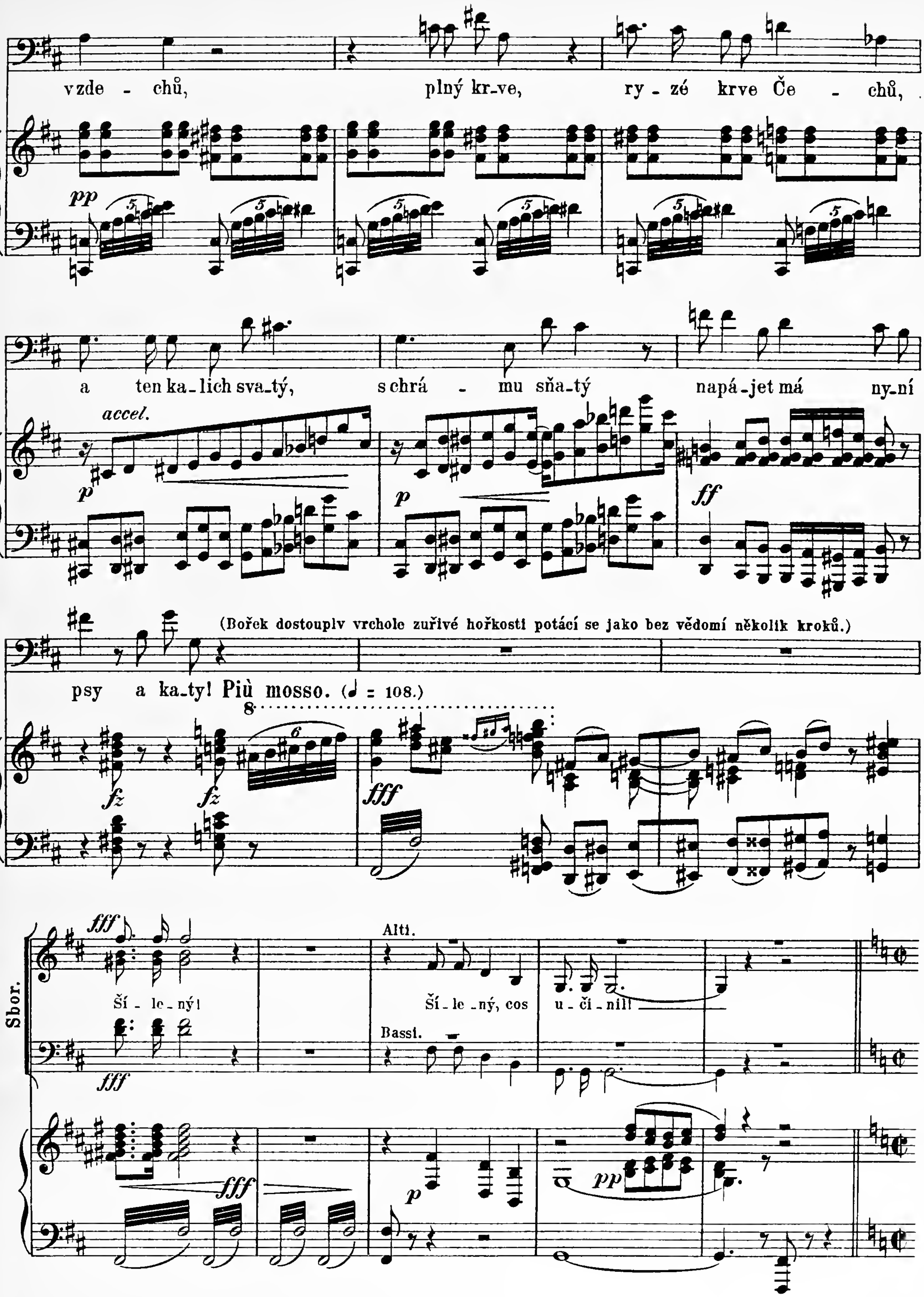

Výstup IV.

(Předešlí. Pravým pozadím vystoupí od chrámu čtyři mnži, nesoucí na nosidlech zastřený obrovský kalich. jsou doprovázeni ozbrojenou stráží, za nimi přichází několik úředních osob. Později Jan z Dohalic a věžnové.)
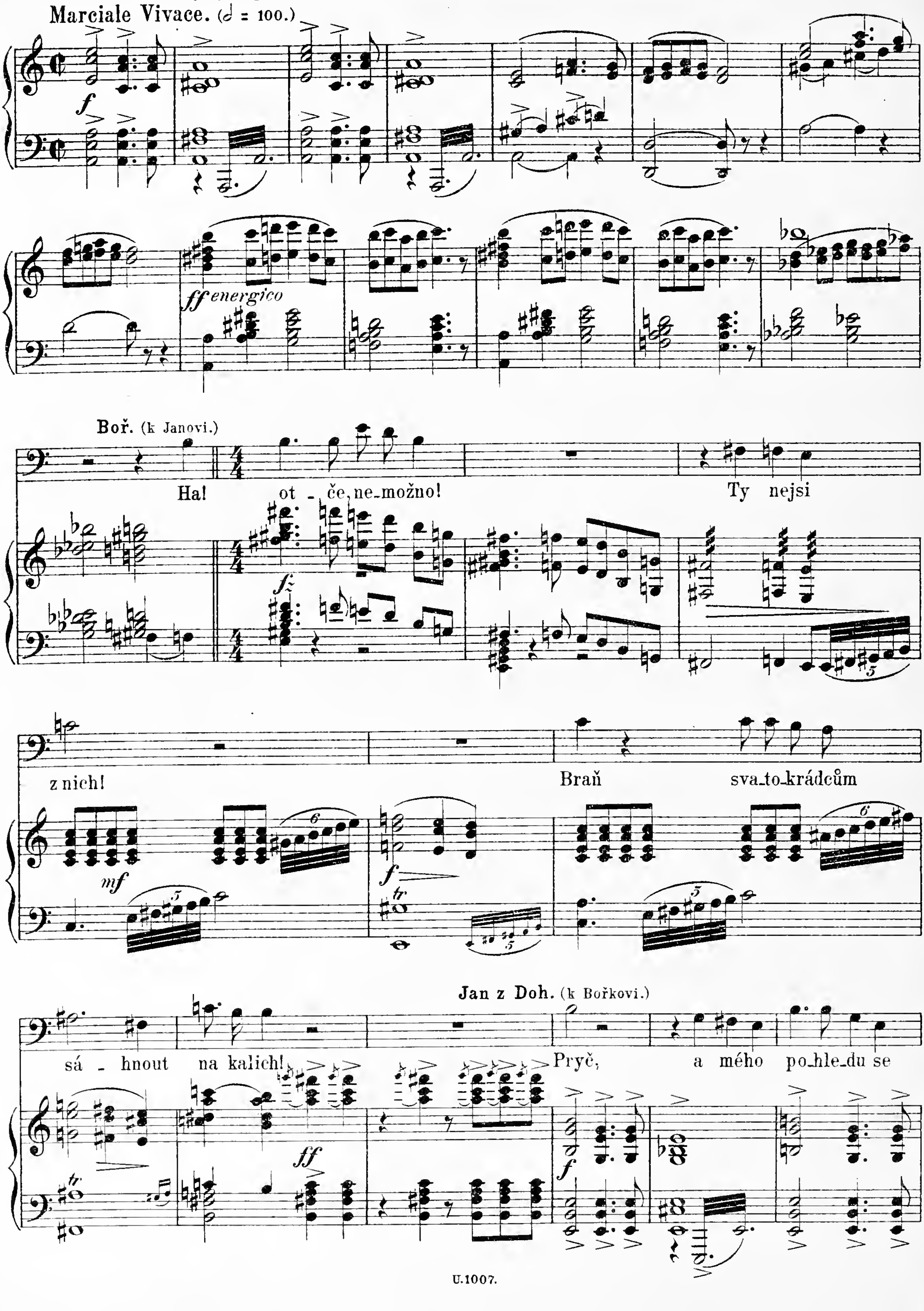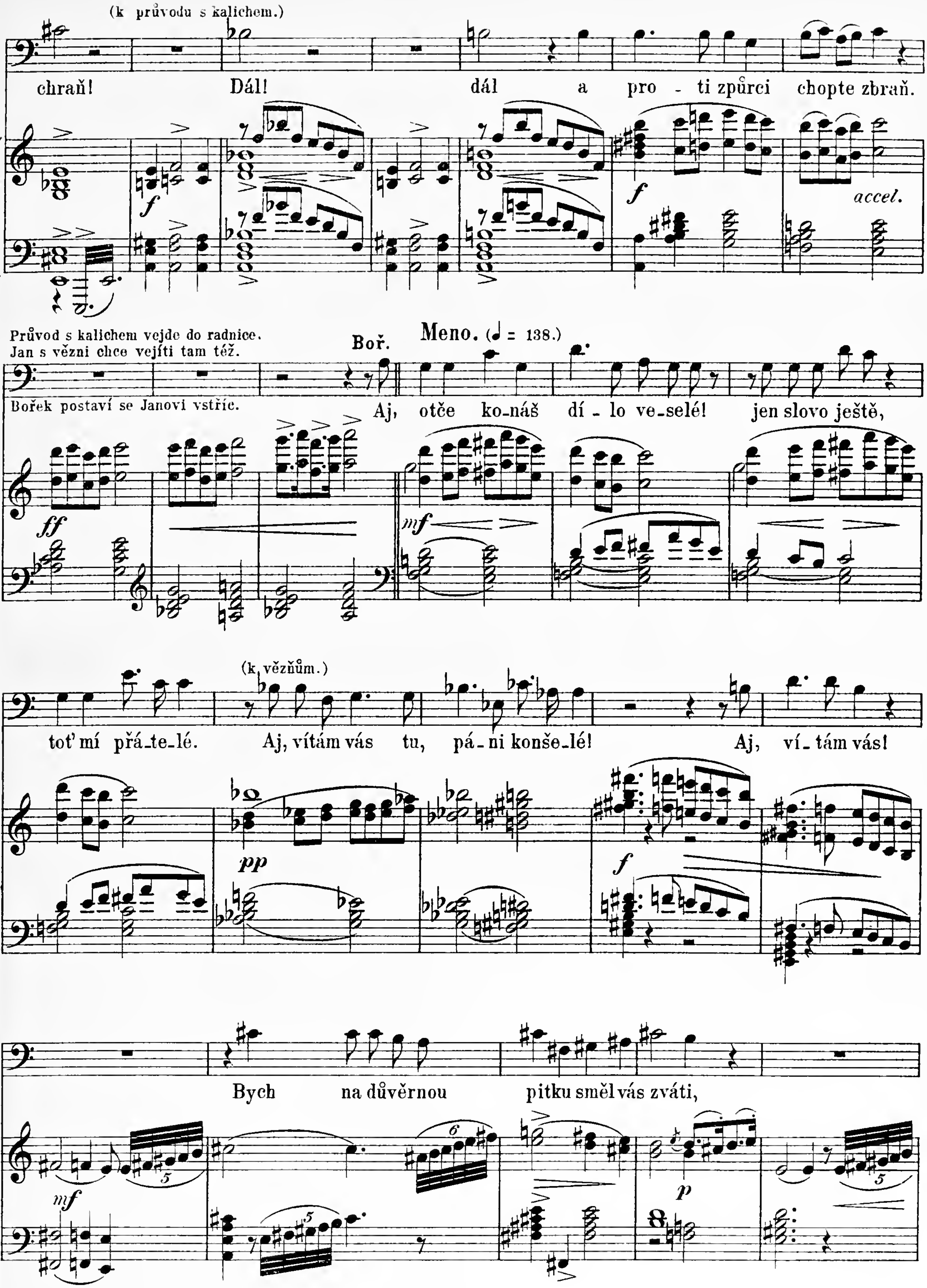

chrá_my, nám od_ci_ze_ny chrá_my, Bůh bu_diž s ná_mi, bůh bu_diž s ná_mi.
chrá_my, nám od_ci_ze_ny chrá_my, Bůh bu_diž s ná_mi, bůh bu_diž s ná_mi.
pp
Boř. (zastaví průvod.)
ff
Stůj_te! jest to klam? Co zří o_ko mé,
Più mosso (♩ = 108.)
ffz
ff
fz
duch ne_vě_ří!
Úřední osoby. (3 Bassi.)
f
Zpá_tky, zpá_tky!
Boř.
Ha, vy soud_ci
f
fz
fp
ff
ff
ve_lební, pryč tu roušku po_hřeb_ní!
(Bořek vrhne se mezi halapartny strá_že a strhne roušku s kalichu. Spatřiv jej lid jeví bolest nejhlubší; někteří padají na kolena.)
fz
Allegro.
ff
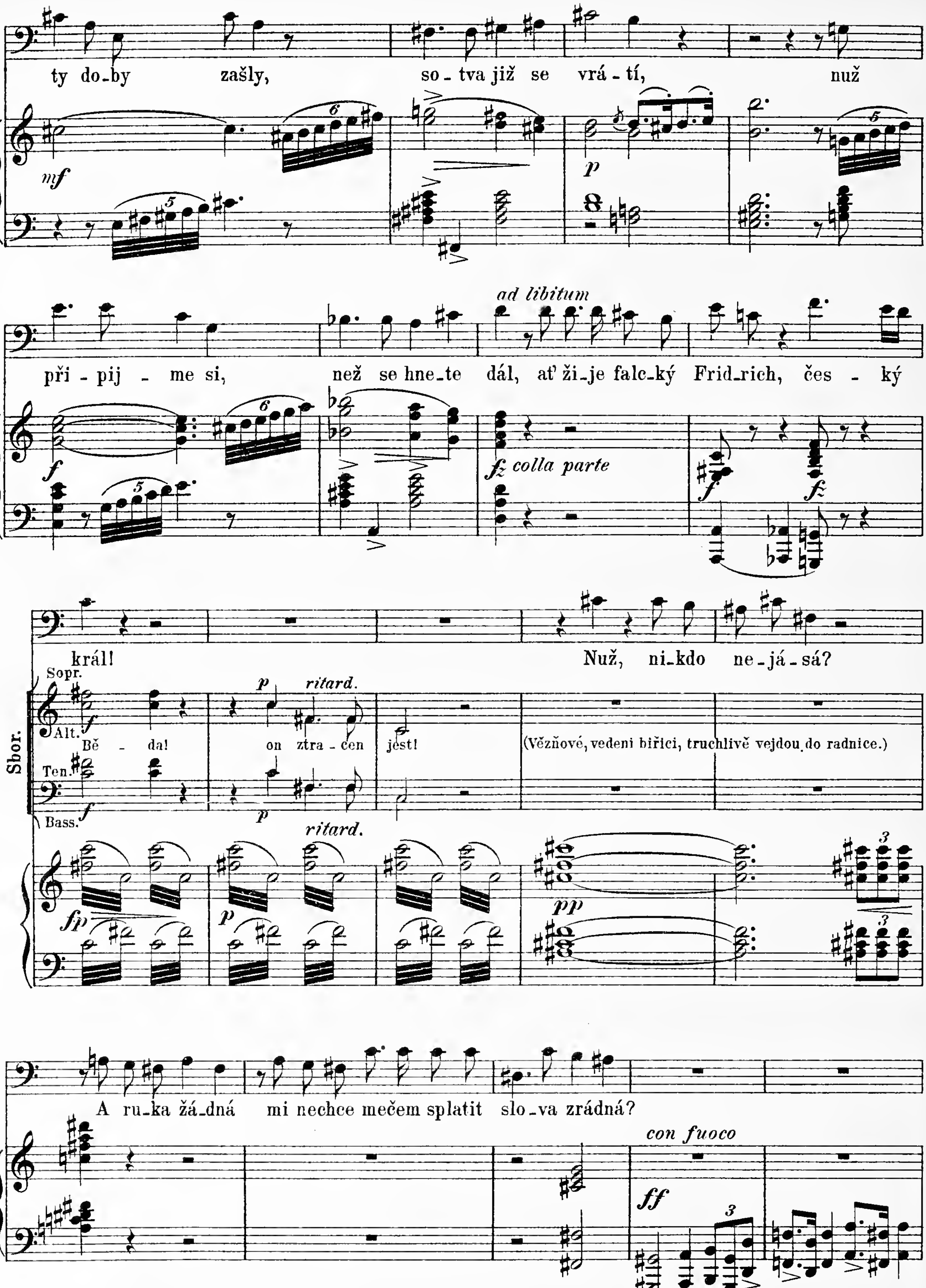

Sopr.
Alt.
Sbor.
Ten.
Bass.
fff
p
rit.
ff
Ka - lich náš! ka - lich náš! bůh bu - diž s ná - mi!
Moderato. (♩ = 66.)
Boř.
espress.
Toň - te v plá - či! toť náš čes - ký ka - lich, pl - ný našich ú - trap nesko - na - lých,
pl - ný našich sl - zí, našich
f
fz
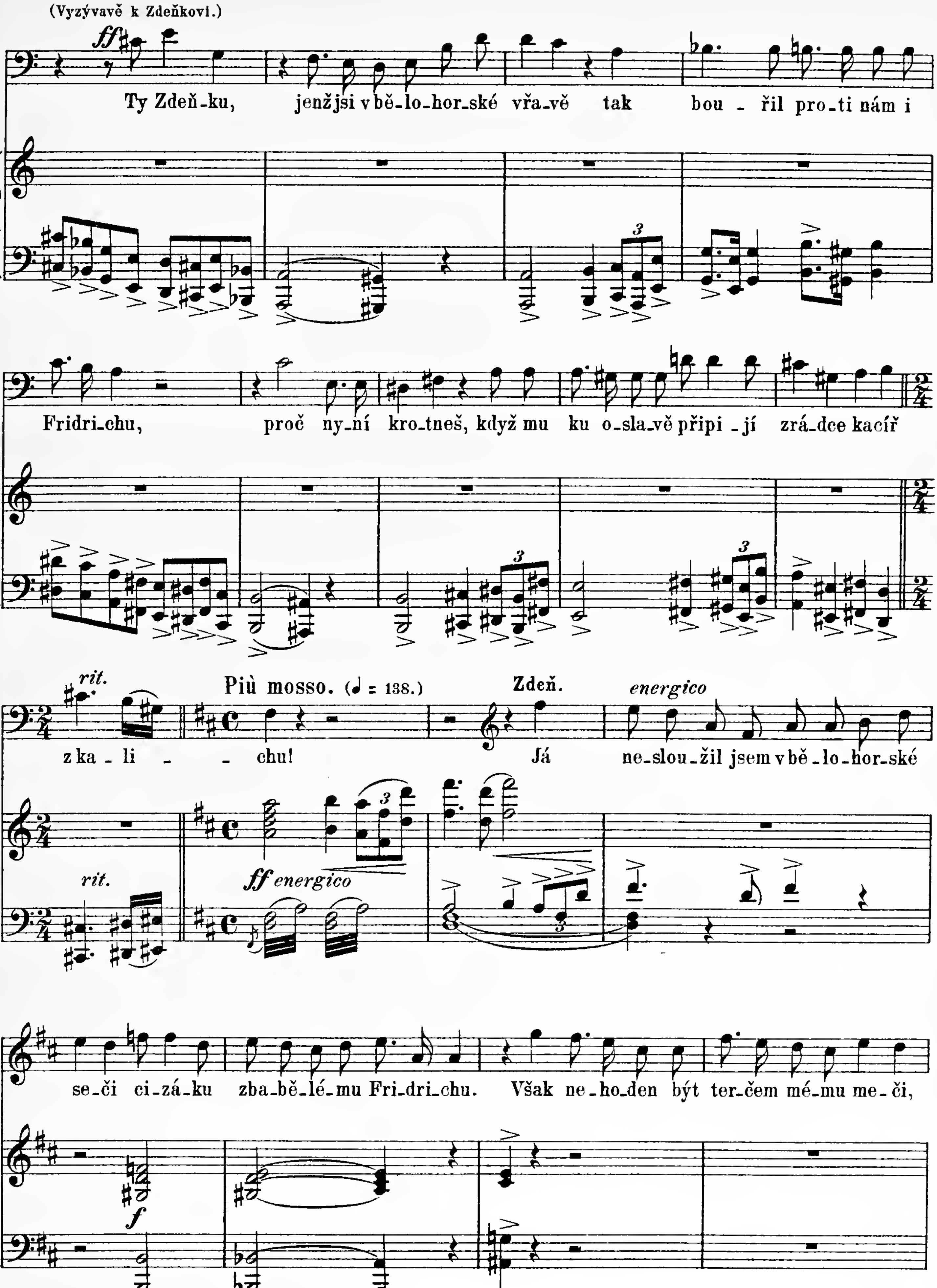

vzde - chů,
plný kr_ve,
ry - zé krve Če - chů,
pp
5
a ten ka_lich sva_tý,
s chrá - mu sňa_tý
napá_jet má ny_ní
accel.
p
ff
(Bořek dostoupiv vrchole zuřivé hořkosti potácí se jako bez vědomí několik kroků.)
psy a ka_ty! Più mosso. (𝅗𝅥 = 108.)
fz
6
fff
Sbor.
Šī - le_ný!
Alti.
Ši_le_ný, cos u_či_nil!
Bassi.
pp
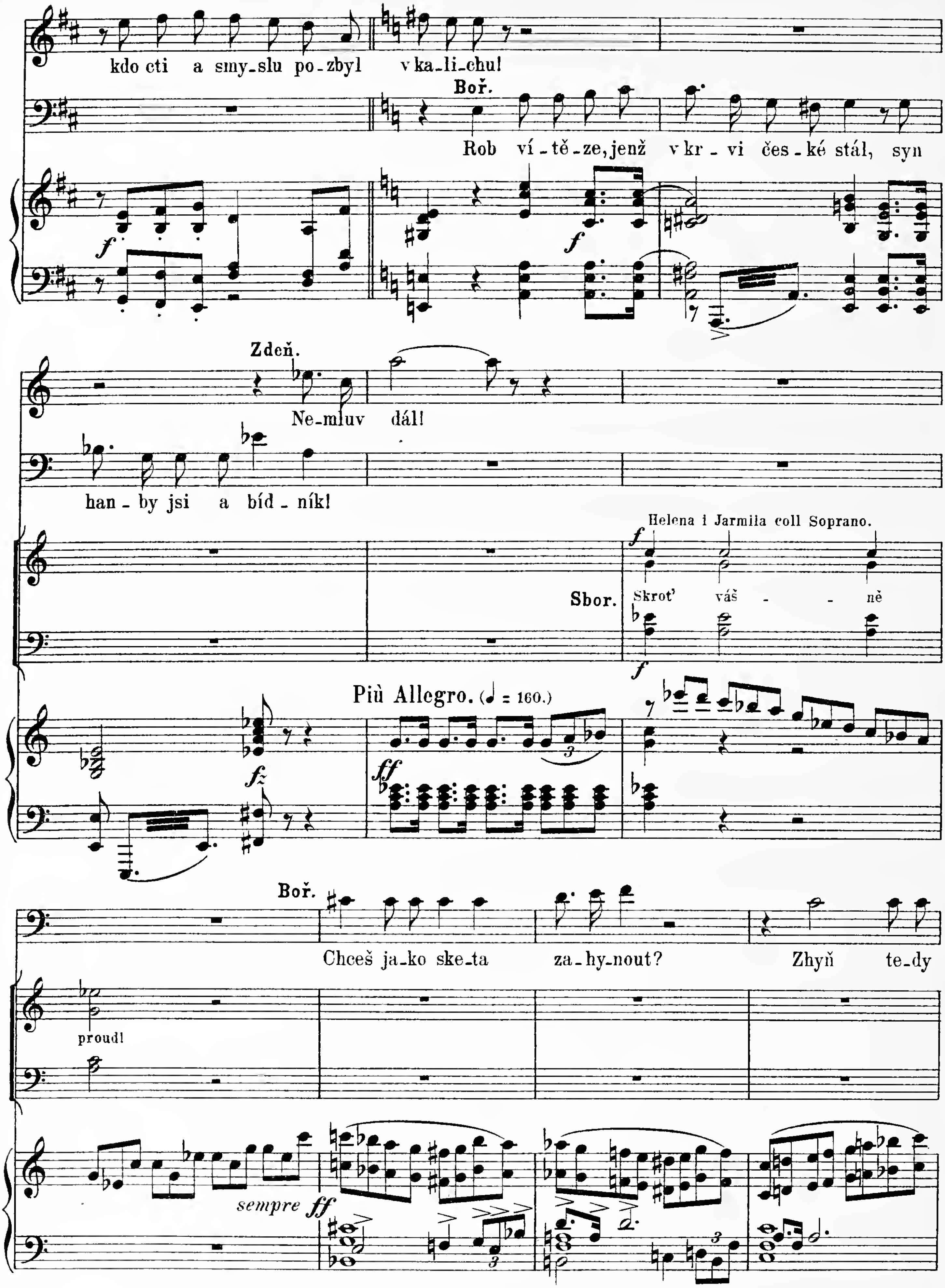
(Mezi tím z levé strany vystoupil Jan z Dohalic, za ním spoutaní vězňové obklopeni ozbrojenými biřici.)
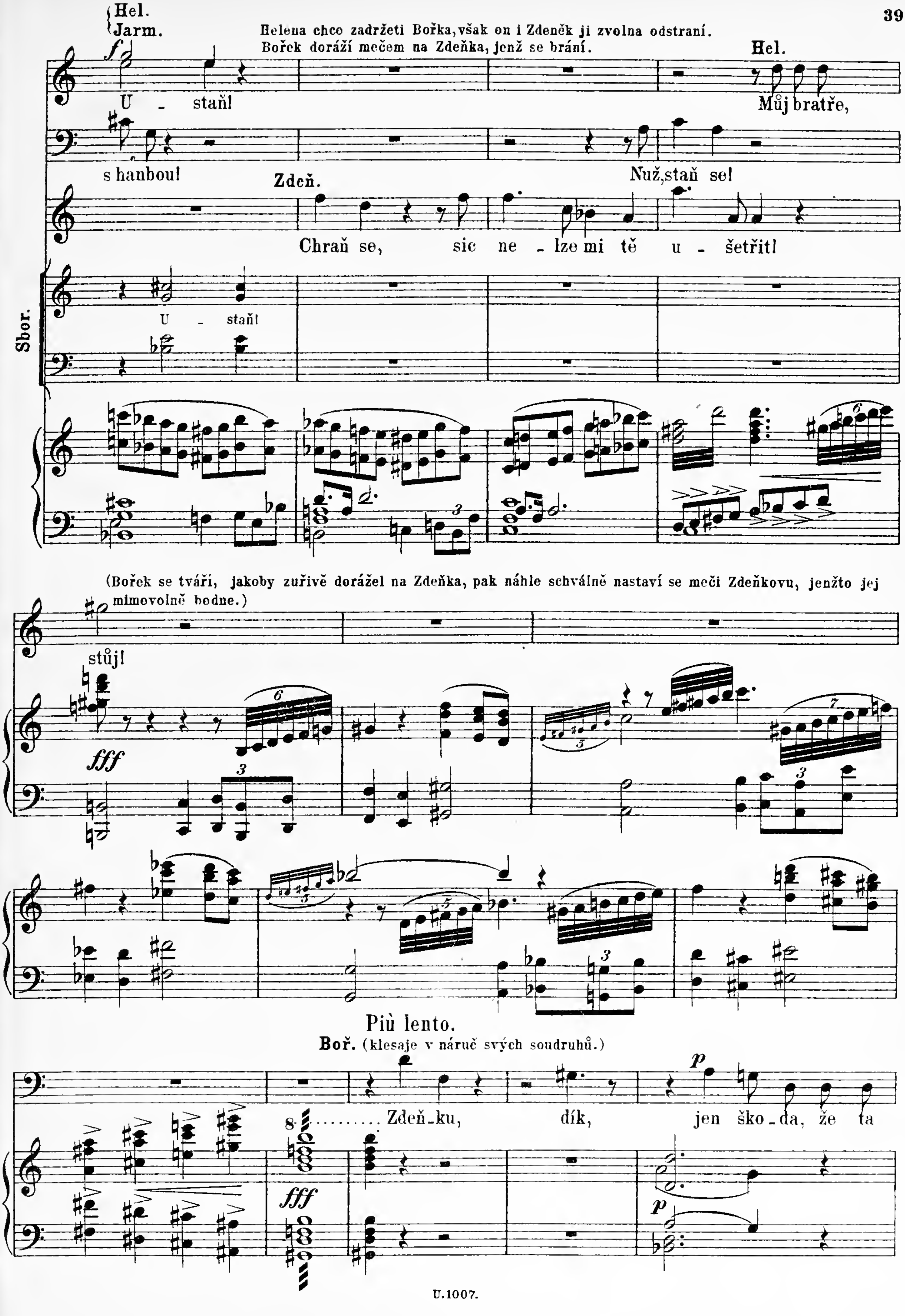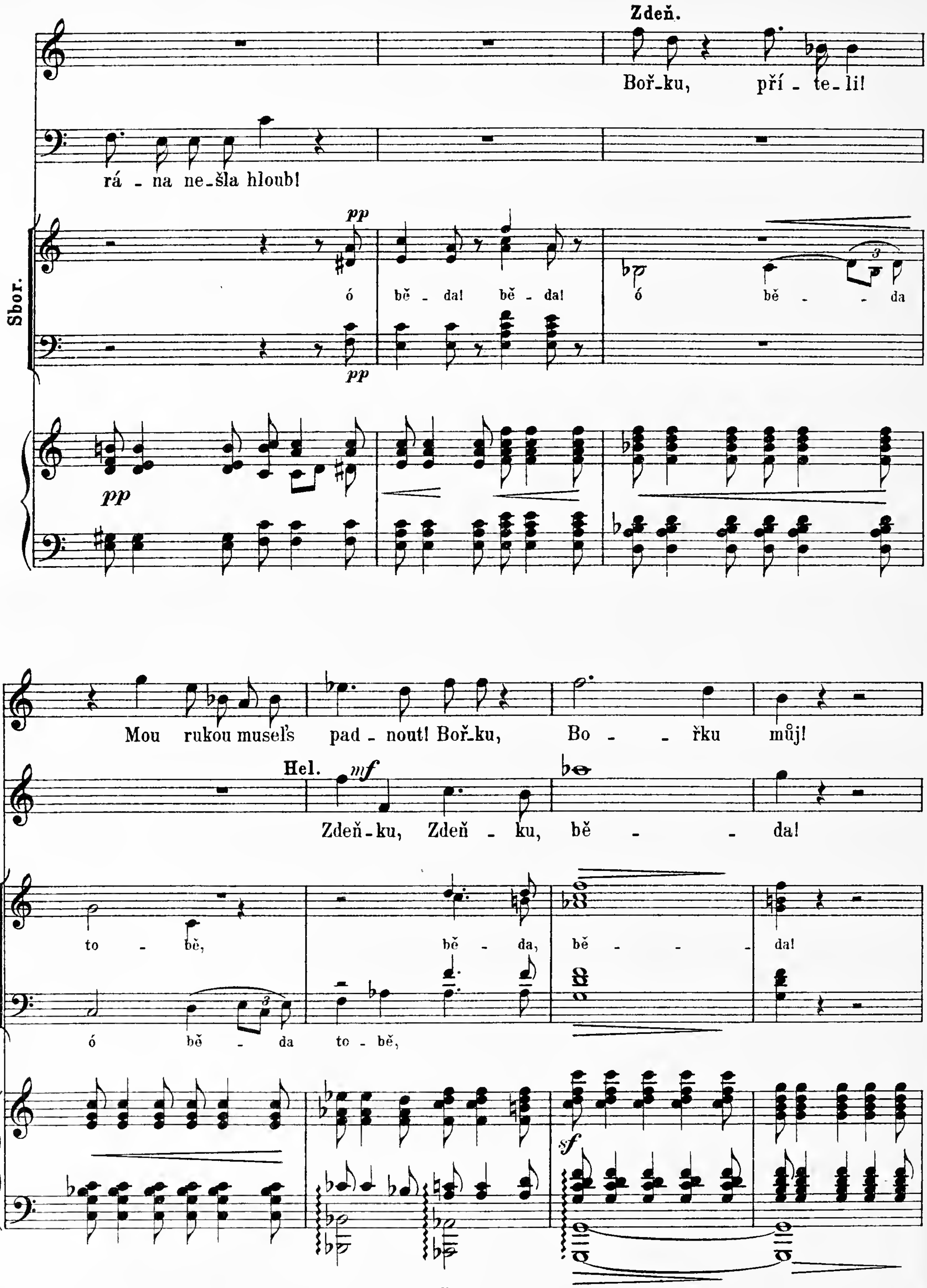

(k průvodu s kalichem.)
chraň! Dál! dál a pro - ti způrci chopte zbraň.
accel.
Průvod s kalichem vejde do radnice.
Jan s vězni chce vejíti tam též.
Bořek postaví se Janovi vstříc.
Boř.
Meno. (♩ = 138.)
Aj, otče ko_náš dí - lo ve_selé! jen slovo ještě,
toť mí přá_te_lé.
(k vězňům.)
Aj, vítám vás tu, pá_ni konše_lé! Aj, ví_tám vás!
Bych na důvěrnou pitku směl vás zváti,
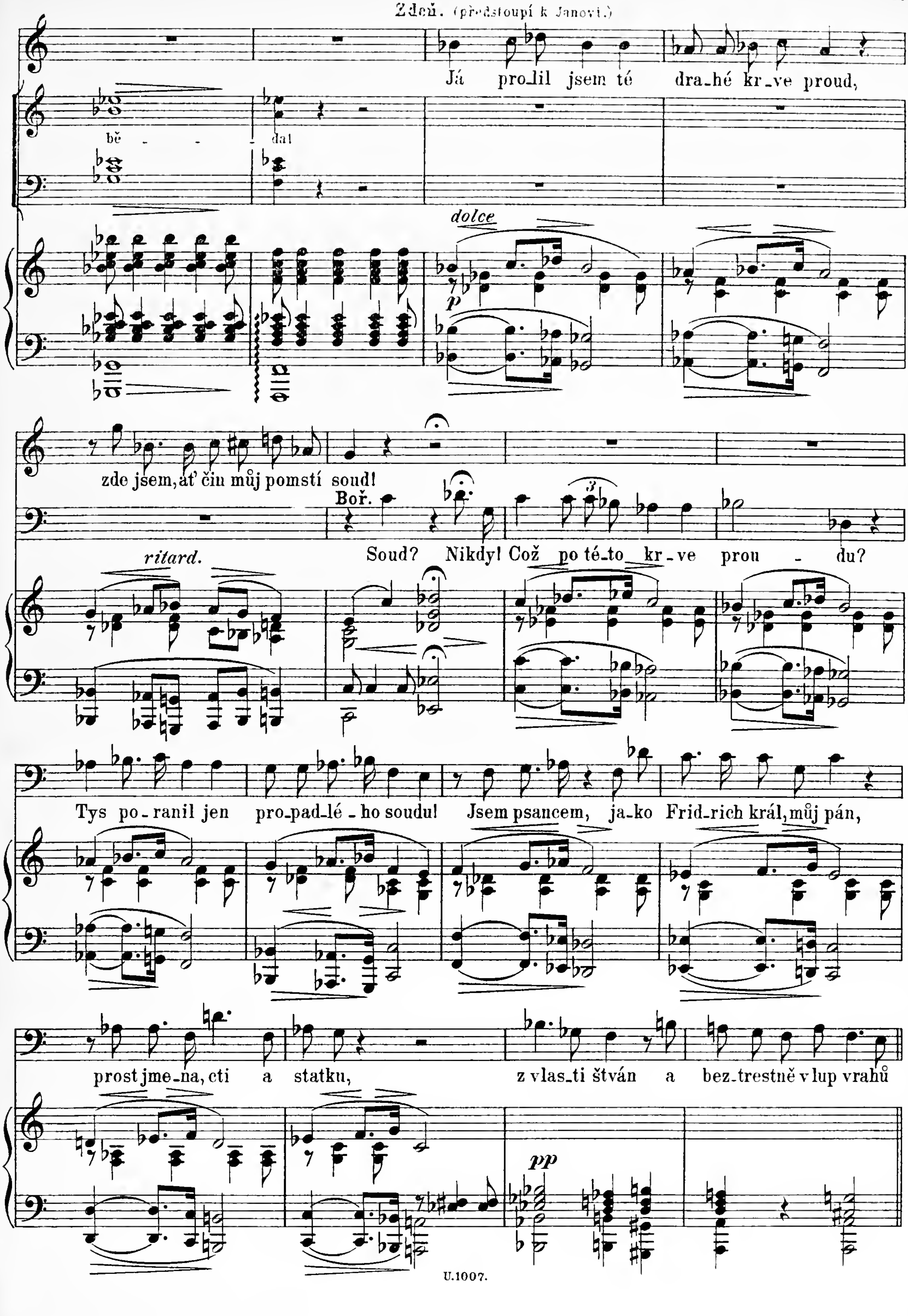

ty do-by zašly, so-tva již se vrá-tí, nuž
mf
p
při-pij-me si, než se hne-te dál,
ad libitum
ať ži-je falc-ký Frid-rich, čes-ký
f
fz colla parte
král! Nuž, ni-kdo ne-já-sá?
Sbor.
Sopr.
Alt.
Bě-da! on ztra-cen jest!
p ritard.
(Vězňové, vedeni biřici, truchlivě vejdou do radnice.)
Ten.
Bass.
fp
pp
A ru-ka žá-dná mi nechce mečem splatit slo-va zrádná?
con fuoco
ff
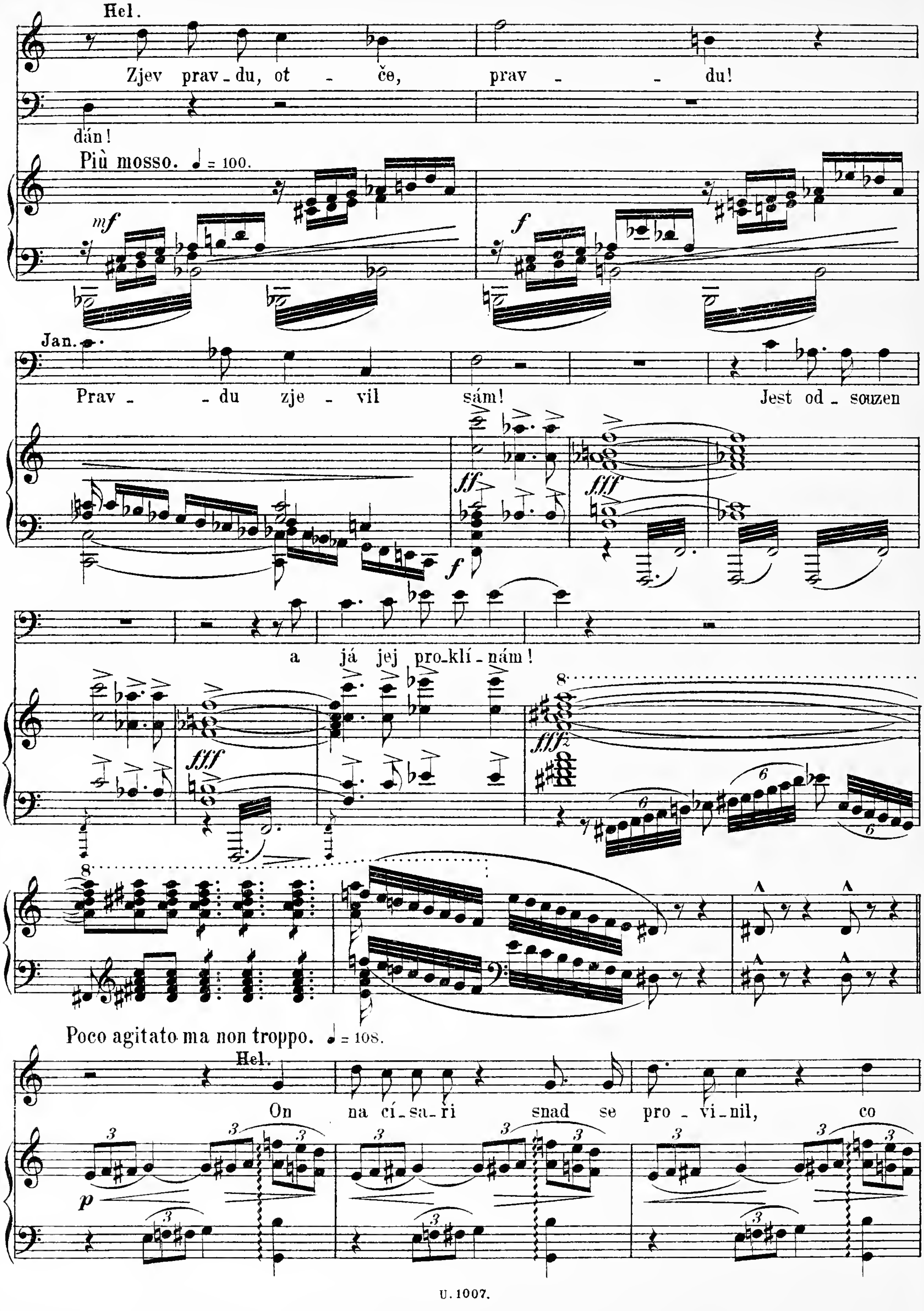

(Vyzývavě k Zdeňkovi.)
ff
Ty Zdeň-ku, jenž jsi v bě-lo-hor-ské vřa-vě tak bou - řil pro-ti nám i
Fridri-chu, proč ny-ní kro-tneš, když mu ku o-sla-vě připi - jí zrá-dce kacíř
rit.
z ka - li - - chu!
Più mosso. (♩ = 138.)
Zdeň.
energico
Já ne-slou-žil jsem v bě-lo-hor-ské
ff energico
se-či ci-zá-ku zba-bě-lé-mu Fri-dri-chu. Však ne-ho-den být ter-čem mé-mu me-či,
f
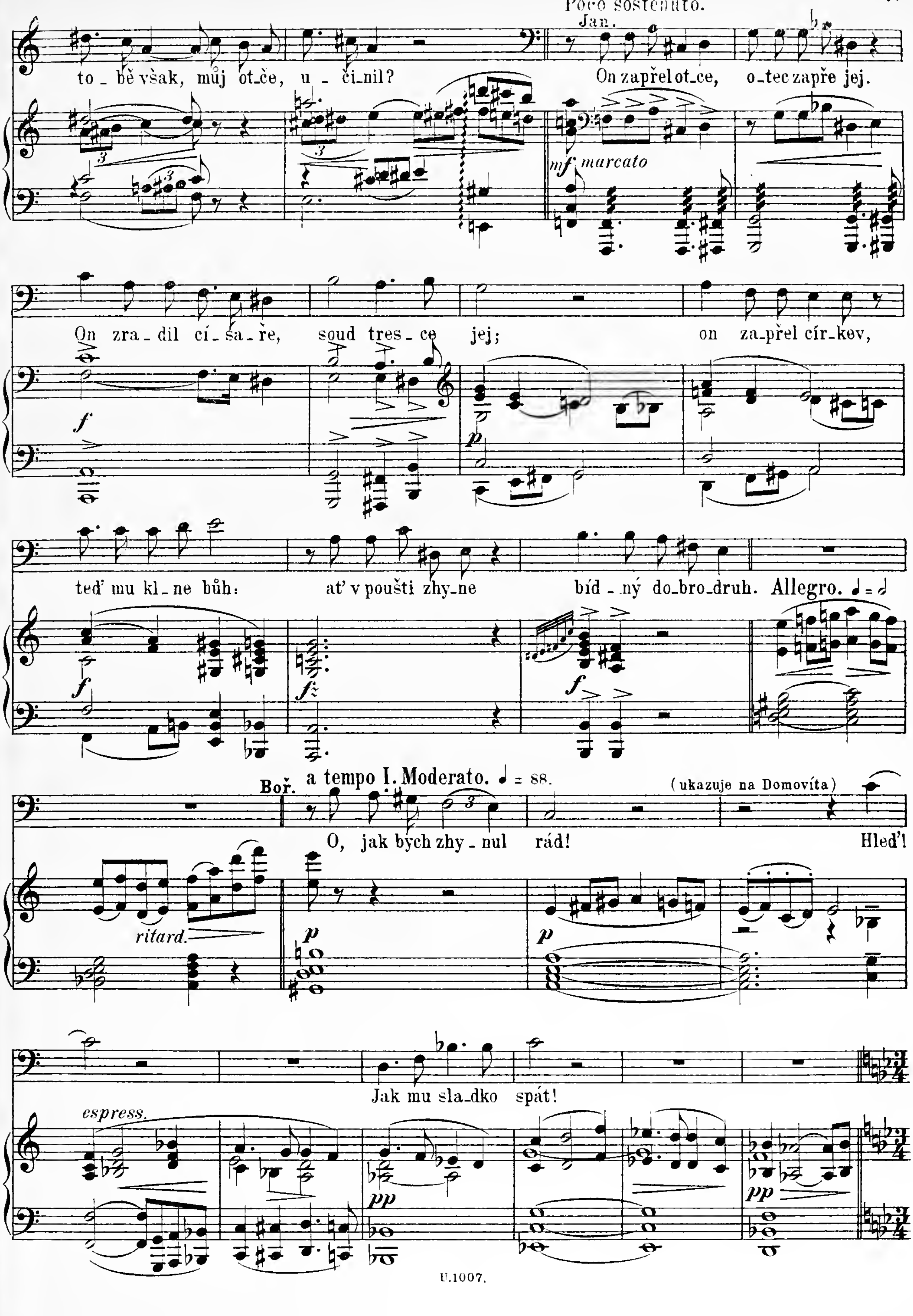

kdo cti a smy_slu po_zbyl v ka_li_chu!
Boř.
Rob ví_tě_ze, jenž v kr_vi čes_ké stál, syn
Zdeň.
Ne_mluv dál!
han_by jsi a bíd_ník!
Helena i Jarmila coll Soprano.
Sbor.
Skroť váš_ně
Più Allegro. (♩ = 160.)
f
ff
Boř.
Chceš ja_ko ske_ta za_hy_nout? Zhyň te_dy
proud!
sempre ff

Hel.
Jarm.
Helena chce zadržeti Bořka, však on i Zdeněk ji zvolna odstraní.
Bořek doráží mečem na Zdeňka, jenž se brání.
U - staň!
s hanbou!
Hel.
Můj bratře,
Nuž, staň se!
Zdeň.
Chraň se, sic ne - lze mi tě u - šetřit!
Sbor.
U - staň!
(Bořek se tváří, jakoby zuřivě dorážel na Zdeňka, pak náhle schválně nastaví se meči Zdeňkovu, jenžto jej mimovolně bodne.)
stůj!
Più lento.
Boř. (klesaje v náruč svých soudruhů.)
Zdeň - ku, dík, jen ško - da, že ta

Zdeň.
Bořku, pří_te_li!
rá_na ne_šla hloub!
pp
ó bě_da! bě_da! ó bě_da
Sbor.
pp
pp
Mou rukou museľs pad_nout! Bořku, Bo_řku můj!
Hel. mf
Zdeň_ku, Zdeň_ku, bě_da!
to_bě, bě_da, bě_da!
ó bě_da to_bě,
sf
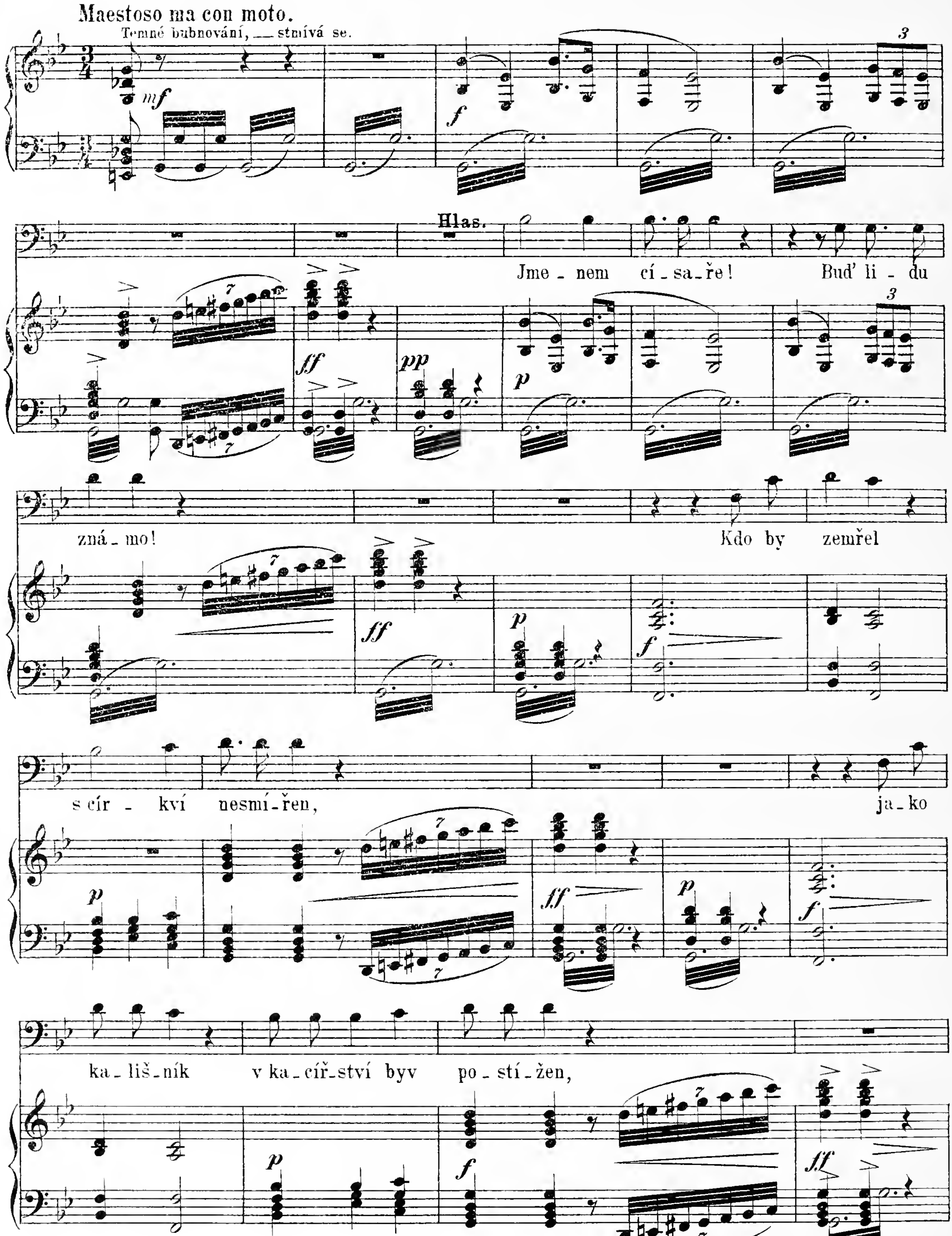

Zdeň. (předstoupí k Janovi.)
Já pro_lil jsem té dra_hé kr_ve proud,
bě - - - dal
dolce
p
zde jsem, ať čin můj pomstí soud!
Boř.
Soud? Nikdy! Což po té_to kr_ve prou - du?
ritard.
Tys po_ranil jen pro_pad_lé_ho soudu! Jsem psancem, ja_ko Frid_rich král, můj pán,
prost jme_na, cti a statku, z vlas_ti štván a bez_trestně v lup vrahů
pp
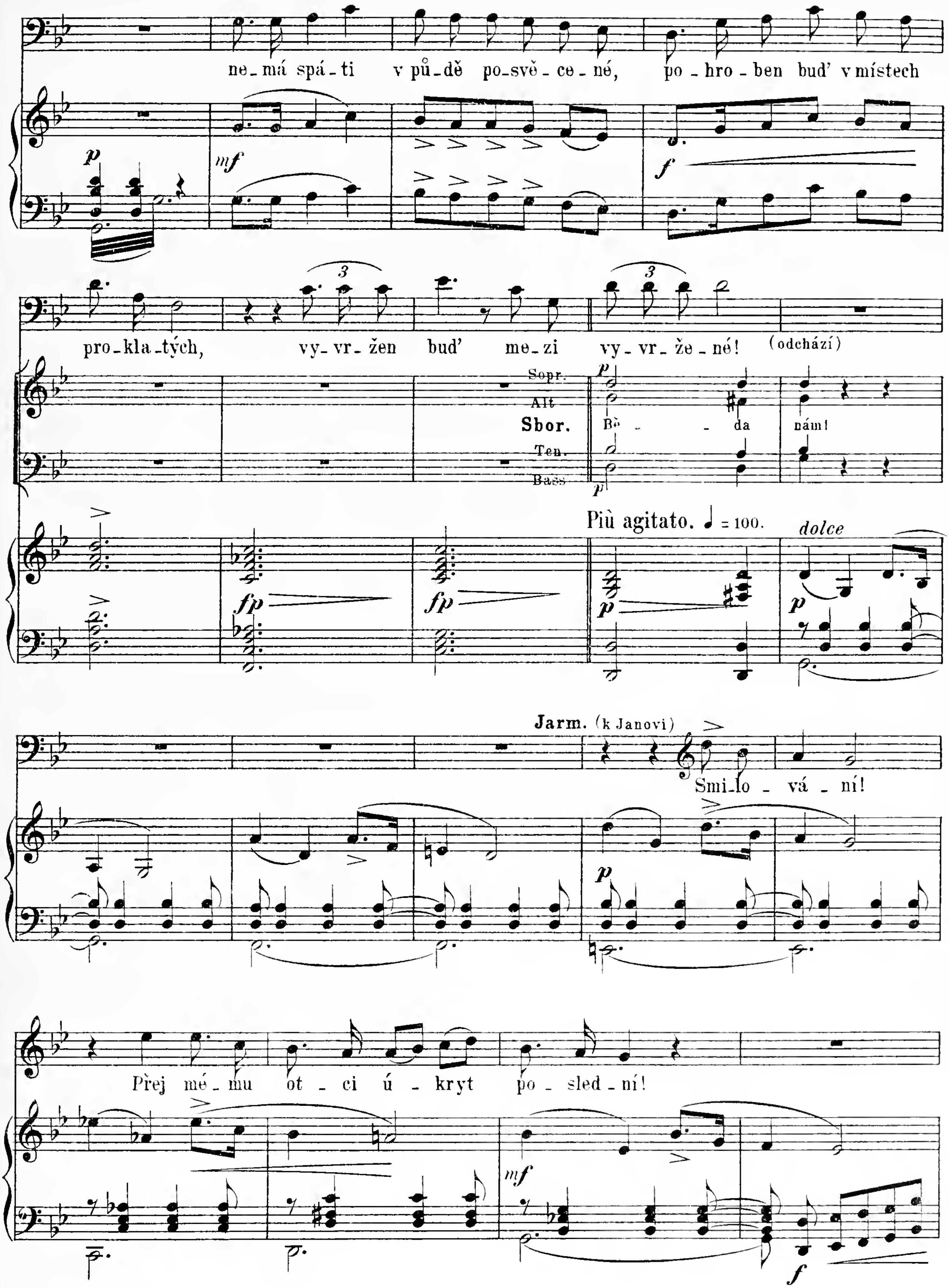

Hel.
Zjev prav_du, ot - če, prav - - du!
dán!
Più mosso. ♩ = 100.
mf
f
Jan.
Prav _ _du zje - vil sám! Jest od_souzen
fff
f
fff
a já jej pro_klí_nám!
fff
8
fff
6
6
6
8
Poco agitato ma non troppo. ♩ = 108.
Hel.
On na cí_sa_ři snad se pro - vi_nil, co
3
p
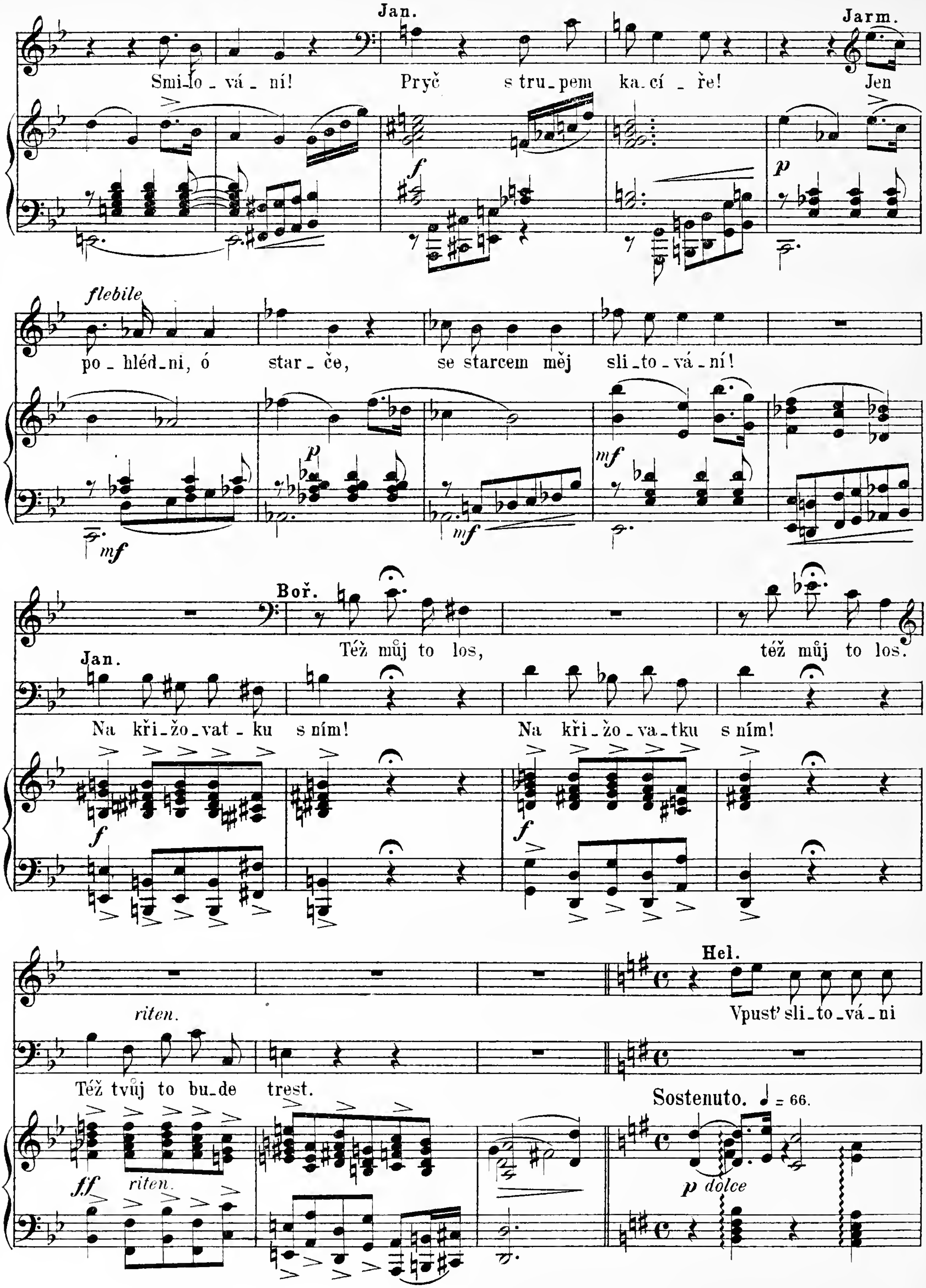

Poco sostenuto.
Jan.
to _ bě však, můj ot_ce, u _ či_nil?
On zapřel ot_ce, o_tec zapře jej.
mf marcato
On zra _ dil cí _ sa _ ře, soud tres _ ce jej;
on za_přel cír_kev,
ted' mu kl _ ne bůh: at' v poušti zhy_ne bíd _ ný do_bro_druh.
Allegro.
a tempo I. Moderato. ♩ = 88.
Boř.
(ukazuje na Domovíta)
O, jak bych zhy _ nul rád! Hleď!
ritard.
espress.
Jak mu sla_dko spát!
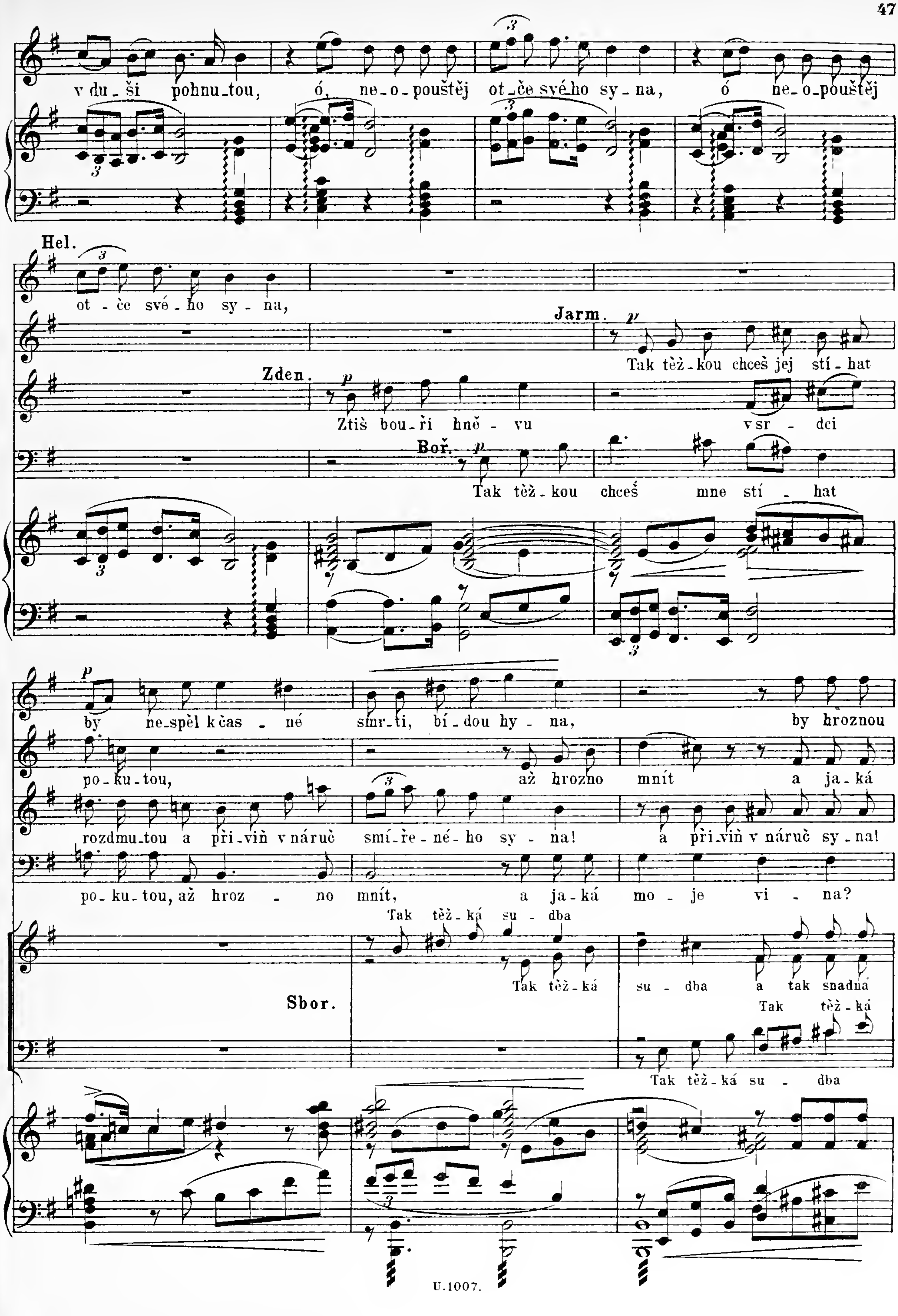
Výstup V.
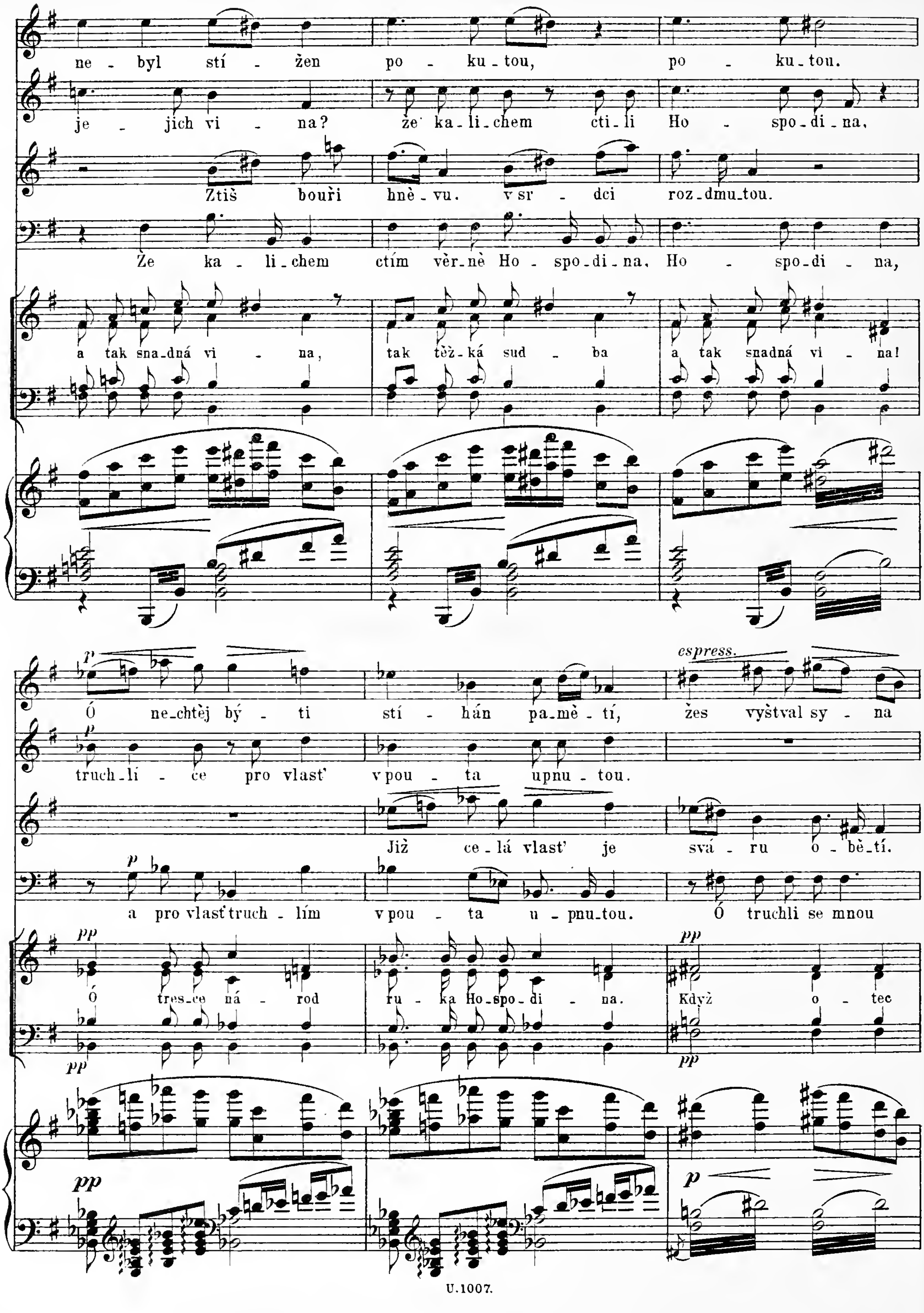
Předešlí. Vystoupí hlasatel, za ním něco lidu.
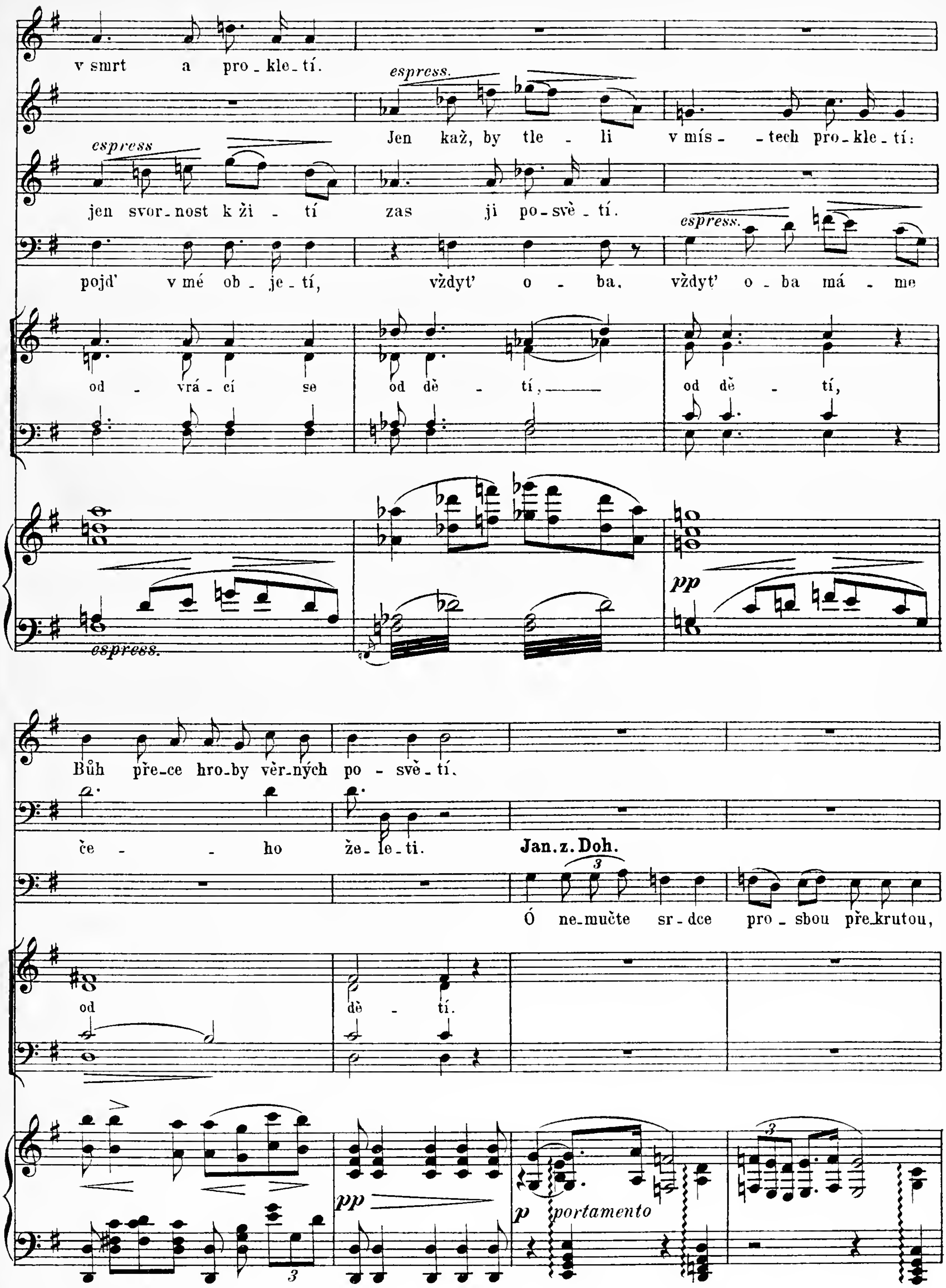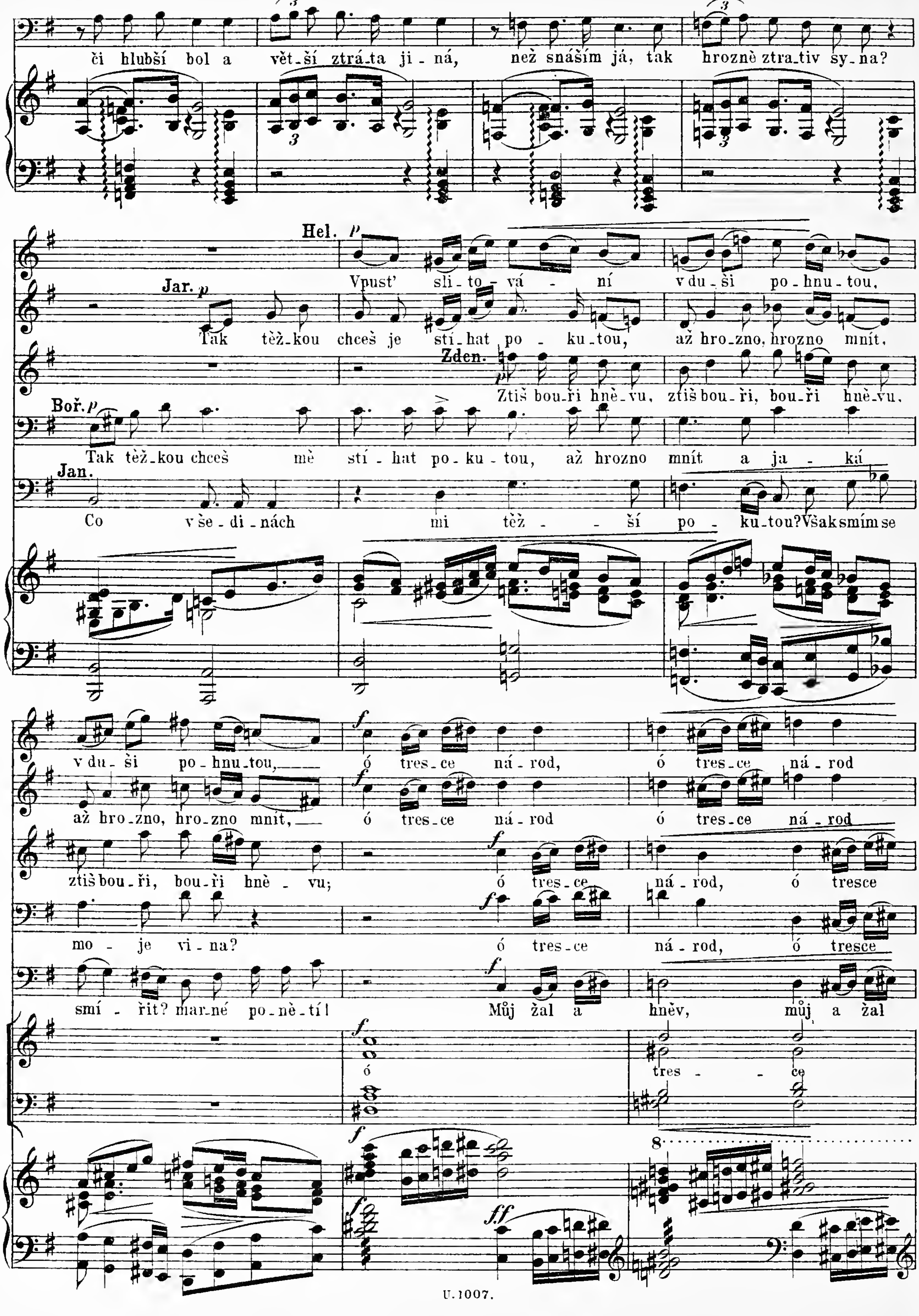

ne_má spá_ti v pů_dě po_svě_ce_né, po_hro_ben buď v místech
p
mf
f
pro_kla_tých, vy_vr_žen buď me_zi vy_vr_že_né! (odchází)
Sopr.
Alt
Sbor.
Bě_ _da nám!
Ten.
Bass
p
fp
Più agitato. ♩= 100.
dolce
Jarm. (k Janovi)
Smi_lo_vá_ní!
Přej mé_mu ot_ci ú_kryt po_sled_ní!
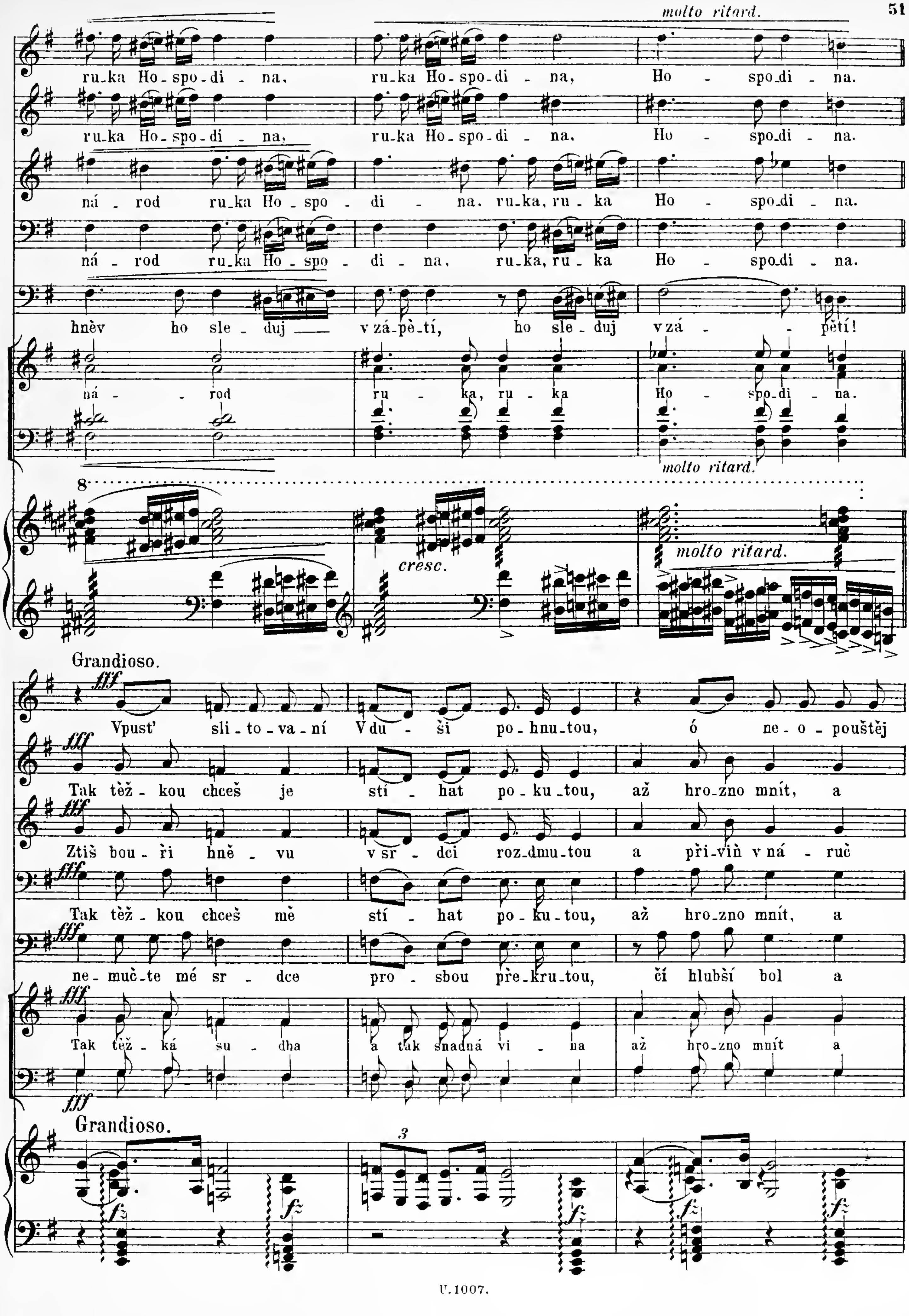

Jan.
Jarm.
Smi-lo - vá - ní! Pryč s tru-pem ka-cí - ře! Jen
flebile
po - hléd-ni, ó star - če, se starcem měj sli-to-vá-ní!
Boř.
Též můj to los, též můj to los.
Jan.
Na kři-žo-vat - ku s ním! Na kři-žo-va-tku s ním!
Hel.
riten.
Vpusť sli-to-vá-ni
Též tvůj to bu-de trest.
Sostenuto. ♩= 66.
p dolce
ff riten.
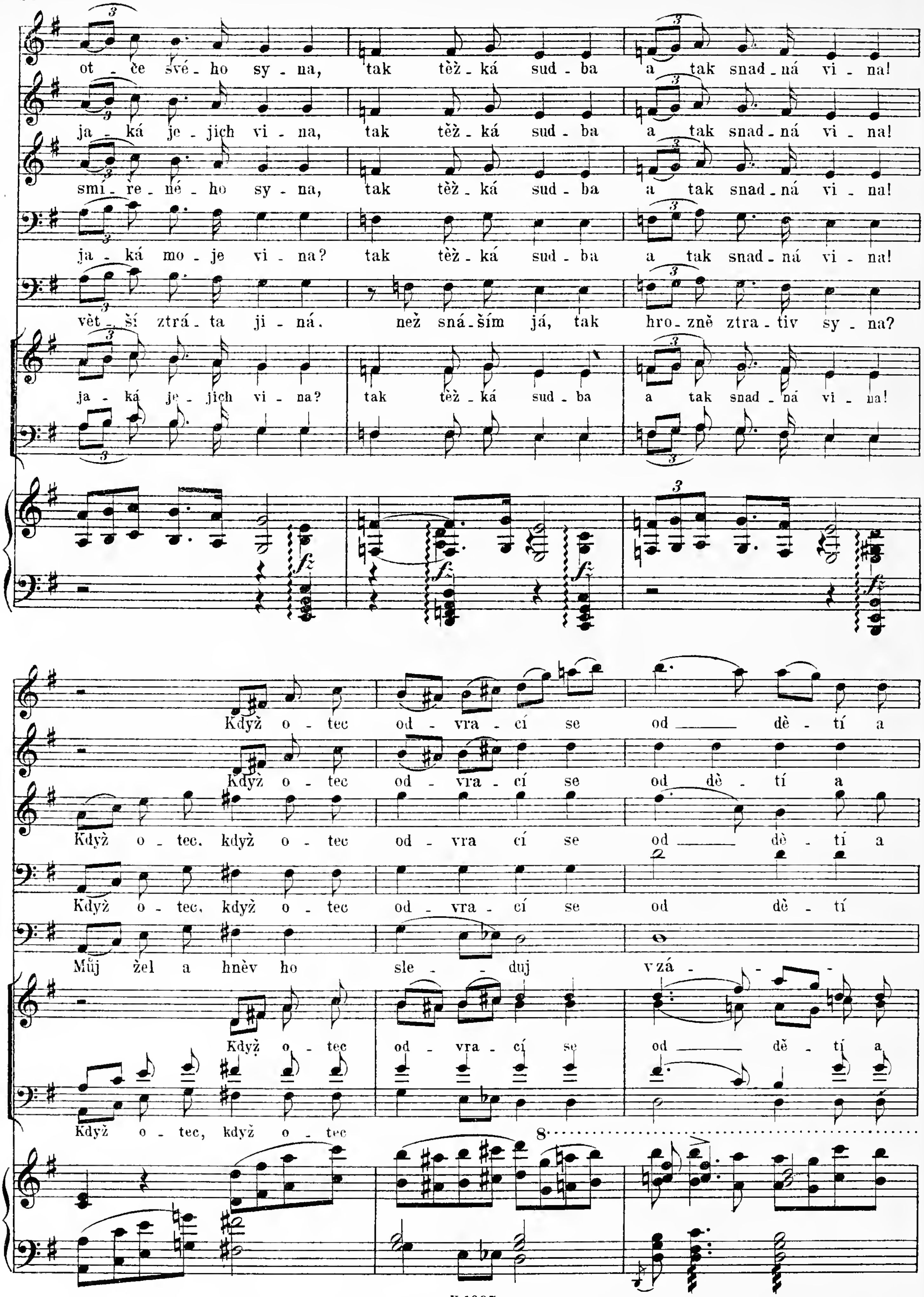

v du_ši pohnu_tou, ó, ne_o_pouštěj ot_če své_ho sy_na, ó ne_o_pouštěj
Hel.
ot_če své_ho sy_na,
Jarm.
Tak těž_kou chceš jej stí_hat
Zden.
Ztiš bou_ři hně_vu v sr_dci
Boř.
Tak těž_kou chceš mne stí_hat
by ne_spěl k čas_né smr_ti, bí_dou hy_na, by hroznou
po_ku_tou, až hrozno mnít a ja_ká
rozdmu_tou a při_viň v náruč smí_ře_né_ho sy_na! a při_viň v náruč sy_na!
po_ku_tou, až hroz_no mnít, a ja_ká mo_je vi_na?
Tak těž_ká su_dba
Tak těž_ká su_dba a tak snadná
Sbor.
Tak těž_ká
Tak těž_ká su_dba
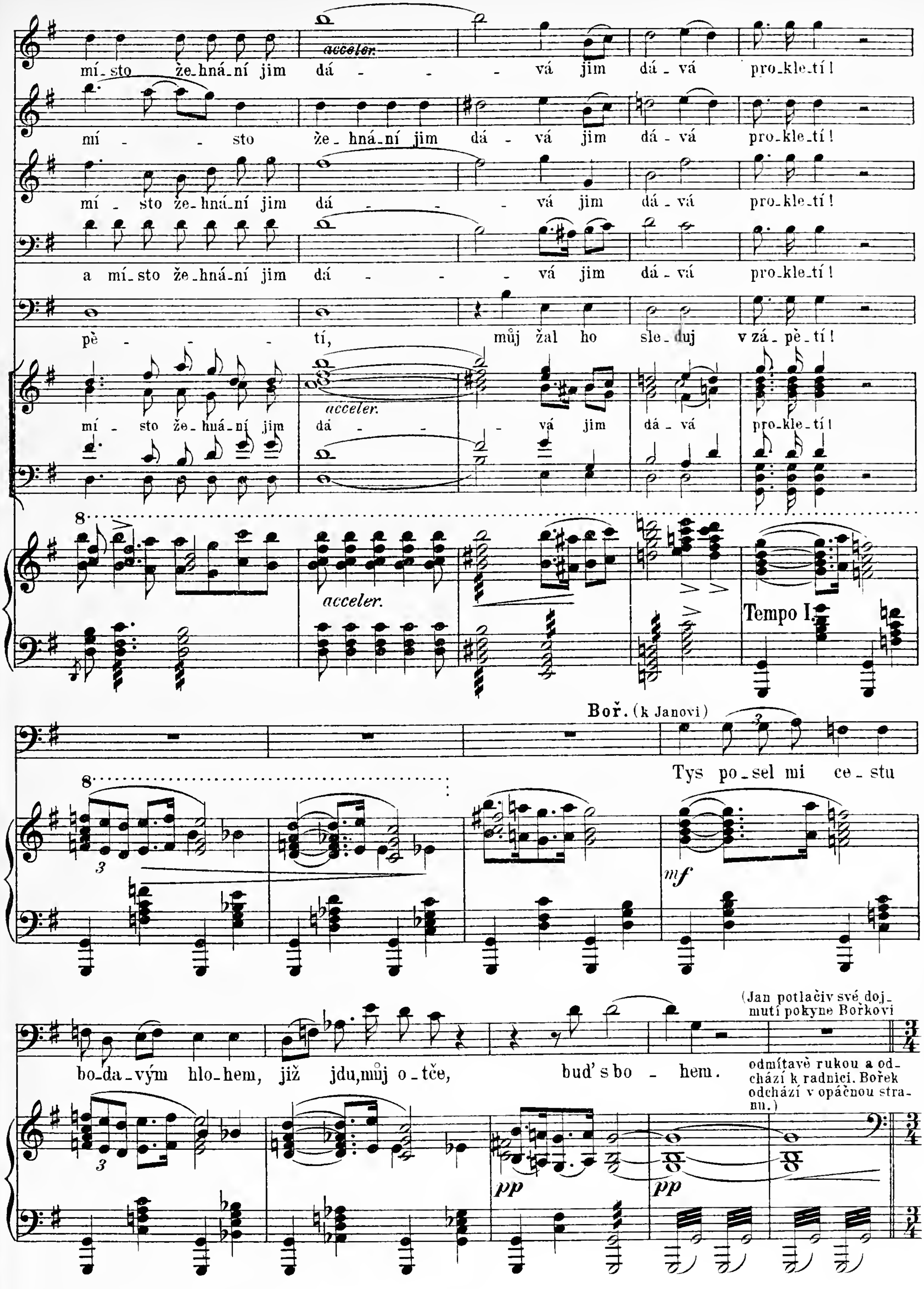

ne - byl stí - žen po - ku - tou, po - ku - tou.
je - jich vi - na? že ka - li - chem cti - li Ho - spo - di - na,
Ztiš bouři hněvu v sr - dci roz - dmu - tou.
Že ka - li - chem ctím věr - ně Ho - spo - di - na, Ho - spo - di - na,
a tak sna - dná vi - na, tak těž - ká sud - ba a tak snadná vi - na!
espress.
Ó ne - chtěj bý - ti stí - hán pa - mě - tí, žes vyštval sy - na
truch - lí - ce pro vlasť v pou - ta upnu - tou.
Již ce - lá vlasť je svá - ru o - bě - tí.
a pro vlasť truch - lím v pou - ta u - pnu - tou. Ó truchli se mnou
Ó tres - ce ná - rod ru - ka Ho - spo - di - na. Když o - tec
p pp p
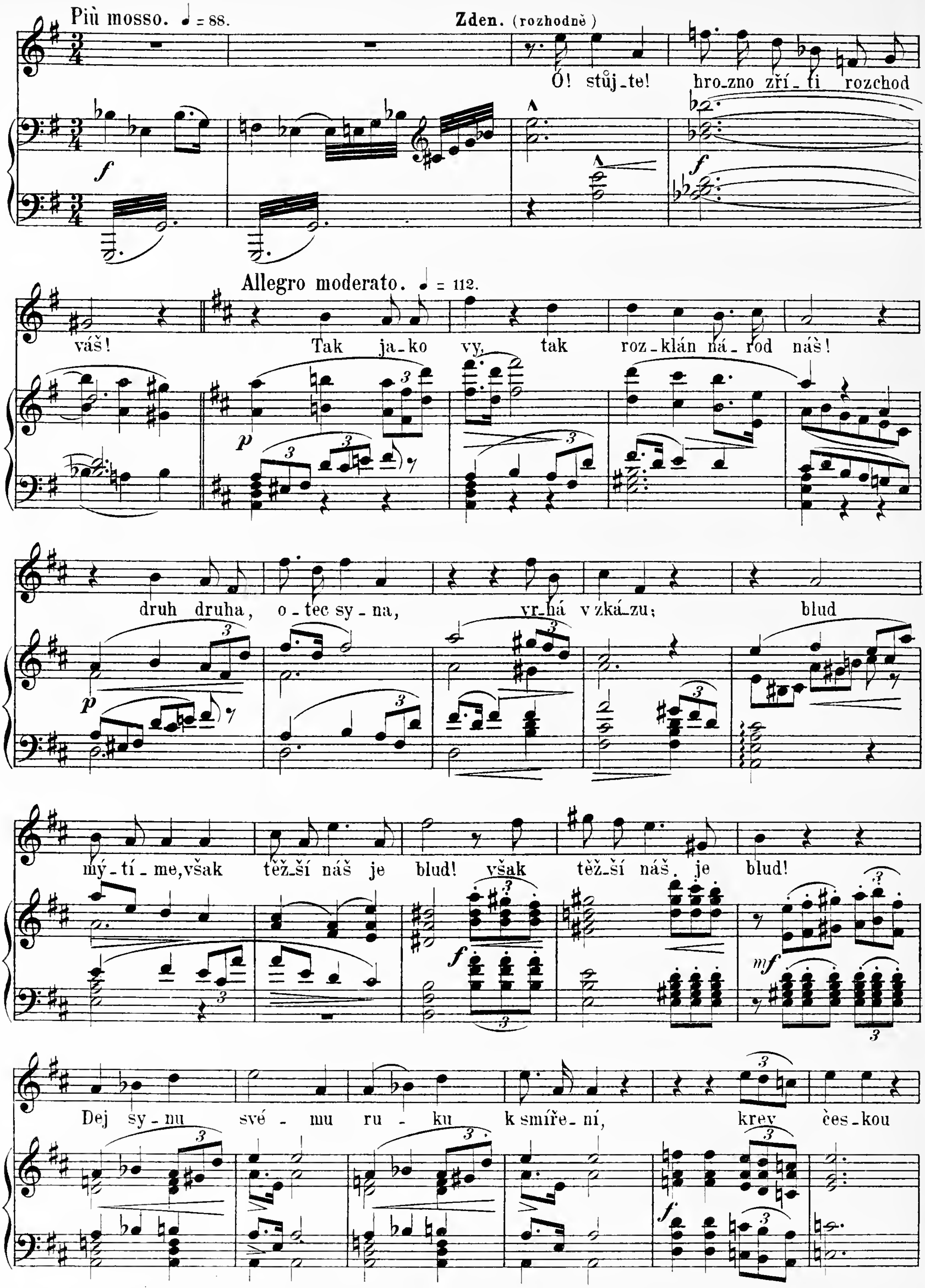

v smrt a pro_kle_tí.
espress.
Jen kaž, by tle - li v mís - - tech pro_kle_tí:
espress
jen svor_nost k ži - tí zas ji po_svě_tí.
espress.
pojď v mé ob_je_tí, vždyť o - ba, vždyť o_ba má - me
od - vrá_cí se od dě - tí, od dě - tí,
espress.
pp
Bůh přece hro_by věr_ných po - svě_tí.
če - - ho že_le_ti.
Jan. z. Doh.
Ó ne_mučte sr_dce pro_sbou pře_krutou,
od dě - tí.
pp
p
portamento
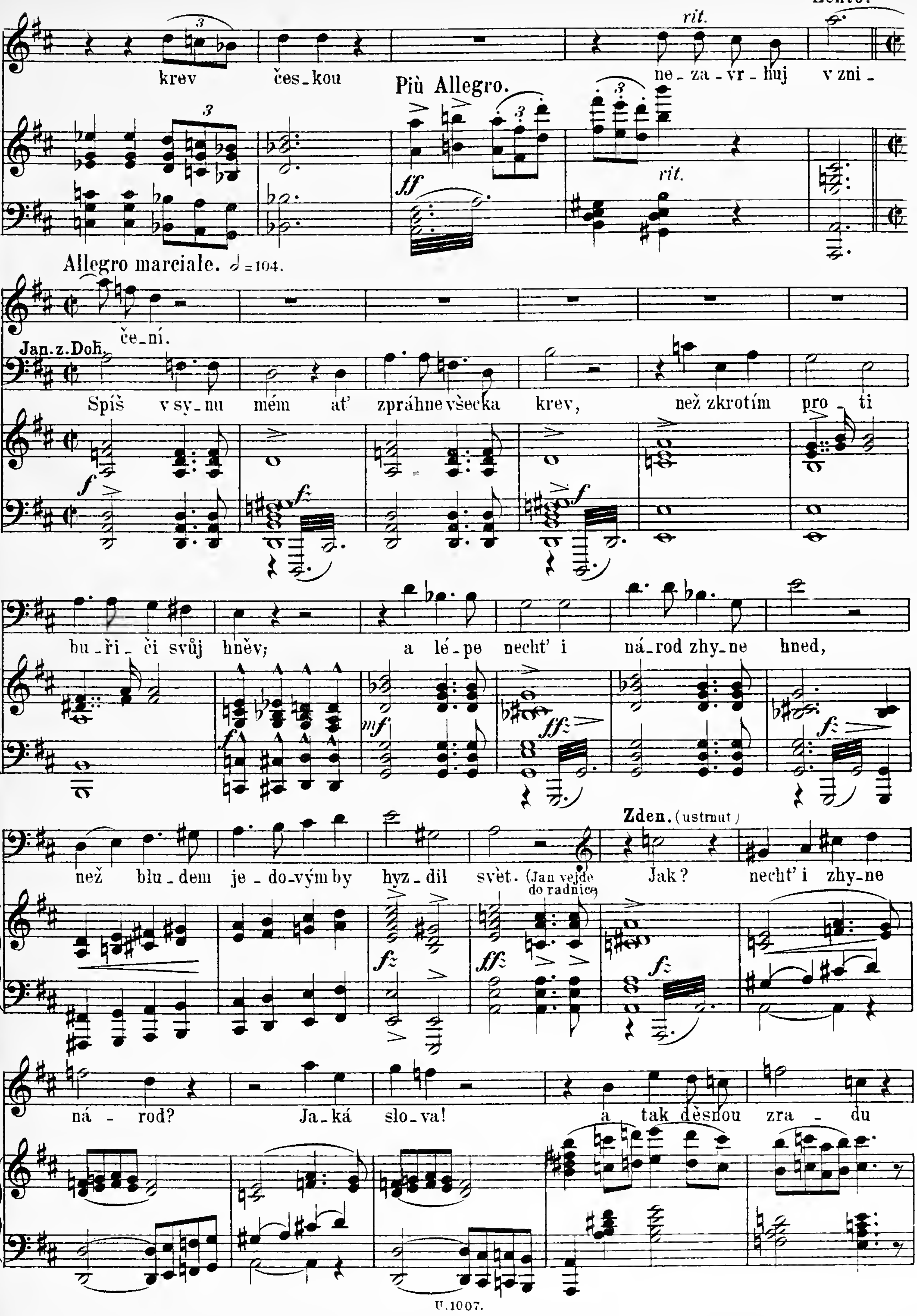

či hlubší bol a větší ztrá_ta ji_ná, než snáším já, tak hroznè ztra_tiv sy_na?
Hel. p
Vpust' sli_to_vá - ní v du_ši po_hnu_tou,
Jar. p
Tak těž_kou chceš je stí_hat po - ku_tou, až hro_zno, hrozno mnít,
Zden. p
Ztiš bou_ři hně_vu, ztiš bou_ři, bou_ři hnè_vu,
Boř. p
Tak těž_kou chceš mè stí - hat po_ku - tou, až hrozno mnít a ja - ká
Jan.
Co v še - di - nách mi těž - - ší po - ku_tou? Všaksmím se
v du - ši po_hnu_tou, ó tres_ce ná_rod, ó tres_ce ná_rod
až hro_zno, hro_zno mnít, ó tres_ce ná_rod ó tres_ce ná_rod
ztiš bou_ři, bou_ři hnè - vu; ó tres_ce ná_rod, ó tresce
mo - je vi_na? ó tres_ce ná_rod, ó tresce
smí - řit? mar_né po_nè_tí! Můj žal a hněv, můj a žal
ó tres - ce
f ff
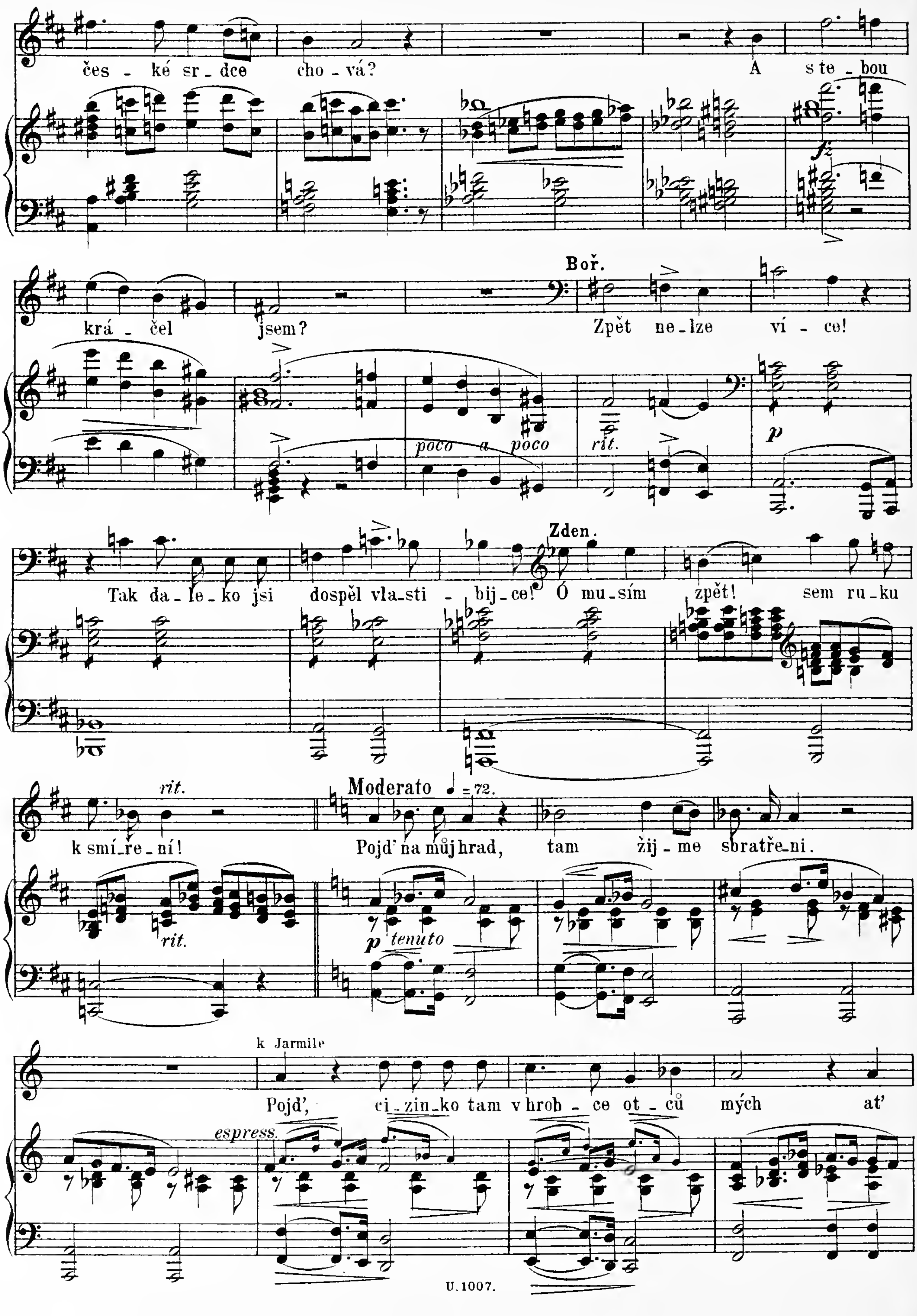

molto ritard.
ru_ka Ho_spo_di _ na, ru_ka Ho_spo_di _ na, Ho _ spo_di _ na.
ru_ka Ho_spo_di _ na, ru_ka Ho_spo_di _ na. Ho _ spo_di _ na.
ná _ rod ru_ka Ho_spo _ di _ na. ru_ka, ru _ ka Ho _ spo_di _ na.
ná _ rod ru_ka Ho_spo _ di _ na, ru_ka, ru _ ka Ho _ spo_di _ na.
hněv ho sle _ duj v zá_pě_tí, ho sle _ duj v zá _ _ pětí!
ná _ _ rod ru _ ka, ru _ ka Ho _ spo_di _ na.
molto ritard.
cresc.
molto ritard.
Grandioso.
fff
Vpusť sli_to_va_ní V du _ ši po_hnu_tou, ó ne_o_pouštěj
Tak těž _ kou chceš je stí _ hat po_ku_tou, až hro_zno mnít, a
Ztiš bou _ ři hně _ vu v sr _ dci roz_dmu_tou a při_viň v ná _ ruč
Tak těž _ kou chceš mě stí _ hat po_ku_tou, až hro_zno mnít, a
ne_muč_te mé sr _ dce pro _ sbou pře_kru_tou, čí hlubší bol a
Tak těž_ká su _ dha a tak snadná vi _ na až hro_zno mnít a
Grandioso.
fz
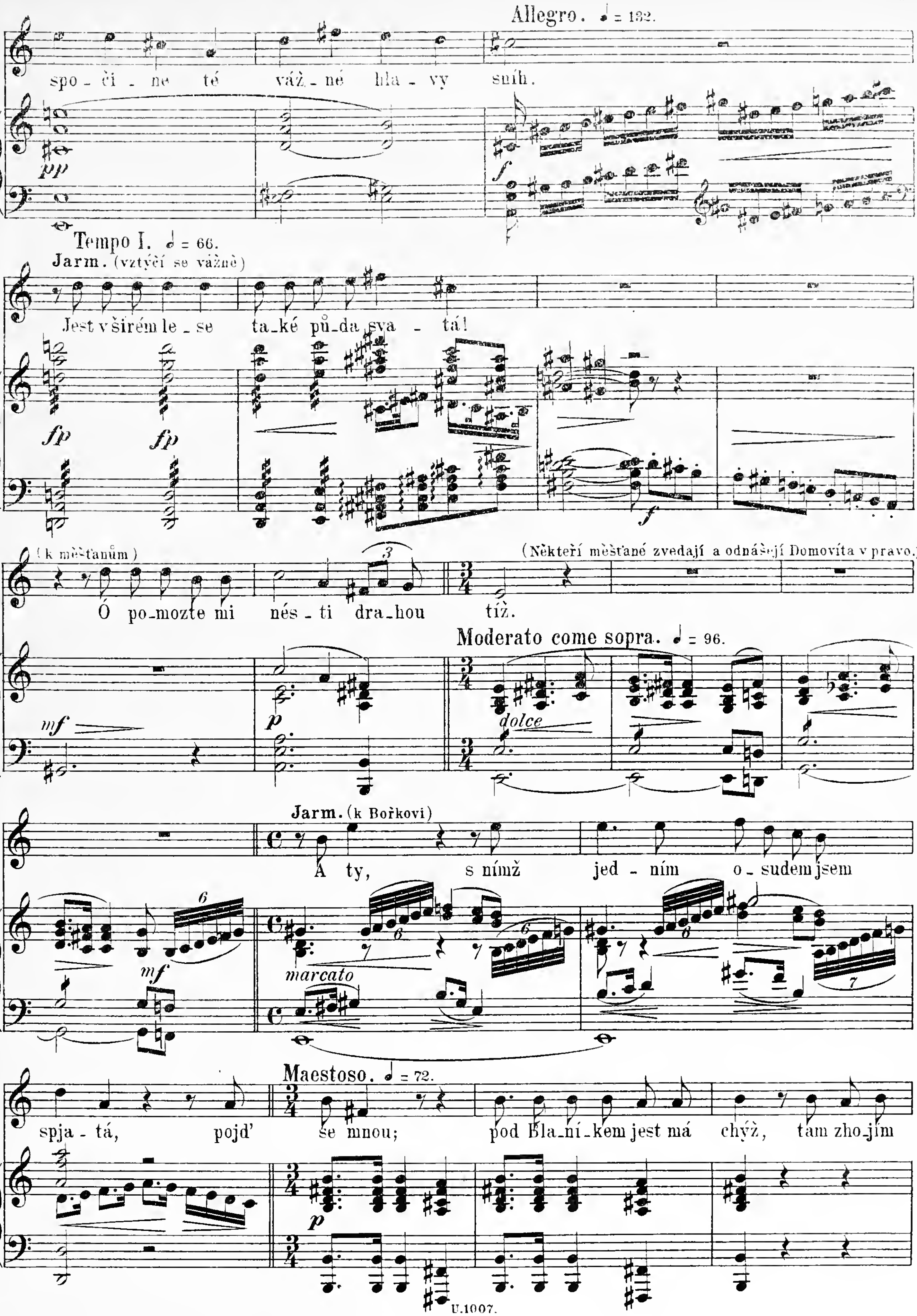

ot - če své - ho sy - na, tak těž - ká sud - ba a tak snad - ná vi - na!
ja - ká je - jich vi - na, tak těž - ká sud - ba a tak snad - ná vi - na!
smí - ře - né - ho sy - na, tak těž - ká sud - ba a tak snad - ná vi - na!
ja - ká mo - je vi - na? tak těž - ká sud - ba a tak snad - ná vi - na!
vět - ší ztrá - ta ji - ná. než ná - ším já, tak hro - zně ztra - tiv sy - na?
ja - ká je - jich vi - na? tak těž - ká sud - ba a tak snad - ná vi - na!
Když o - tec od - vra - cí se od dě - tí a
Když o - tec od - vra - cí se od dě - tí a
Když o - tec, když o - tec od - vra cí se od dě - tí a
Když o - tec, když o - tec od - vra - cí se od dě - tí
Můj žel a hněv ho sle - duj vzá -
Když o - tec od - vra - cí se od dě - tí a
Když o - tec, když o - tec
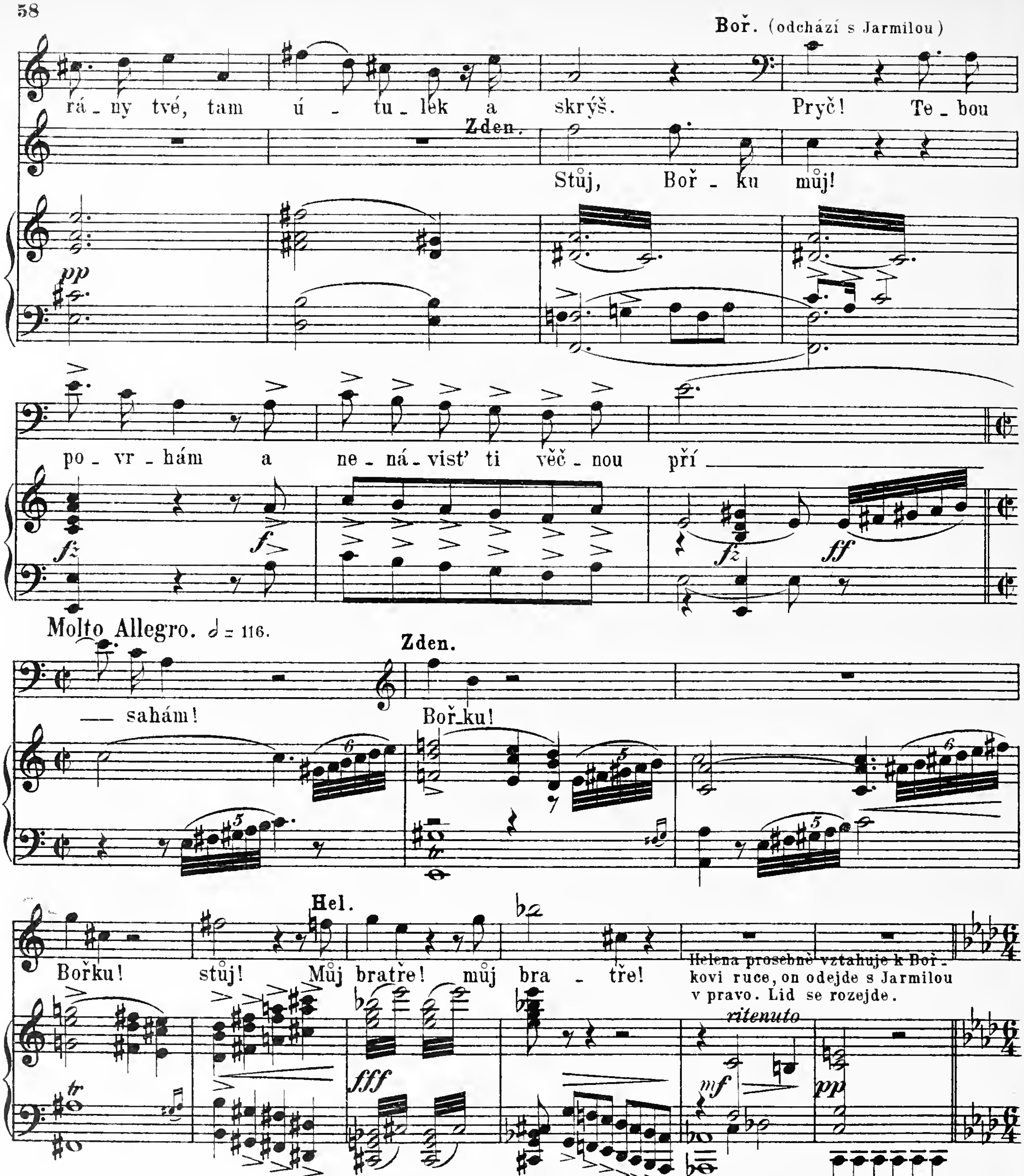

mí_sto že_hná_ní jim dá - - - - vá jim dá_vá pro_kle_tí!
acceler.
mí - - sto že_hná_ní jim dá - vá jim dá - vá pro_kle_tí!
mí_sto že_hná_ní jim dá - - - - vá jim dá_vá pro_kle_tí!
a mí_sto že_hná_ní jim dá - - - - vá jim dá_vá pro_kle_tí!
pě - - - tí, můj žal ho sle_duj v zá_pě_tí!
mí_sto že_hná_ní jim dá - - - vá jim dá_vá pro_kle_tí!
acceler.
Tempo I.
Boř. (k Janovi)
Tys po_sel mi ce_stu bo_da_vým hlo_hem, již jdu, můj o_tče, buď s bo - hem.
(Jan potlačiv své dojmutí pokyne Bořkovi odmítavě rukou a odchází k radnici. Bořek odchází v opačnou stranu.)
mf
pp
pp

Più mosso. ♩= 88.
Zden. (rozhodně)
Ó! stůj_te! hro_zno zří_ti rozchod
váš!
Allegro moderato. ♩= 112.
Tak ja_ko vy, tak roz_klán ná_rod náš!
druh druha, o_tec sy_na, vr_há v zká_zu;
blud
mý_tí_me, však těž_ší náš je blud! však těž_ší náš je blud!
Dej sy_nu své_mu ru_ku k smíře_ní, krev čes_kou

Lento.
rit.
krev čes_kou ne_za_vr_huj v zni_
Più Allegro.
rit.
Allegro marciale. 𝅗𝅥=104.
če_ní.
Jan.z.Doh.
Spíš v sy_nu mém ať zpráhne všecka krev, než zkrotím pro_ti
bu_ři_či svůj hněv; a lé_pe nechť i ná_rod zhy_ne hned,
než blu_dem je_do_vým by hyz_dil svět.
(Jan vejde do radnice)
Zden. (ustrnut)
Jak? nechť i zhy_ne ná_rod?
Ja_ká slo_va! a tak děsnou zra_du
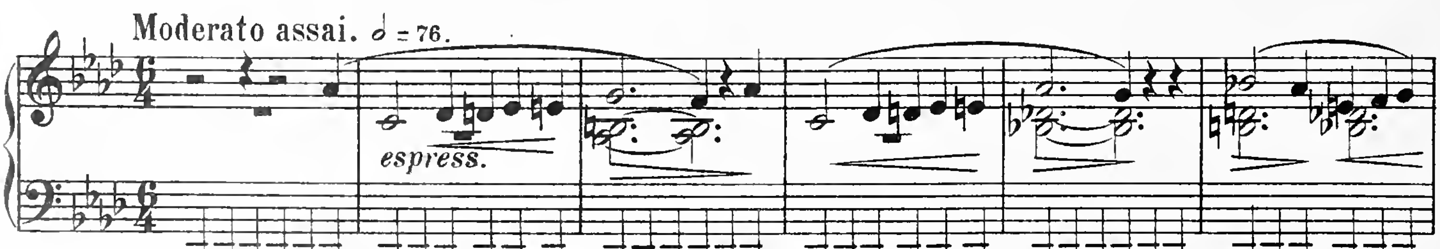

čes - ké sr - dce cho - vá?
A s te - bou
krá - čel jsem?
Boř.
Zpět ne - lze ví - ce!
poco a poco rit.
p
Tak da - le - ko jsi dospěl vla - sti - bij - ce!
Zden.
Ó mu - sím zpět! sem ru - ku
rit.
k smí - re - ní!
Moderato ♩ = 72.
Pojď na můj hrad, tam žij - me sbratře - ni.
p tenuto
k Jarmile
Pojď, ci - zin - ko tam v hrob - ce ot - ců mých ať
espress.
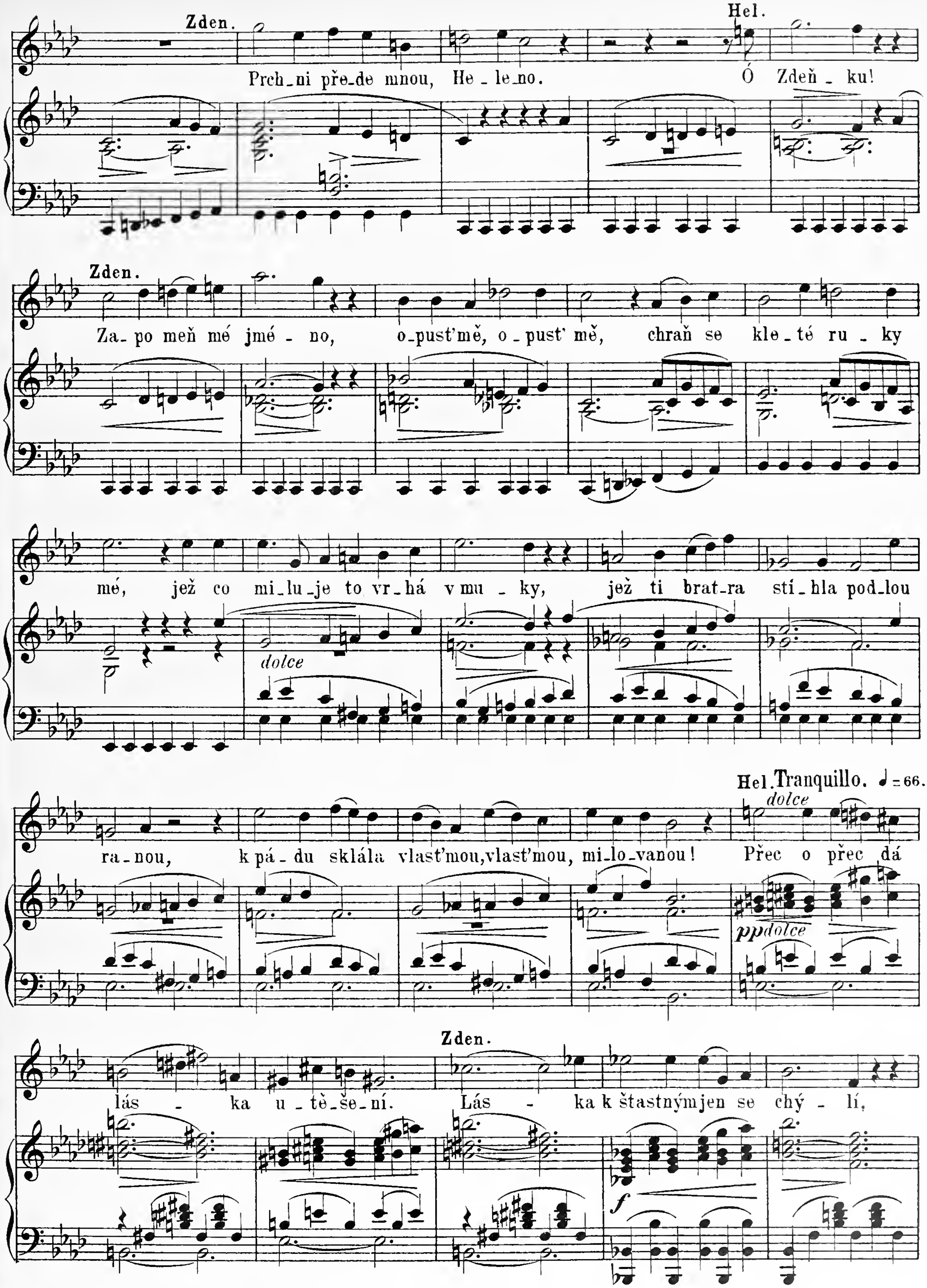

Allegro. ♩ = 132.
spo - či - ne té váž - né hla - vy sníh.
pp
f
Tempo I. 𝅗𝅥 = 66.
Jarm. (vztýčí se vážně)
Jest v širém le - se ta - ké pů - da sva - tá!
fp
fp
f
(k měšťanům)
(Někteří měšťané zvedají a odnášejí Domovíta v pravo.)
Ó po - mozte mi nés - ti dra - hou tíž.
Moderato come sopra. ♩ = 96.
mf
p
dolce
Jarm. (k Bořkovi)
A ty, s nímž jed - ním o - sudem jsem
mf
marcato
Maestoso. 𝅗𝅥 = 72.
spja - tá, pojď se mnou; pod Bla - ní - kem jest má chýž, tam zho - jím
p
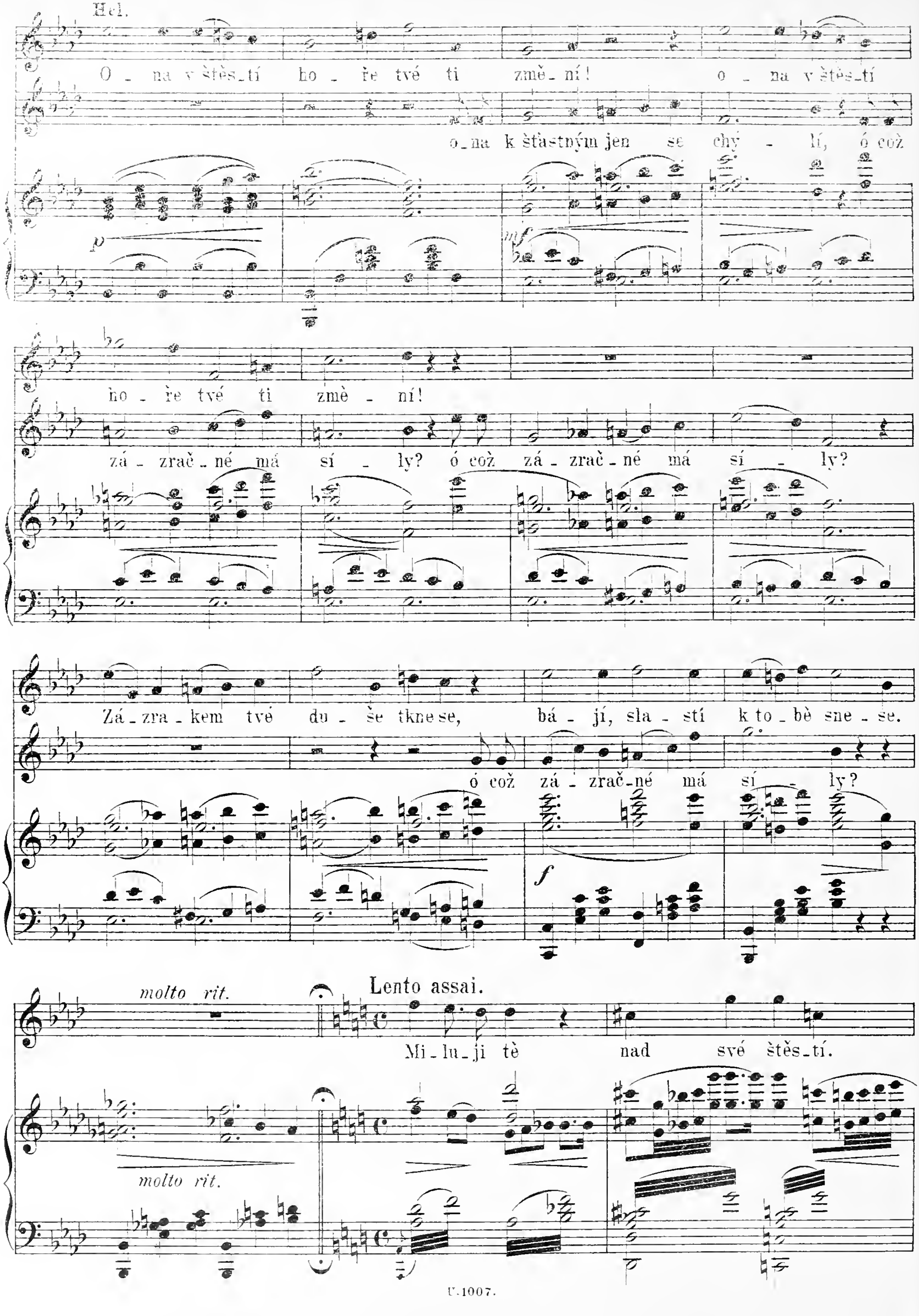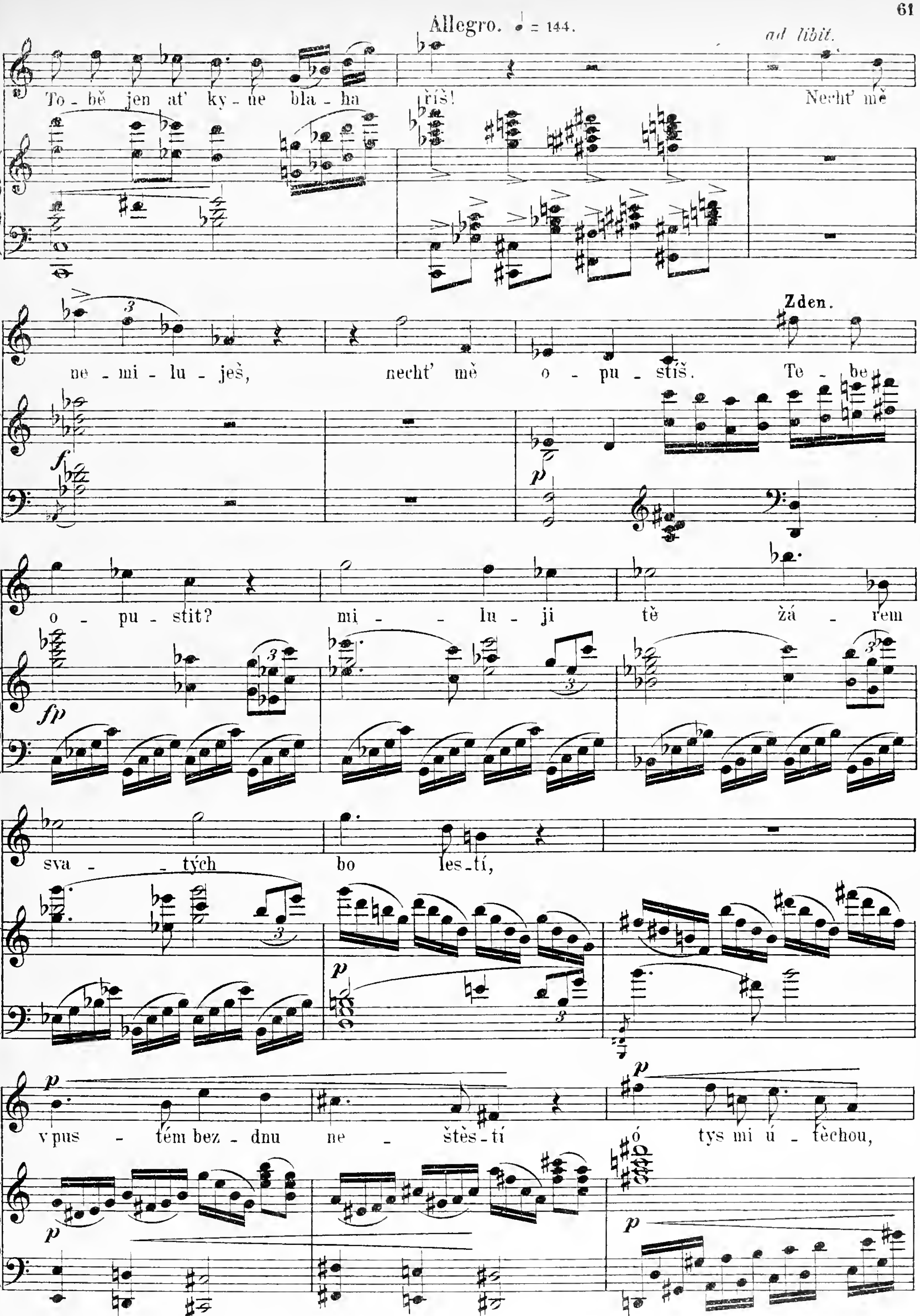

Výstup VI.
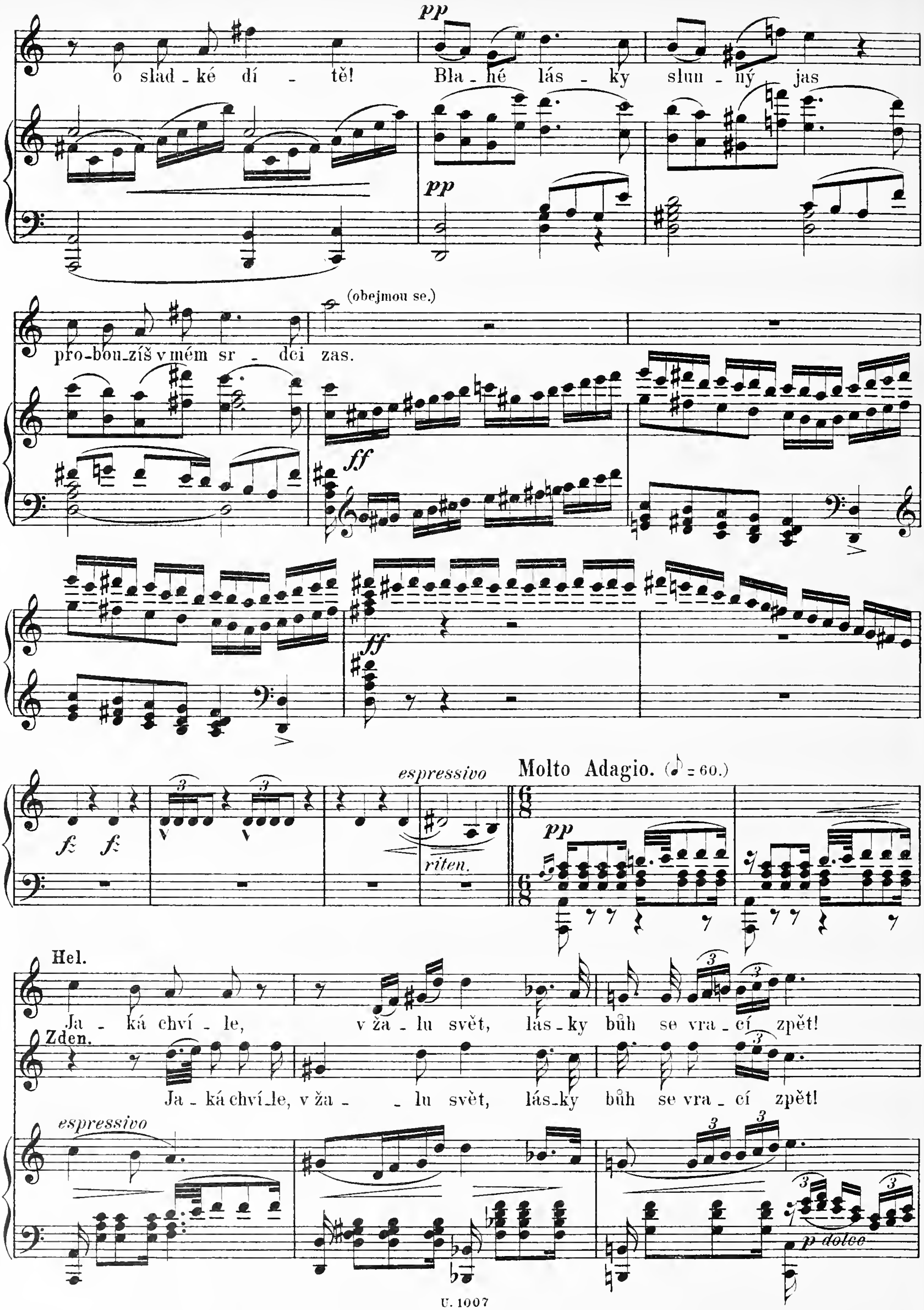
Helena a Zdeněk. Večerní červánky ozařují Týnský chrám.
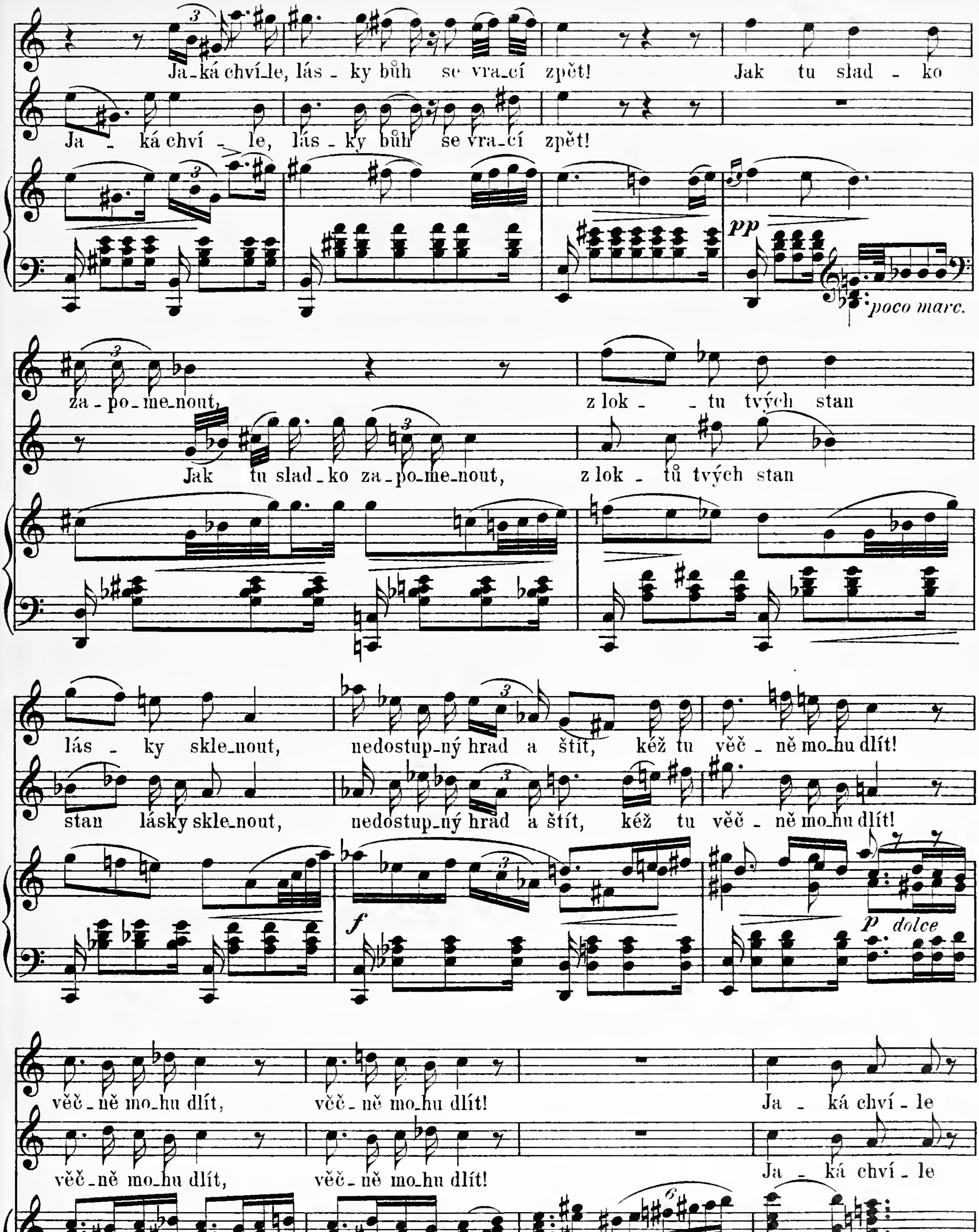

Zden.
Prch_ni pře_de mnou, He_le_no.
Hel.
Ó Zdeň_ku!
Zden.
Za_po meň mé jmé_no, o_pust'mě, o_pust' mě, chraň se kle_té ru_ky
mé, jež co mi_lu_je to vr_há v mu_ky, jež ti brat_ra stí_hla pod_lou
dolce
ra_nou, k pá_du sklála vlast'mou, vlast'mou, mi_lo_vanou!
Hel. Tranquillo. ♩=66.
dolce
Přec o přec dá
pp dolce
lás_ka u_tě_še_ní.
Zden.
Lás_ka k šťastným jen se chý_lí,
f
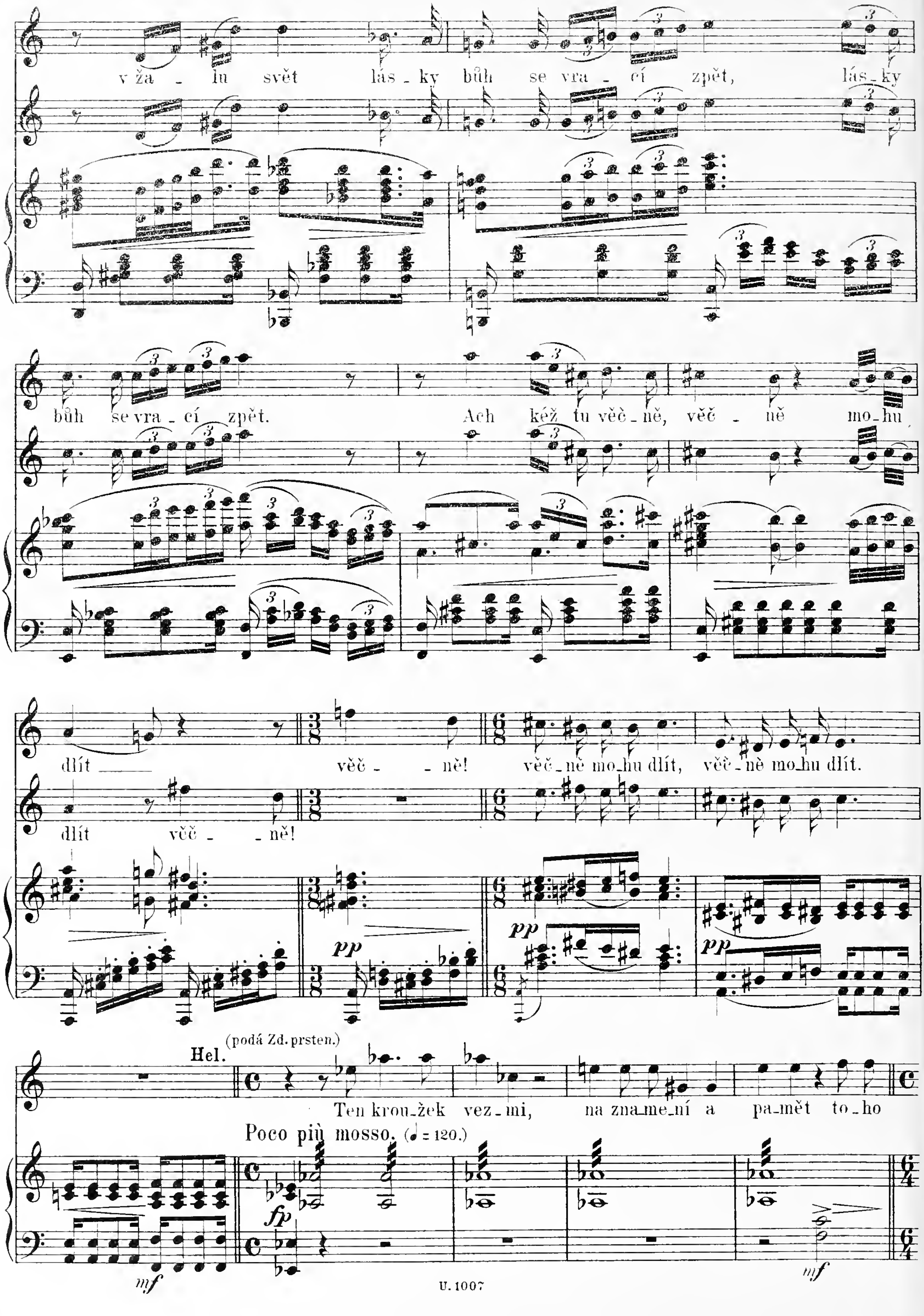

Hel.
O _ na v štěs _ tí ho _ ře tvé ti změ _ ní! o _ na v štěs _ tí
o _ na k šťastným jen se chý _ lí, ó což
p
mf
ho _ ře tvé ti změ _ ní!
zá _ zrač _ né má sí _ ly? ó což zá _ zrač _ né má sí _ ly?
Zá _ zra _ kem tvé du _ še tkne se, bá _ jí, sla _ stí k to _ bě sne _ se.
ó což zá _ zrač _ né má sí _ ly?
f
molto rit.
Lento assai.
Mi _ lu _ ji tě nad své štěs _ tí.
molto rit.
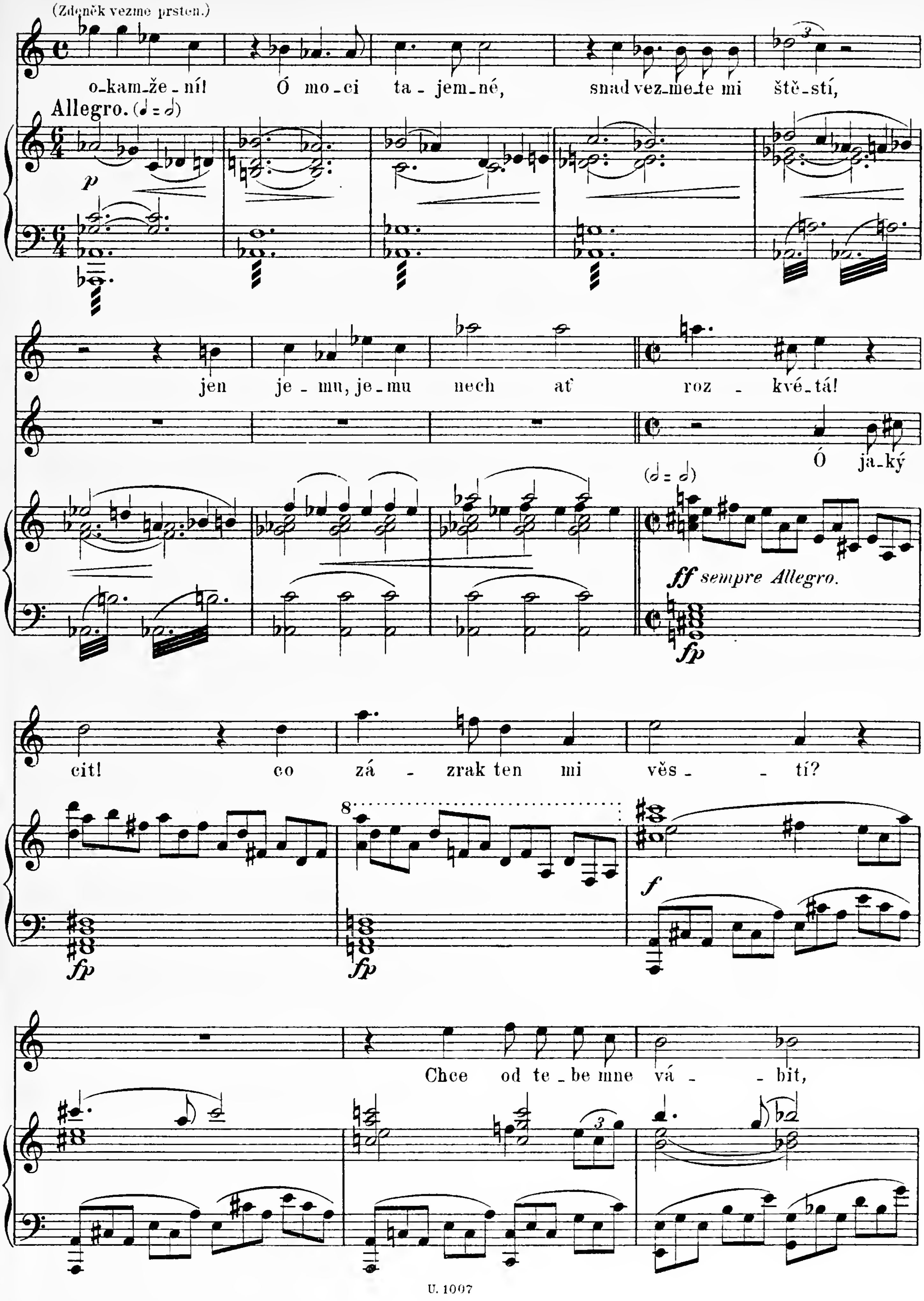

Allegro. ♩ = 144.
ad libit.
To - bě jen at' ky - ne bla - ha říš!
Nechť mě
ne - mi - lu - ješ, nechť mě o - pu - stíš.
Zden.
Te - be
o - pu - stit? mi - lu - ji tě žá - rem
sva - tých bo - les - tí,
v pus - tém bez - dnu ne - štěs - tí
ó tys mi ú - těchou,
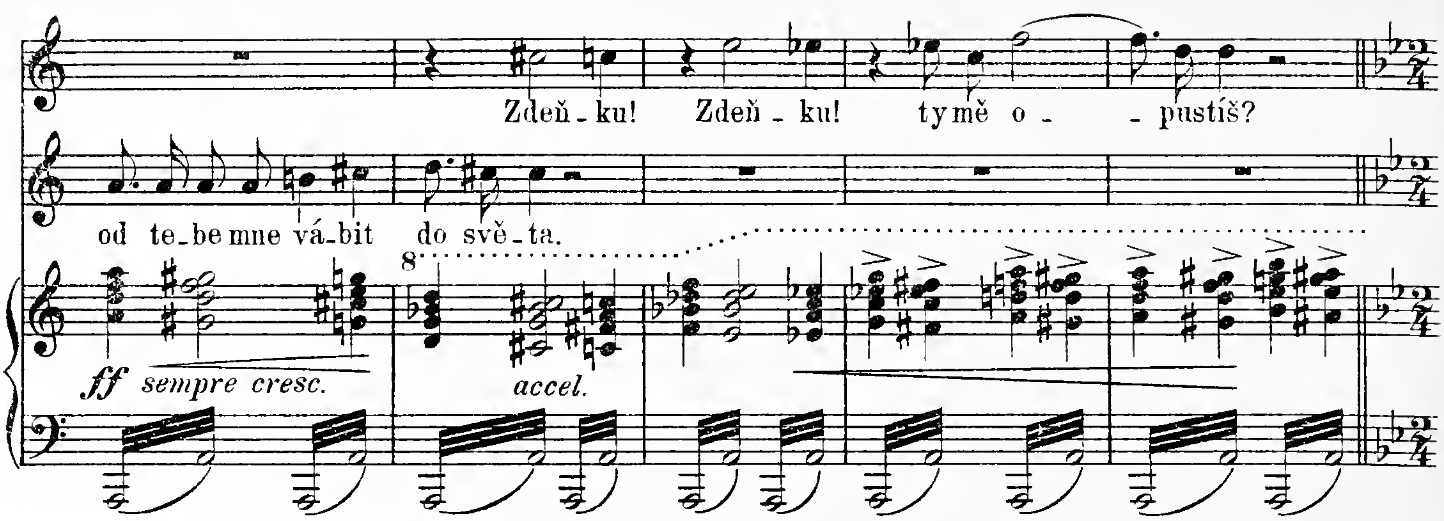

pp
o slad - ké dí - tě! Bla - hé lás - ky slun - ný jas
pp
pro - bou - zíš v mém sr - dci zas.
(obejmou se.)
ff
ff
fz fz
espressivo
riten.
Molto Adagio. (♪ = 60.)
pp
Hel.
Ja - ká chví - le, v ža - lu svět, lás - ky bůh se vra - cí zpět!
Zden.
Ja - ká chví - le, v ža - lu svět, lás - ky bůh se vra - cí zpět!
espressivo
p dolce

Ja_ká chví_le, lás - ky bůh se vra_cí zpět! Jak tu slad - ko
Ja - ká chví - le, lás - ky bůh se vra_cí zpět!
pp
poco marc.
za - po_me_nout, z lok - tu tvých stan
Jak tu slad_ko za_po_me_nout, z lok - tů tvých stan
lás - ky skle_nout, nedostup_ný hrad a štít, kéž tu věč - ně mo_hu dlít!
stan lásky skle_nout, nedostup_ný hrad a štít, kéž tu věč - ně mo_hu dlít!
f
p dolce
věč_ně mo_hu dlít, věč - ně mo_hu dlít! Ja - ká chví - le
věč_ně mo_hu dlít, věč - ně mo_hu dlít! Ja - ká chví - le
pp
ppp
p
f
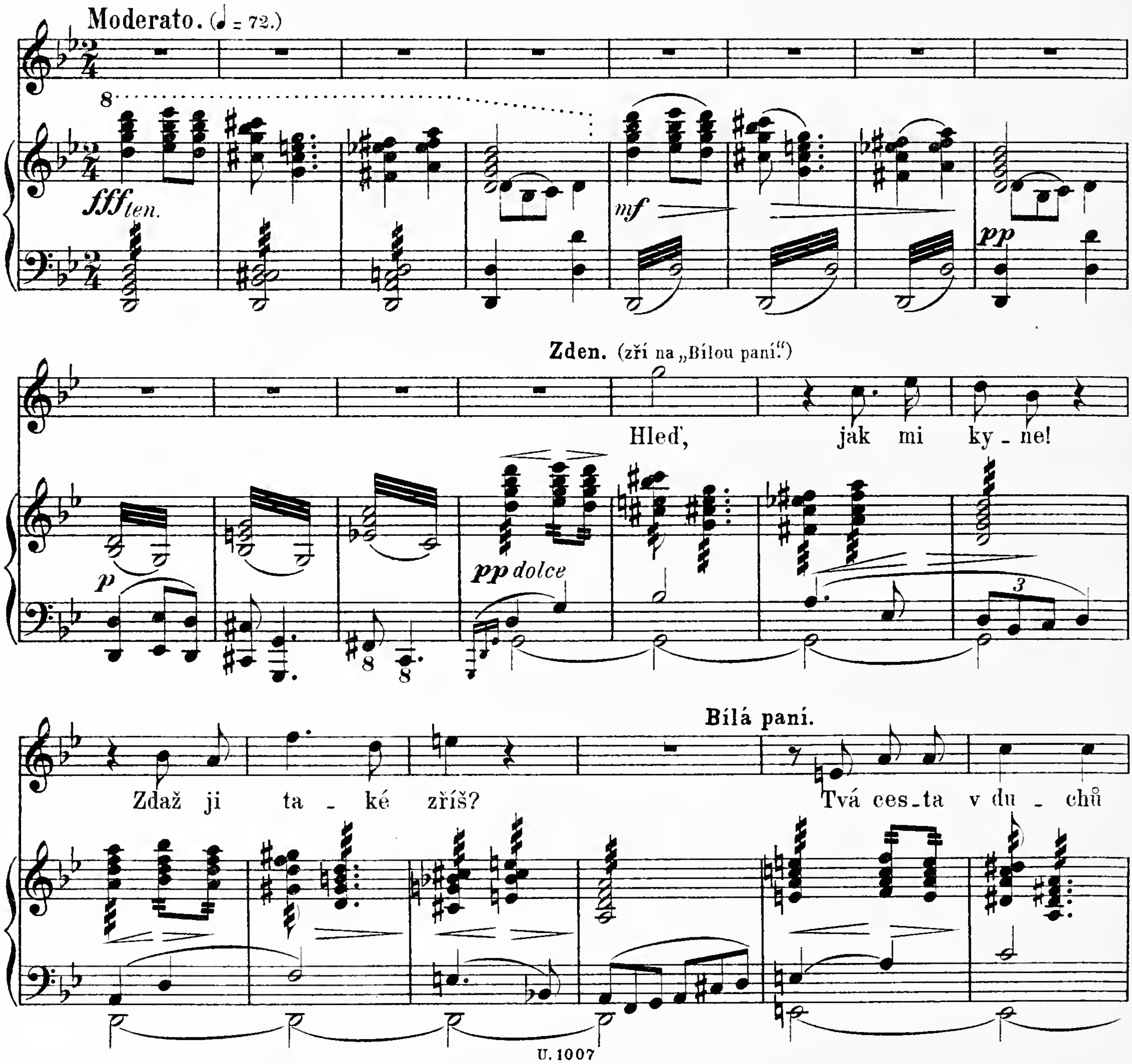

v ža _ lu svět lás _ ky bůh se vra _ cí zpět, lás _ ky
bůh se vra _ cí zpět. Ach kéž tu věč _ ně, věč _ ně mo _ hu
dlít věč _ _ ně! věč _ ně mo _ hu dlít, věč _ ně mo _ hu dlít.
dlít věč _ _ ně!
pp
pp
pp
Hel.
(podá Zd. prsten.)
Ten krou _ žek vez _ mi, na zna _ me _ ní a pa _ mět to _ ho
Poco più mosso. (♩ = 120.)
fp
mf
mf
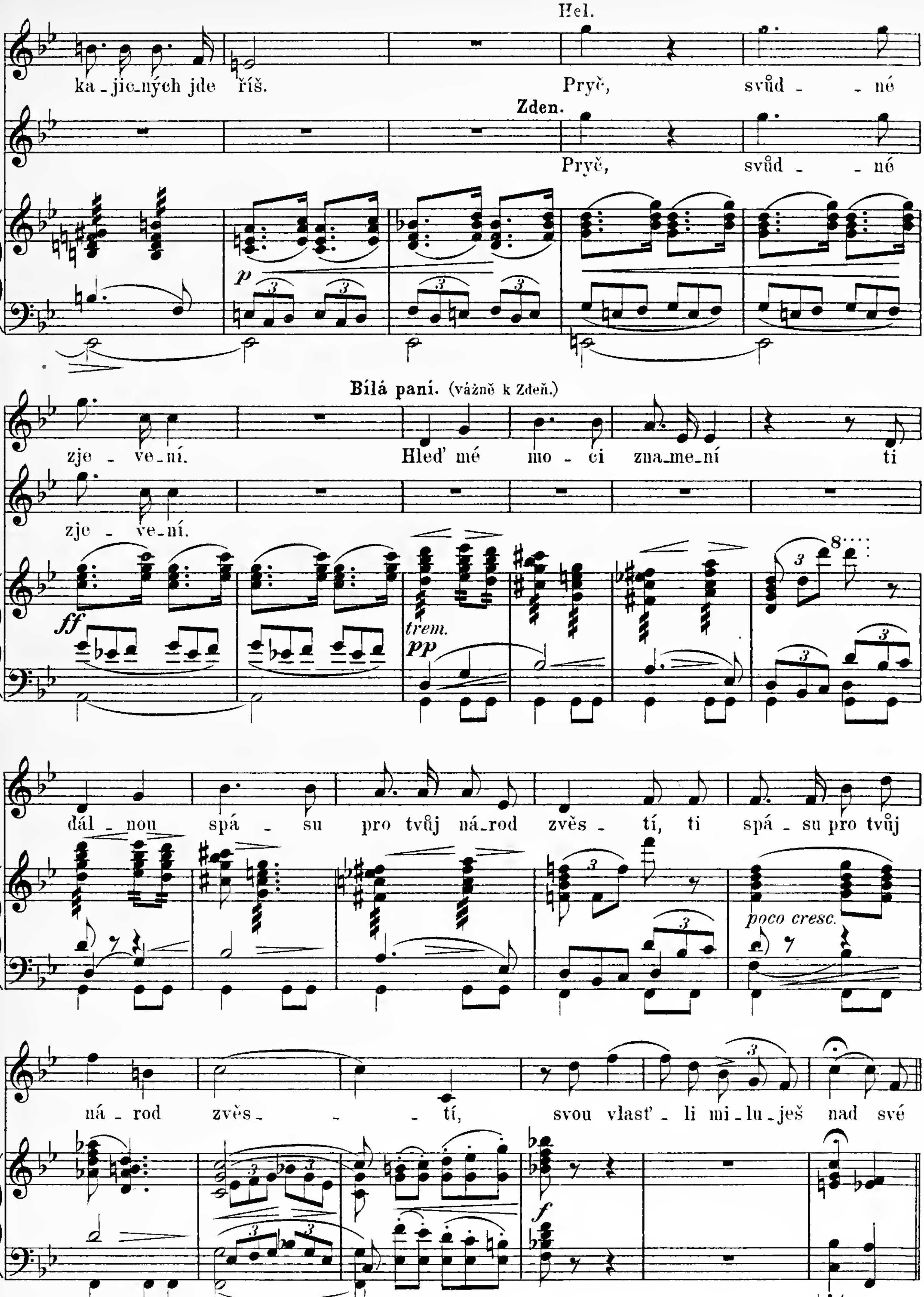

(Zdeněk vezme prsten.)
o-kam-že-ní! Ó mo-ci ta-jem-né, snad vez-me-te mi ště-stí,
Allegro. (♩ = 𝅗𝅥)
p
jen je-mu, je-mu nech ať roz-kvé-tá!
Ó ja-ký
(𝅗𝅥 = 𝅗𝅥)
ff sempre Allegro.
fp
cit! co zá-zrak ten mi věs-tí?
8
f
Chce od te-be mne vá-bit,
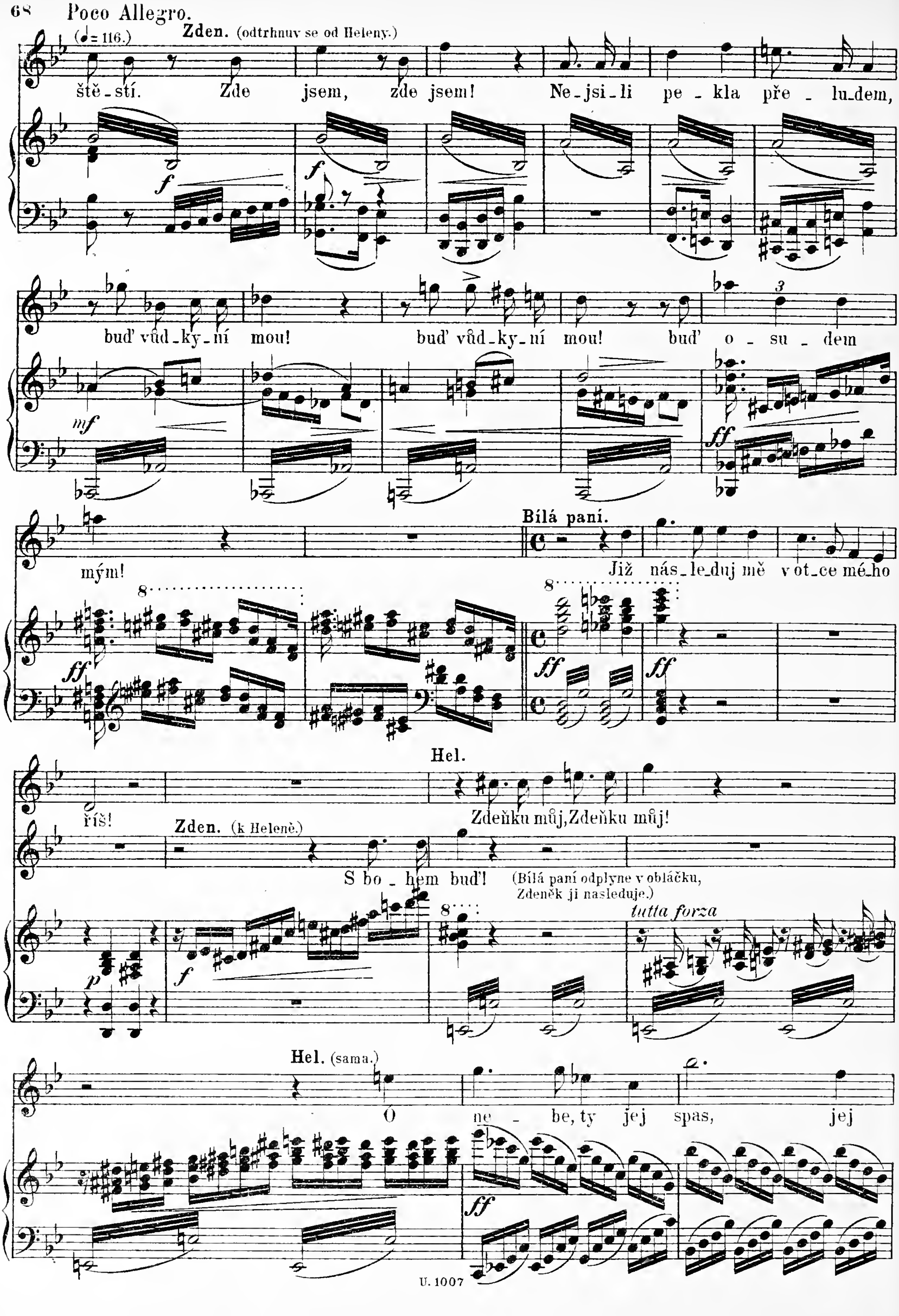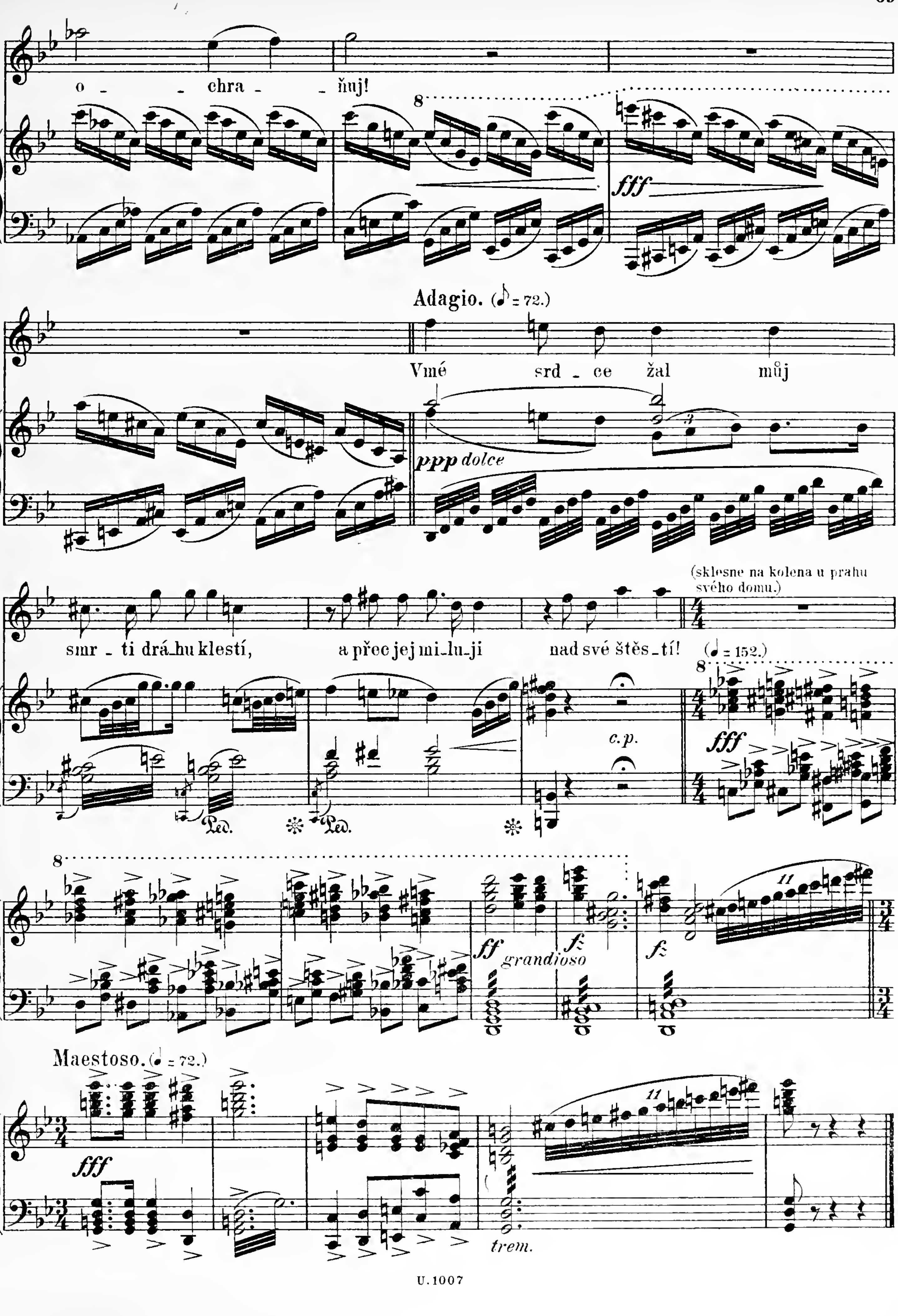

Výstup VII.

Předešlí, v modrém paprsku v pravo objeví se na bílém obláčku „Bílá paní."

Hel.
ka_jic_ných jde říš. Pryč, svůd - - né
Zden.
Pryč, svůd - - né
p
zje - ve_ní.
Bílá paní. (vážně k Zdeň.)
Hleď mé mo - ci zna_me_ní ti
zje - ve_ní.
ff
trem.
pp
dál_nou spá - su pro tvůj ná_rod zvěs - tí, ti spá_su pro tvůj
poco cresc.
ná - rod zvěs_ - - tí, svou vlasť - li mi_lu_ješ nad své
f
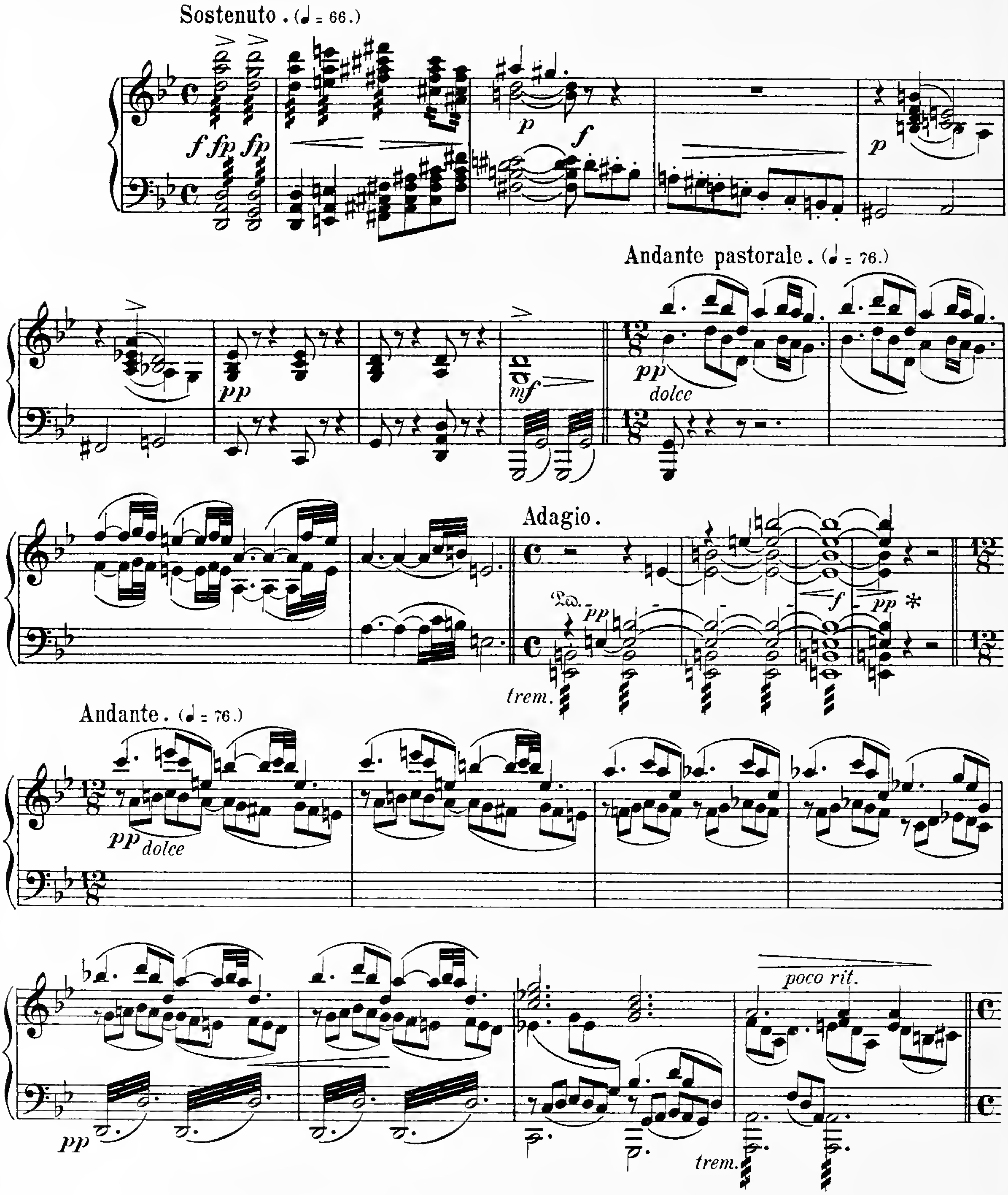

Poco Allegro.
(♩= 116.)
Zden. (odtrhnuv se od Heleny.)
ště_stí. Zde jsem, zde jsem! Ne_jsi_li pe_kla pře_lu_dem,
f
f
buď vůd_ky_ní mou! buď vůd_ky_ní mou! buď o_su_dem
mf
ff
mým!
ff
Bílá paní.
Již nás_le_duj mě v otce mé_ho
ff
ff
říš!
Hel.
Zdeňku můj, Zdeňku můj!
Zden. (k Heleně.)
S bo_hem buď!
(Bílá paní odplyne v obláčku, Zdeněk ji nasleduje.)
tutta forza
p
f
Hel. (sama.)
O ne_be, ty jej spas, jej
ff
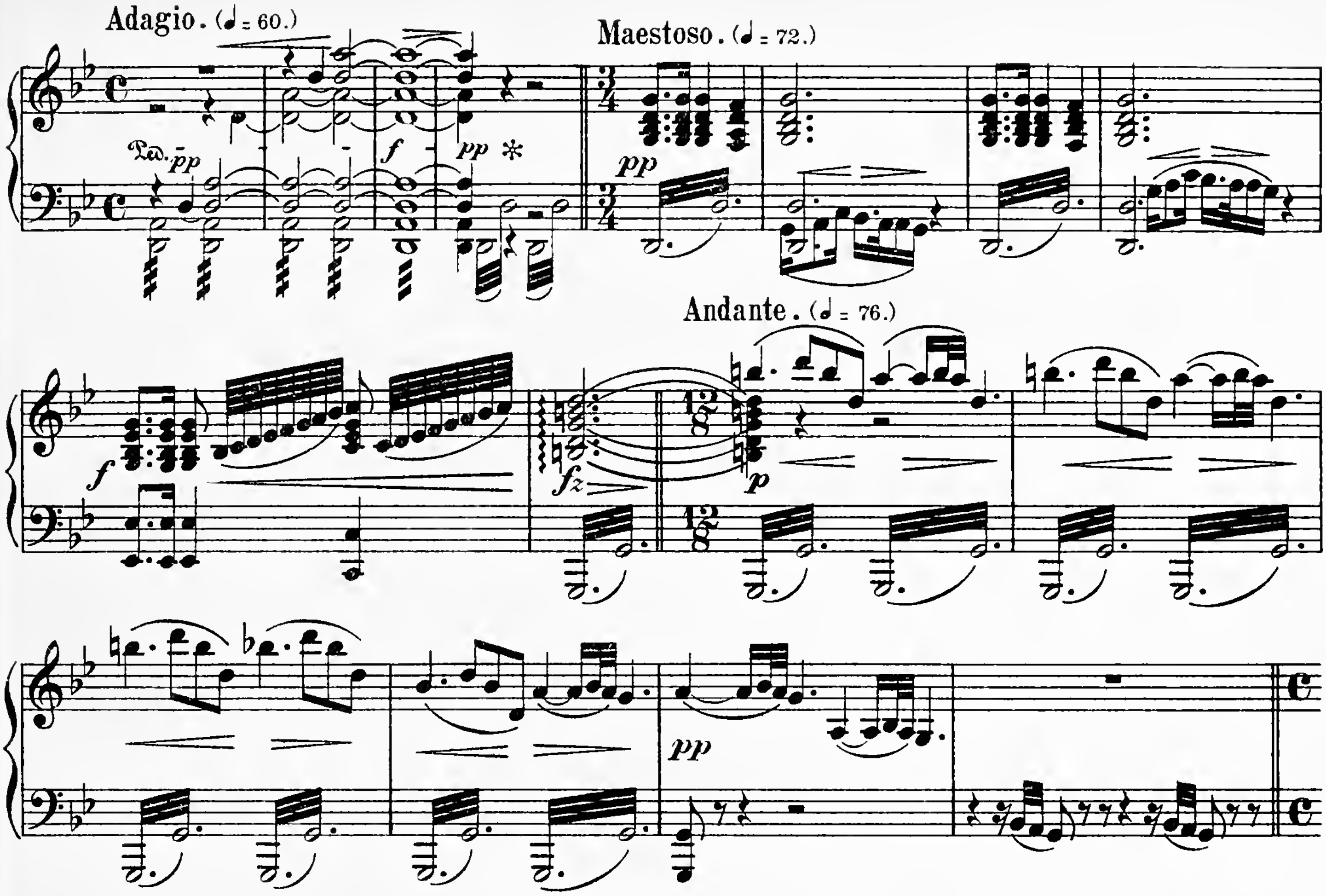

o - chra - ňuj!
fff
Adagio. (♪ = 72.)
Vmé srd - ce žal můj
ppp dolce
smr - ti drá-hu klestí, a přec jej mi-lu-ji nad své štěs-tí!
c.p.
(sklesne na kolena u prahu svého domu.)
(♩ = 152.)
fff
ff grandioso
fz
Maestoso. (♩ = 72.)
fff
trem.

Jednání II.
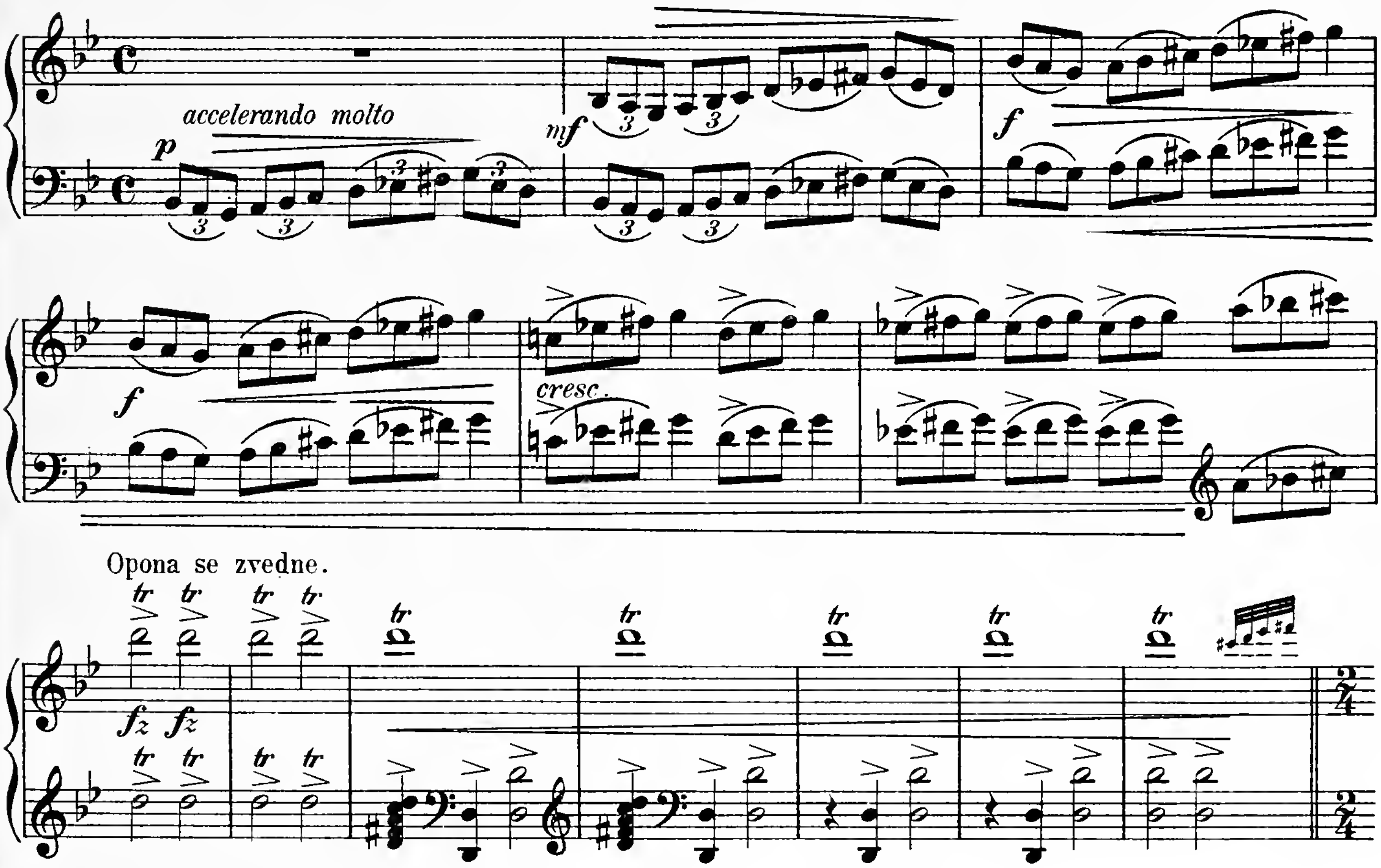
Krajina v první jarní zeleni. V popředí v pravo chýžka, v levo houština; asi polovice jeviště v pozadí jest poseta skalisky. V pozadí Blaník, jehož témě zahaluje oblak.
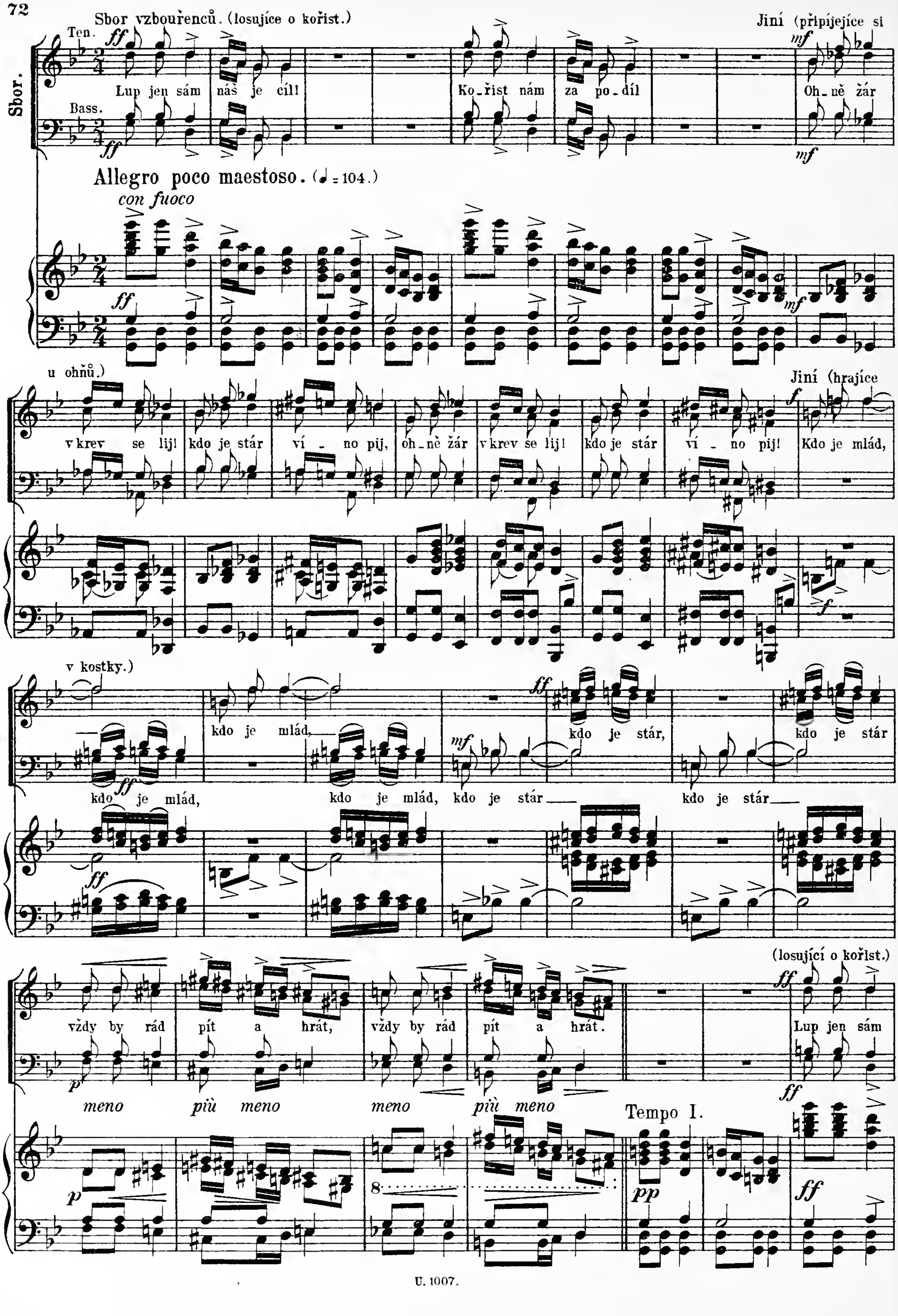
Předehra.
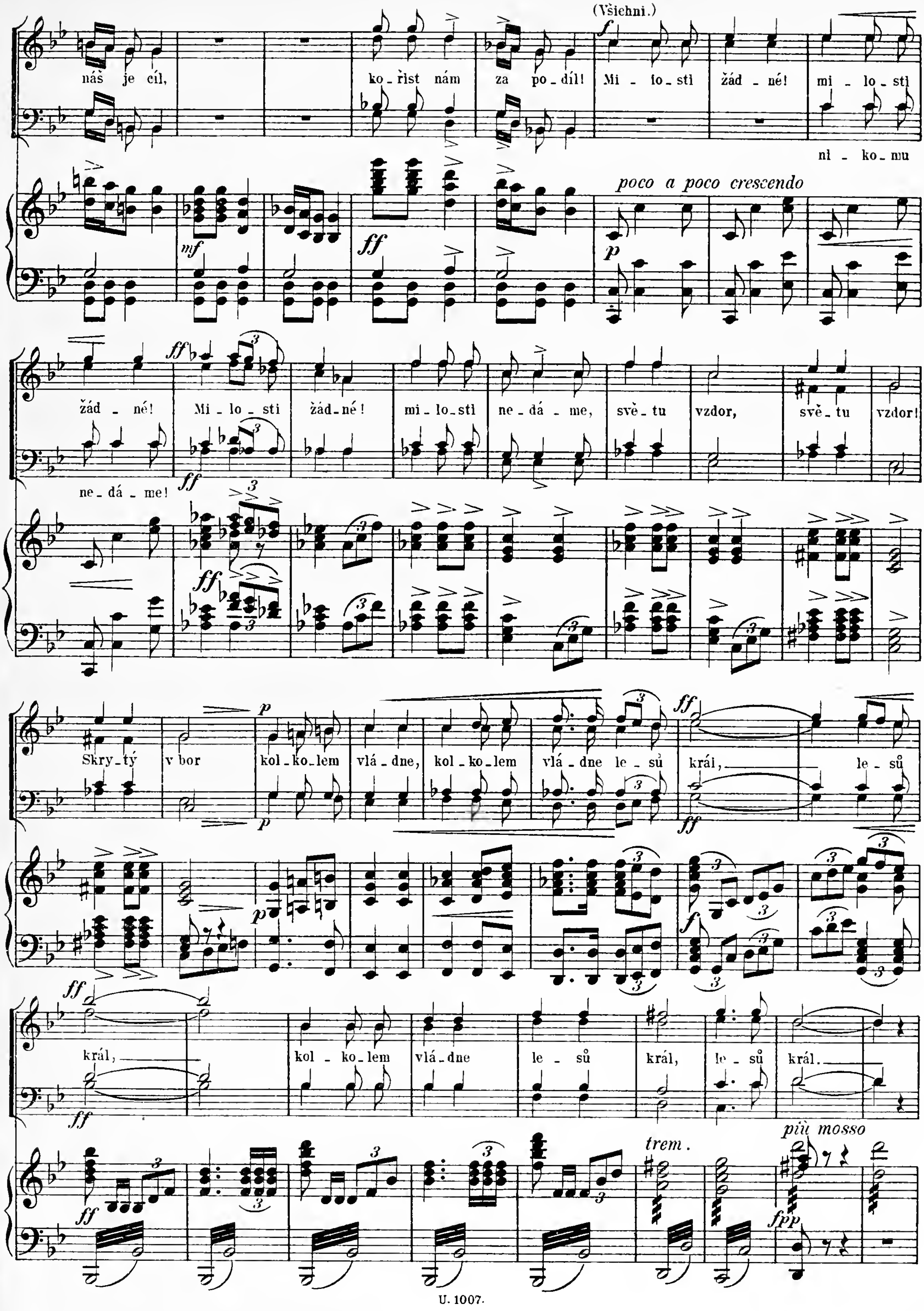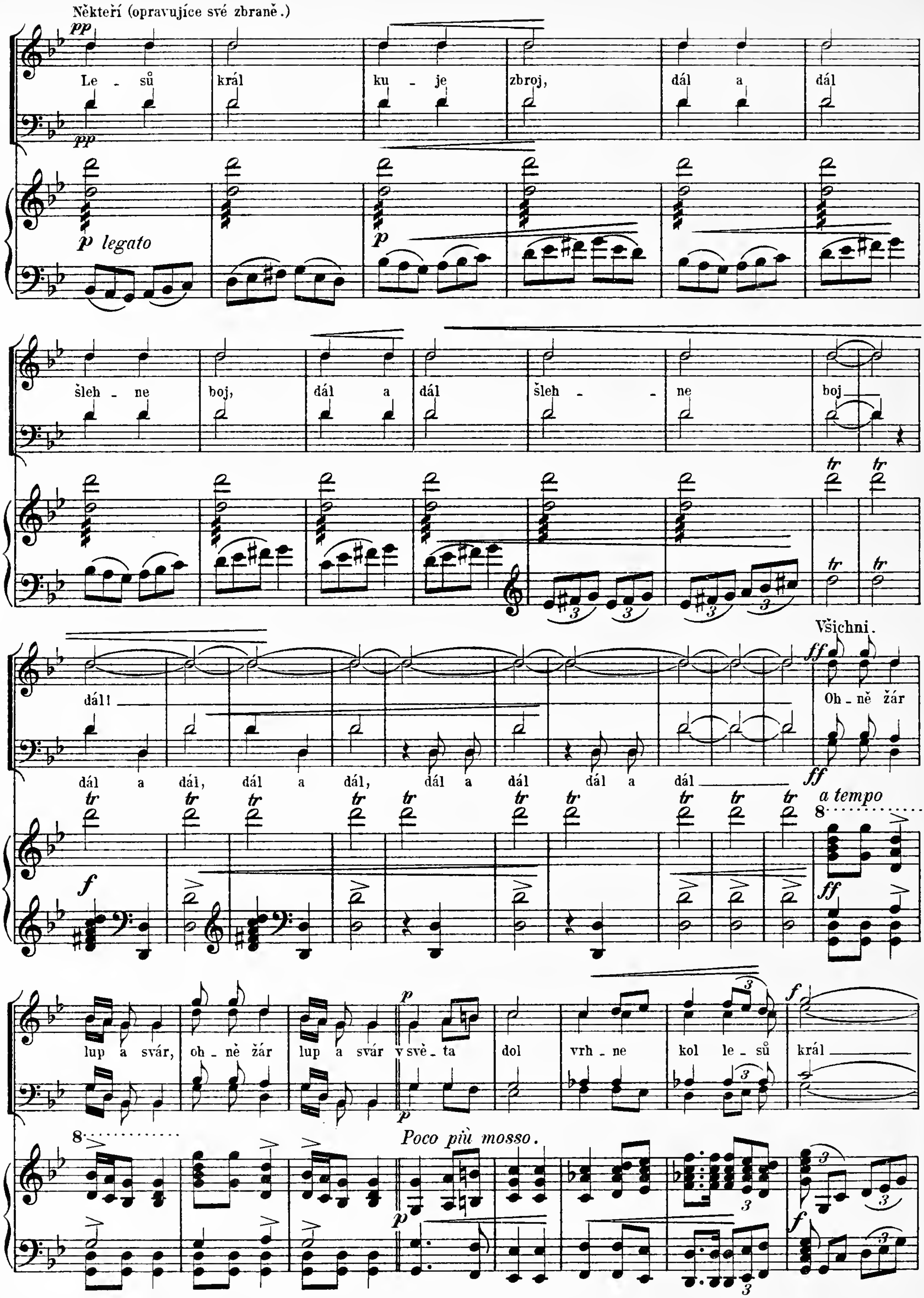

Adagio. (♩ = 60.)
Maestoso. (♩ = 72.)
Ped. pp
f
pp
*
pp
f
Andante. (♩ = 76.)
fz
p
pp
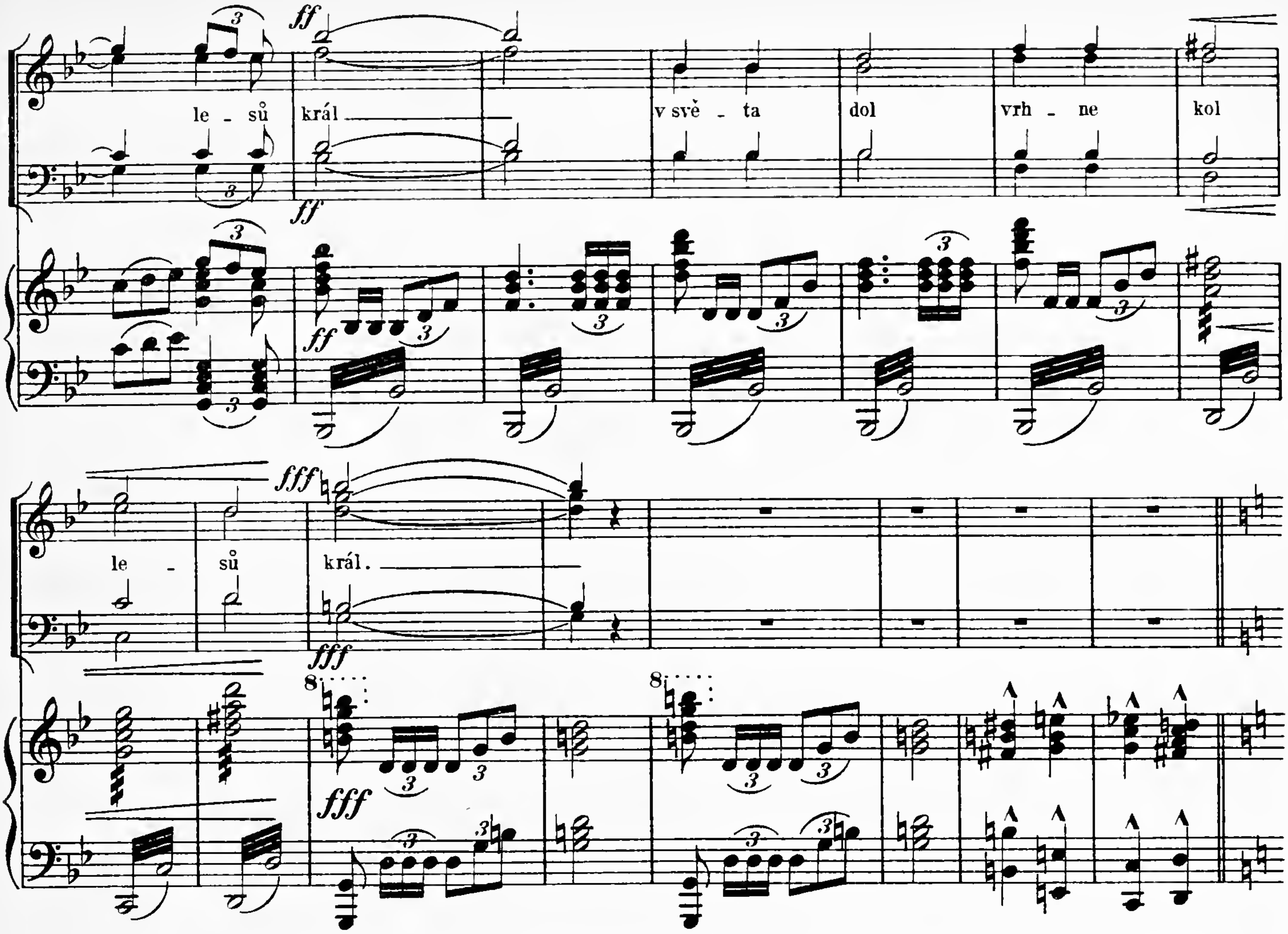
Výstup I.

accelerando molto
p
mf
f
f
cresc.
Opona se zvedne.
tr
fz fz

Sbor vzbouřenců. (losujíce o kořist.)
Jiní (připíjejíce si u ohňů.)
Sbor.
Ten.
Bass.
Lup jen sám náš je cíl! Ko-řist nám za po-díl
Oh-ně žár v krev se lij! kdo je stár ví - no pij, oh-ně žár v krev se lij! kdo je stár ví - no pij!
Jiní (hrajíce v kostky.)
Kdo je mlád, kdo je mlád, kdo je stár, kdo je stár
kdo je mlád, kdo je mlád, kdo je stár kdo je stár
vždy by rád pít a hrát, vždy by rád pít a hrát.
(losující o kořist.)
Lup jen sám
Allegro poco maestoso. (♩ = 104.)
con fuoco
meno più meno meno più meno
Tempo I.
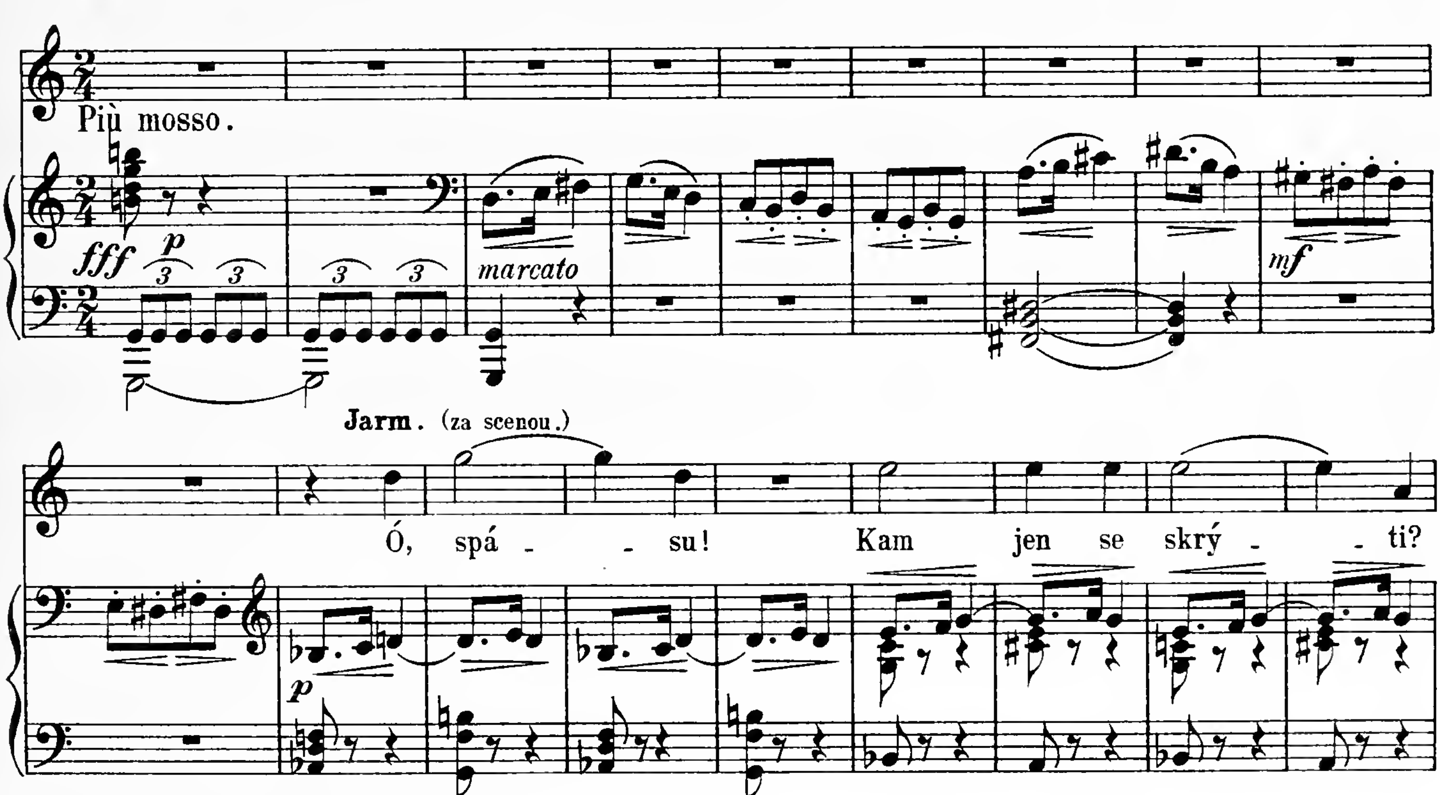

(Všichni.)
náš je cíl,
ko_řist nám za po_díl!
Mi_lo_sti žád_né! mi_lo_sti
ni_ko_mu
žád_né! Mi_lo_sti žád_né! mi_lo_sti ne_dá_me, svě_tu vzdor, svě_tu vzdor!
ne_dá_me!
Skry_tý v bor kol_ko_lem vlá_dne, kol_ko_lem vlá_dne le_sů král, le_sů
král, kol_ko_lem vlá_dne le_sů král, le_sů král.
poco a poco crescendo
trem.
più mosso
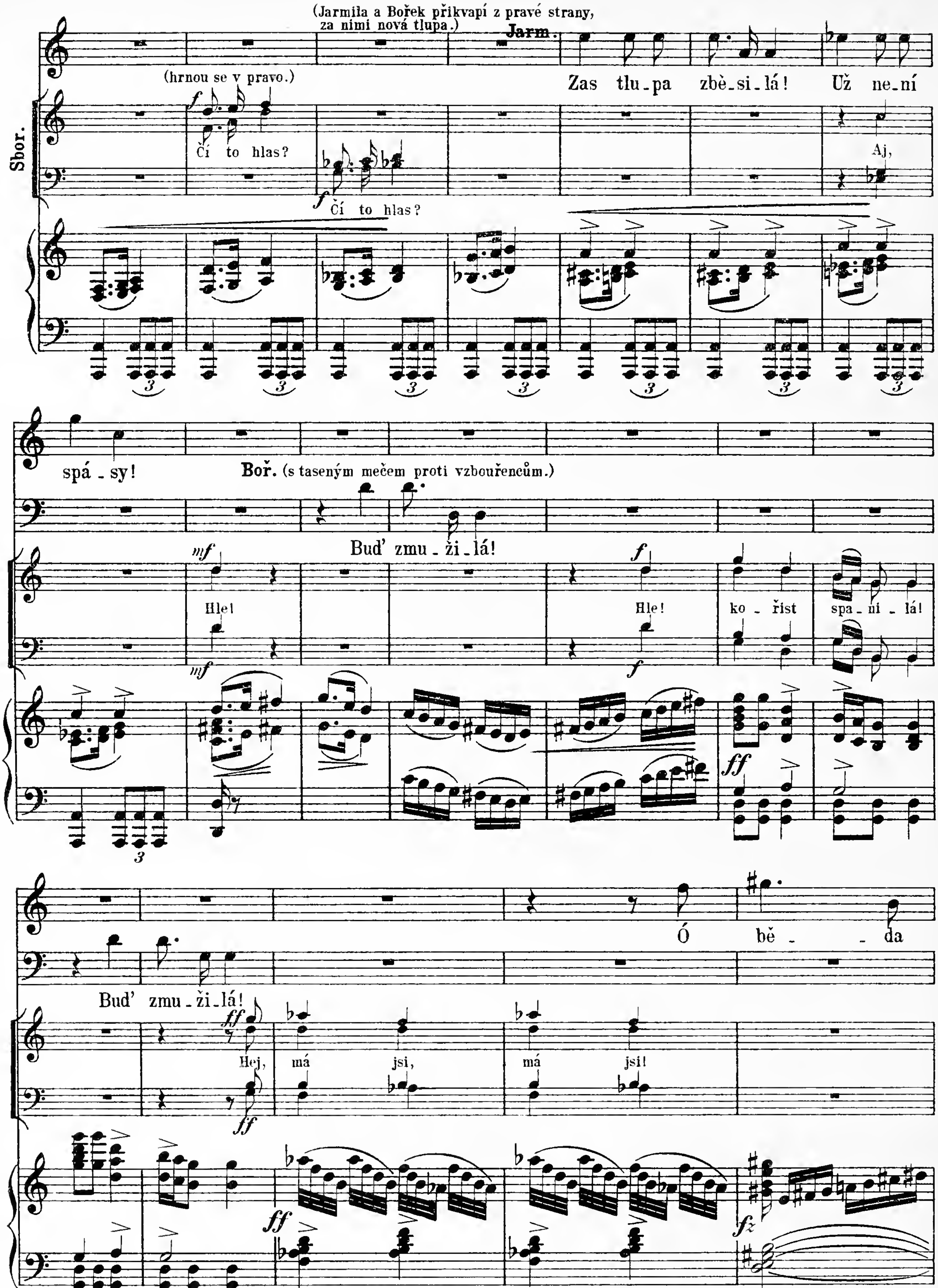

Někteří (opravujíce své zbraně.)
pp
Le - sů král ku - je zbroj, dál a dál
pp
p legato
p
šleh - ne boj, dál a dál šleh - - ne boj
tr tr
Všichni.
ff
dál!
Oh - ně žár
dál a dál, dál a dál, dál a dál dál a dál
ff
tr
a tempo
f
ff
lup a svár, oh - ně žár lup a svár v svě - ta dol vrh - ne kol le - sů král
p
f
p
Poco più mosso.
p
f
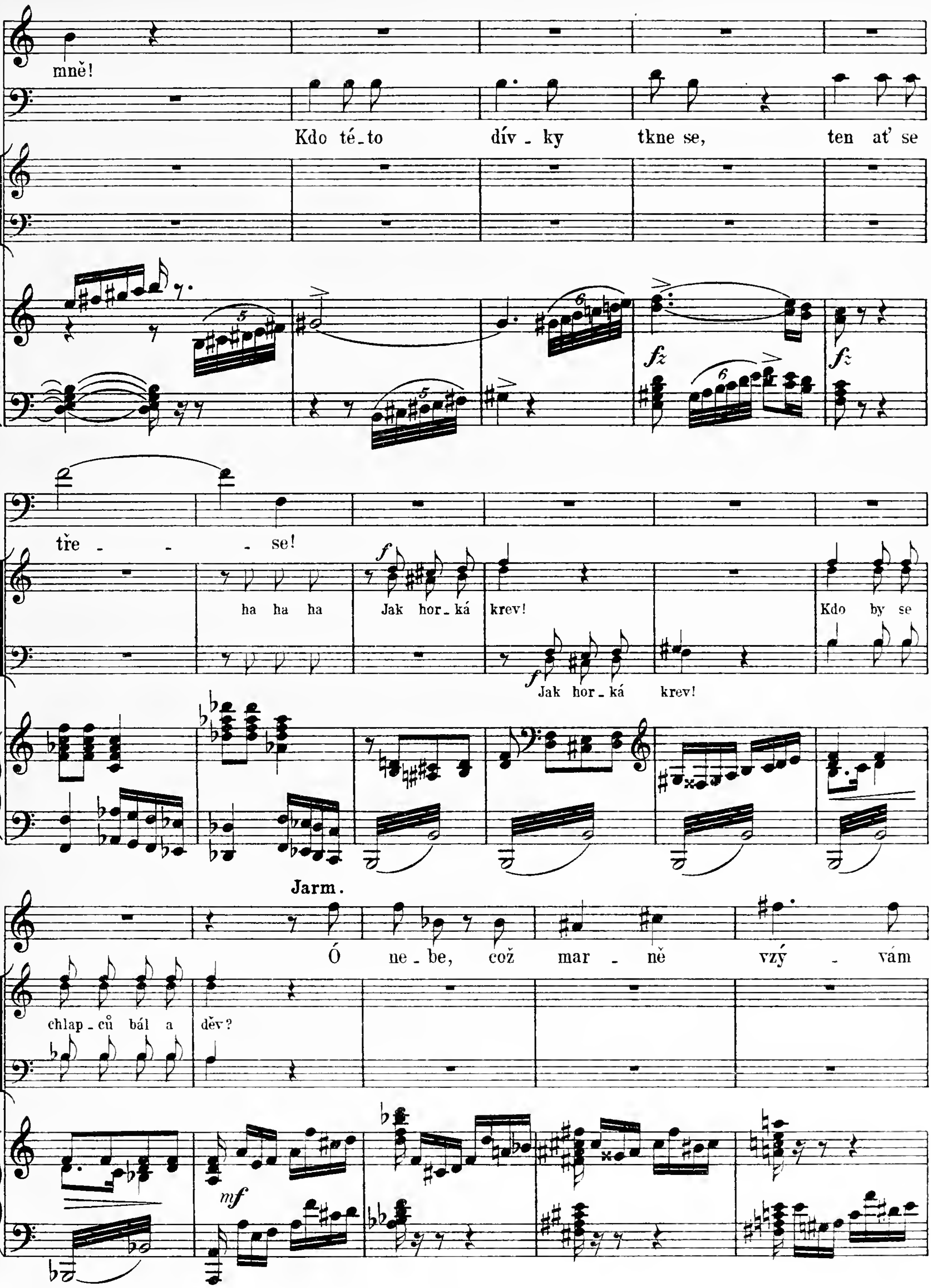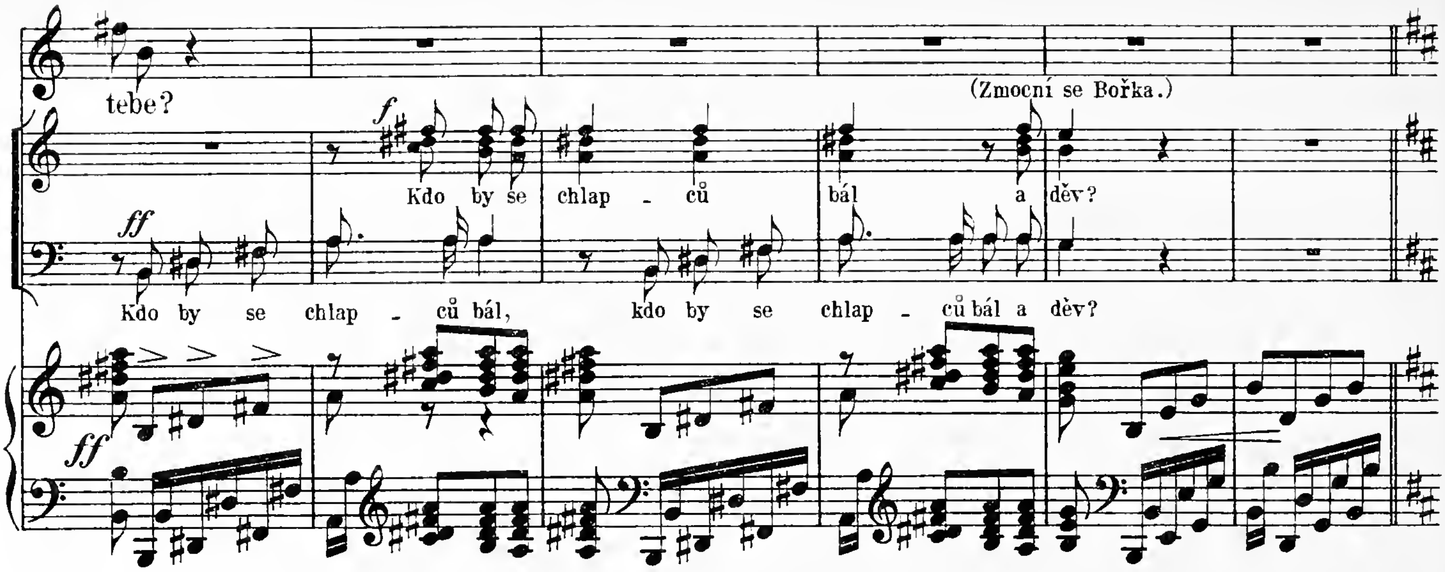

Výstup II.

Předešlí. Jarmila, Bořek, nová tlupa vzbouřenců.
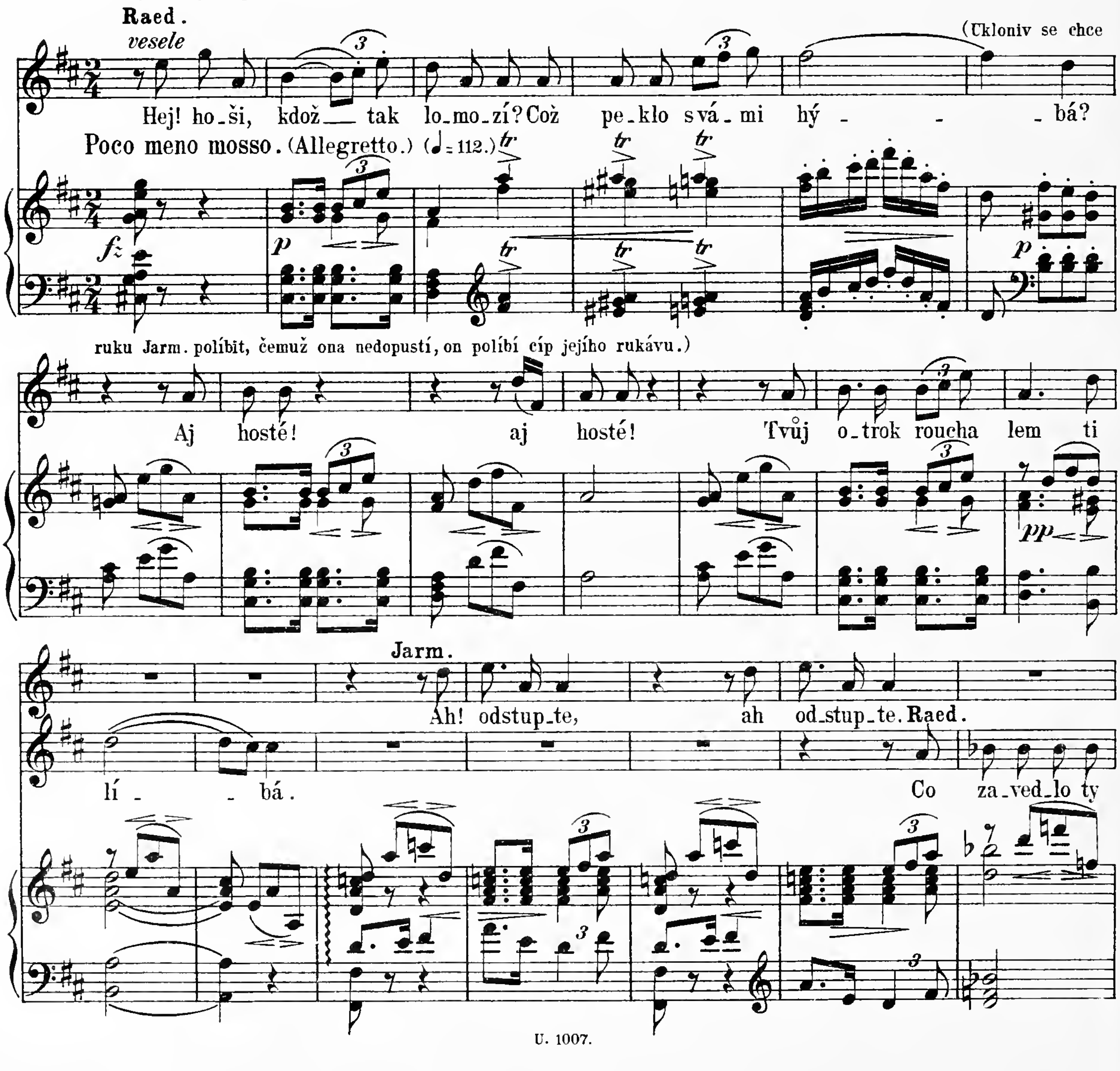

(Jarmila a Bořek přikvapí z pravé strany,
za nimi nová tlupa.)
Jarm.
Zas tlu_pa zbě_si_lá! Už ne_ní
spá _ sy!
Sbor.
(hrnou se v pravo.)
Čí to hlas?
Čí to hlas?
Aj,
Boř. (s taseným mečem proti vzbouřencům.)
Buď zmu _ ži _ lá!
Hle!
Hle! ko _ řist spa _ ni _ lá!
Buď zmu _ ži _ lá!
Ó bě _ _ da
Hej, má jsi, má jsi!
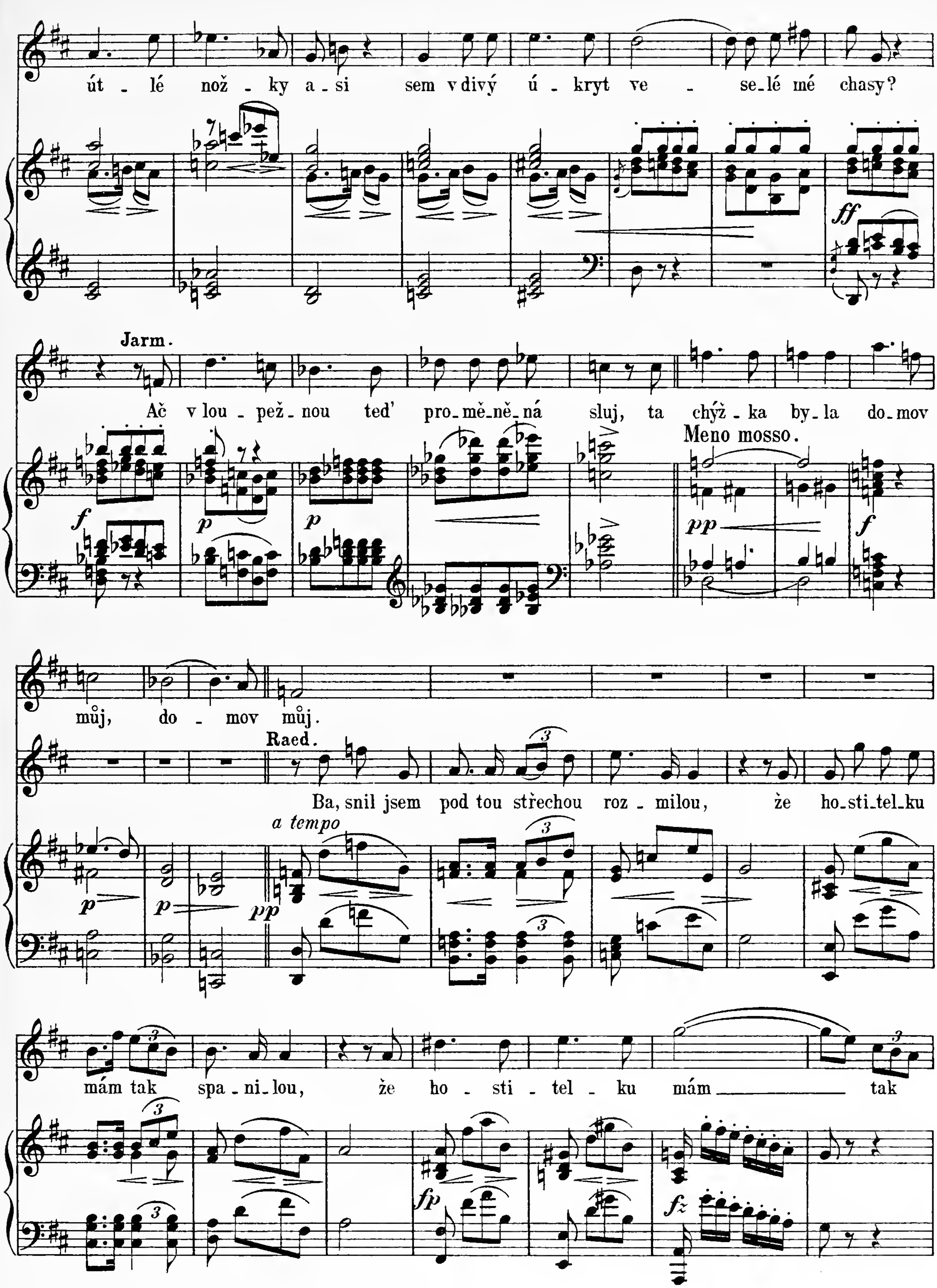

mně!
Kdo té_to dív_ky tkne se, ten ať se
tře - - se!
ha ha ha
Jak hor_ká krev!
Kdo by se
Jak hor_ká krev!
Jarm.
Ó ne_be, což mar - ně vzý - vám
chlap_ců bál a děv?
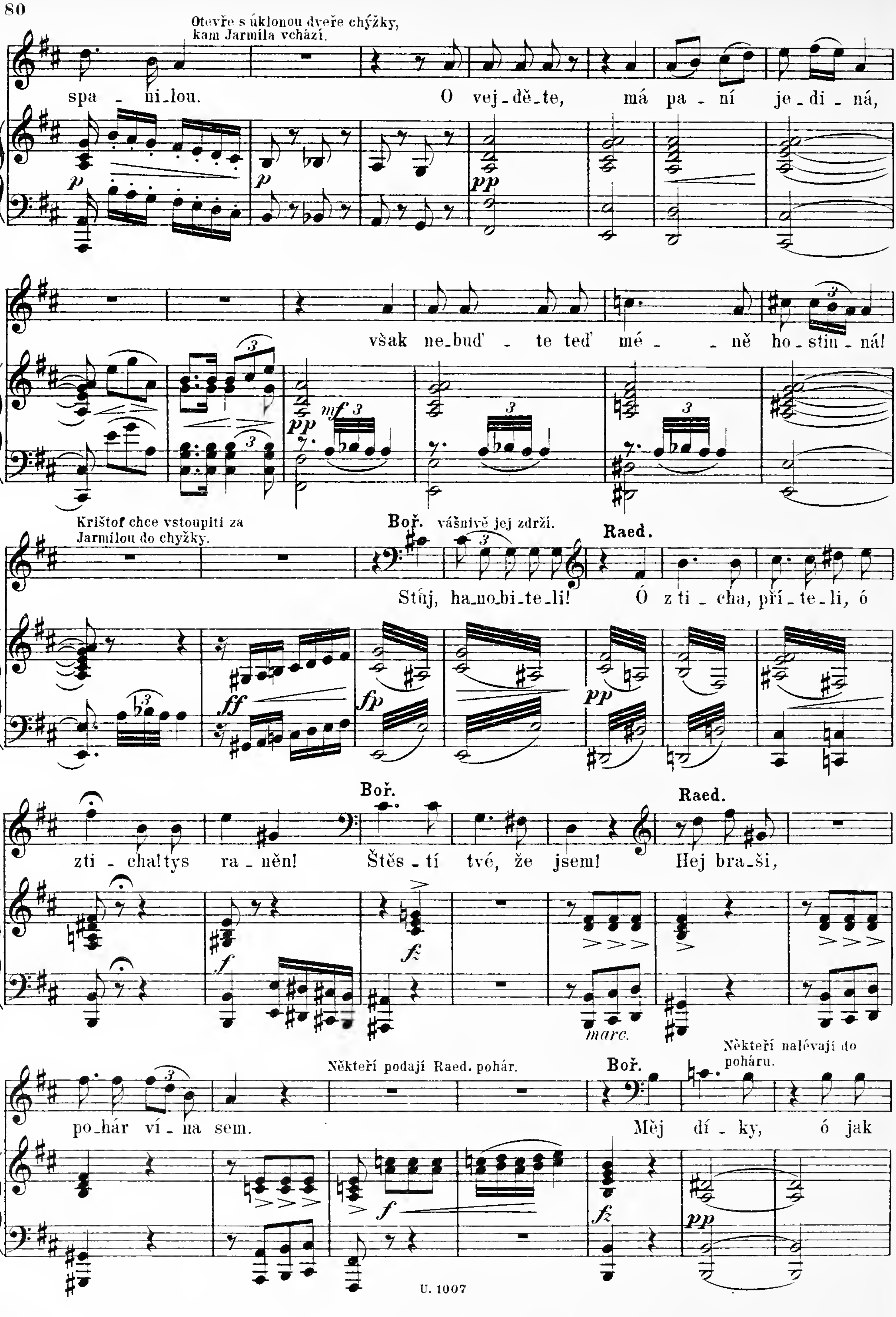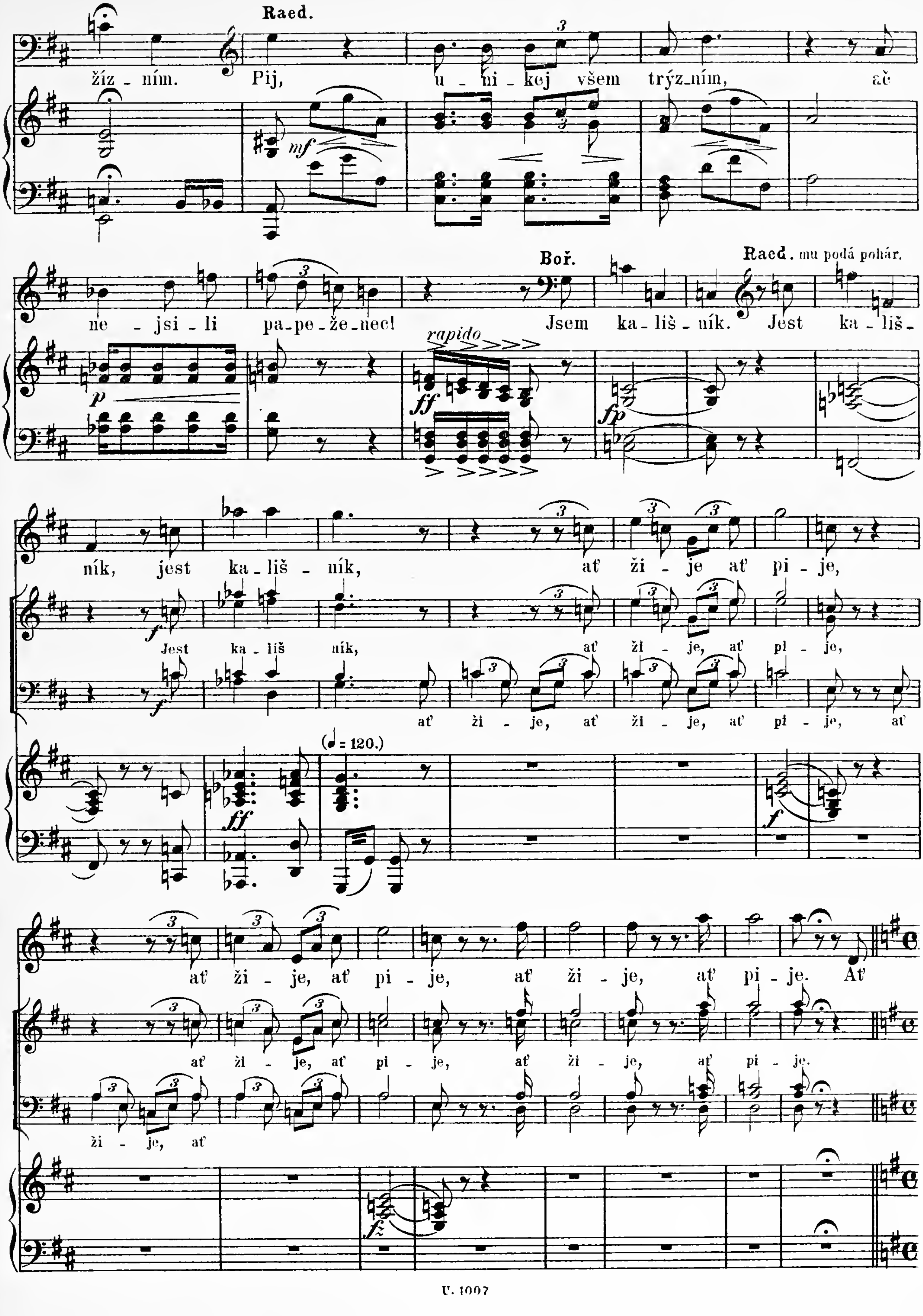

Výstup III.
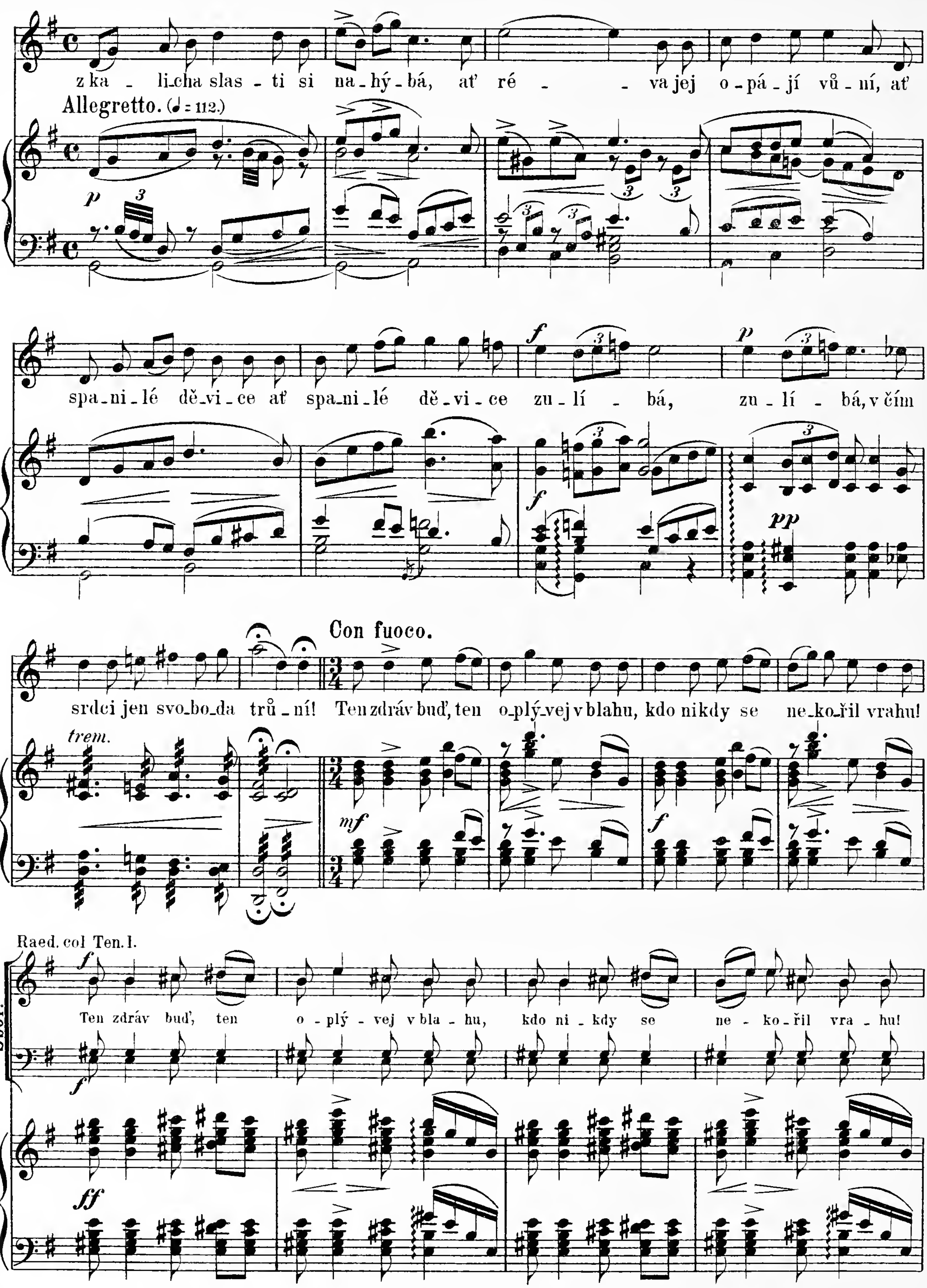
Předešlí, z chýžky vystoupí Krištof z Raedernu.
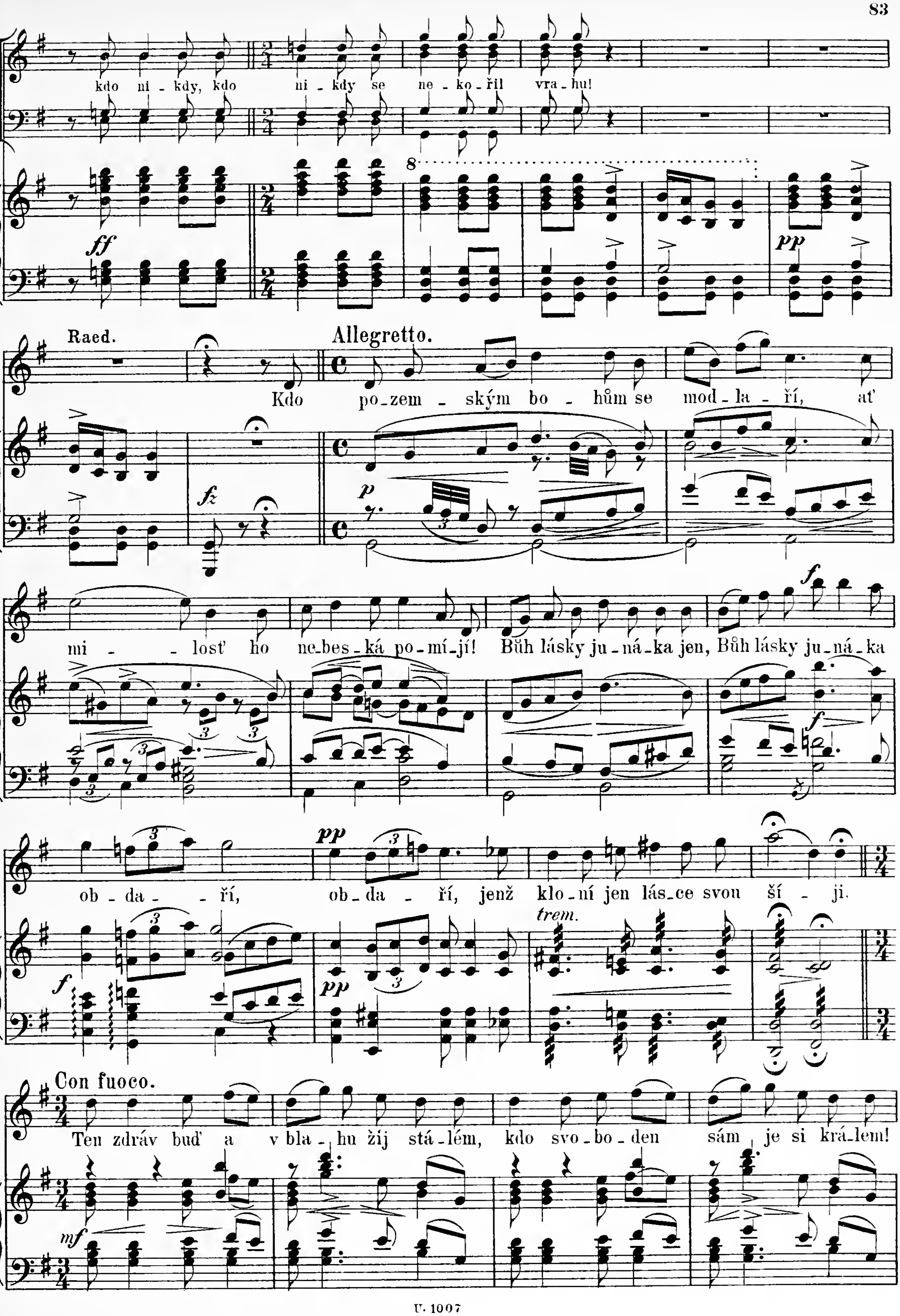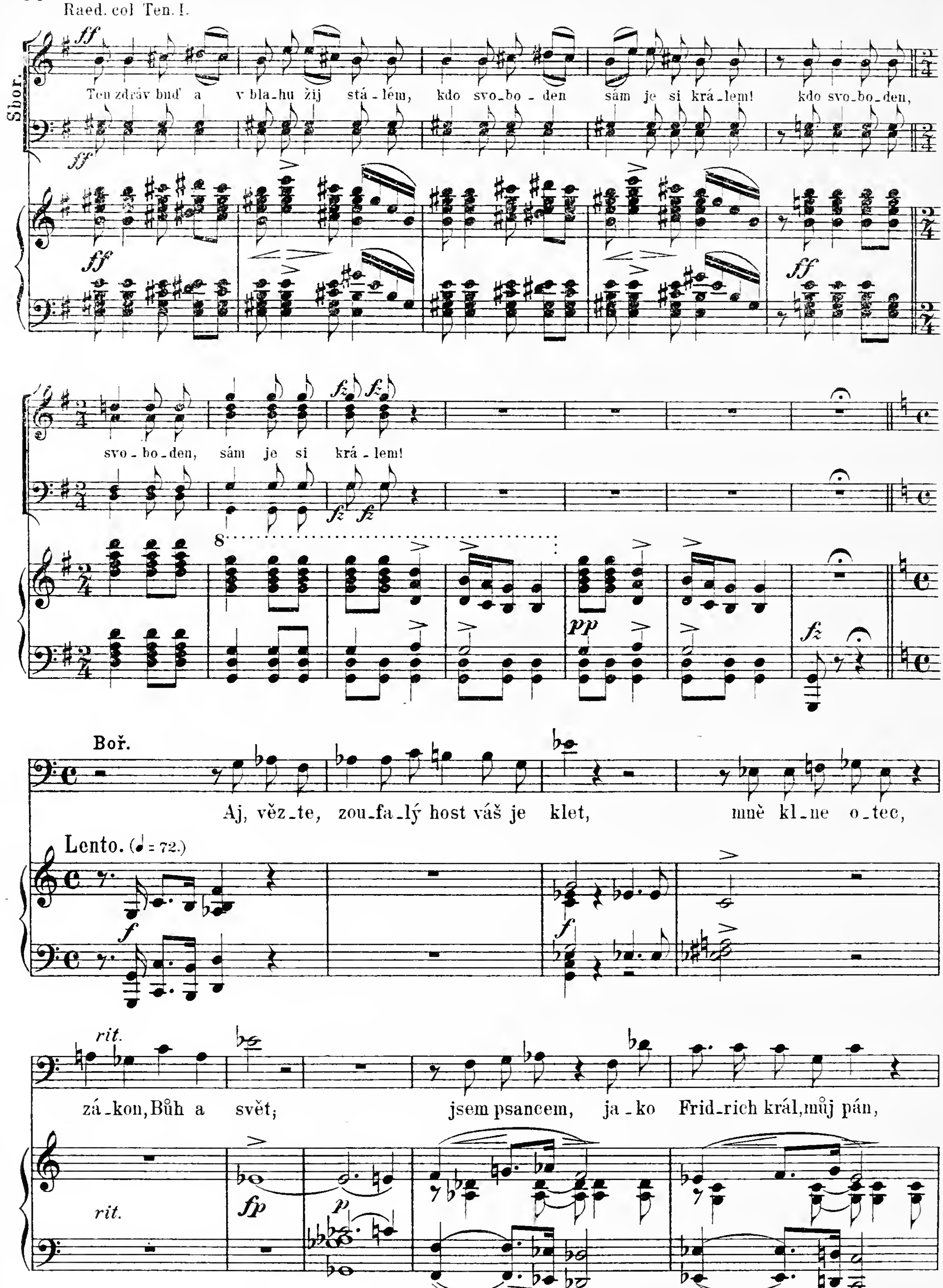

út - lé nož - ky a - si sem v divý ú - kryt ve - se-lé mé chasy?
ff
Jarm.
Ač v lou - pež - nou teď pro-mě-ně-ná sluj, ta chýž - ka by - la do-mov
Meno mosso.
f
p
p
pp
f
můj, do - mov můj.
Raed.
Ba, snil jsem pod tou střechou roz - milou, že ho-sti-tel-ku
a tempo
p
p
pp
mám tak spa - ni-lou, že ho - sti - tel - ku mám tak
fp
fz
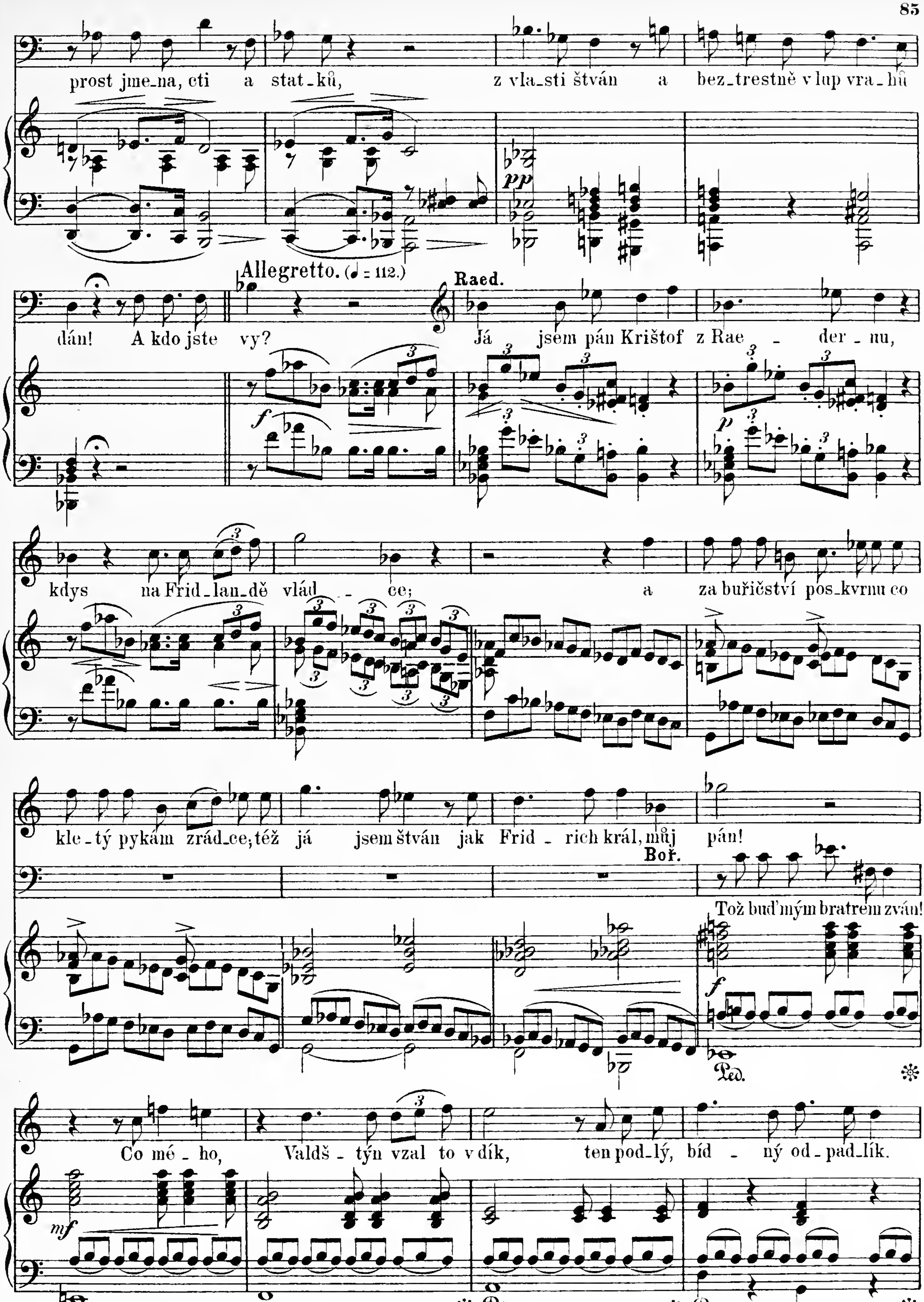

Otevře s úklonou dveře chýžky, kam Jarmila vchází.
spa - ni_lou. O vej_dě_te, má pa - ní je_di - ná,
p
pp
však ne_buď - te teď mé - - ně ho_stin - ná!
mf
3
Krištof chce vstoupiti za Jarmilou do chyžky.
Boř. vášnivě jej zdrží.
Raed.
Stůj, ha_no_bi_te_li! Ó z ti - cha, pří_te_li, ó
ff
fp
Boř.
Raed.
zti - cha!tys ra - něn! Štěs - tí tvé, že jsem! Hej bra_ši,
f
fz
marc.
Někteří podají Raed. pohár.
Boř.
Někteří nalévají do poháru.
po_hár ví - na sem. Měj dí - ky, ó jak
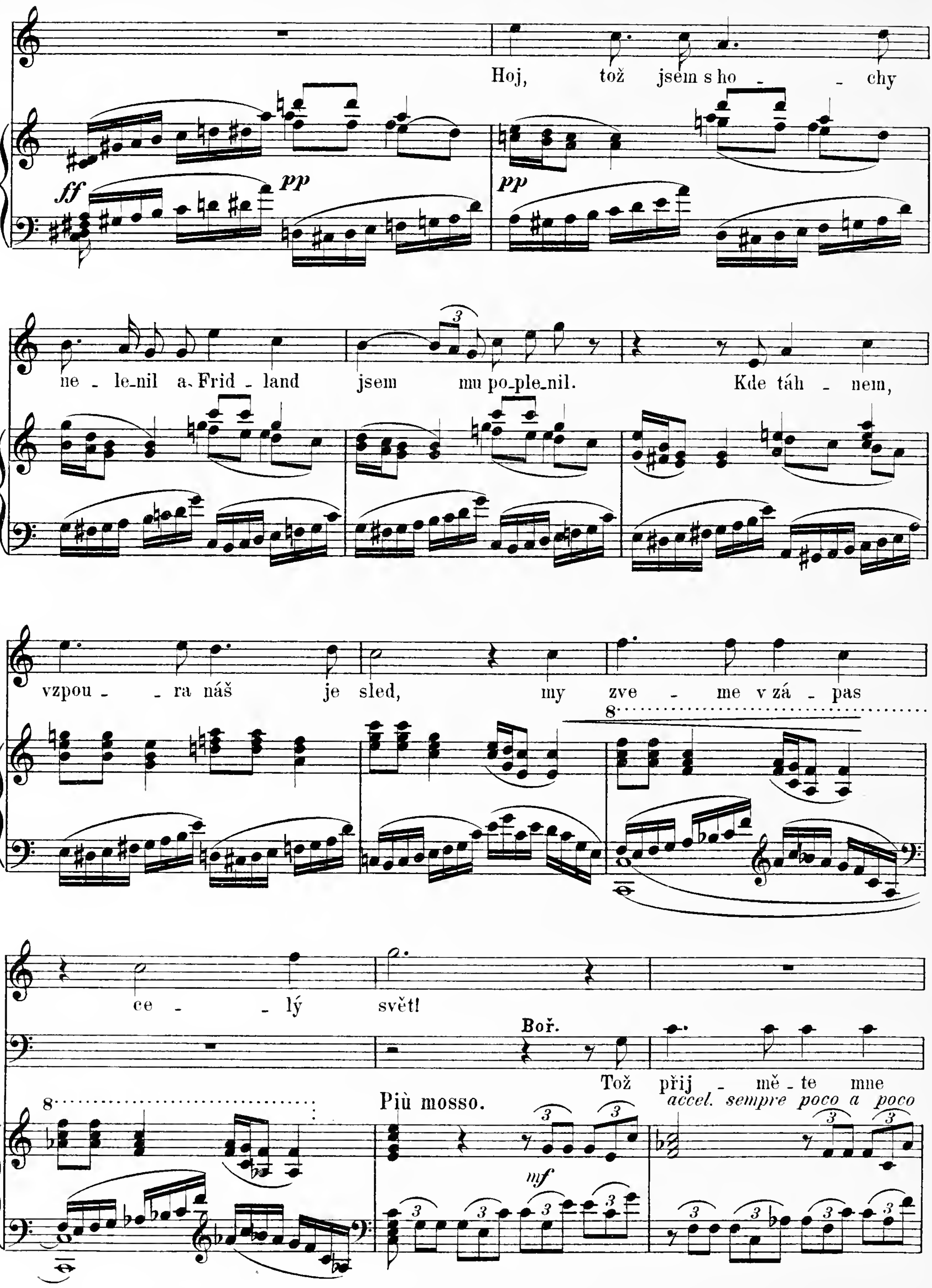

Raed.
žíz - ním. Pij, u - ni - kej všem trýz_ním, ač
mf
ne - jsi - li pa_pe - že_nec!
Boř.
Jsem ka - liš - ník.
Raed. mu podá pohár.
Jest ka - liš - ník, jest ka - liš - ník, ať ži - je ať pi - je,
p
rapido
ff
fp
f
Jest ka - liš ník, ať ži - je, ať pi - je,
ať ži - je, ať ži - je, ať pi - je, ať
(♩ = 120.)
ať ži - je, ať pi - je, ať ži - je, ať pi - je. Ať
ať ži - je, ať pi - je, ať ži - je, ať pi - je.
ži - je, ať
fz
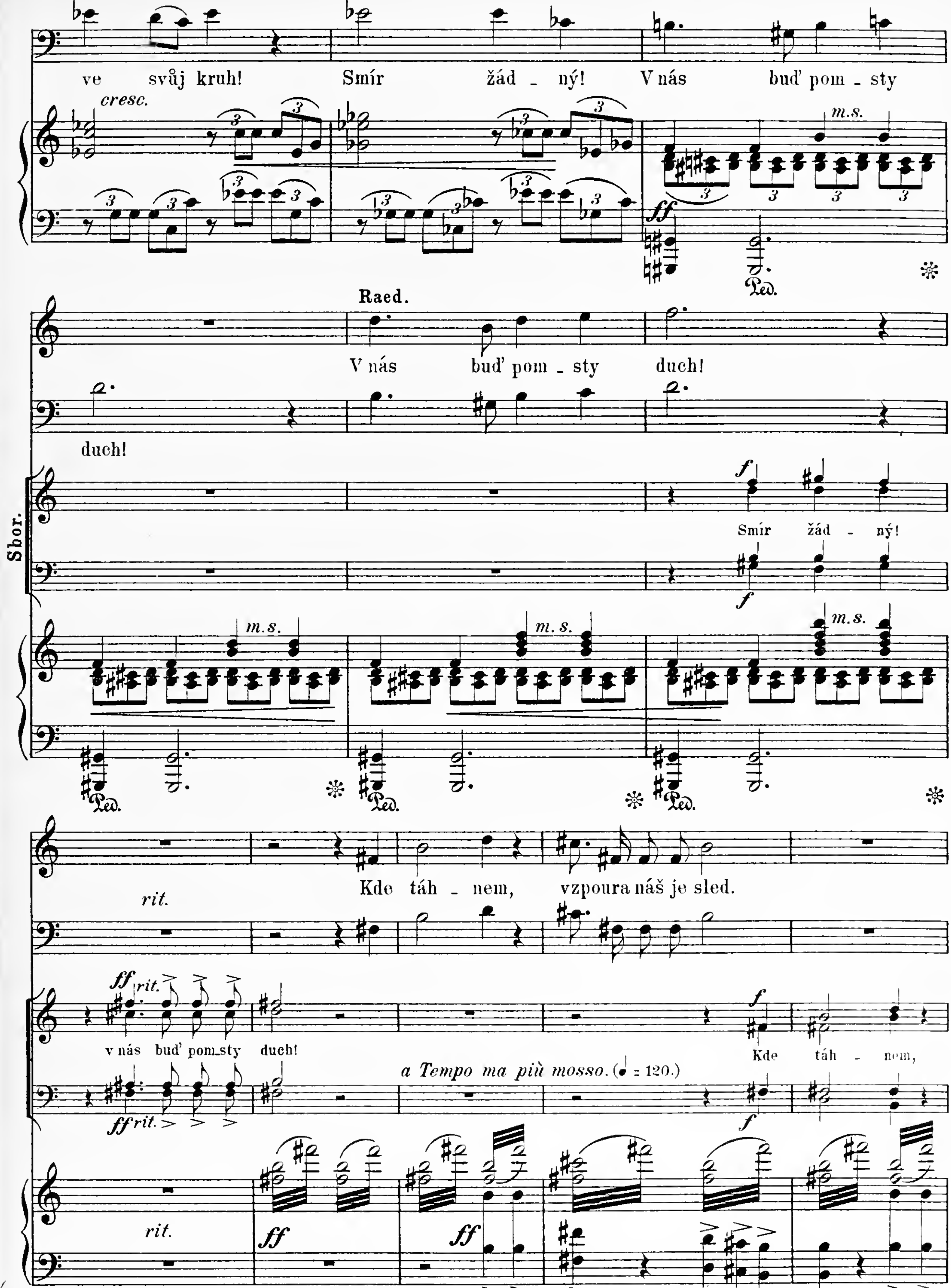

z ka - li_cha slas - ti si na_hý_bá, ať ré - - va jej o_pá_jí vů_ní, ať
Allegretto. (♩ = 112.)
p
spa_ni_lé dě_vi_ce ať spa_ni_lé dě_vi_ce zu_lí - bá, zu_lí - bá, v čím
f
pp
Con fuoco.
srdci jen svo_bo_da trů_ní! Ten zdráv buď, ten o_plý_vej v blahu, kdo nikdy se ne_ko_řil vrahu!
trem.
mf
Raed. col Ten. I.
Sbor.
Ten zdráv buď, ten o - plý - vej v bla - hu, kdo ni - kdy se ne - ko - řil vra - hu!
ff
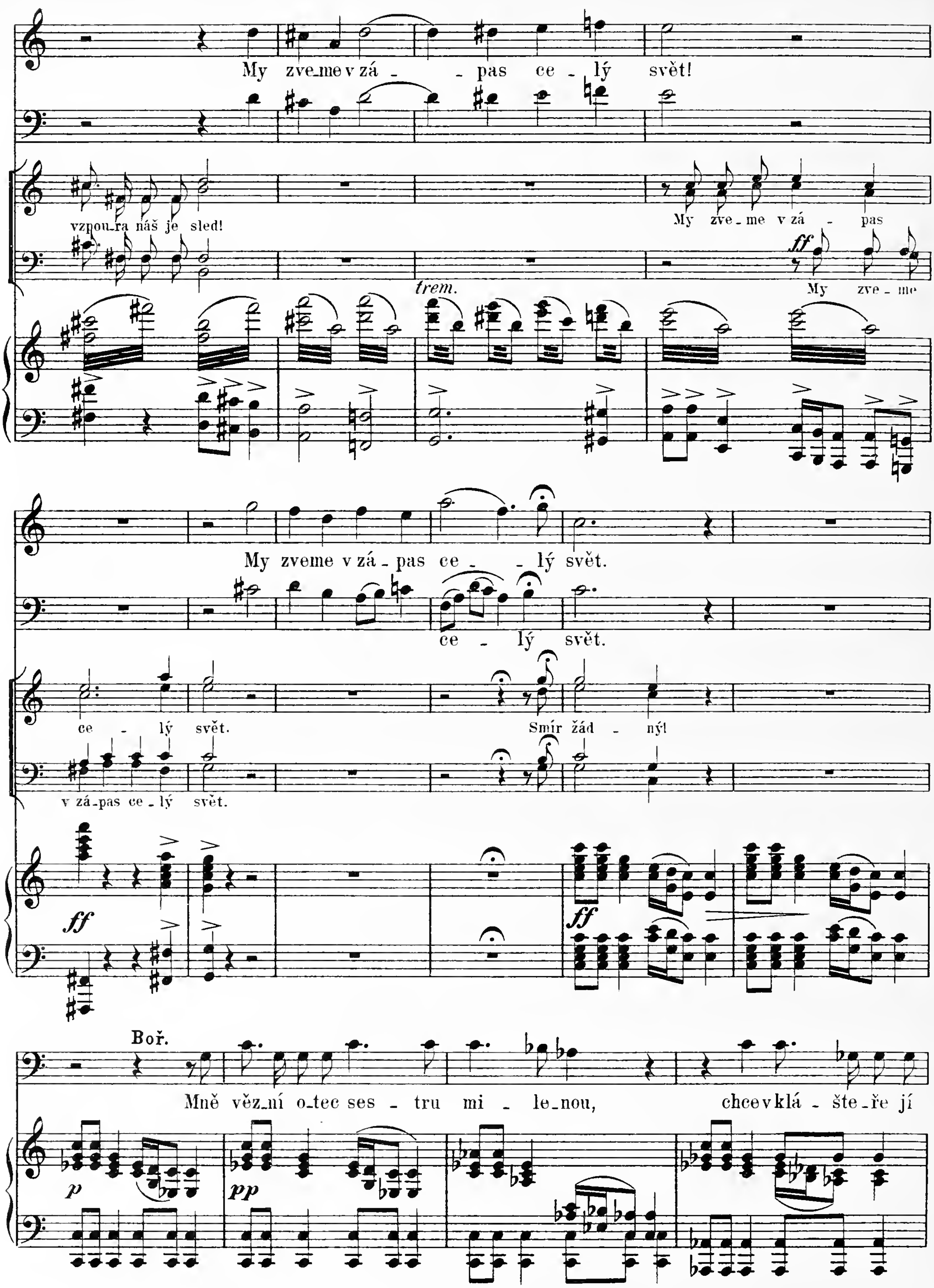

kdo ni - kdy, kdo ni - kdy se ne - ko - řil vra - hu!
ff
8
pp
Raed.
Allegretto.
Kdo po - zem - ským bo - hům se mod - la - ří, ať
fz
p
mi - - lost' ho ne - bes - ká po - mí - jí! Bůh lásky ju - ná - ka jen, Bůh lásky ju - ná - ka
f
ob - da - - ří, ob - da - ří, jenž klo - ní jen lás - ce svou ší - ji.
pp
trem.
Con fuoco.
Ten zdráv buď a v bla - hu žij stá - lém, kdo svo - bo - den sám je si krá - lem!
mf
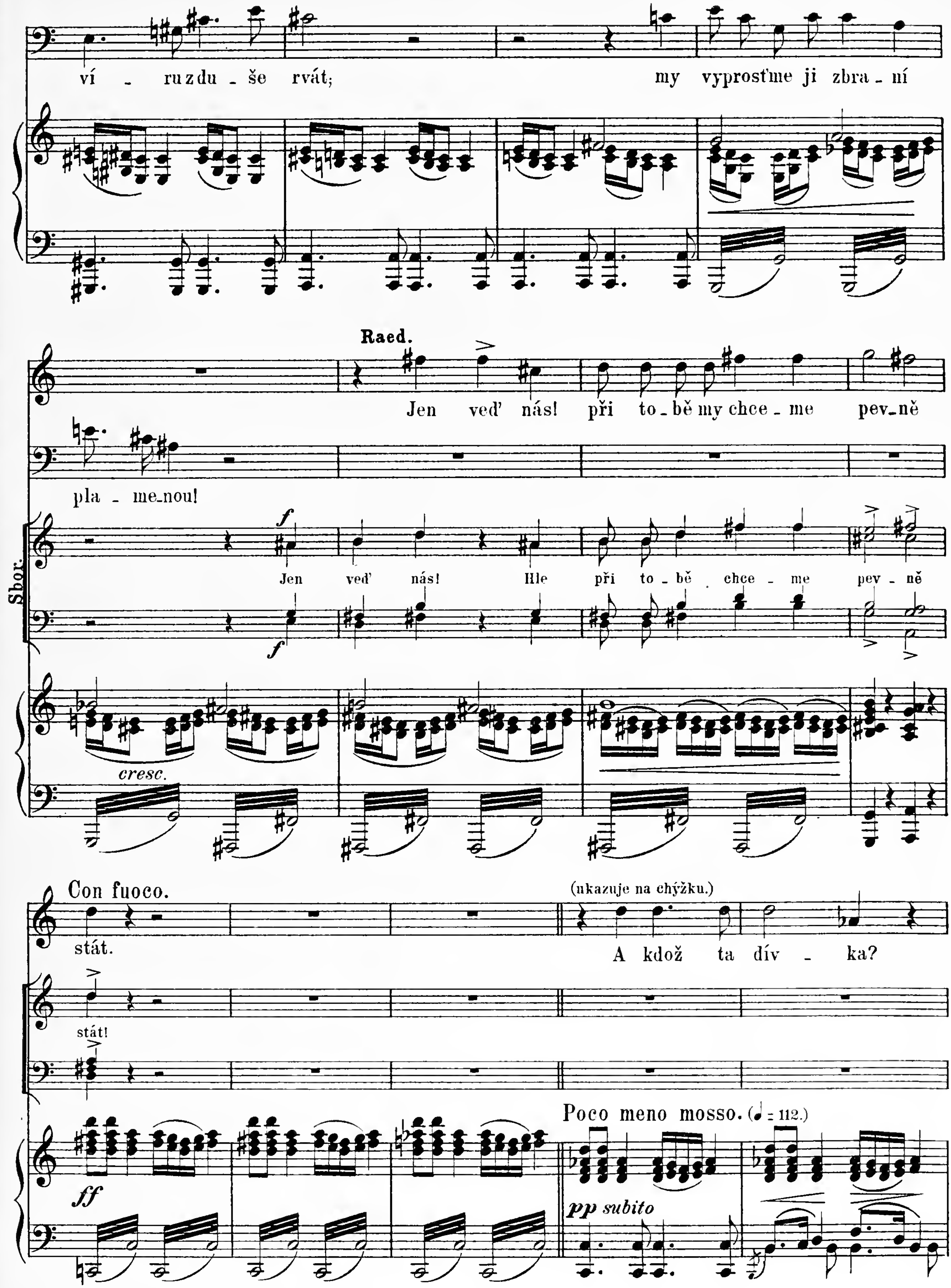

Raed. col Ten. I.
Sbor.
ff
Ten zdráv buď a v bla_hu žij stá_lém, kdo svo_bo_den sám je si krá_lem! kdo svo_bo_den,
svo_bo_den, sám je si krá_lem!
fz
pp
Boř.
Aj, věz_te, zou_fa_lý host váš je klet, mně kl_ne o_tec,
Lento. (♩= 72.)
f
rit.
zá_kon, Bůh a svět; jsem psancem, ja_ko Frid_rich král, můj pán,
fp
p
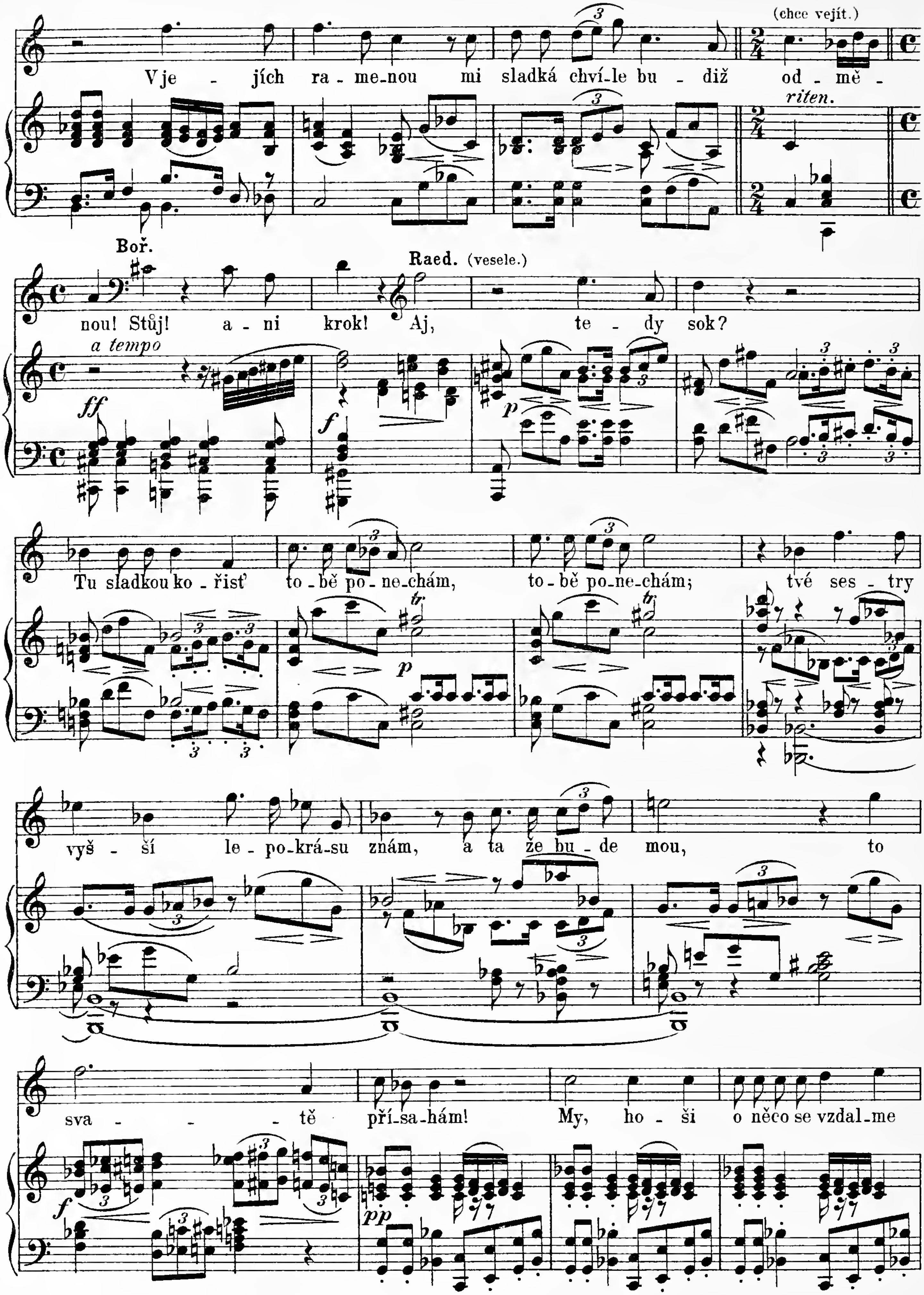

prost jme_na, cti a stat_ků, z vla_sti štván a bez_trestně v lup vra_hů
pp
dán! A kdo jste vy?
Allegretto. (♩ = 112.)
f
Raed.
Já jsem pán Krištof z Rae - der_nu,
p
kdys na Frid_lan_dě vlád - ce;
a za buřičství pos_kvrnu co
kle_tý pykám zrád_ce; též já jsem štván jak Frid - rich král, můj pán!
Boř.
Tož buď mým bratrem zván!
f
Ped.
Co mé - ho, Valdš - týn vzal to v dík, ten pod_lý, bíd - ný od_pad_lík.
mf
Ped. Ped. Ped. Ped.

Hoj, tož jsem s ho - - chy
ff
pp
pp
ne - le-nil a. Frid - land jsem mu po-ple-nil. Kde táh - nem,
3
vzpou - - ra náš je sled, my zve - me v zá - pas
8
ce - - lý svět!
Boř.
Tož přij - mě - te mne
Più mosso.
accel. sempre poco a poco
mf
3
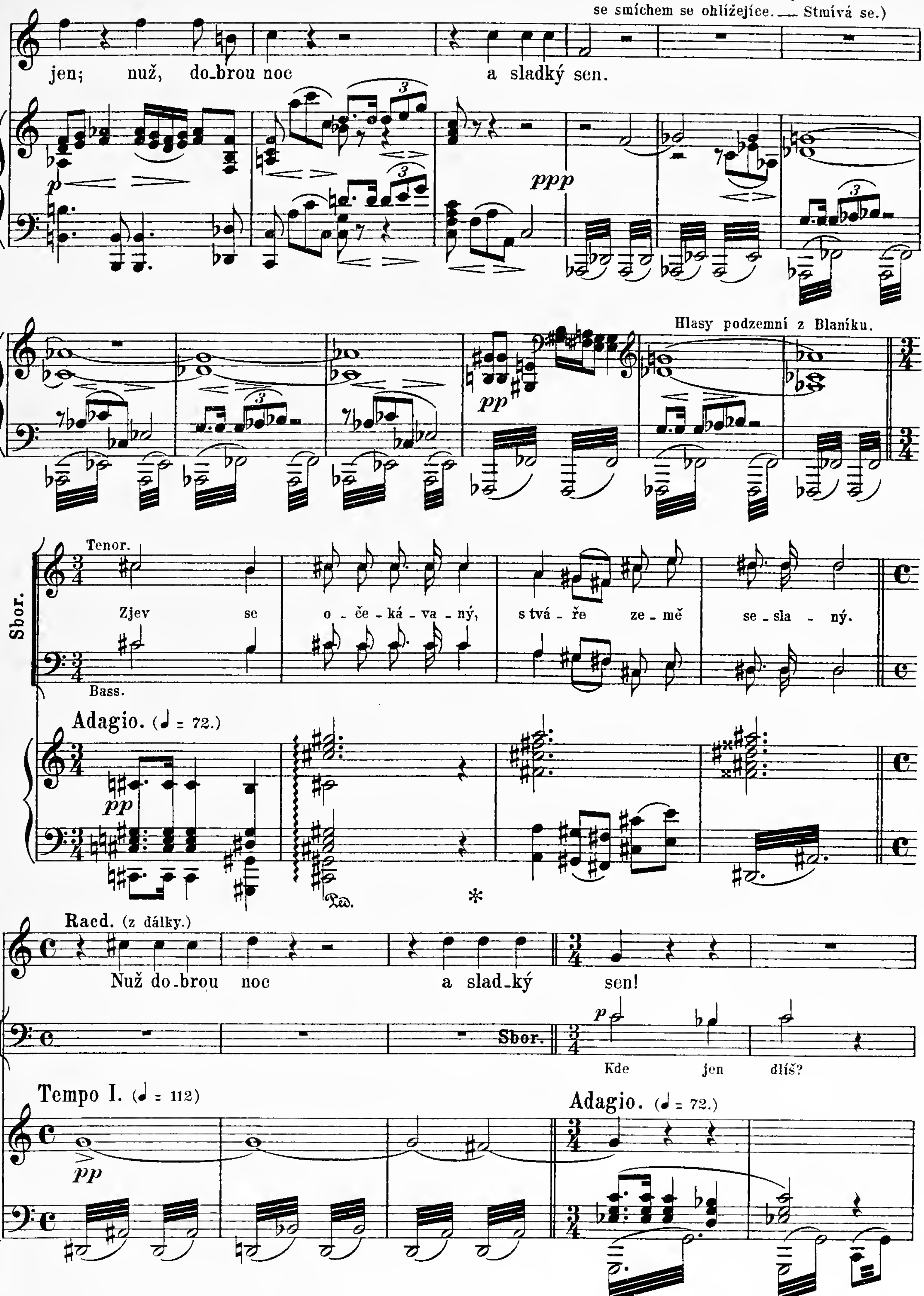

ve svůj kruh! Smír žád - ný! V nás buď pom - sty
cresc.
m.s.
ff
Raed.
V nás buď pom - sty duch!
duch!
Sbor.
Smír žád - ný!
f
m.s.
Kde táh - nem, vzpoura náš je sled.
rit.
ff rit.
v nás buď pom_sty duch!
a Tempo ma più mosso. (♩ = 120.)
Kde táh - nem,
ff
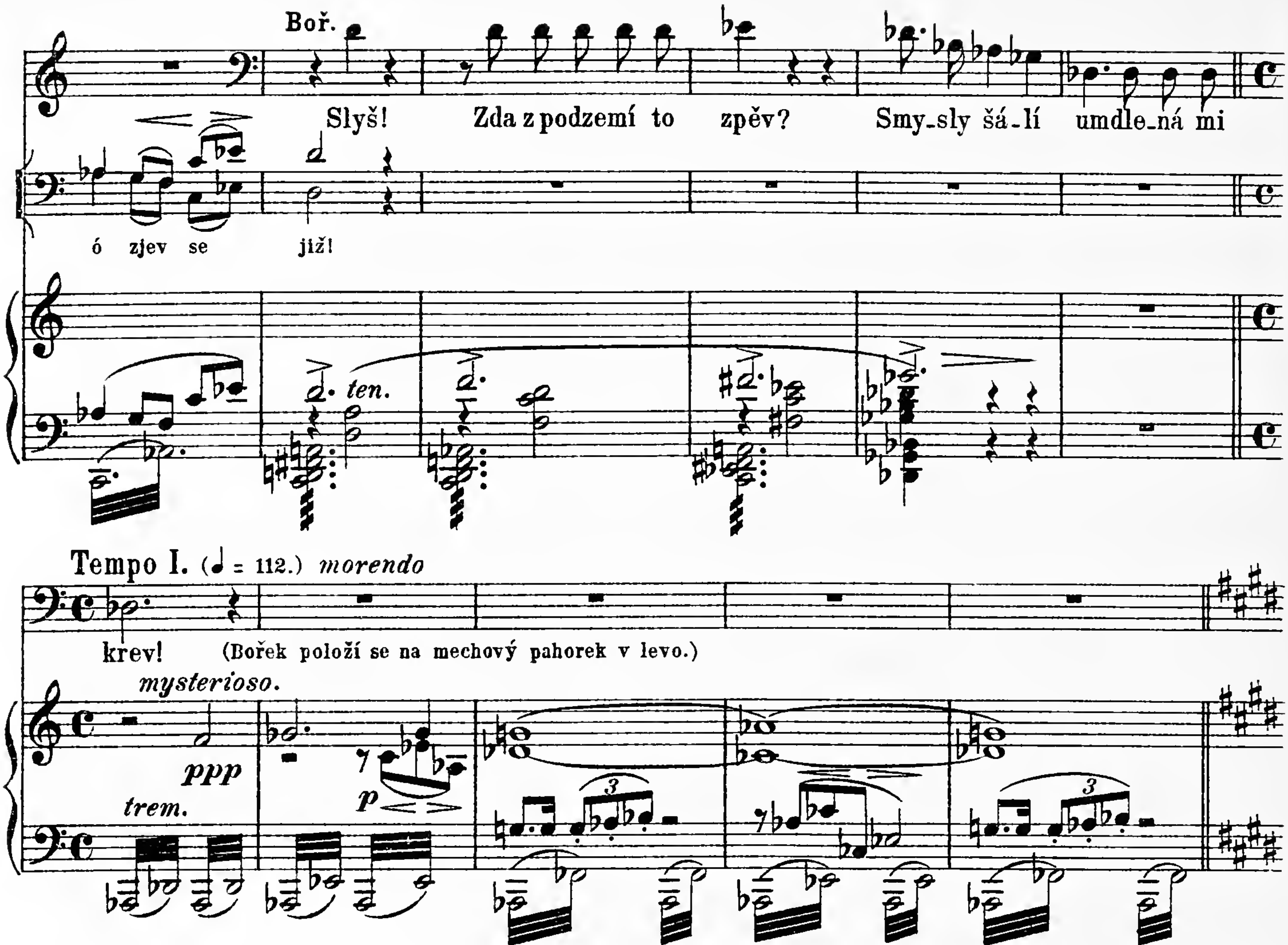

My zve_me v zá_pas ce_lý svět!
vzpou_ra náš je sled!
My zve_me v zá_pas
trem.
ff
My zve_me
My zveme v zá_pas ce_lý svět.
ce_lý svět.
ce_lý svět.
Smír žád_ný!
v zá_pas ce_lý svět.
ff
ff
Boř.
Mně věz_ní o_tec ses_tru mi_le_nou, chce v klá_šte_ře jí
p
pp

ví - ru z du - še rvát; my vyprosťme ji zbra - ní
Raed.
Jen veď nás! při to - bě my chce - me pev - ně
pla - me - nou!
Sbor.
Jen veď nás! Hle při to - bě chce - me pev - ně
cresc.
Con fuoco.
stát.
(ukazuje na chýžku.)
A kdož ta dív - ka?
stát!
Poco meno mosso. (♩ = 112.)
ff
pp subito

(chce vejít.)
V je - jích ra - me - nou mi sladká chví - le bu - diž od - mě -
riten.
Boř.
Raed. (vesele.)
nou! Stůj! a - ni krok! Aj, te - dy sok?
a tempo
ff
f
p
Tu sladkou ko - řisť to - bě po - ne - chám, to - bě po - ne - chám; tvé ses - try
tr
vyš - ší le - po - krá - su znám, a ta že bu - de mou, to
sva - - tě pří - sa - hám! My, ho - ši o něco se vzdal - me
pp
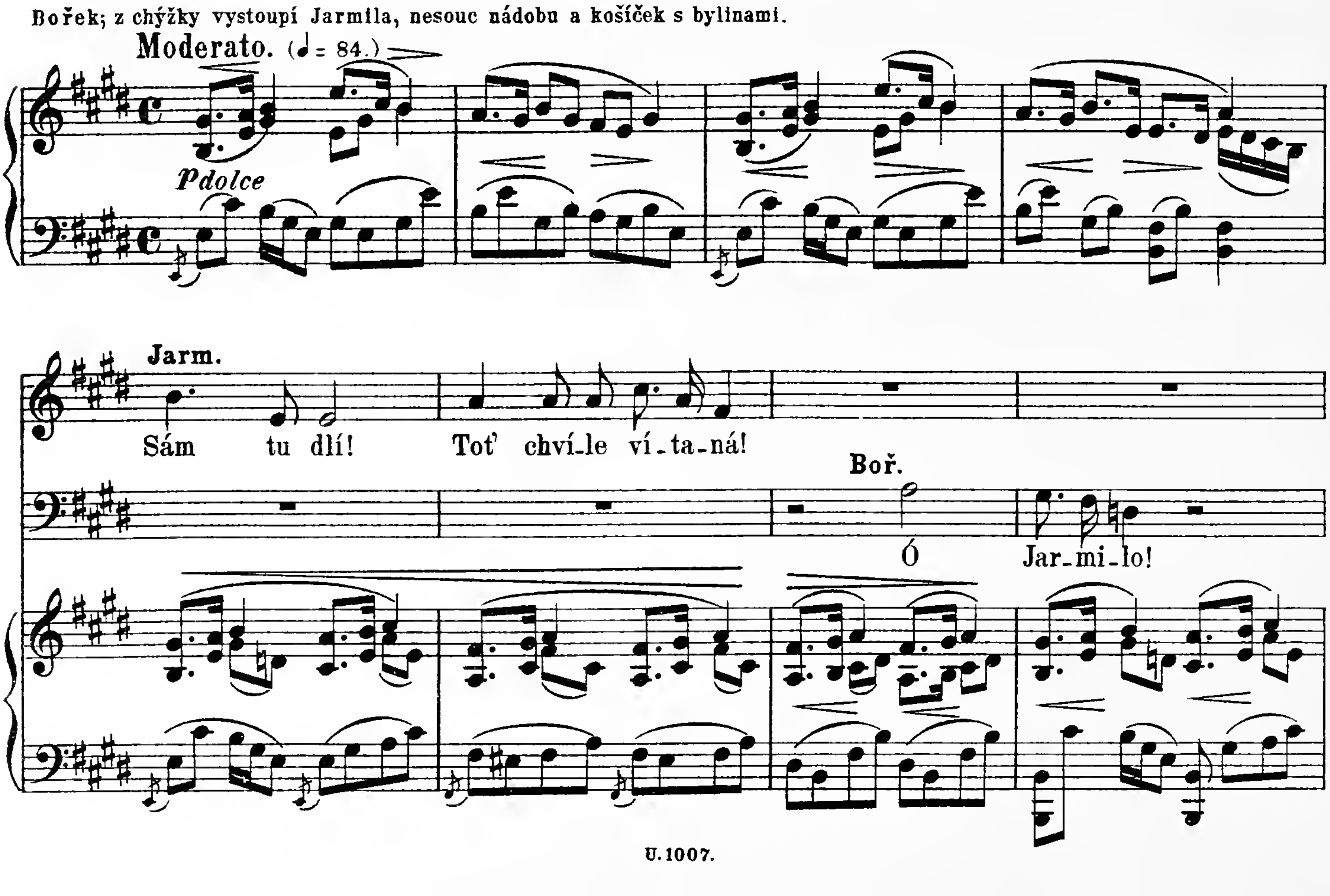
(Krištof a vzbouřenci odcházejí v levo na Bořka se smíchem se ohlížejíce. — Stmívá se.)
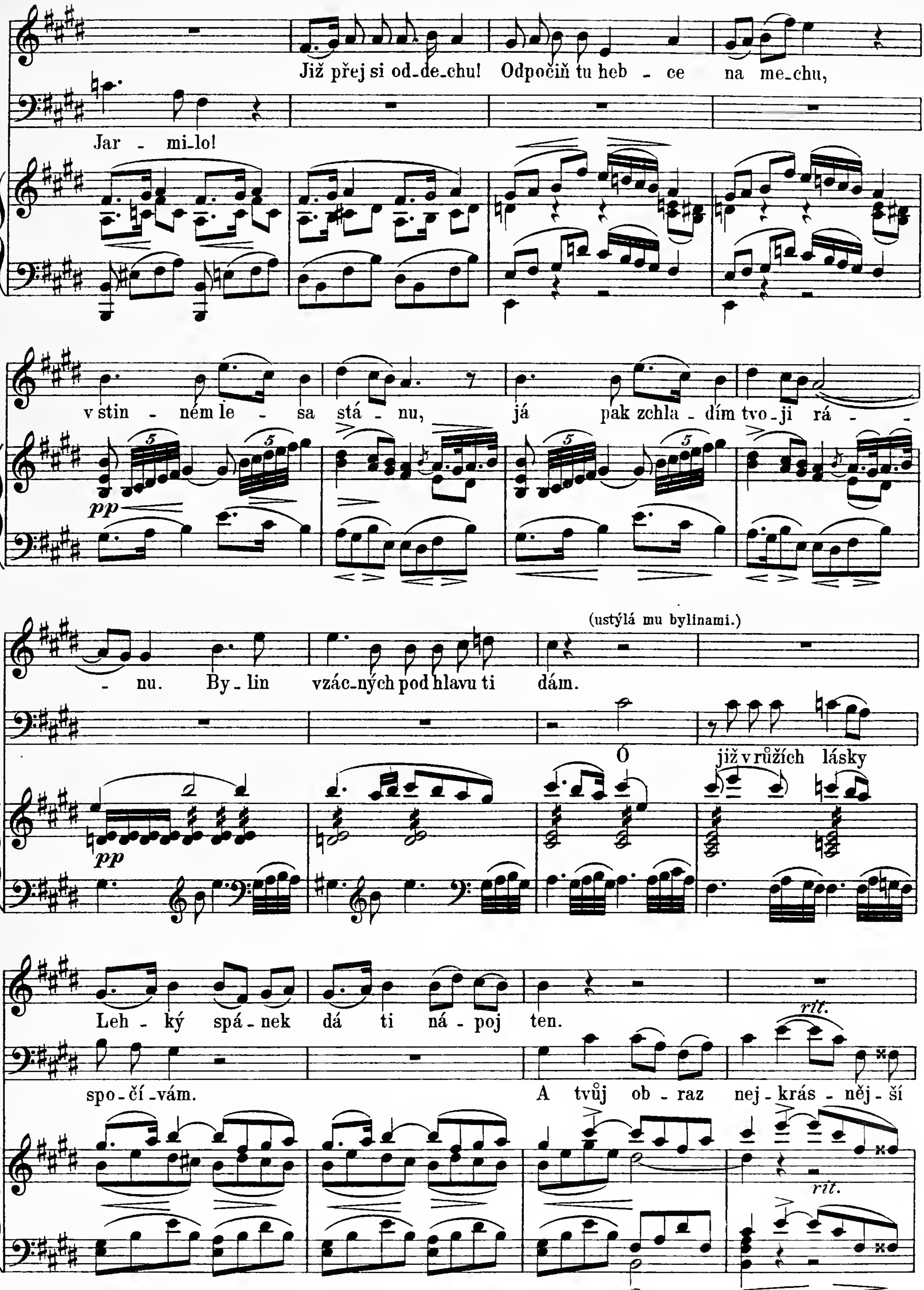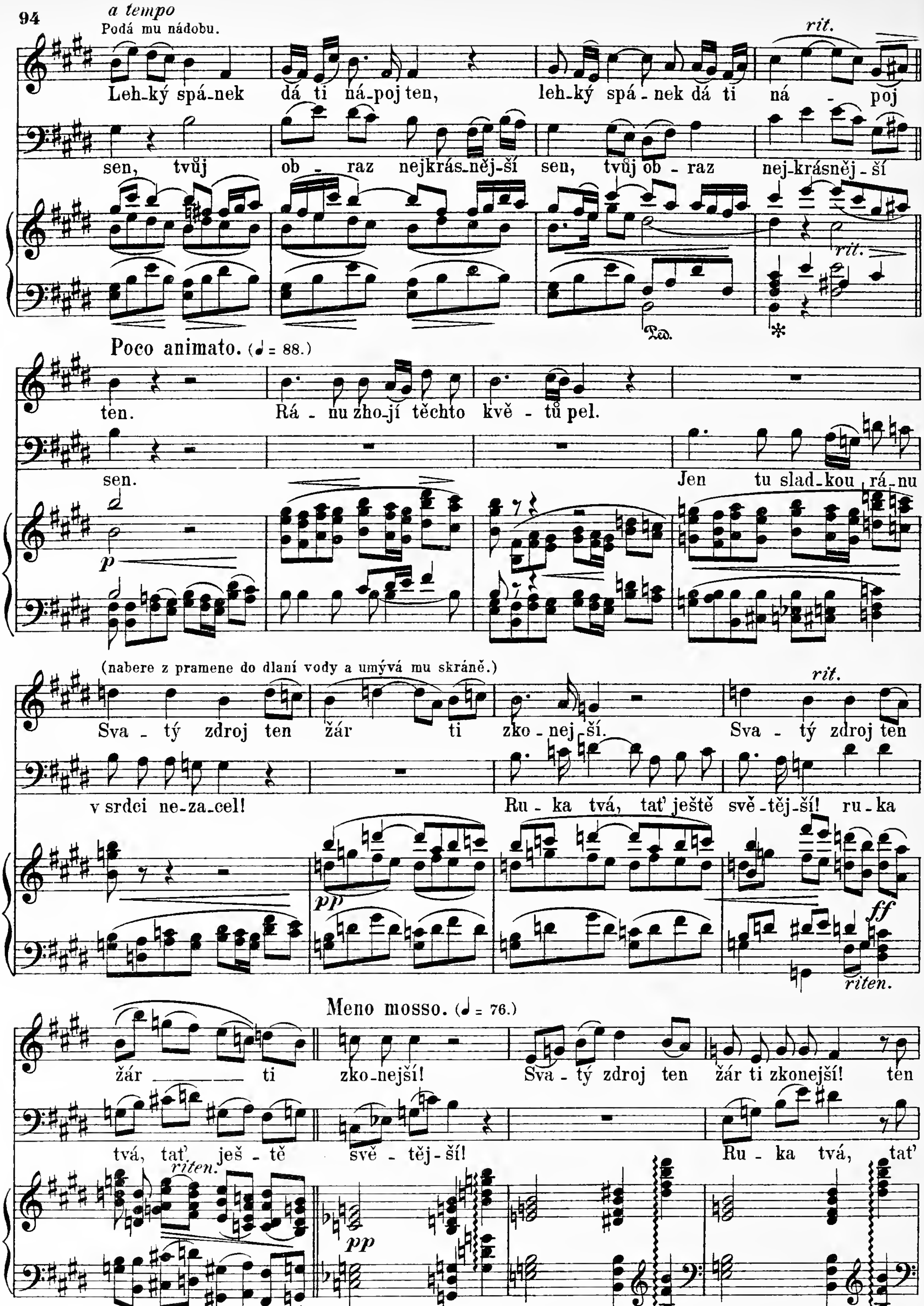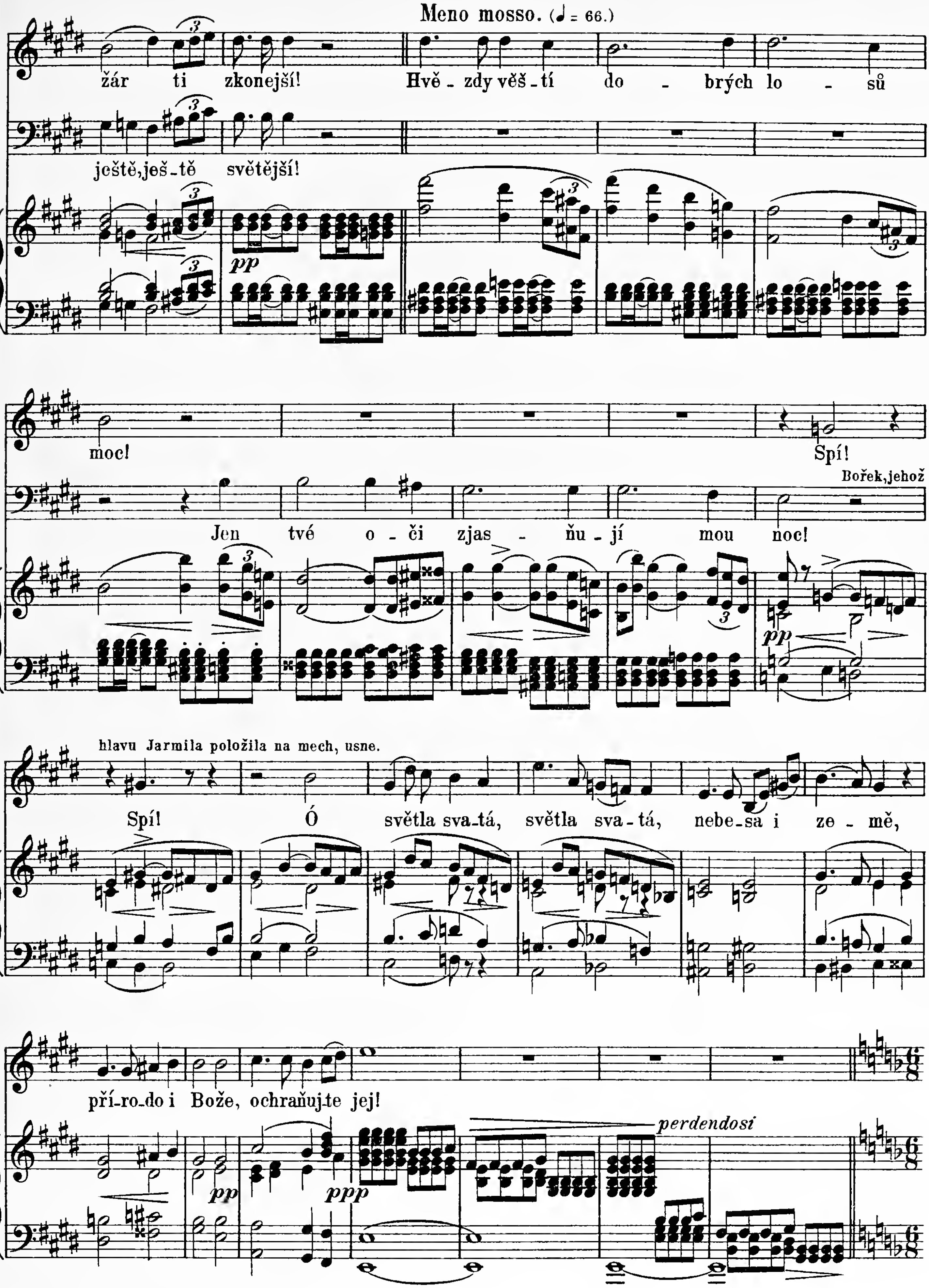

Výstup IV.

Bořek; z chýžky vystoupí Jarmila, nesouc nádobu a košíček s bylinami.

Již přej si od-de-chu! Odpočiň tu heb - ce na me-chu,
Jar - mi-lo!
v stin - ném le - sa stá - nu, já pak zchla - dím tvo-ji rá - - nu.
pp
By-lin vzác-ných pod hlavu ti dám.
(ustýlá mu bylinami.)
Ó již v růžích lásky
pp
Leh - ký spá-nek dá ti ná-poj ten.
spo-čí-vám. A tvůj ob-raz nej-krás-něj-ší
rit.
rit.
Ped.
*
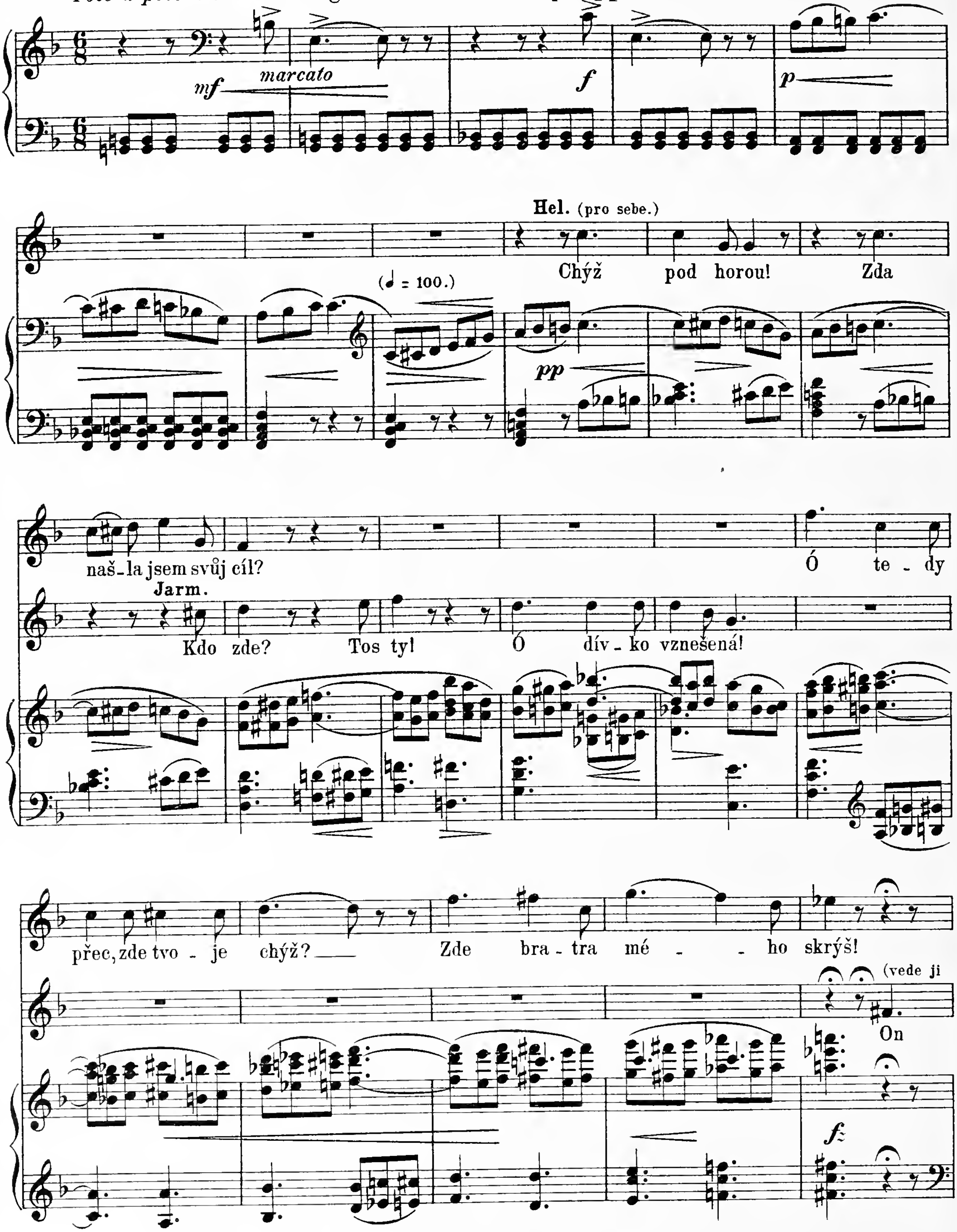

a tempo
Podá mu nádobu.
rit.
Leh-ký spá-nek dá ti ná-poj ten, leh-ký spá - nek dá ti ná - poj
sen, tvůj ob - raz nejkrás-něj-ší sen, tvůj ob - raz nej-krásněj - ší
rit.
Poco animato. (♩ = 88.)
ten. Rá - nu zho-jí těchto kvě - tů pel.
sen. Jen tu slad-kou rá-nu
p
(nabere z pramene do dlaní vody a umývá mu skráně.)
rit.
Sva - tý zdroj ten žár ti zko - nej - ší. Sva - tý zdroj ten
v srdci ne-za-cel! Ru - ka tvá, tať ještě svě - těj-ší! ru - ka
pp
ff
riten.
Meno mosso. (♩ = 76.)
žár ti zko-nejší! Sva - tý zdroj ten žár ti zkonejší! ten
tvá, tať ješ - tě svě - těj - ší! Ru - ka tvá, tať
riten.
pp
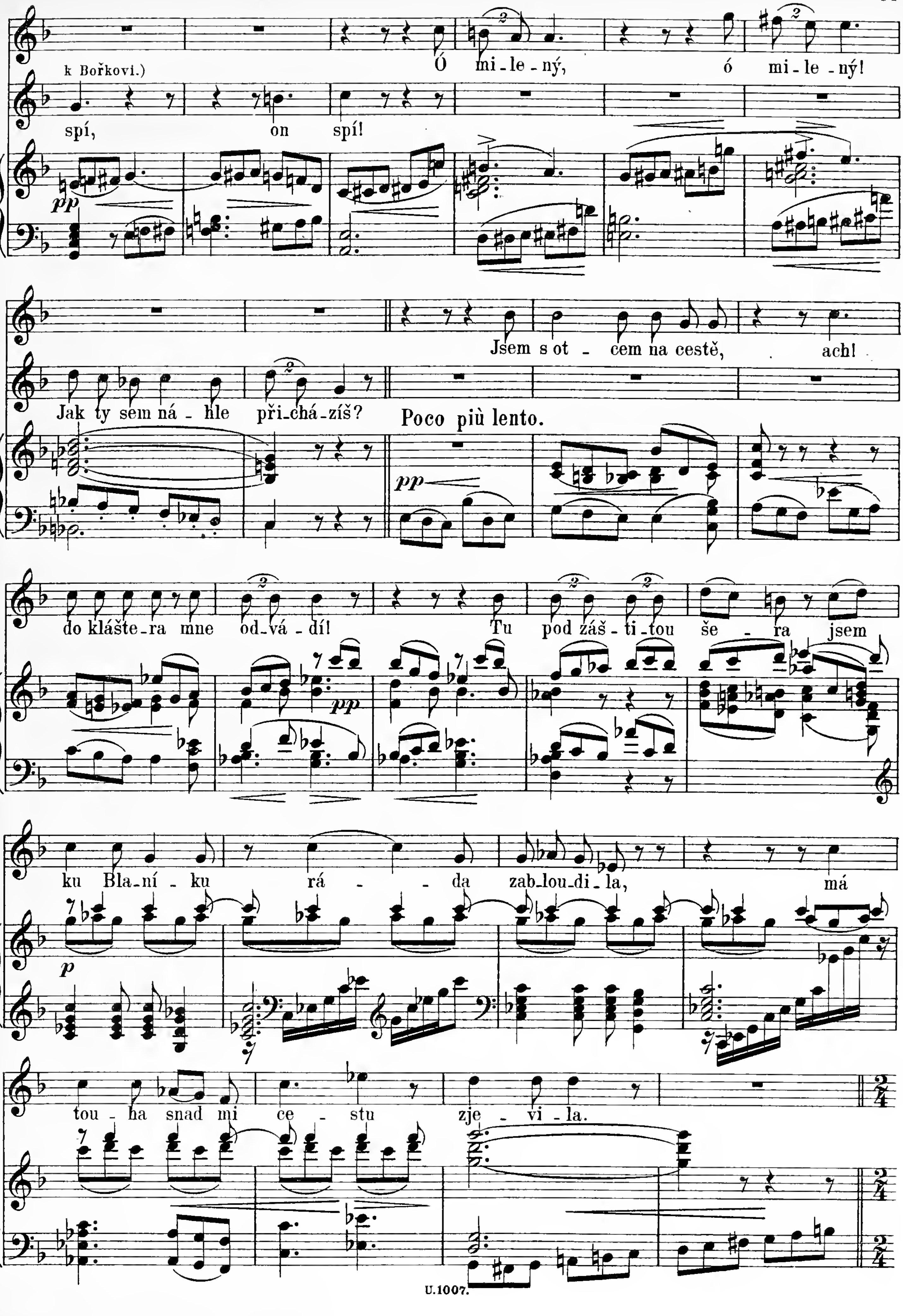

Meno mosso. (♩= 66.)
žár ti zkonejší! Hvě - zdy věš - tí do - brých lo - sů
ještě,ješ-tě světější!
pp
moc! Spí!
Bořek,jehož
Jen tvé o - či zjas - ňu - jí mou noc!
pp
hlavu Jarmila položila na mech, usne.
Spí! Ó světla sva-tá, světla sva-tá, nebe-sa i ze - mě,
pří-ro-do i Bože, ochraňuj-te jej!
perdendosi
pp
ppp
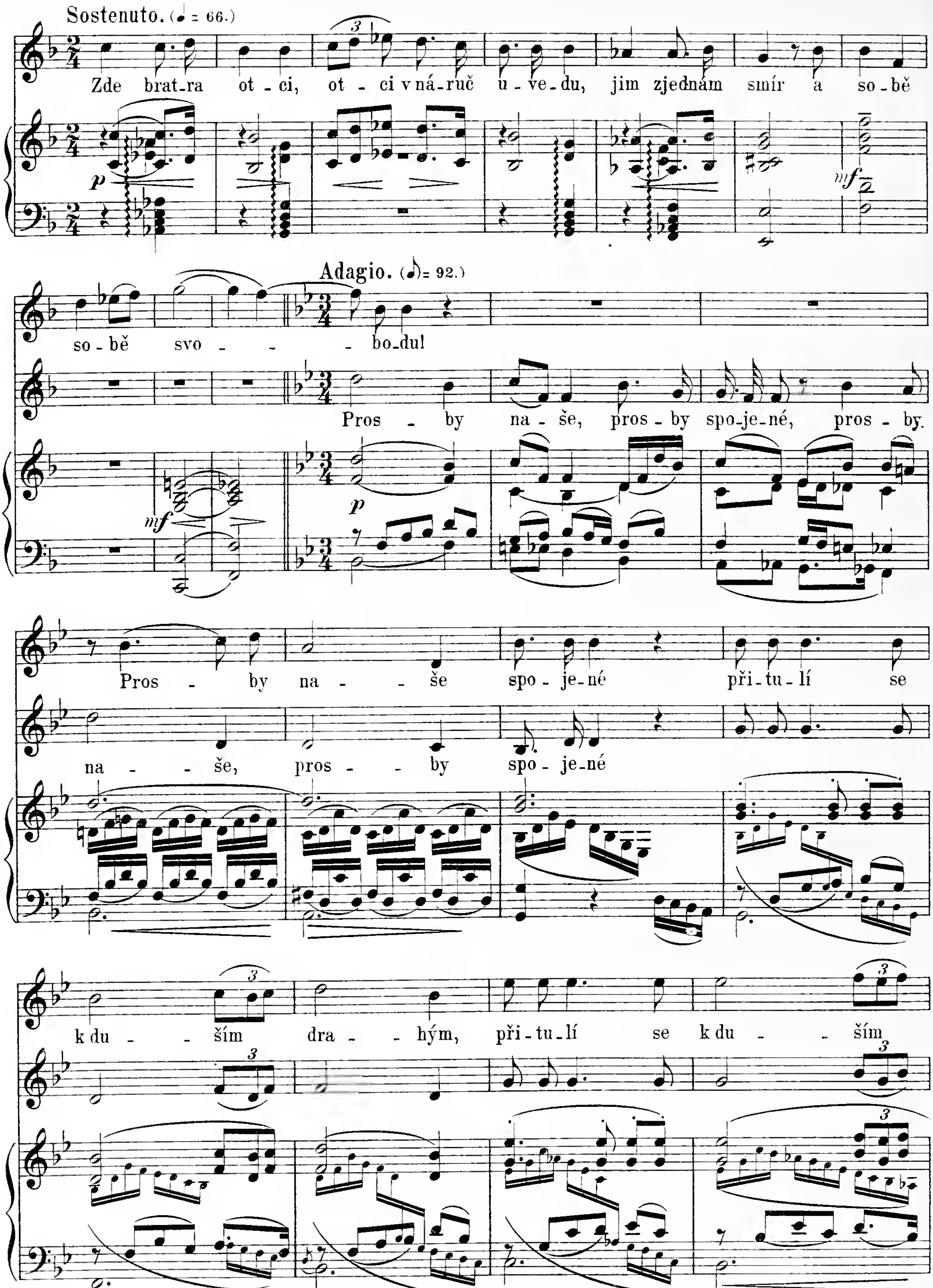
Výstup V.
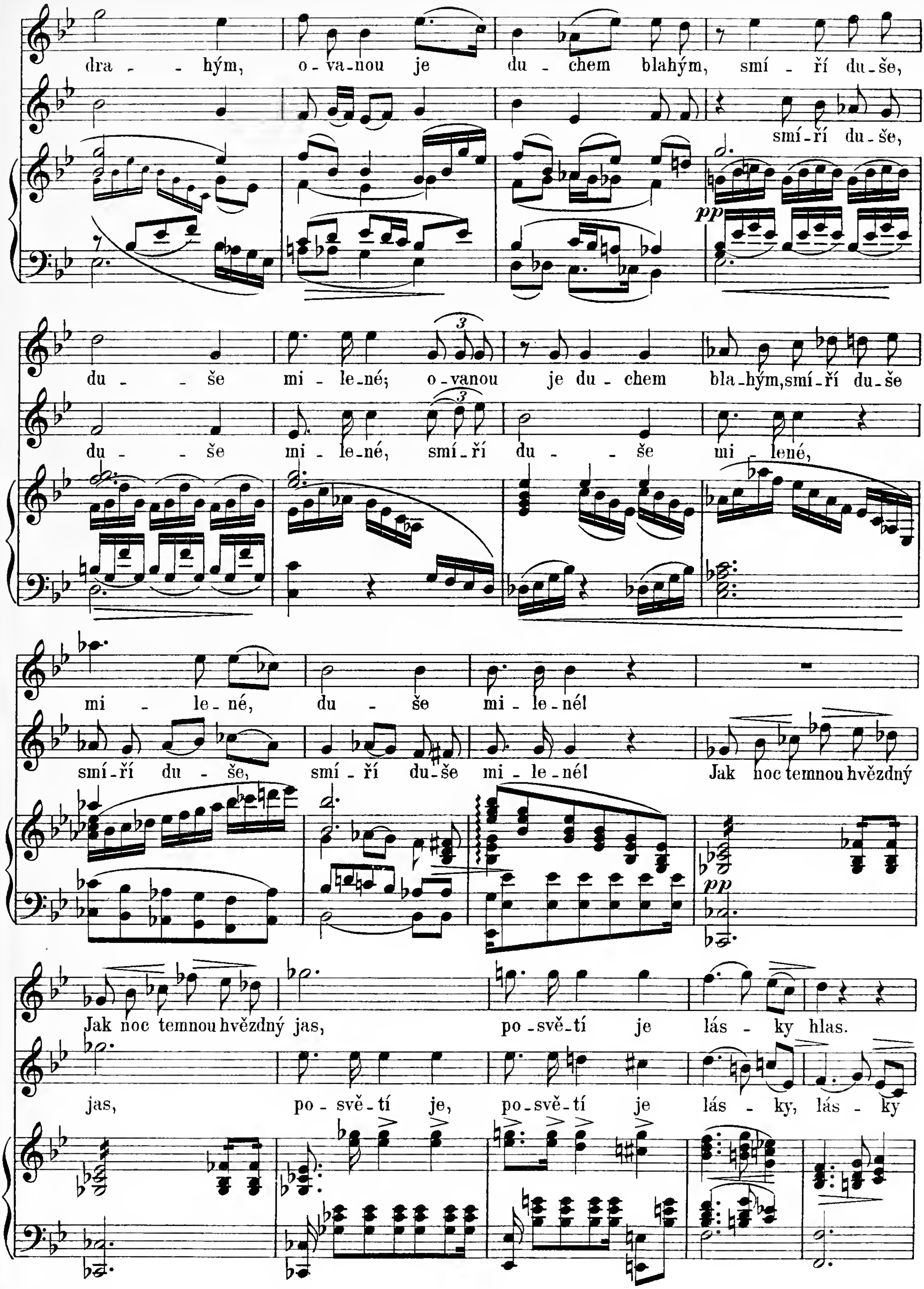
Předešlí, pravou stranou vstoupí Helena.
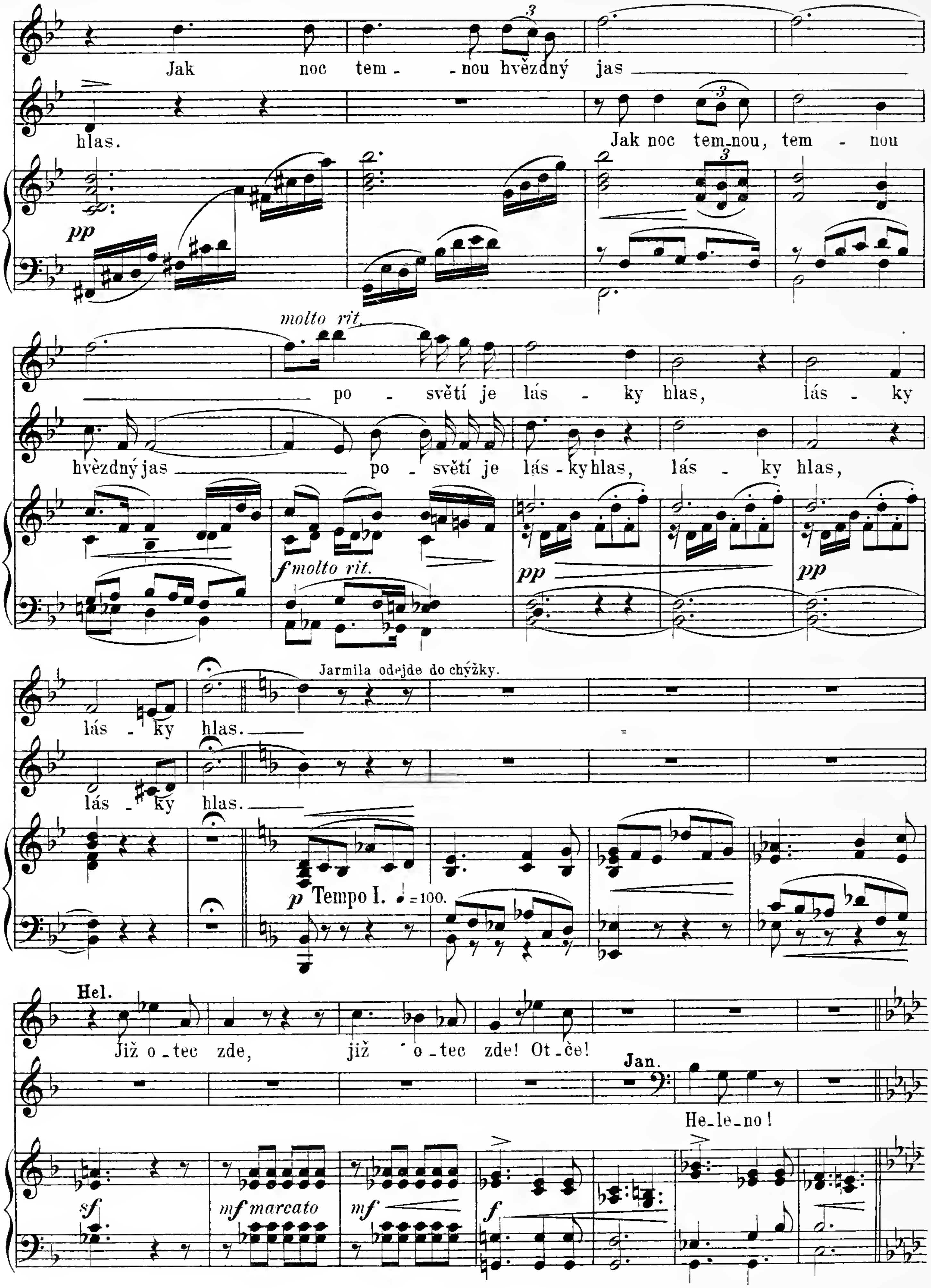
Poco a poco acceler. al Allegretto moderato ma sempre pp

k Bořkovi.)
Ó mi-le-ný, ó mi-le-ný!
spí, on spí!
pp
Jak ty sem ná-hle při-chá-zíš?
Poco più lento.
Jsem s ot-cem na cestě, ach!
pp
do kláště-ra mne od-vá-dí!
Tu pod záš-ti-tou še-ra jsem
pp
ku Bla-ní-ku rá-da zab-lou-di-la, má
p
tou-ha snad mi ce-stu zje-vi-la.
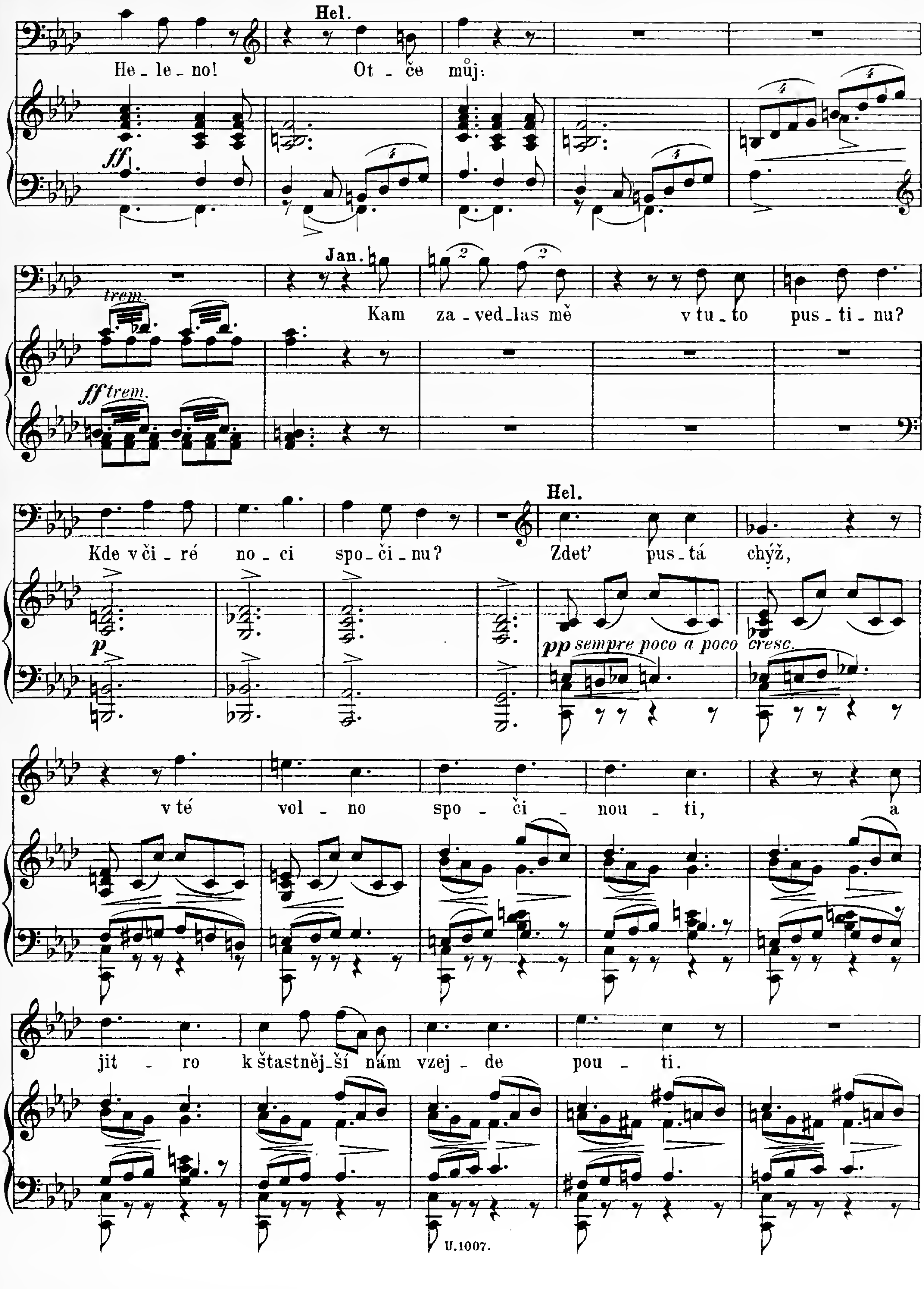

Sostenuto. (♩ = 66.)
Zde brat_ra ot_ci, ot_ci v ná_ruč u_ve_du, jim zjednám smír a so_bě
so_bě svo_ _ _ bo_du!
Adagio. (♪= 92.)
Pros_by na_še, pros_by spo_je_né, pros_by.
Pros_ by na_ _ še spo_je_né při_tu_lí se
na_ _ še, pros_ _ by spo_je_né
k du_ _ ším dra_ _ hým, při_tu_lí se k du_ _ ším
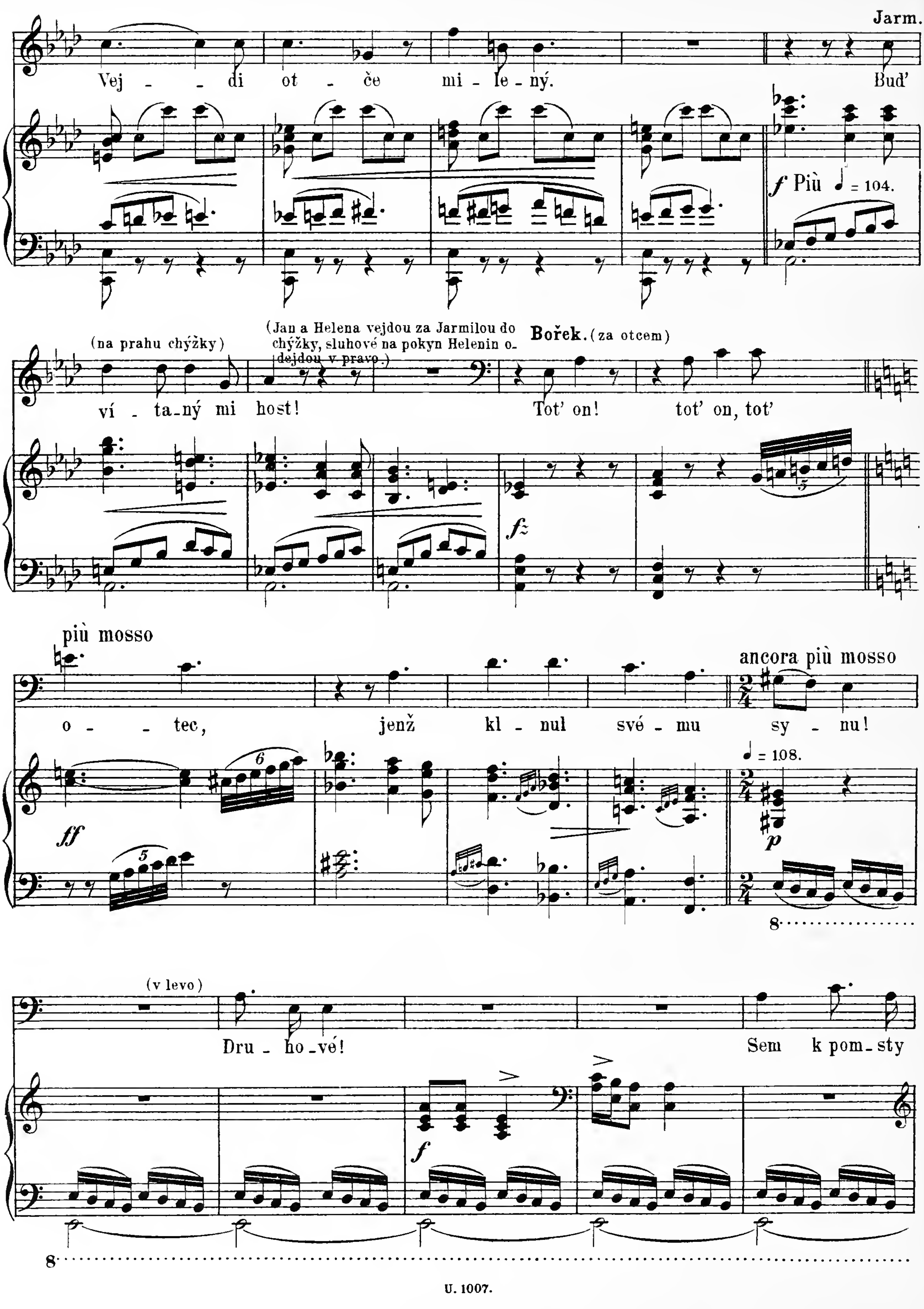

dra - hým, o-va-nou je du - chem blahým, smí - ří du-še,
smí-ří du-še,
du - še mi - le-né; o-vanou je du - chem bla-hým,smí-ří du-še
du - še mi - le-né, smí-ří du - še mi - lené,
mi - le-né, du - še mi - le-né!
smí-ří du - še, smí - ří du-še mi - le-né! Jak noc temnou hvězdný
Jak noc temnou hvězdný jas, po-svě-tí je lás - ky hlas.
jas, po-svě-tí je, po-svě-tí je lás - ky, lás - ky
pp
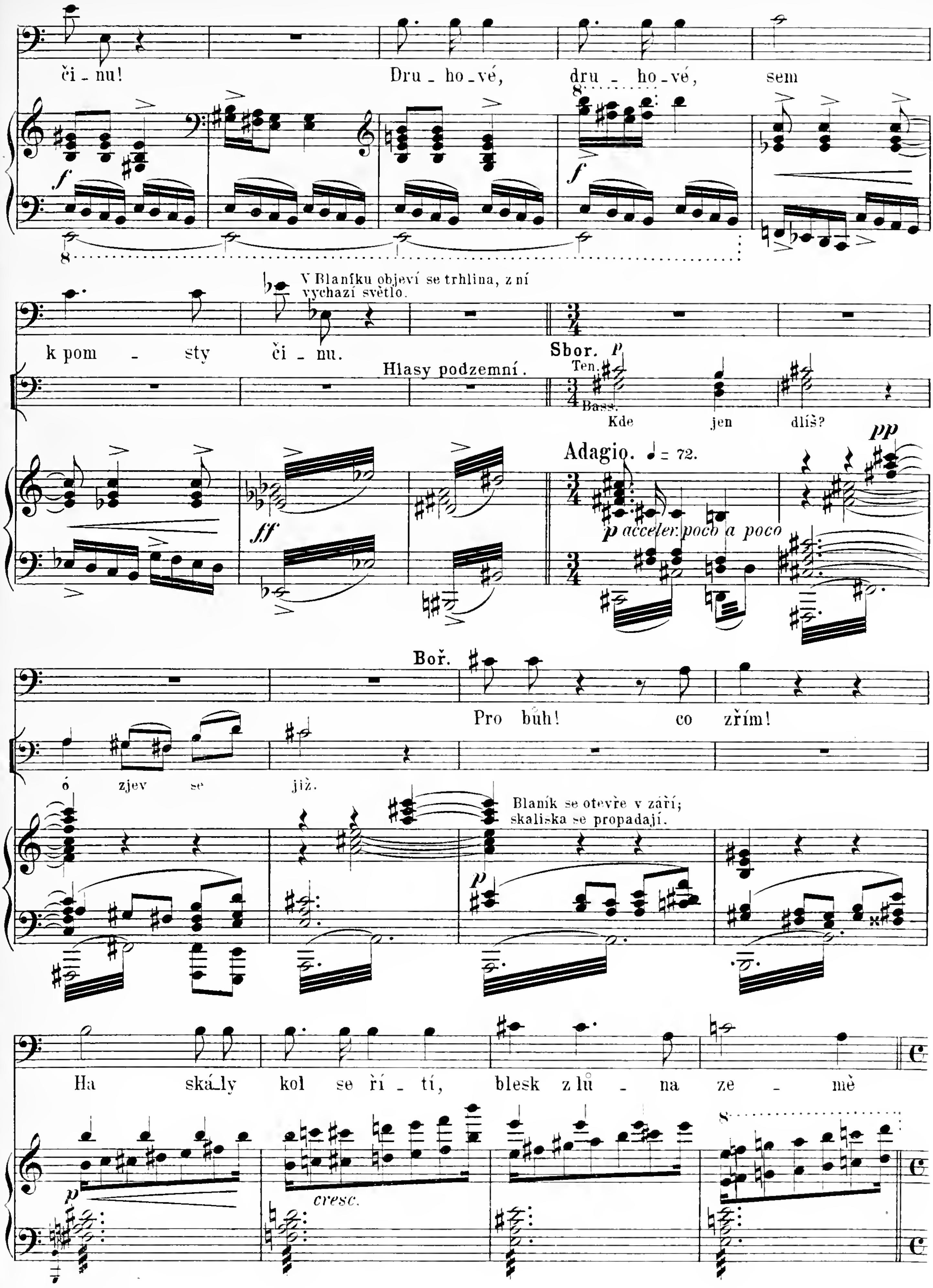

Jak noc tem - nou hvězdný jas
hlas. Jak noc tem nou, tem - nou
pp
molto rit.
po - světí je lás - ky hlas, lás - ky
hvězdný jas po - světí je lás - ky hlas, lás - ky hlas,
f molto rit.
pp
pp
Jarmila odejde do chýžky.
lás - ky hlas.
lás - ky hlas.
p Tempo I. ♩ = 100.
Hel.
Již o - tec zde, již o - tec zde! Ot - če!
Jan.
He - le - no!
sf
mf marcato
mf
f

Výstup VI.

Předešlí: Pravou stranou vstoupí Jan a jeho družina. Bořek se probudí, vstane a poslouchá nepozorovaně.
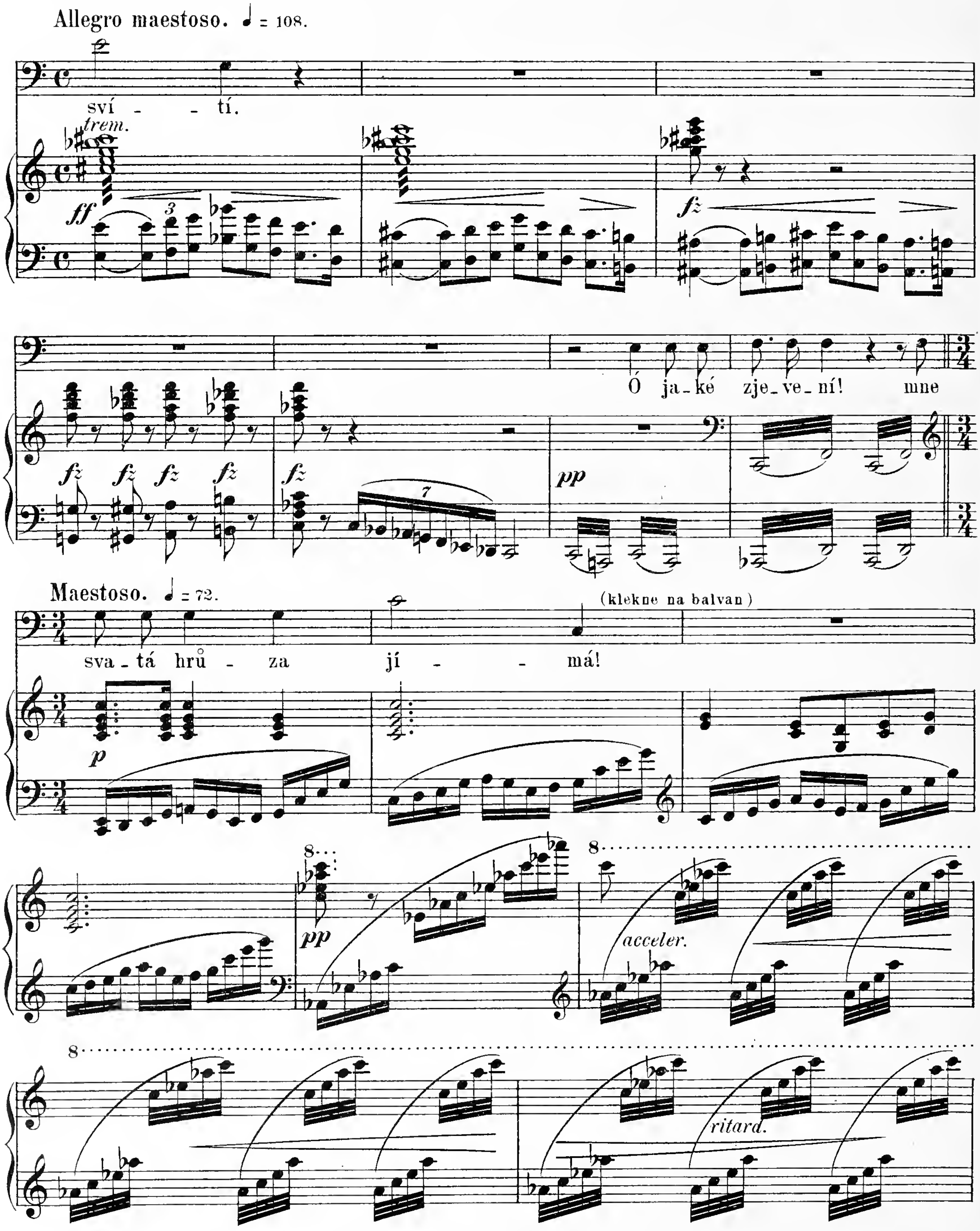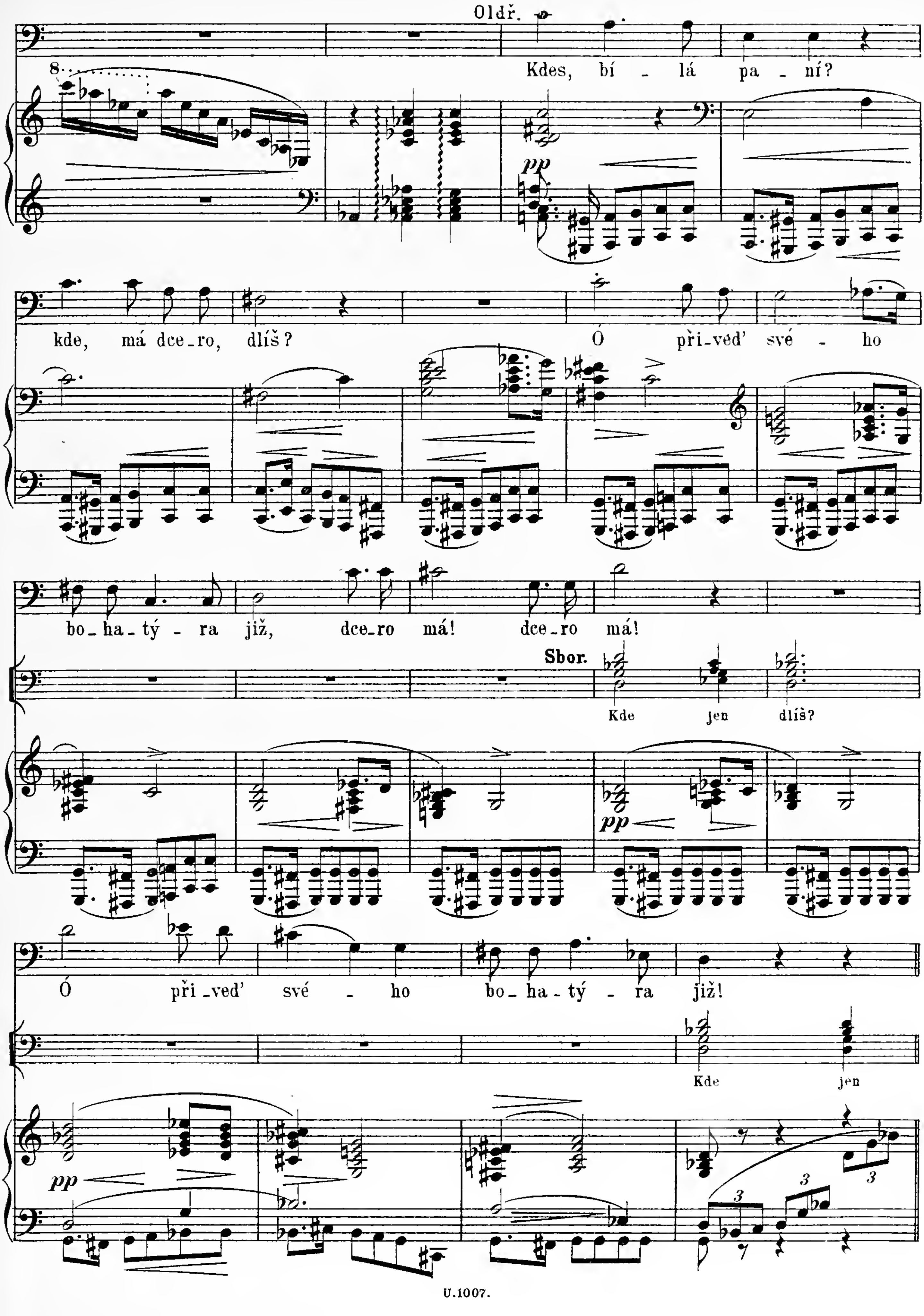

Jarm.
Vej - - di ot - če mi - le - ný. Buď
f Più ♩ = 104.
(na prahu chýžky)
(Jan a Helena vejdou za Jarmilou do chýžky, sluhové na pokyn Helenin odejdou v pravo.)
Bořek. (za otcem)
ví - ta - ný mi host! Toť on! toť on, toť
fz
più mosso
ancora più mosso
o - - tec, jenž kl - nul své - mu sy - nu!
ff
♩ = 108.
p
(v levo)
Dru - ho - vé! Sem k pom - sty
f
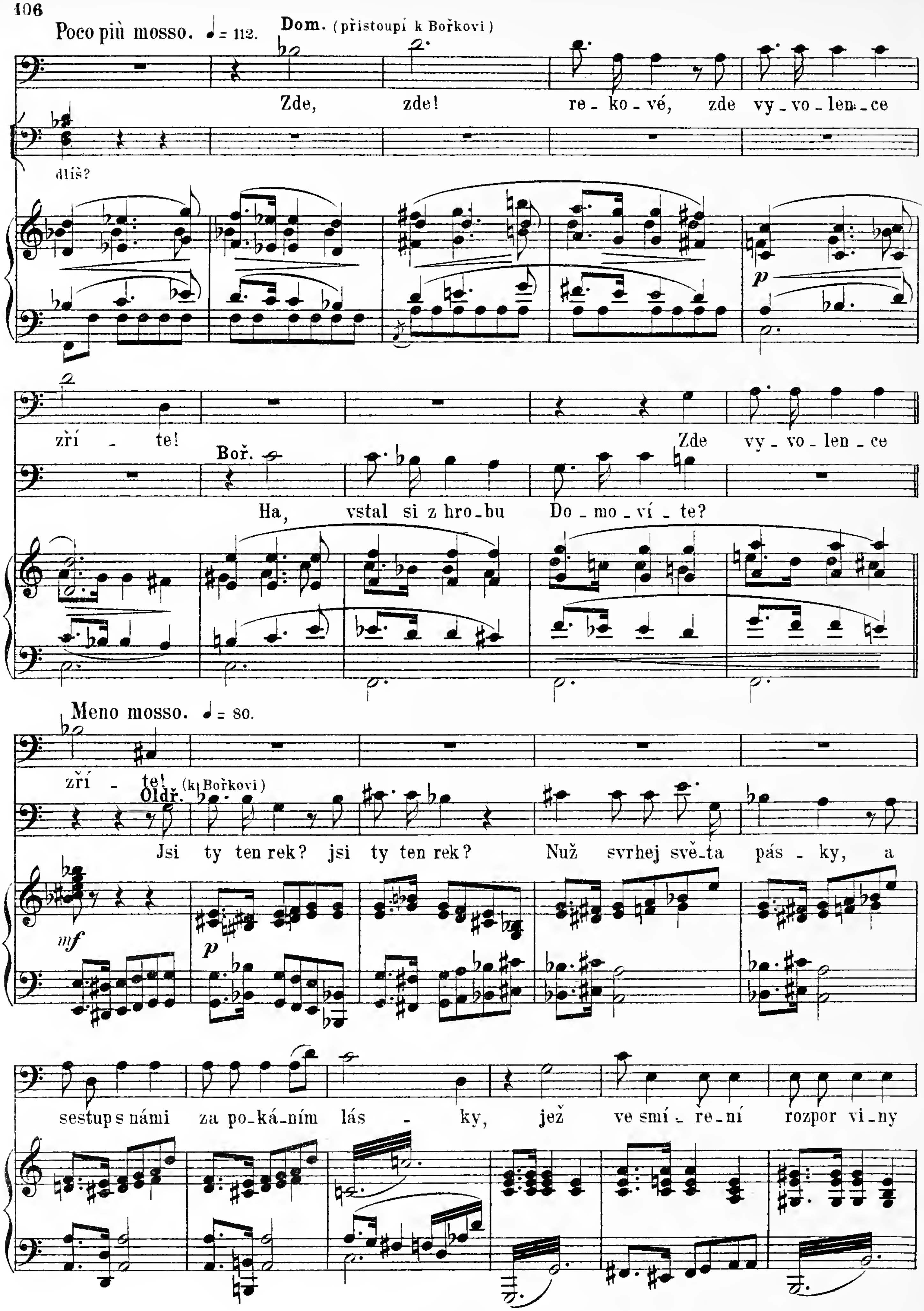

či - nu!
Dru - ho - vé, dru - ho - vé, sem
k pom - sty či - nu.
V Blaníku objeví se trhlina, z ní vychazí světlo.
Hlasy podzemní.
Sbor. p
Ten.
Bass.
Kde jen dlíš?
Adagio. ♩= 72.
p acceler. poco a poco
pp
ó zjev se již.
Boř.
Pro bůh! co zřím!
Blaník se otevře v záři; skaliska se propadají.
Ha ská_ly kol se ří - tí, blesk z lů - na ze - mě
cresc.
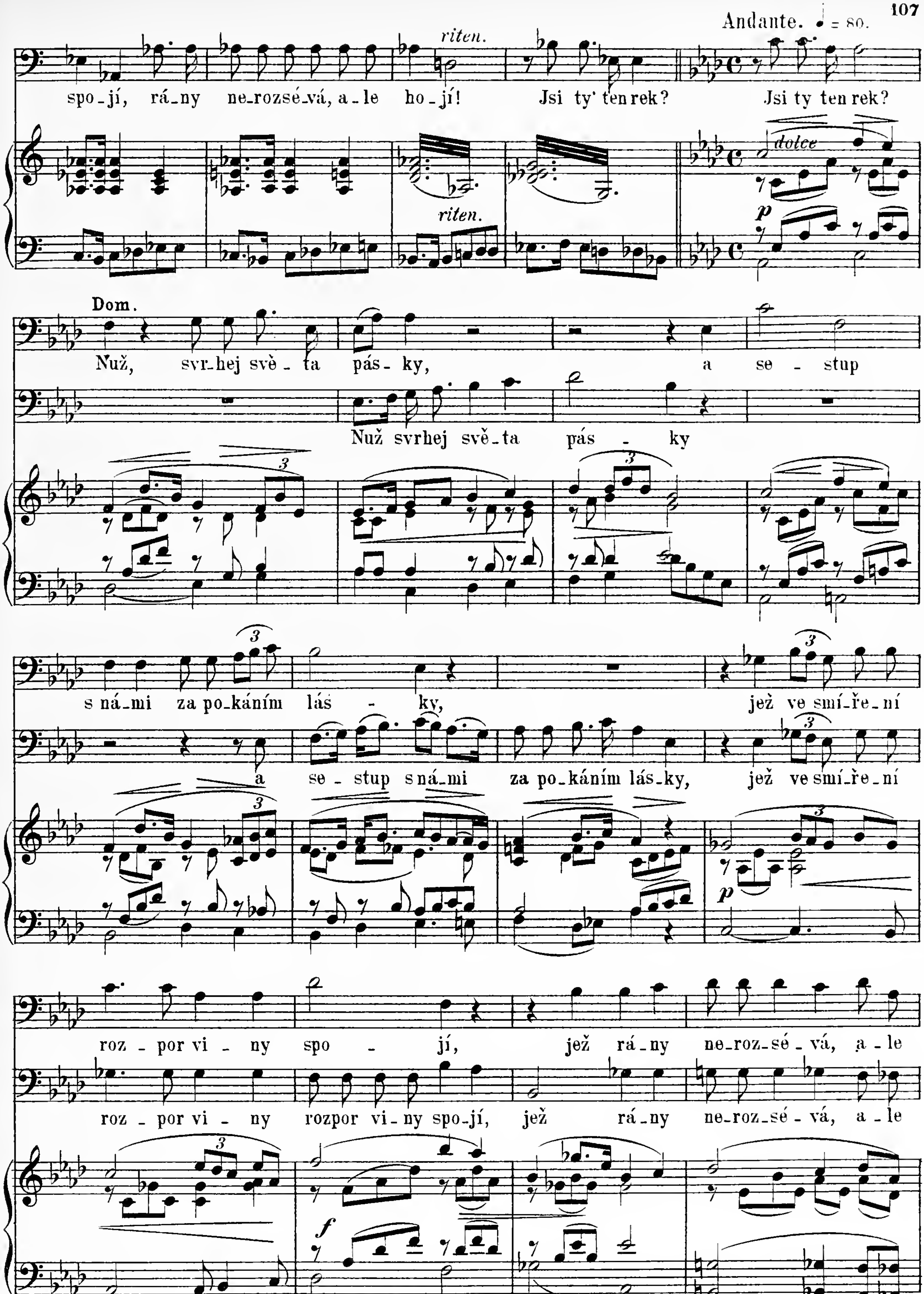
Výstup VII.
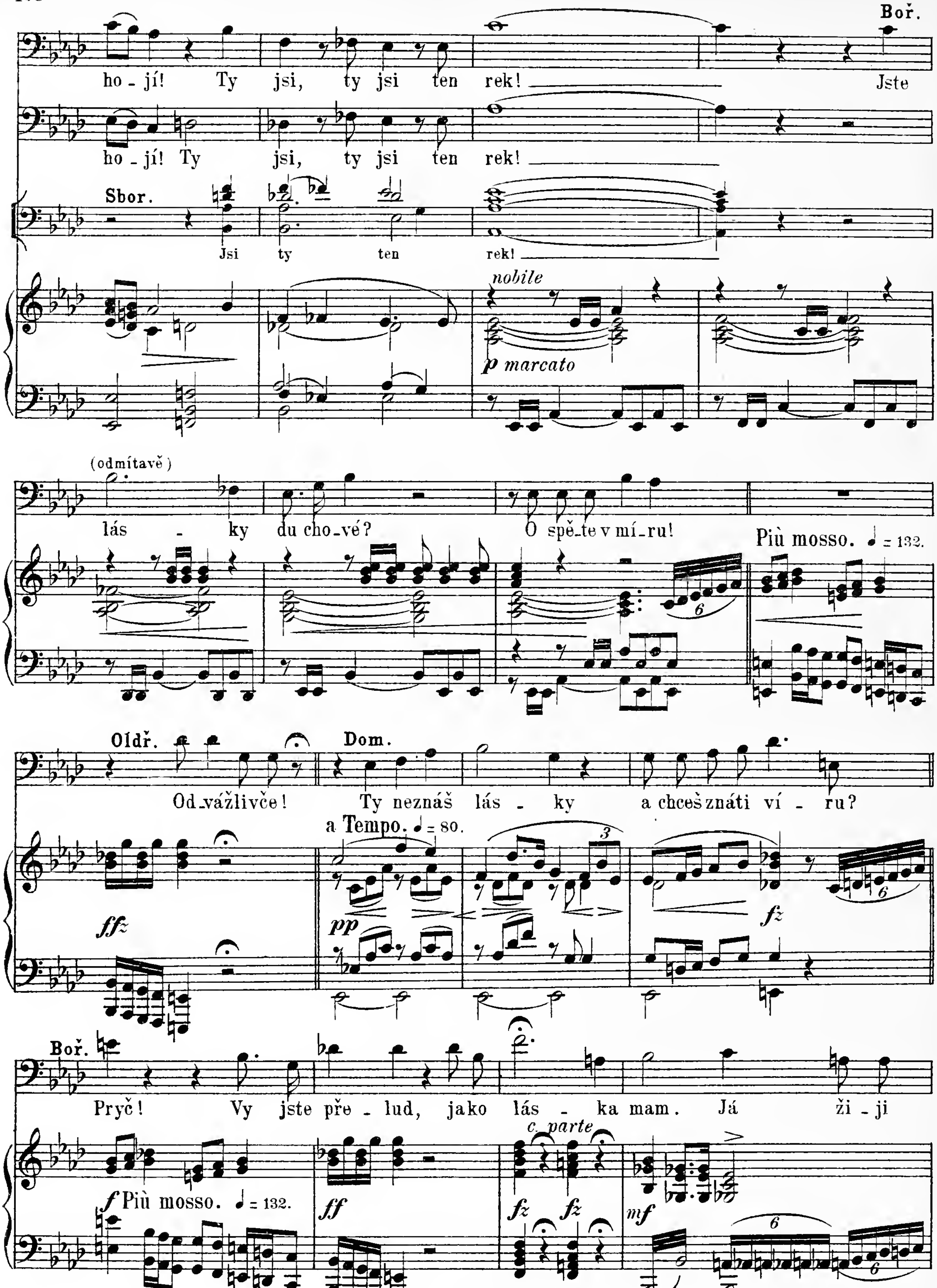
Bořek. Za propadlými skalisky objeví se rytíři na bílých koních, odění v stříbrnou zbroj, v půlkruhu až k otvoru Blaníku, z něhož vystoupí Oldřich z Rožmberka a Domovít jenž nese korouhev svato-Václavskou. Za nimi panoš nesoucí Oldřichovu zbraň a jiný vedoucí jeho koně. Vše ozářeno silným světlem měsíčním.
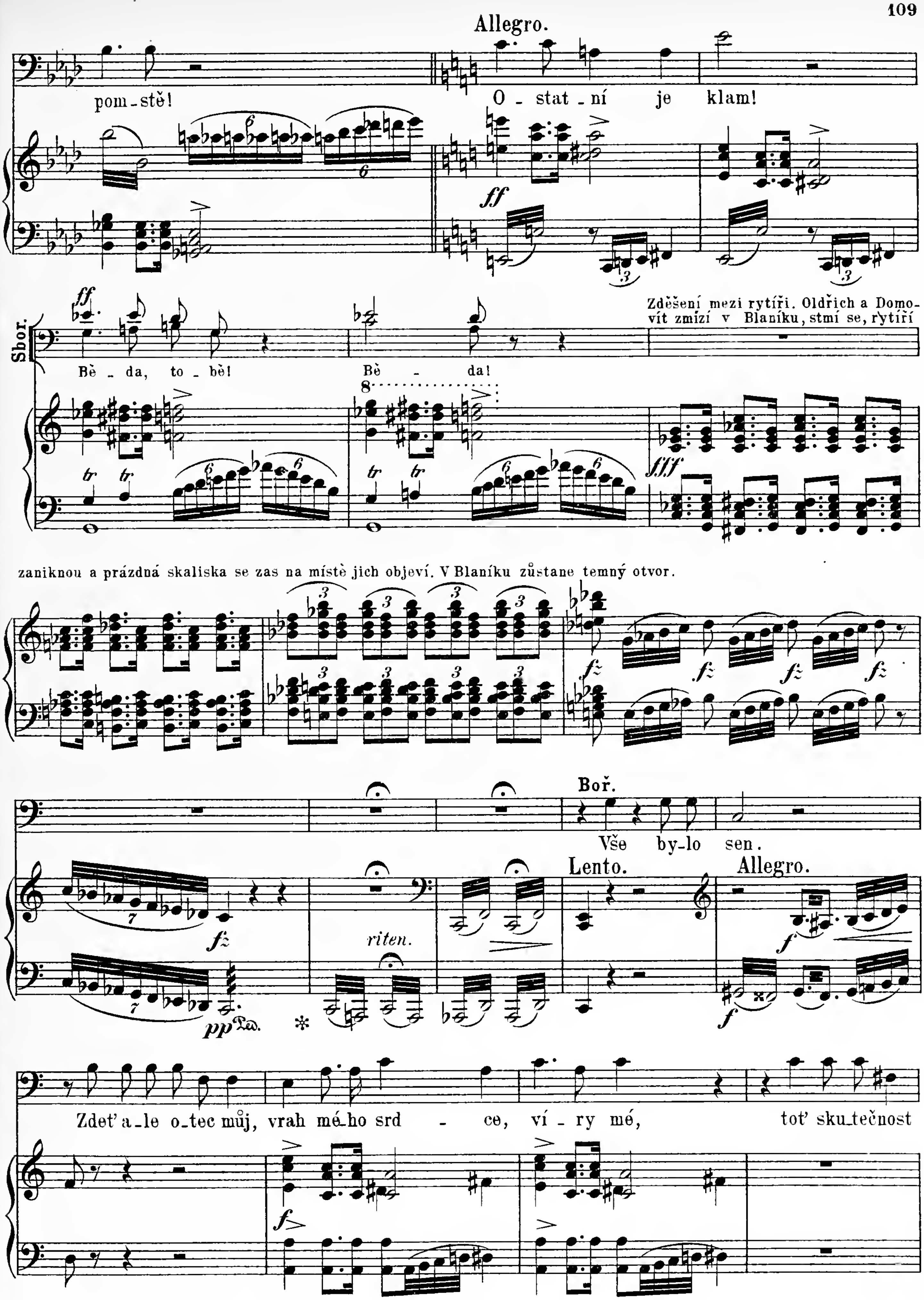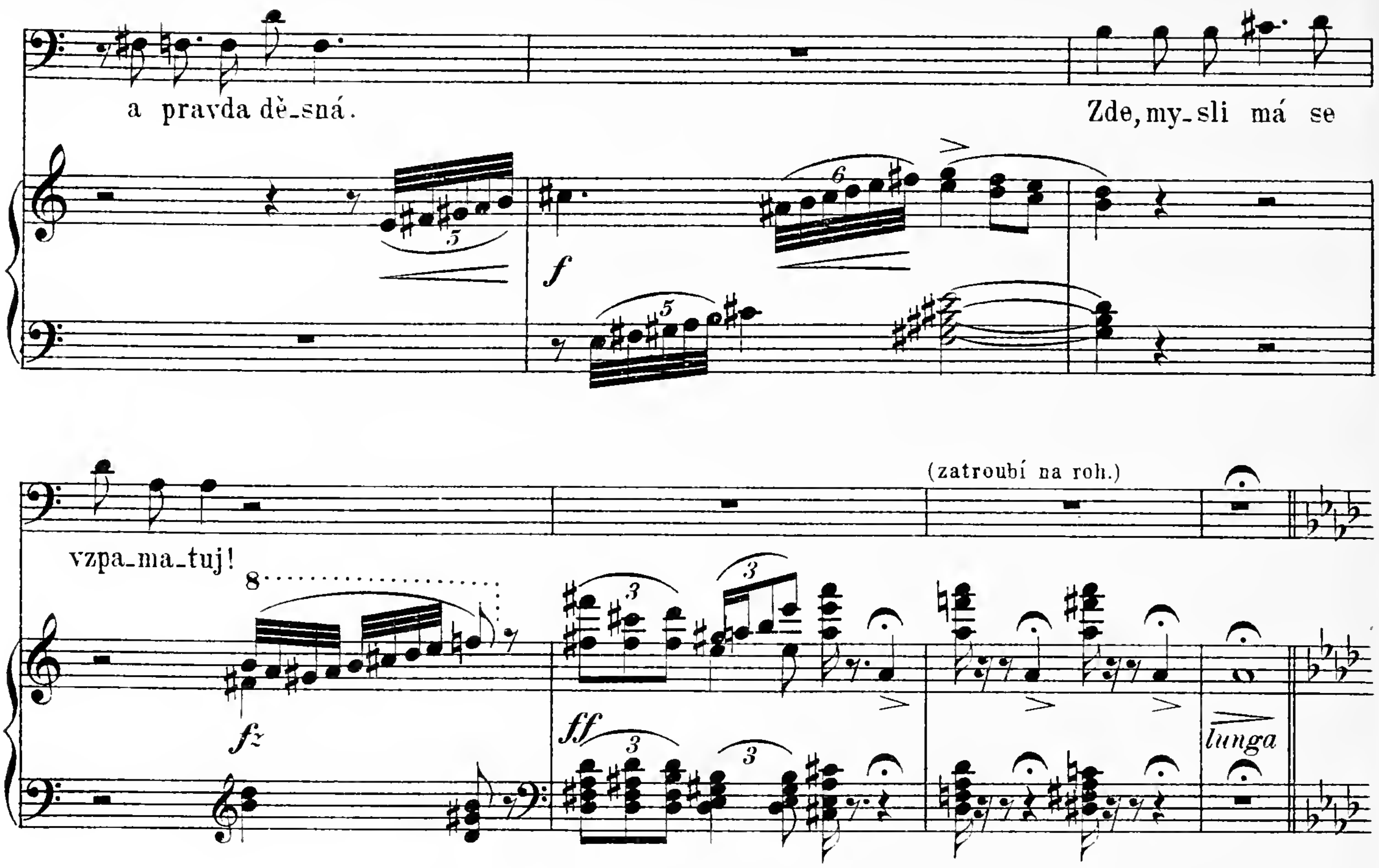

Oldř.
Kdes, bí - lá pa - ní?
pp
kde, má dce_ro, dlíš?
Ó při_veď své - ho
bo_ha_tý - ra již, dce_ro má! dce_ro má!
Sbor.
Kde jen dlíš?
pp
Ó při_veď své - ho bo_ha_tý - ra již!
Kde jen
pp

Poco più mosso. ♩= 112.
Dom. (přistoupí k Bořkovi)
Zde, zde! re - ko - vé, zde vy - vo - len - ce
dliš?
zří - te!
Zde vy - vo - len - ce
Boř.
Ha, vstal si z hro - bu Do - mo - ví - te?
Meno mosso. ♩= 80.
zří - te! (k Bořkovi)
Oldř.
Jsi ty ten rek? jsi ty ten rek? Nuž svrhej svě - ta pás - ky, a
mf
p
sestup s námi za po - ká - ním lás - ky, jež ve smí - re - ní rozpor vi - ny

Andante. ♩ = 80.
spo_jí, rá_ny ne_rozsé_vá, a_le ho_jí! Jsi ty' ten rek? Jsi ty ten rek?
riten.
dolce
p
riten.
Dom.
Nuž, svr_hej svě_ta pás_ky, a se_stup
Nuž svrhej svě_ta pás_ky
s ná_mi za po_káním lás_ky, jež ve smí_ře_ní
a se_stup s ná_mi za po_káním lás_ky, jež ve smí_ře_ní
p
roz_por vi_ny spo_jí, jež rá_ny ne_roz_sé_vá, a_le
roz_por vi_ny rozpor vi_ny spo_jí, jež rá_ny ne_roz_sé_vá, a_le
f
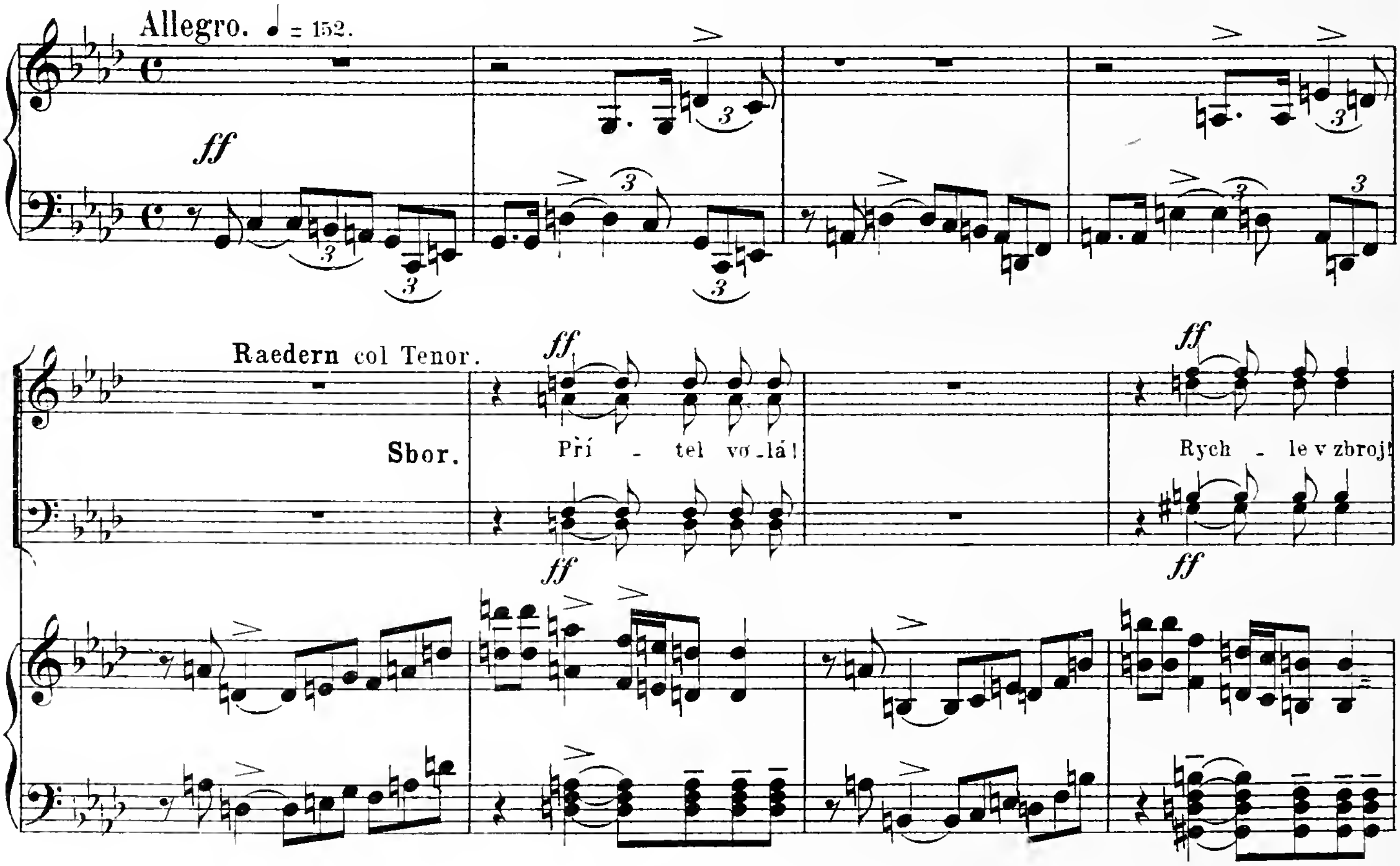

Bor̆.
ho - jí! Ty jsi, ty jsi ten rek!
Jste
ho - jí! Ty jsi, ty jsi ten rek!
Sbor.
Jsi ty ten rek!
nobile
p marcato
(odmítavě)
lás - ky du cho - vé?
O spě - te v mí - ru!
Più mosso. ♩ = 132.
Oldř.
Od - važlivče!
Dom.
Ty neznáš lás - ky a chceš znáti ví - ru?
a Tempo. ♩ = 80.
ffz
pp
fz
Bor̆.
Pryč! Vy jste pře - lud, jako lás - ka mam. Já ži - ji
c. parte
f Più mosso. ♩ = 132.
ff
fz
fz
mf
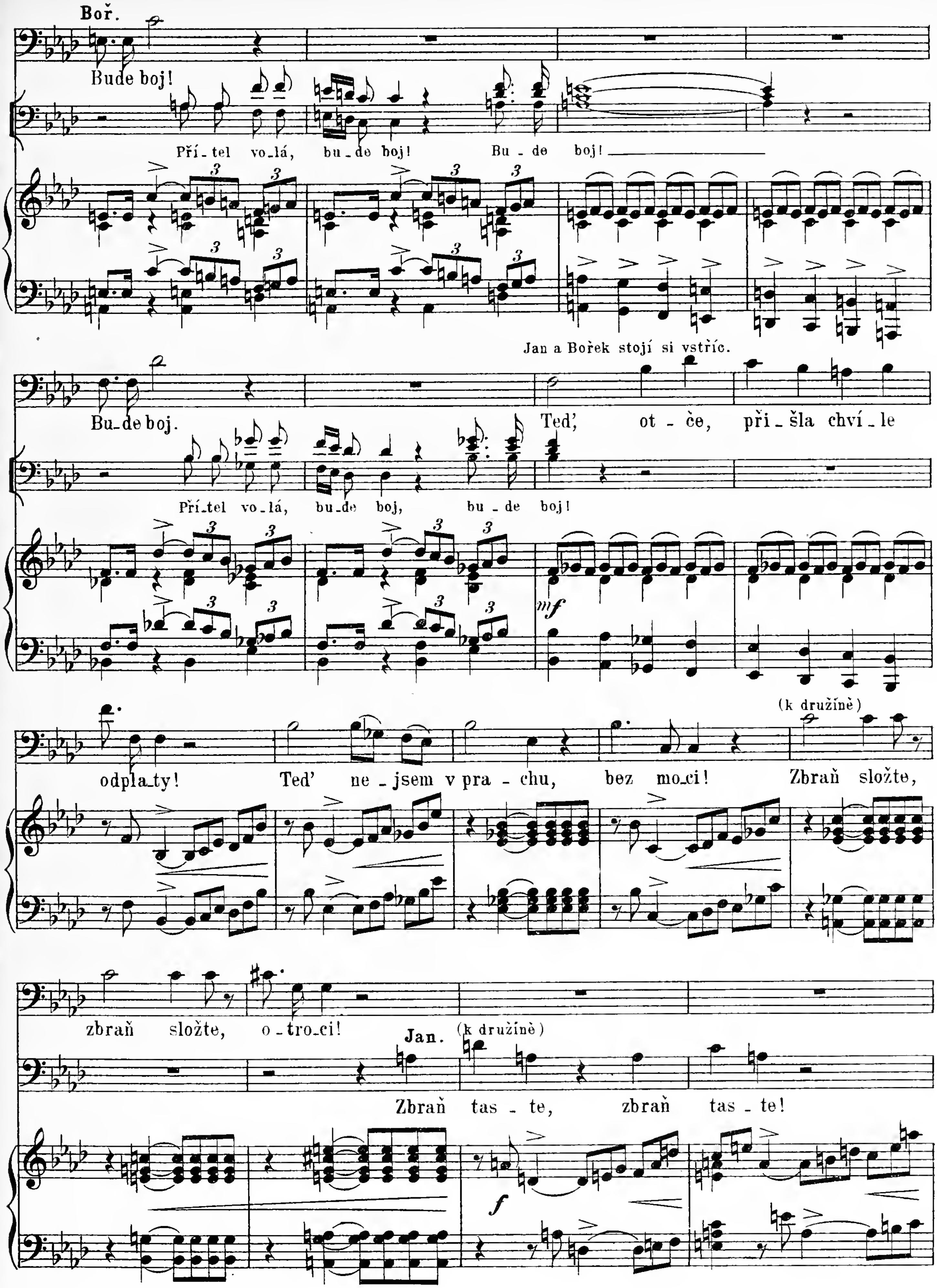

Allegro.
pom-stě!
O - stat - ní je klam!
ff
Sbor.
Bě - da, to - bě!
Bě - da!
Zděšení mezi rytíři. Oldřich a Domovít zmizí v Blaníku, stmí se, rytíři
fff
zaniknou a prázdná skaliska se zas na místě jich objeví. V Blaníku zůstane temný otvor.
Boř.
Vše by-lo sen.
Lento.
Allegro.
riten.
pp
Zdeť a-le o-tec můj, vrah mé-ho srd - ce, ví - ry mé, toť sku-tečnost
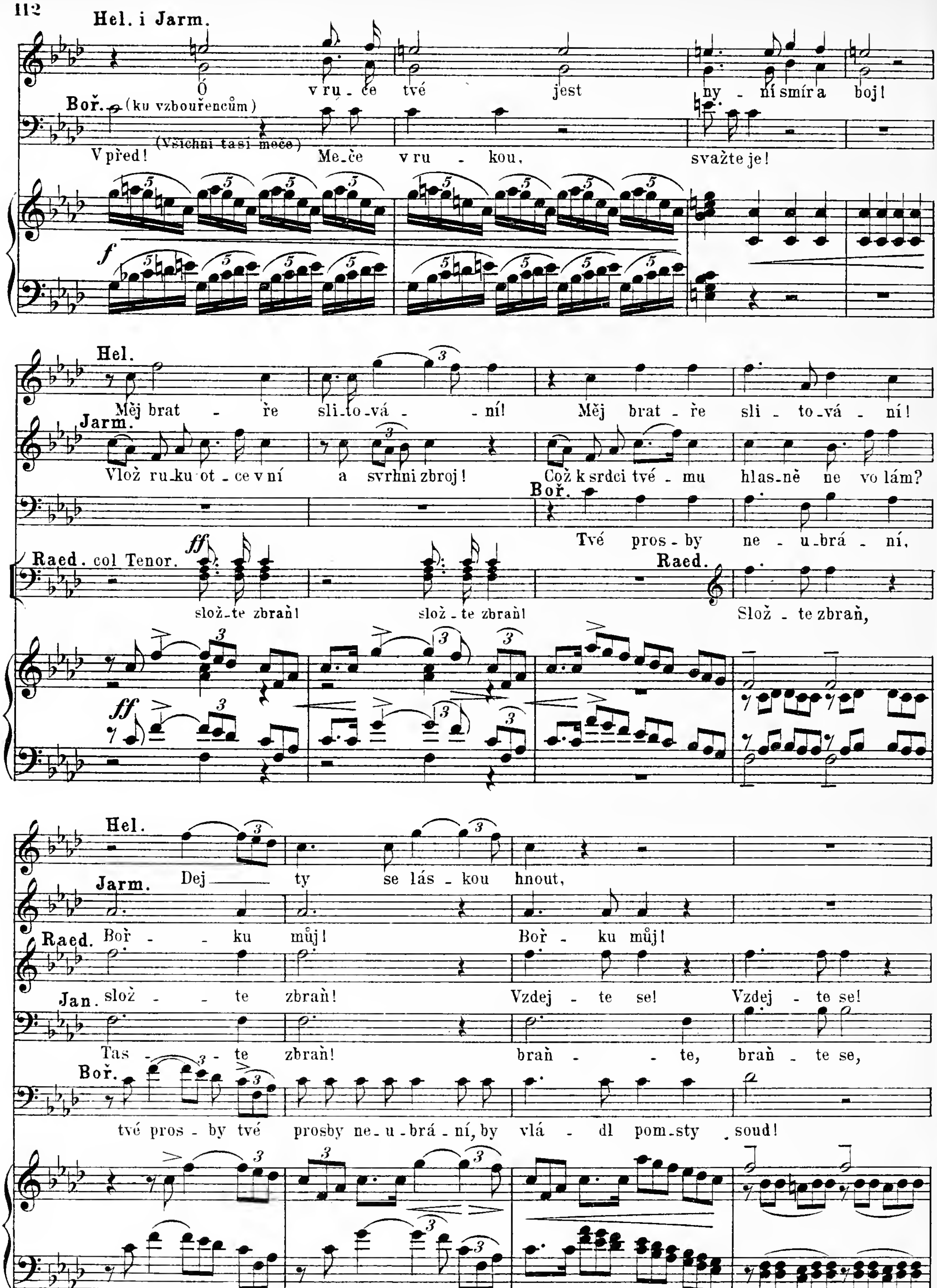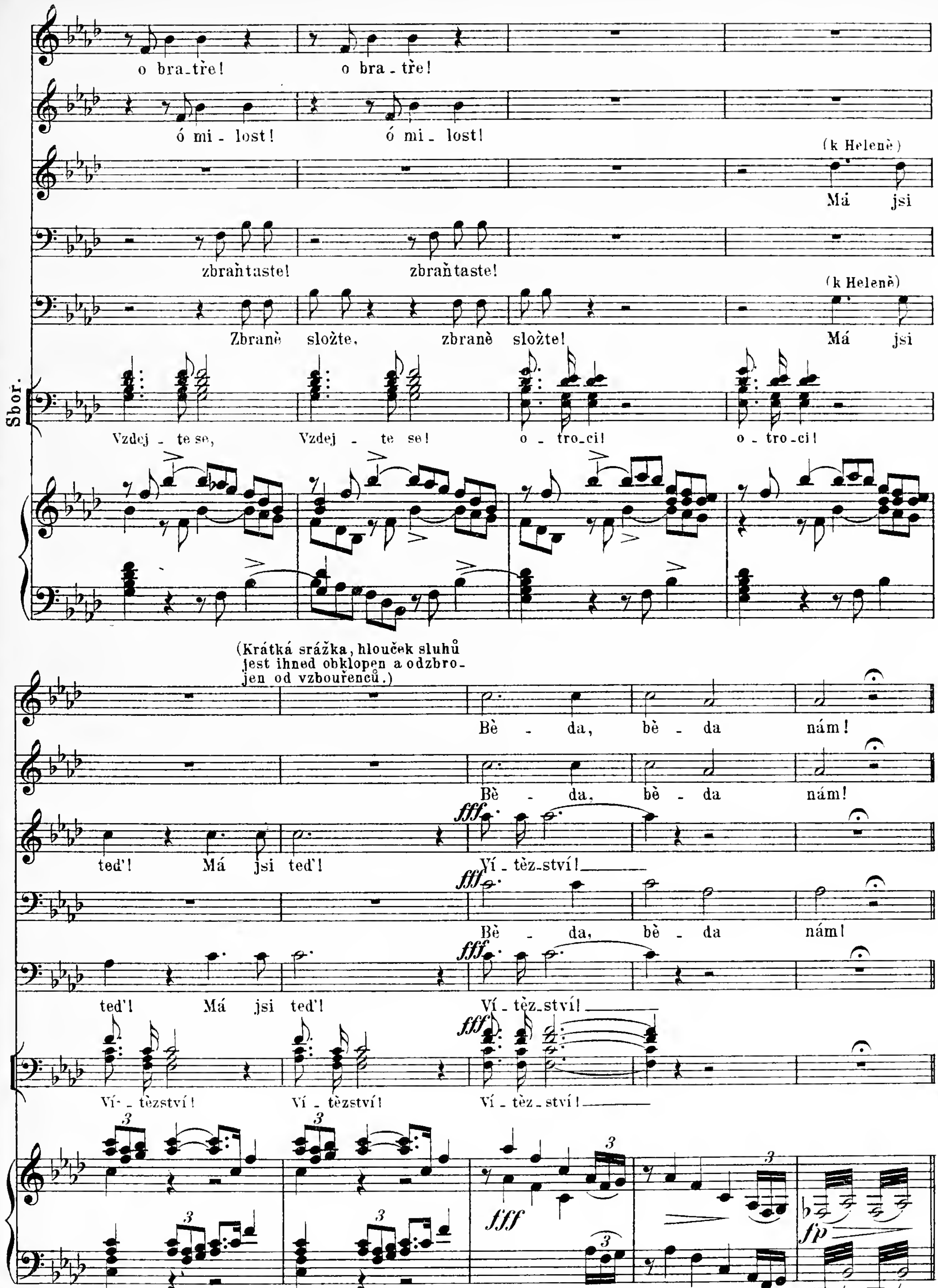

Výstup VIII.

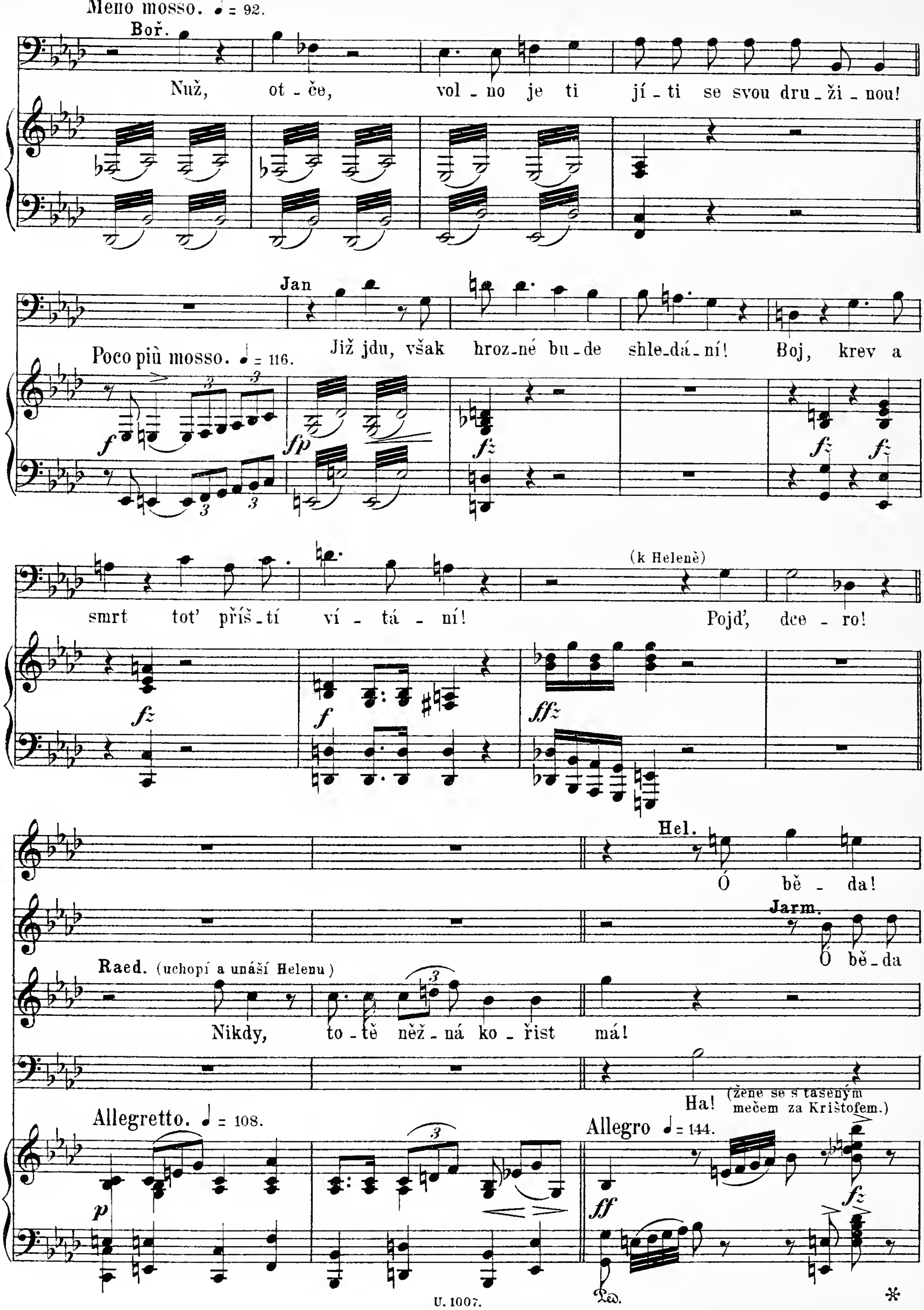
Bořek. Z levé strany vzbouřenci a Krištof, z pravé Janova družina, zchýžky Jan, Helena a Jarmila.
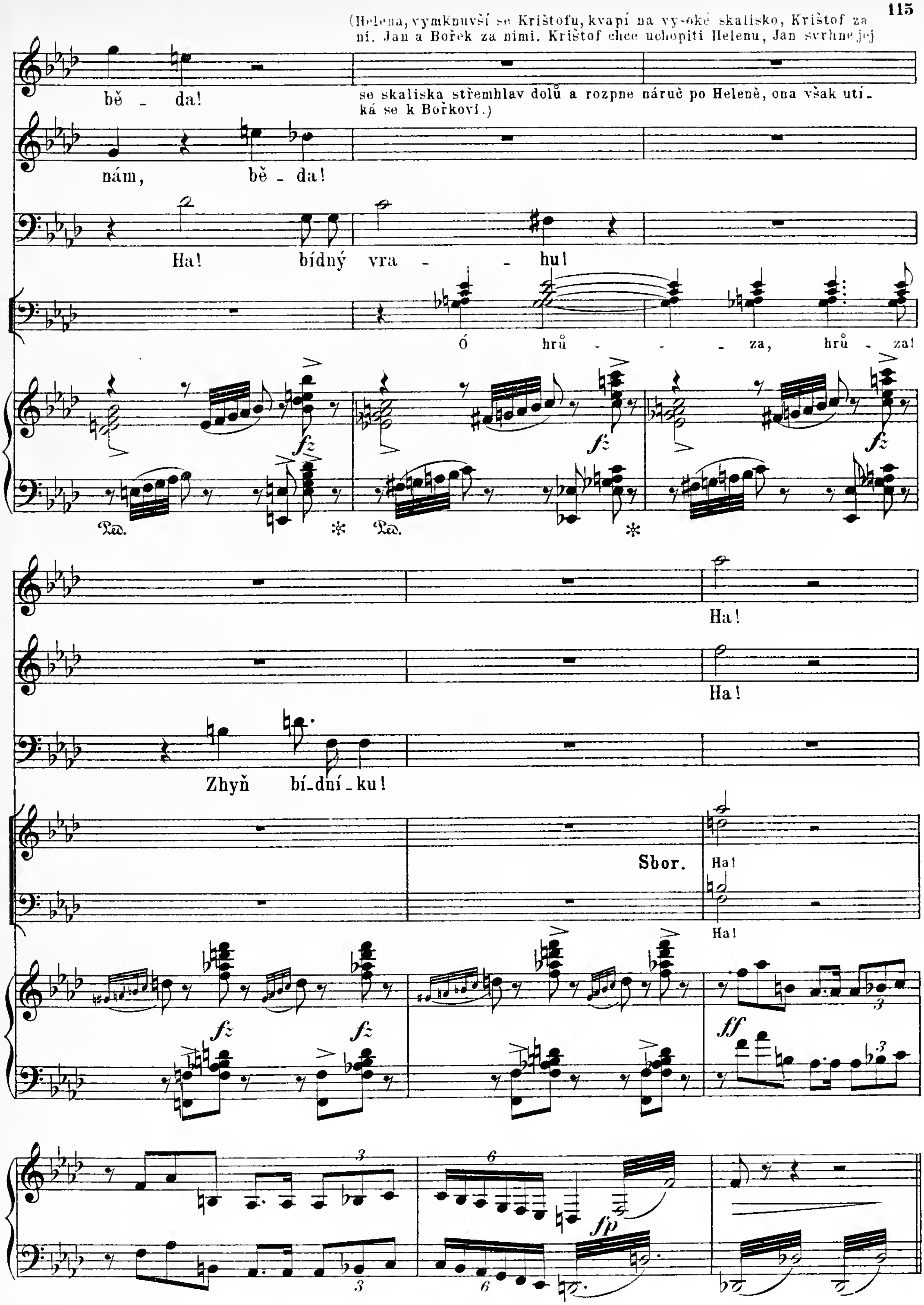

Boř.
Bude boj!
Pří_tel vo_lá, bu_de boj! Bu_de boj!
Jan a Bořek stojí si vstříc.
Bu_de boj.
Pří_tel vo_lá, bu_de boj, bu_de boj!
Teď, ot_če, při_šla chví_le
mf
(k družíně)
odpla_ty! Teď ne_jsem v pra_chu, bez mo_ci! Zbraň složte,
zbraň složte, o_tro_ci!
Jan. (k družíně)
Zbraň tas_te, zbraň tas_te!
f

Hel. i Jarm.
Ó v ru_ce tvé jest ny_ní smír a boj!
Boř. (ku vzbouřencům)
(Všichni tasí meče)
V před! Me_če v ru_kou, svažte je!
f
Hel.
Měj brat_ře sli_to_vá_ní! Měj brat_ře sli_to_vá_ní!
Jarm.
Vlož ru_ku ot_ce v ní a svrhni zbroj! Což k srdci tvé_mu hlas_ně ne vo_lám?
Boř.
Tvé pros_by ne_u_brá_ní,
Raed. col Tenor.
ff
slož_te zbraň! slož_te zbraň!
Raed.
Slož_te zbraň,
ff
Hel.
Dej ty se lás_kou hnout,
Jarm.
Boř_ku můj! Boř_ku můj!
Raed.
slož_te zbraň! Vzdej_te se! Vzdej_te se!
Jan.
Tas_te zbraň! braň_te, braň_te se,
Boř.
tvé pros_by tvé prosby ne_u_brá_ní, by vlá_dl pom_sty soud!
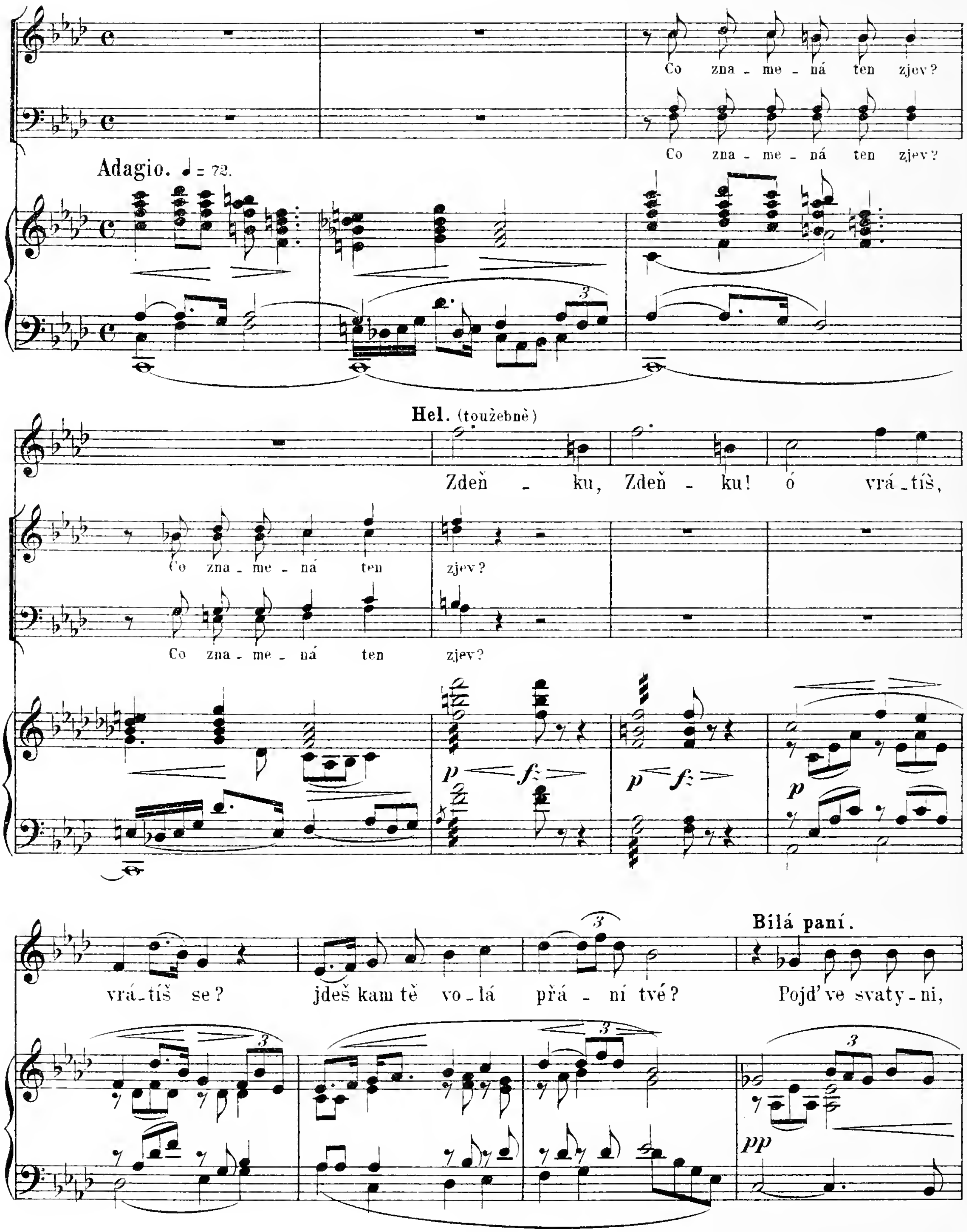

o bra_tře! o bra_tře!
ó mi_lost! ó mi_lost!
(k Heleně)
Má jsi
zbraňtaste! zbraňtaste!
(k Heleně)
Zbraně složte, zbraně složte! Má jsi
Sbor.
Vzdej_te se, Vzdej_te se! o_tro_ci! o_tro_ci!
(Krátká srážka, hlouček sluhů jest ihned obklopen a odzbrojen od vzbouřenců.)
Bě_da, bě_da nám!
Bě_da, bě_da nám!
teď! Má jsi teď! Ví_těz_ství!
fff
Bě_da, bě_da nám!
teď! Má jsi teď! Ví_těz_ství!
Ví_tězství! Ví_tězství! Ví_těz_ství!
fff
fp
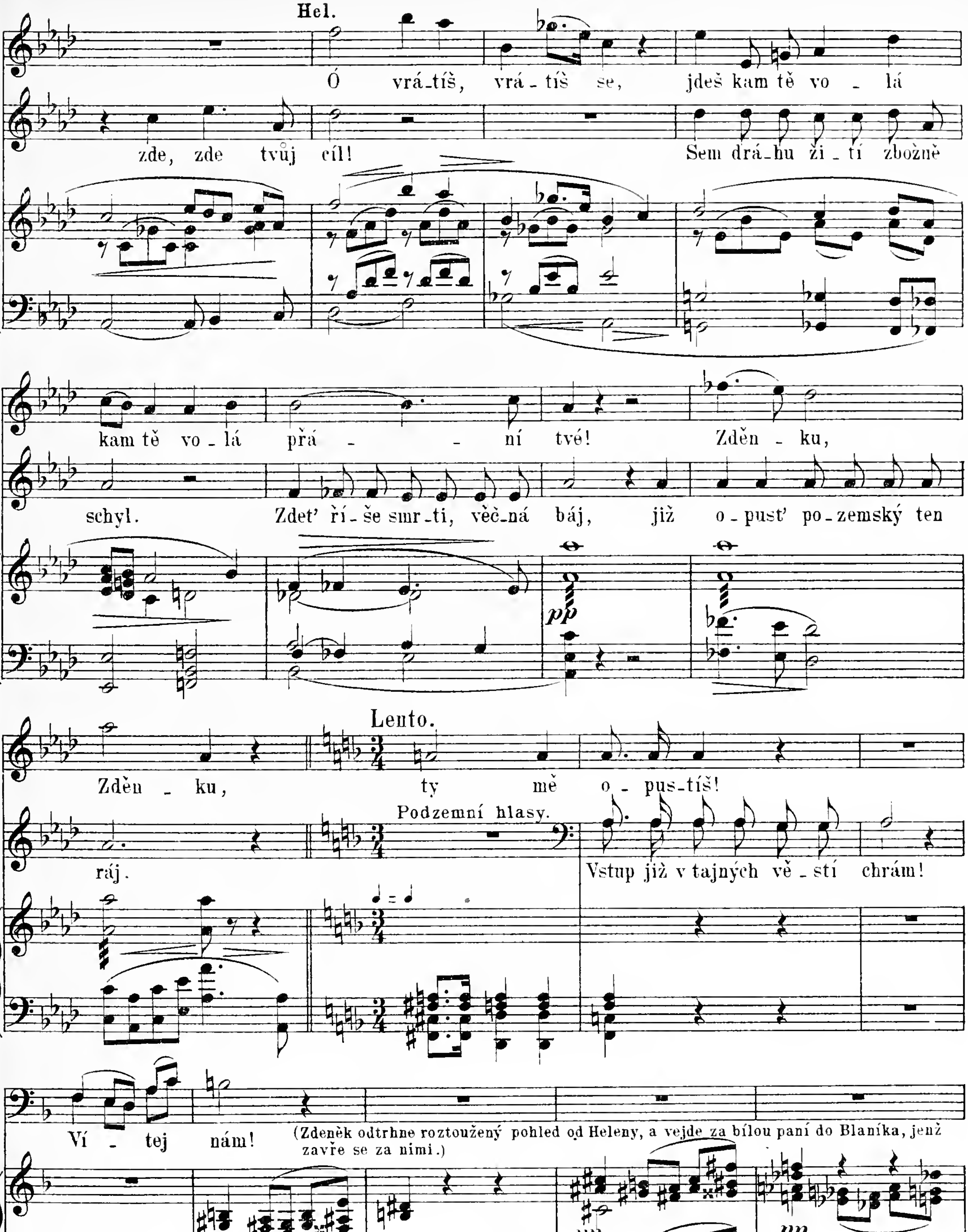

Meno mosso. ♩= 92.
Boř.
Nuž, ot - če, vol - no je ti jí - ti se svou dru - ži - nou!
Jan
Poco più mosso. ♩= 116.
Již jdu, však hroz - né bu - de shle - dá - ní! Boj, krev a
smrt toť příš - tí ví - tá - ní!
(k Heleně)
Pojď, dce - ro!
Hel.
Ó bě - da!
Jarm.
Ó bě - da
Raed. (uchopí a unáší Helenu)
Nikdy, to - tě něž - ná ko - řist má!
Ha! (žene se s taseným mečem za Krištofem.)
Allegretto. ♩= 108.
Allegro ♩= 144.
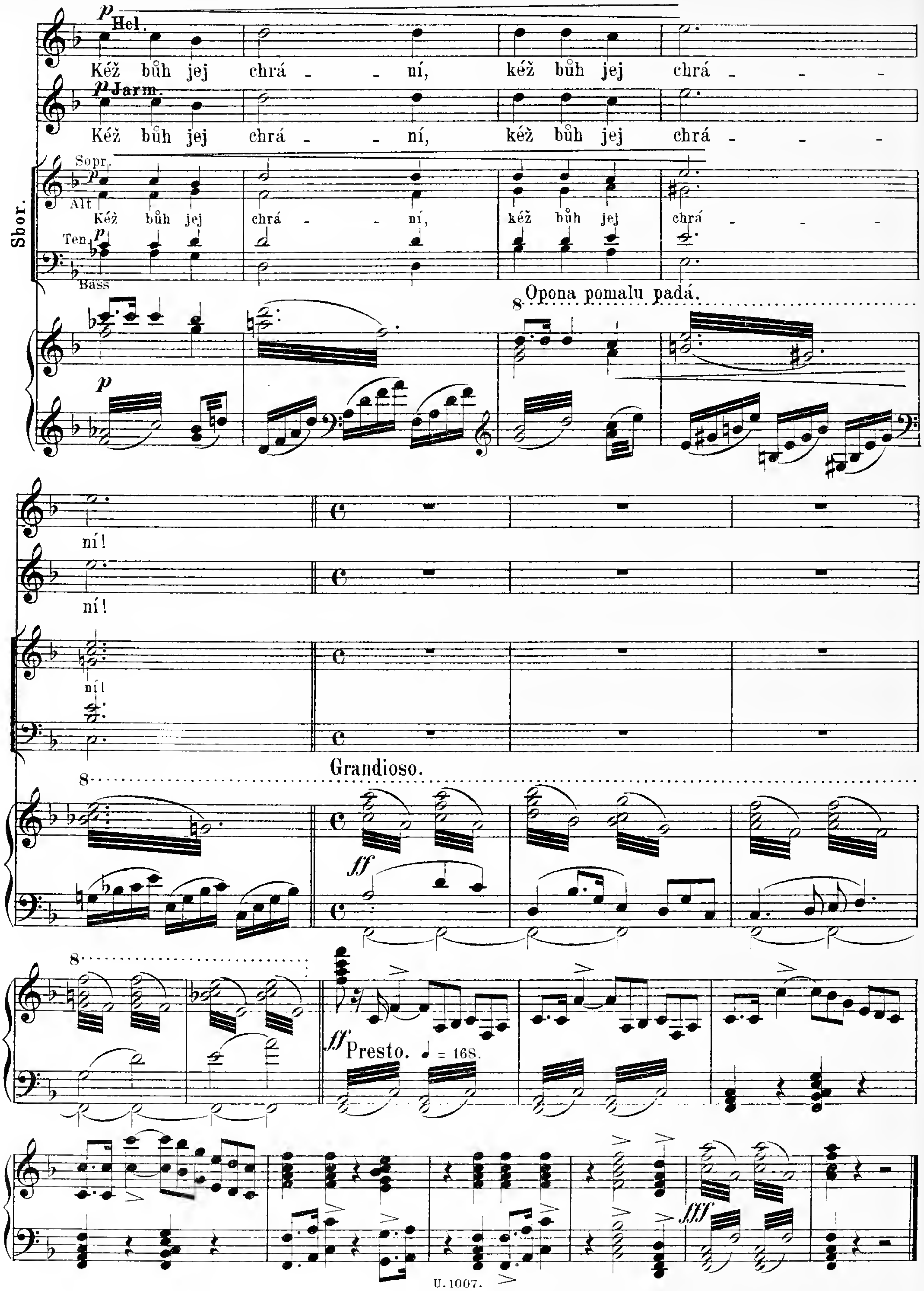

(Helena, vymknuvší se Krištofu, kvapí na vysoké skalisko, Krištof za ní. Jan a Bořek za nimi. Krištof chce uchopiti Helenu, Jan svrhne jej se skaliska střemhlav dolů a rozpne náruč po Heleně, ona však utíká se k Bořkovi.)
bě - da!
nám, bě - da!
Ha! bídný vra - - hu!
ó hrů - - - za, hrů - za!
Ha!
Ha!
Zhyň bí_dní_ku!
Sbor.
Ha!
Ha!

Výstup IX.

Předešlí. Bílá paní vznáší se v pozadí z pravé strany ku Blaníku, za ní přichází Zdeněk. Všichni v ustrnutí hledí na zjev.
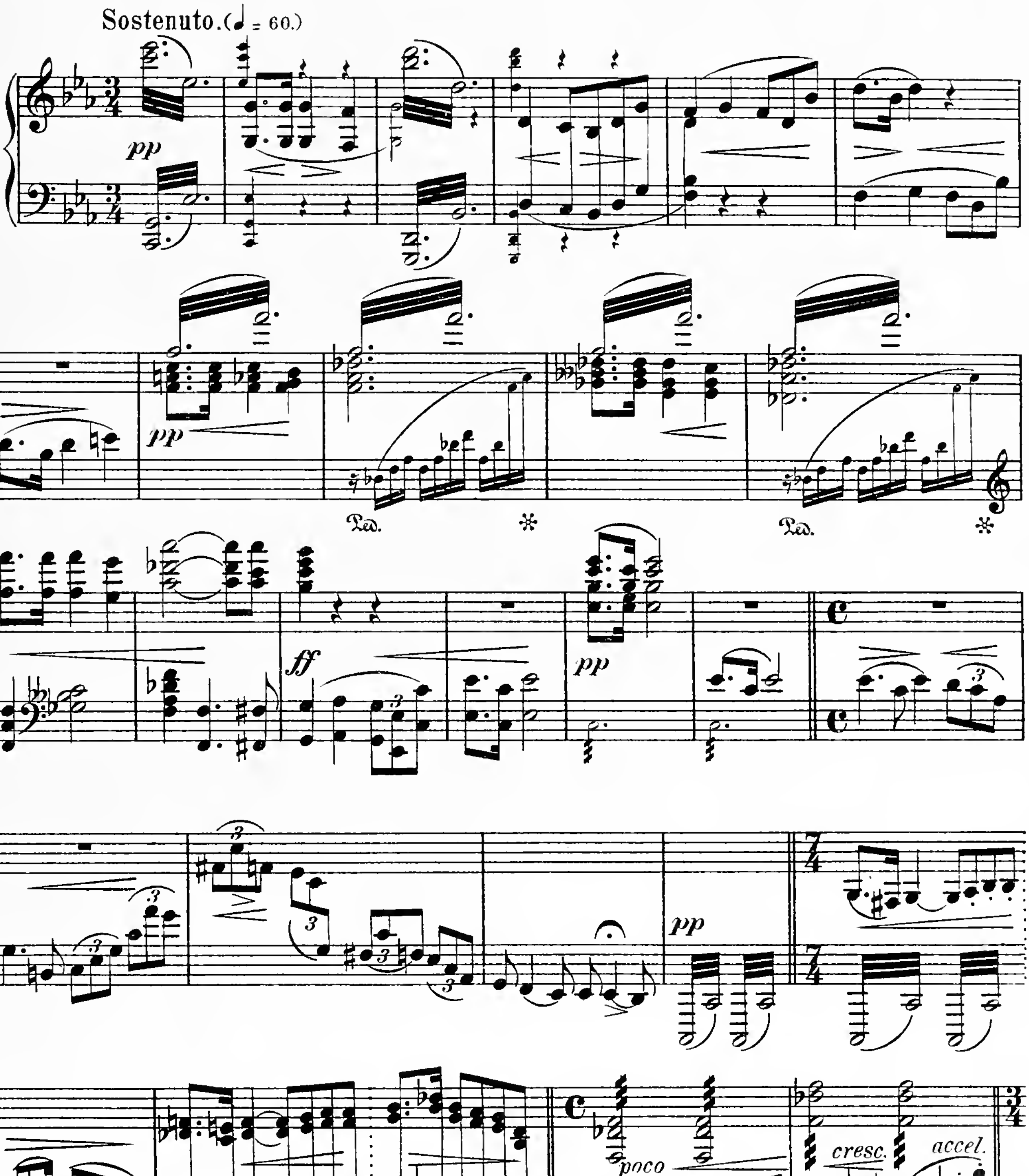

Hel.
Ó vrá_tíš, vrá_tíš se, jdeš kam tě vo_lá
zde, zde tvůj cíl! Sem drá_hu ži_tí zbožně
kam tě vo_lá přá_ní tvé! Zděn_ku,
schyl. Zdeť ří_še smr_ti, věč_ná báj, již o_pusť pozemský ten
Lento.
Zděn_ku, ty mě o_pus_tíš!
Podzemní hlasy.
ráj. Vstup již v tajných vě_stí chrám!
pp
Ví_tej nám!
(Zdeněk odtrhne roztoužený pohled od Heleny, a vejde za bílou paní do Blaníka, jenž zavře se za nimi.)
pp
pp

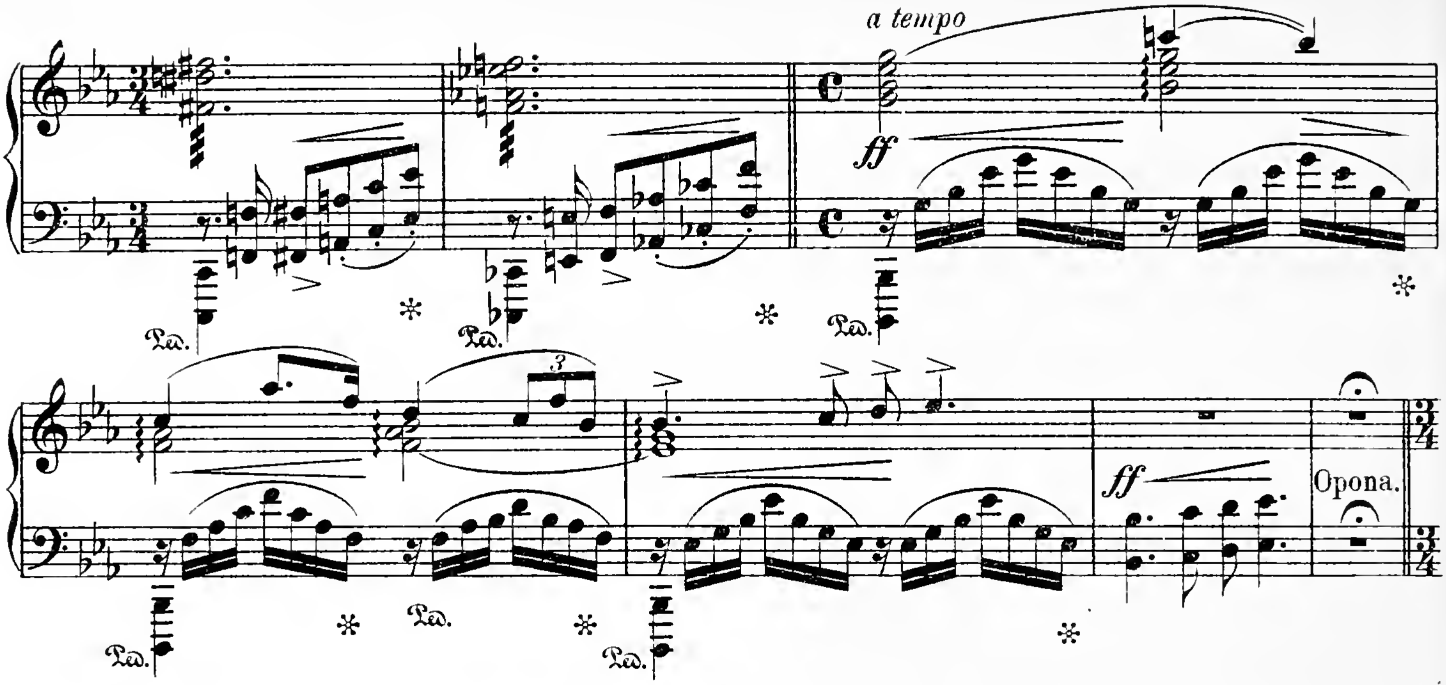

p Hel.
Kéž bůh jej chrá - - ní, kéž bůh jej chrá - - - ní!
p Jarm.
Kéž bůh jej chrá - - ní, kéž bůh jej chrá - - - ní!
Sbor.
Sopr. p
Alt
Kéž bůh jej chrá - - ní, kéž bůh jej chrá - - - ní!
Ten. p
Bass
Opona pomalu padá.
p
Grandioso.
ff
Presto. ♩ = 168.
ff
fff

Jednání třetí.

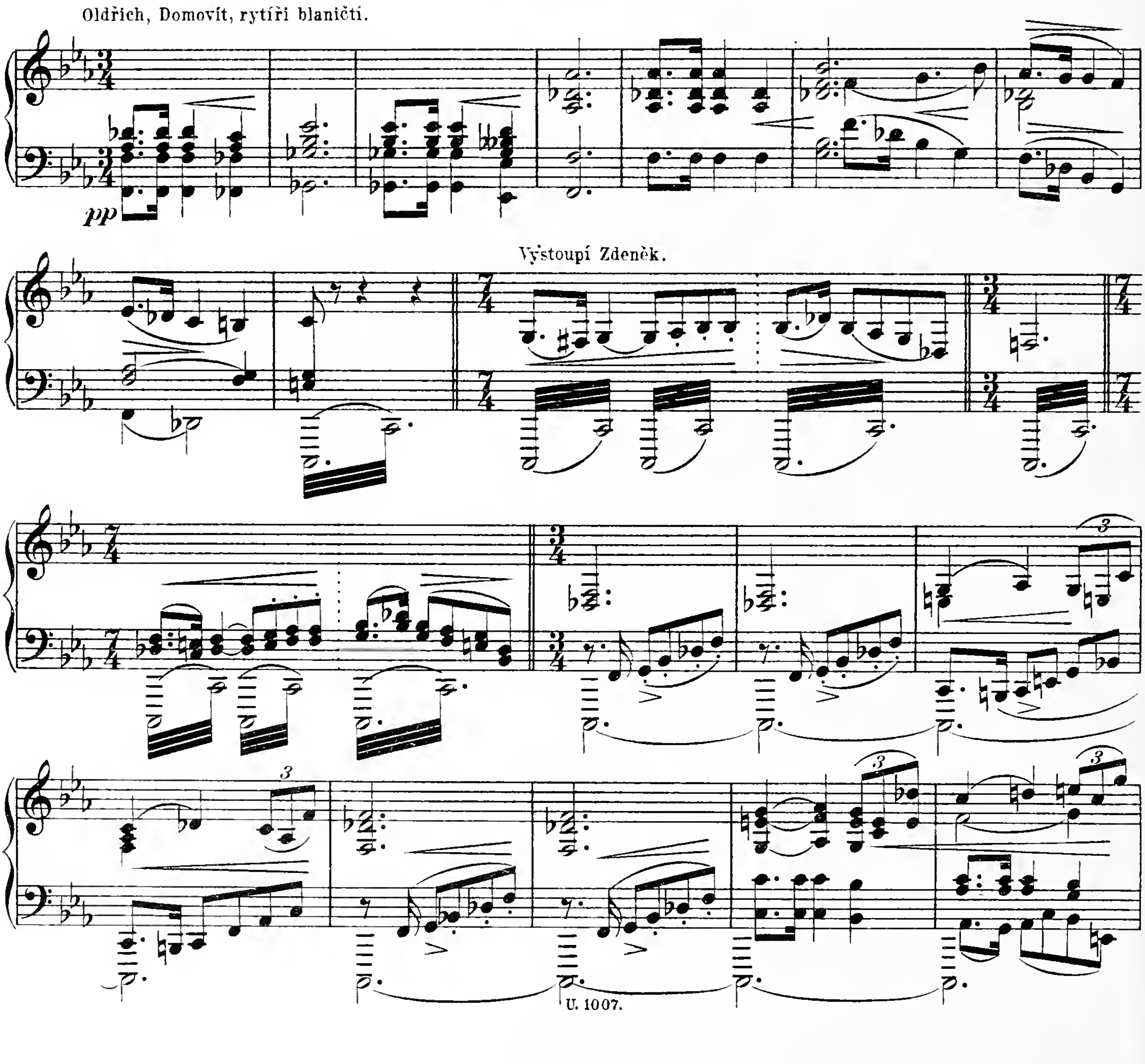
Vnitřek Blaníku Mohutná klenba skalní, perspektivicky co možno hluboká, kdež stojí v pozadí skupení bělouši blanických rytířů, střeženi spícími panoši. Stěny a sloupy se lesknou, krápníky visí od stropu, bludičky přeskakují mezi skalami. V předu v levo vytryskuje ze skály pramen. V půlkruhu sedí „blaničtí rytíři" nejvíce starci v bílých hávech a stříbrných oděních; spí opřeni o své meče, štíty a luky. Uprostřed jest sedadlo vyvýšené na skalních stupních, na něm Oldřich opíraje se o svůj zlatý štít; meč jeho na stupních. Vedle něho opřena o skálu korouhev, u jeho nohou, při ní Domovit. Na balvaně před ním přesýpací hodiny.
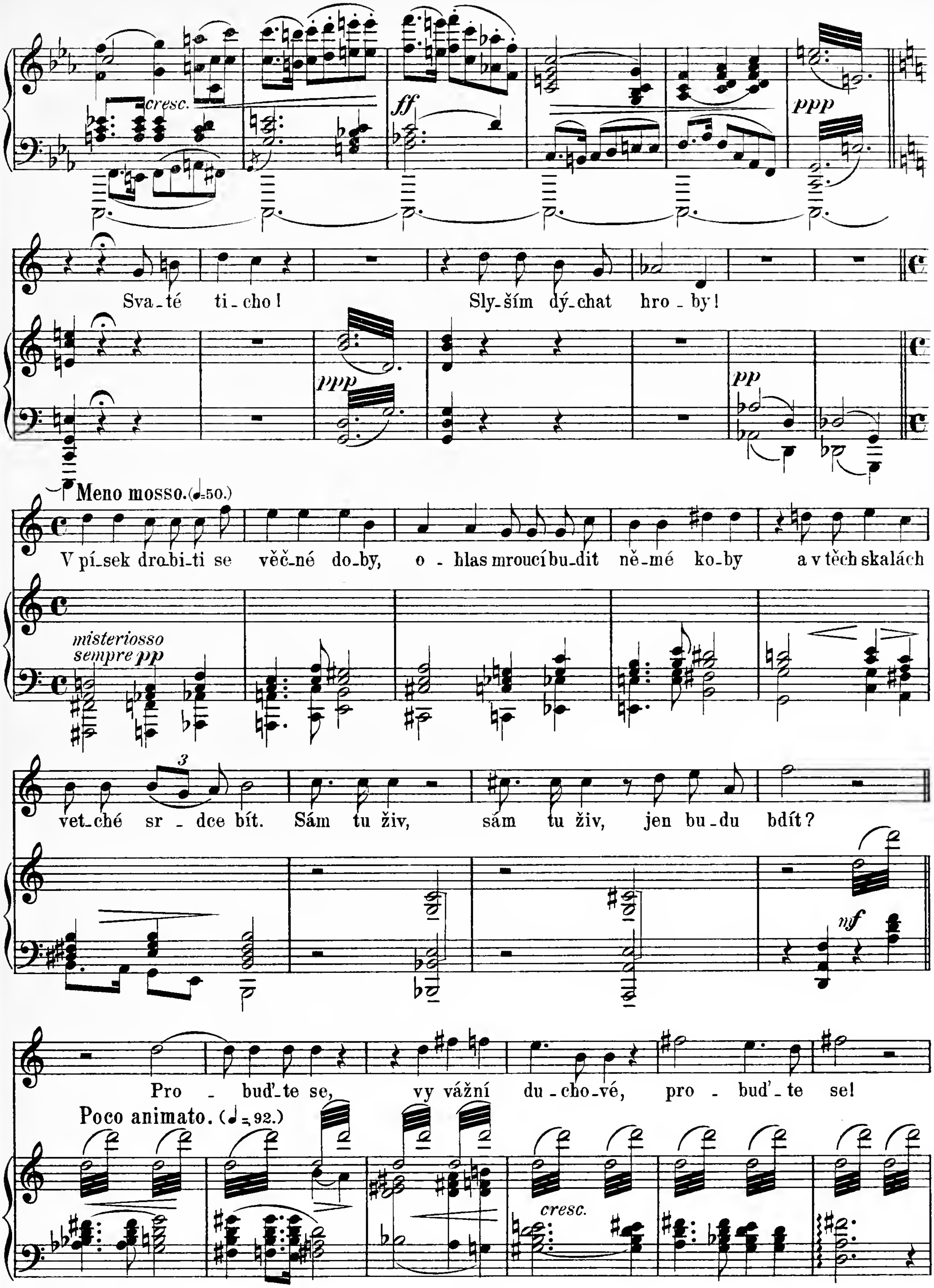
Předehra.
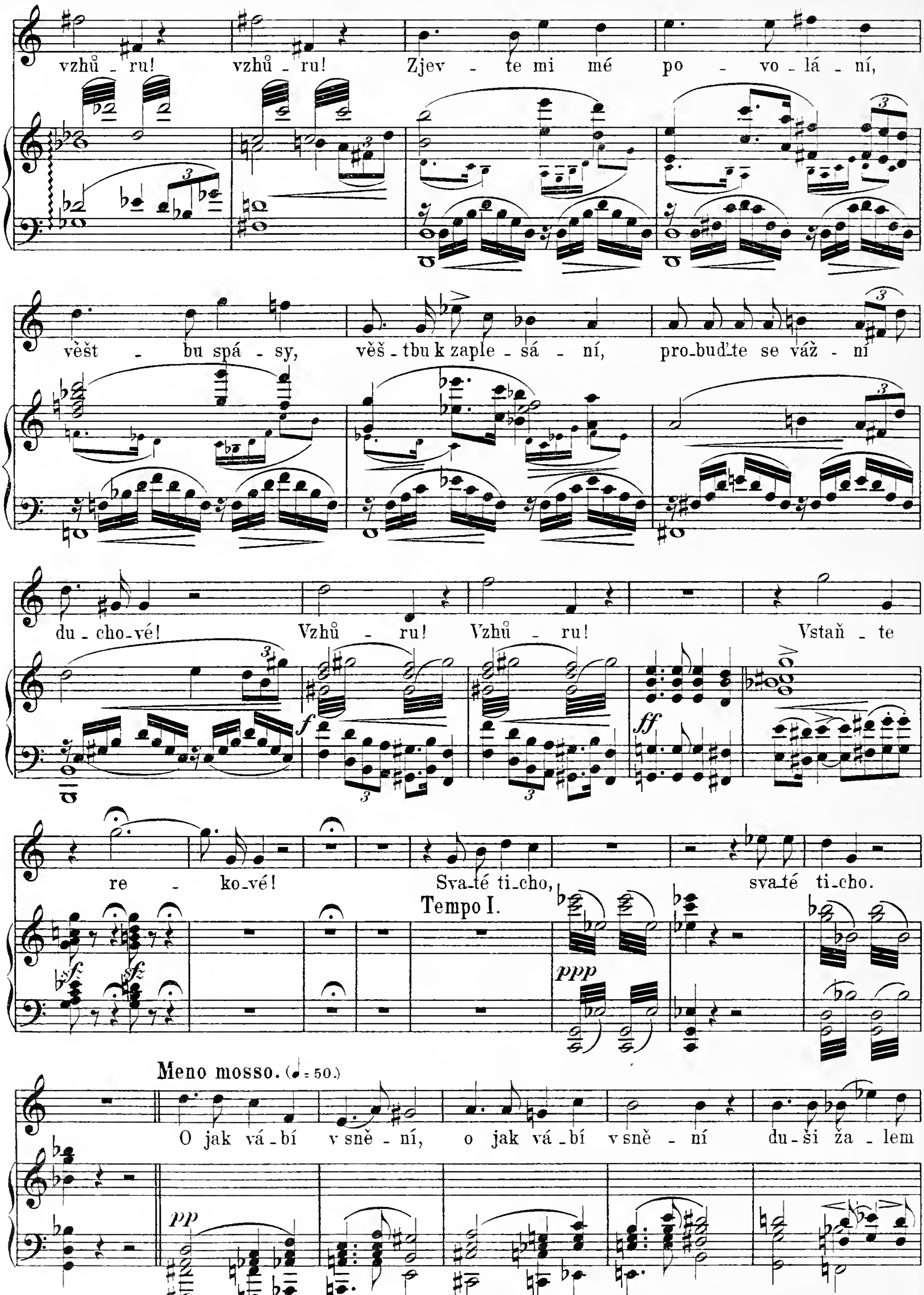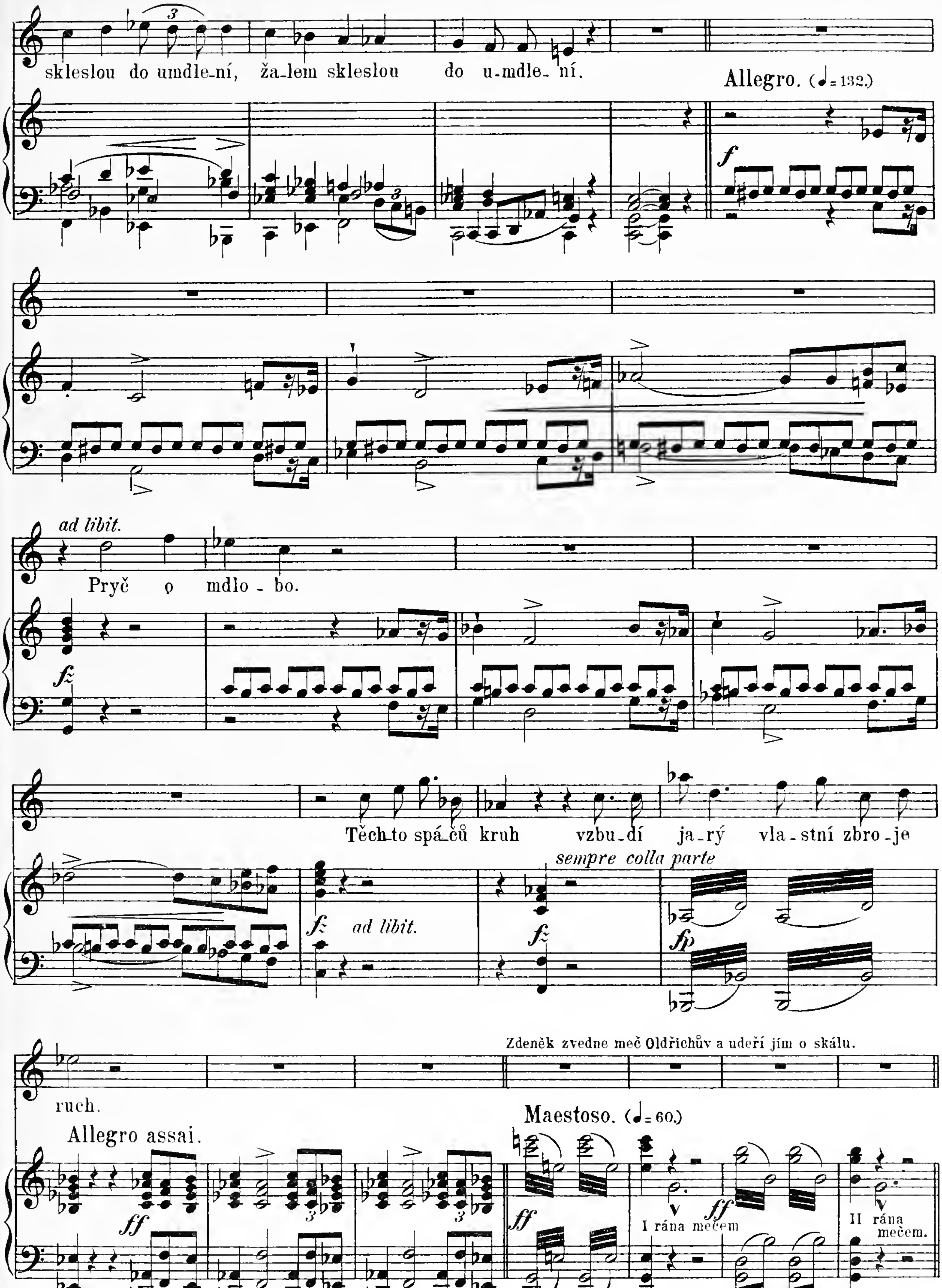

a tempo
ff
Ped.
ff
Opona.
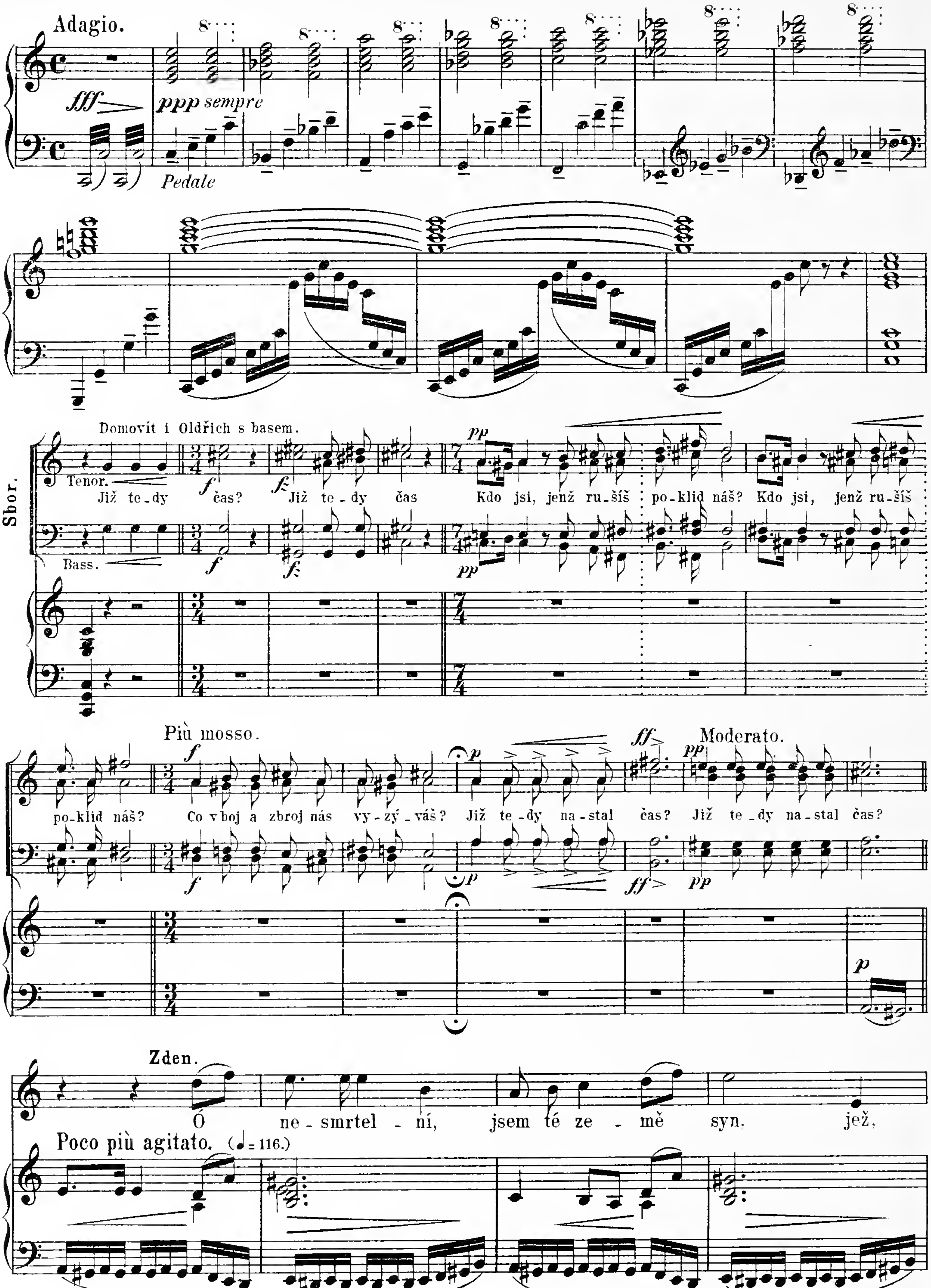
Výstup I.
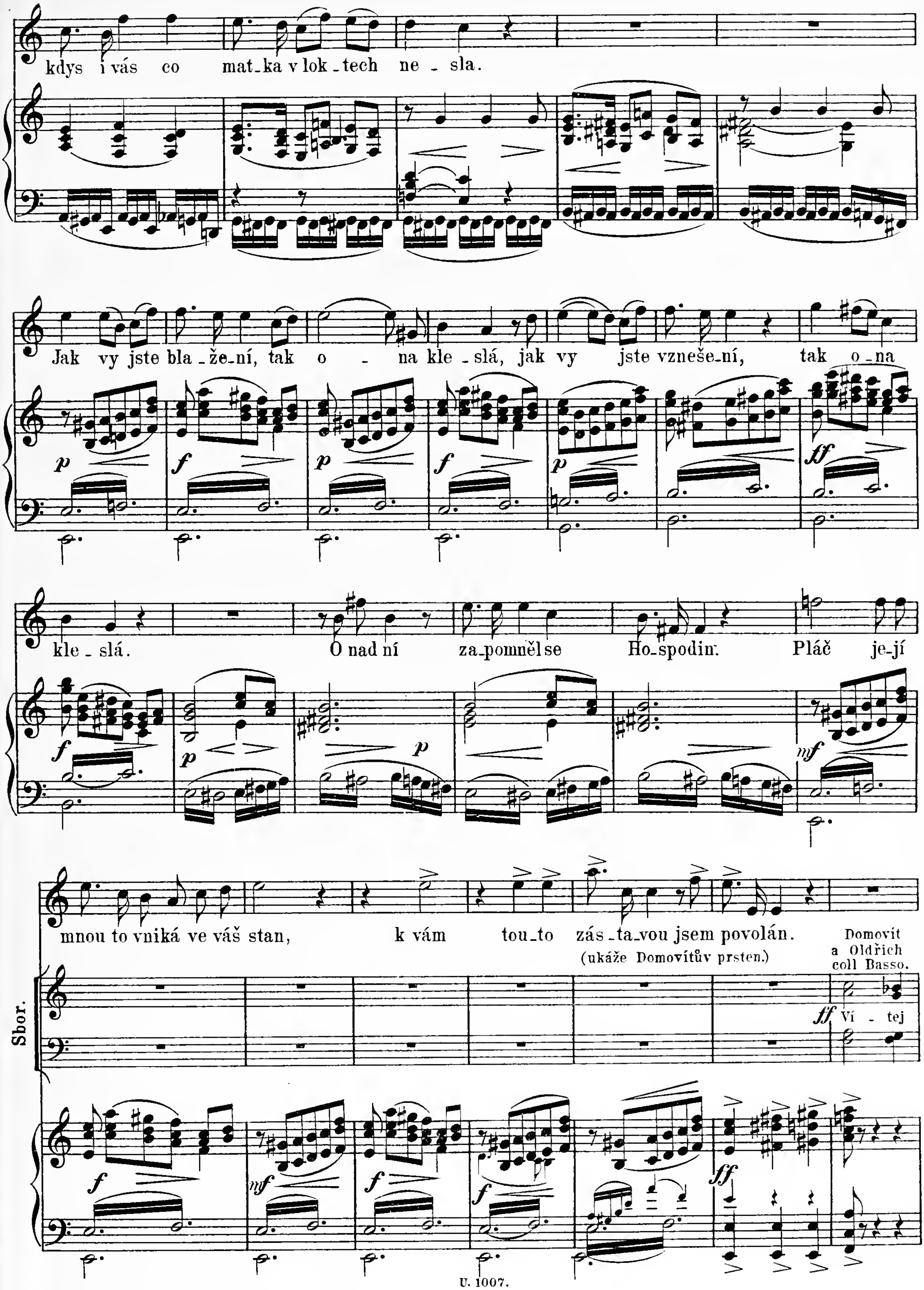

Oldřich, Domovít, rytíři blaničtí.
pp
Výstoupí Zdeněk.
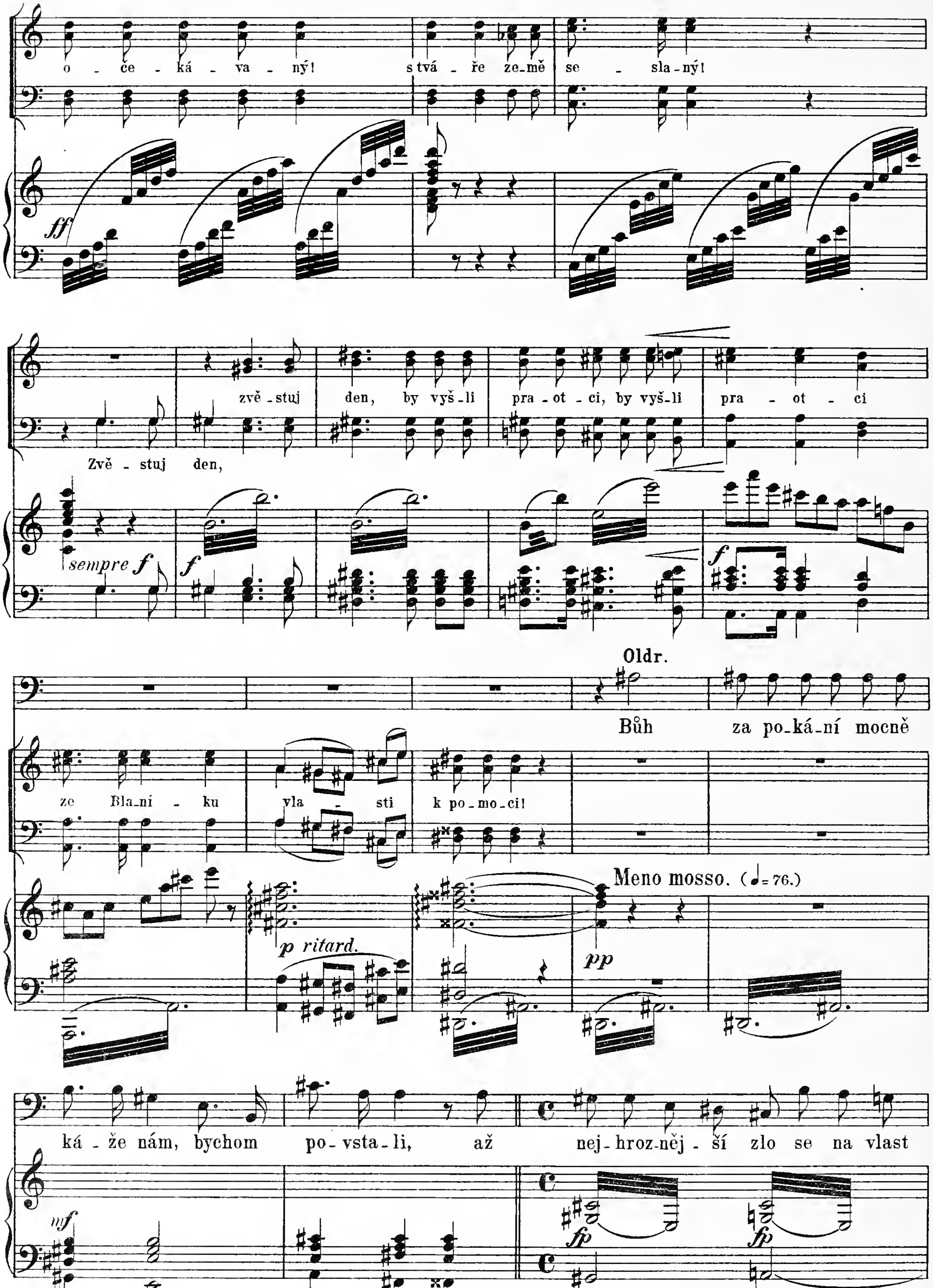

cresc.
ff
ppp
Sva_té ti_cho! Sly_ším dý_chat hro_by!
ppp
pp
Meno mosso. (♩=50.)
V pí_sek dro_bi_ti se věč_né do_by, o - hlas mroucí bu_dit ně_mé ko_by a v těch skalách
misteriosso
sempre pp
vet_ché sr - dce bít. Sám tu živ, sám tu živ, jen bu_du bdít?
mf
Pro - buď_te se, vy vážní du_cho_vé, pro - buď_te se!
Poco animato. (♩=92.)
cresc.
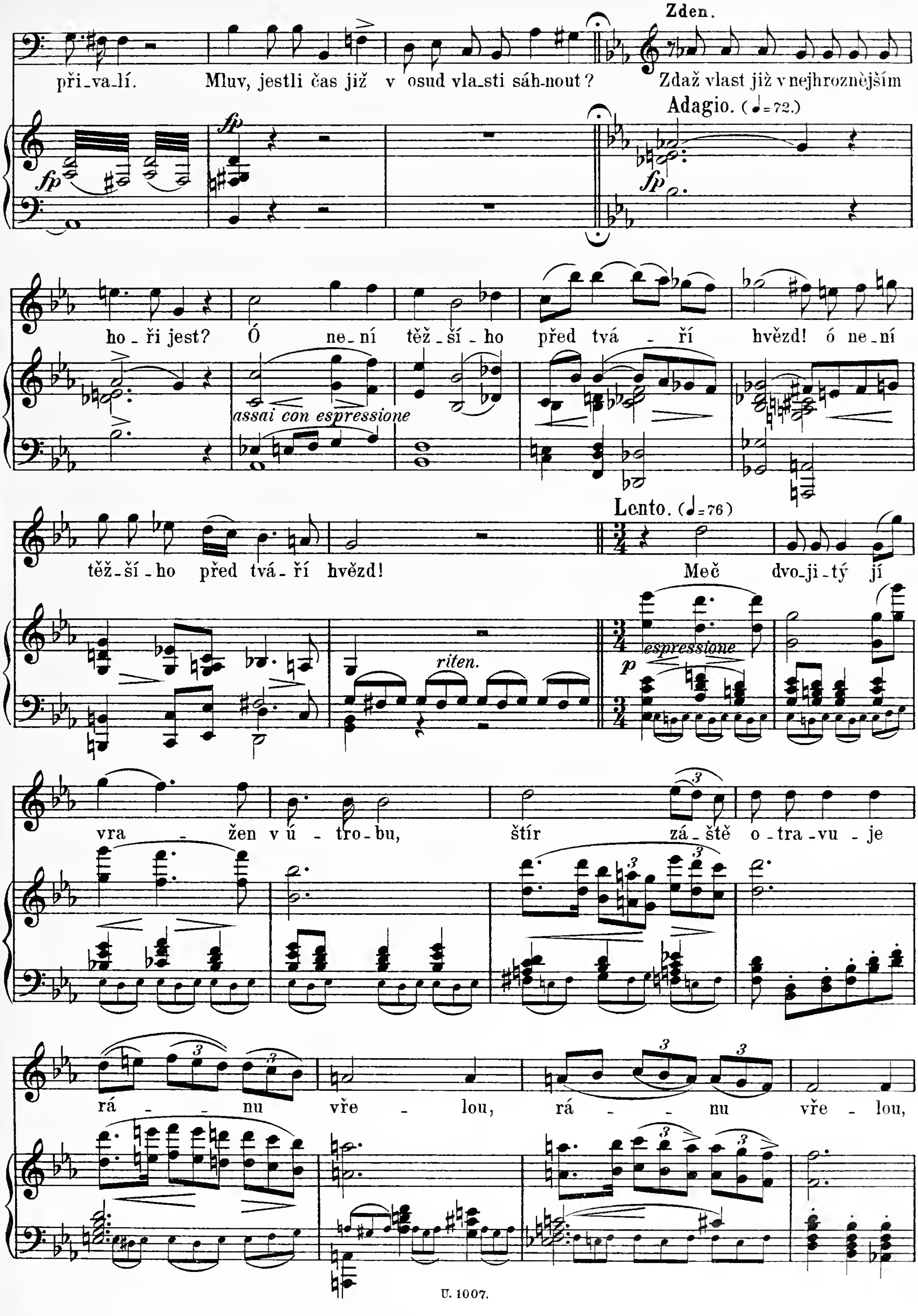

vzhů - ru! vzhů - ru! Zjev - te mi mé po - vo - lá - ní,
věšt - bu spá - sy, věš - tbu k zaple - sá - ní, pro - buďte se váž - ní
du - cho - vé! Vzhů - ru! Vzhů - ru! Vstaň - te
re - ko - vé! Sva - té ti - cho, sva - té ti - cho.
Tempo I.
ppp
Meno mosso. (♩ = 50.)
O jak vá - bí v sně - ní, o jak vá - bí v sně - ní du - ši ža - lem
f
ff
sf
pp
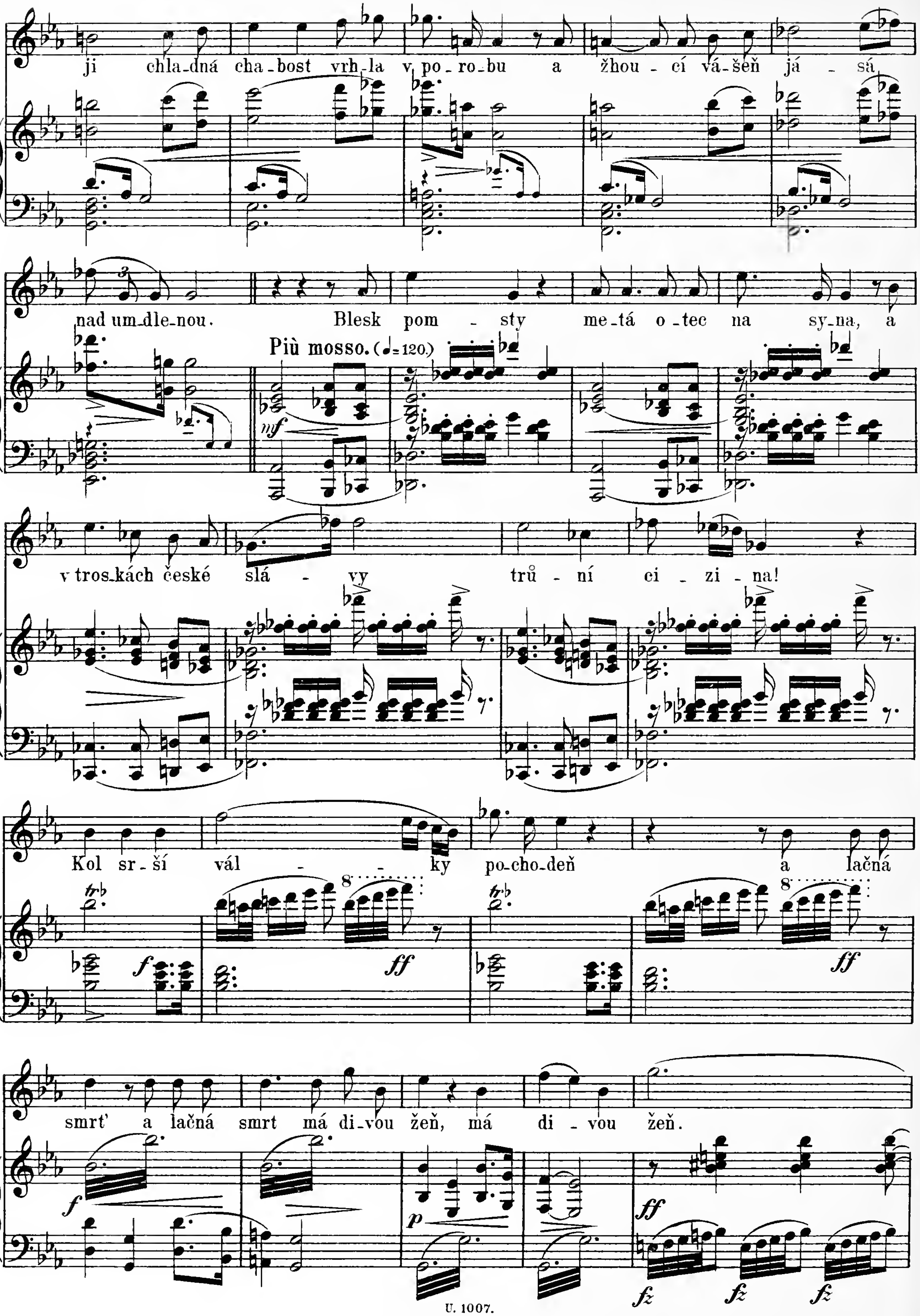

skleslou do umdle_ní, ža_lem skleslou do u_mdle_ní.
Allegro. (♩= 132.)
f
ad libit.
Pryč o mdlo - bo.
fz
Těch_to spá_ců kruh vzbu_dí ja_rý vla_stní zbro_je
sempre colla parte
fz ad libit.
fz
fp
ruch.
Allegro assai.
ff
Zdeněk zvedne meč Oldřichův a udeří jím o skálu.
Maestoso. (♩= 60.)
ff
I rána mečem
II rána mečem.
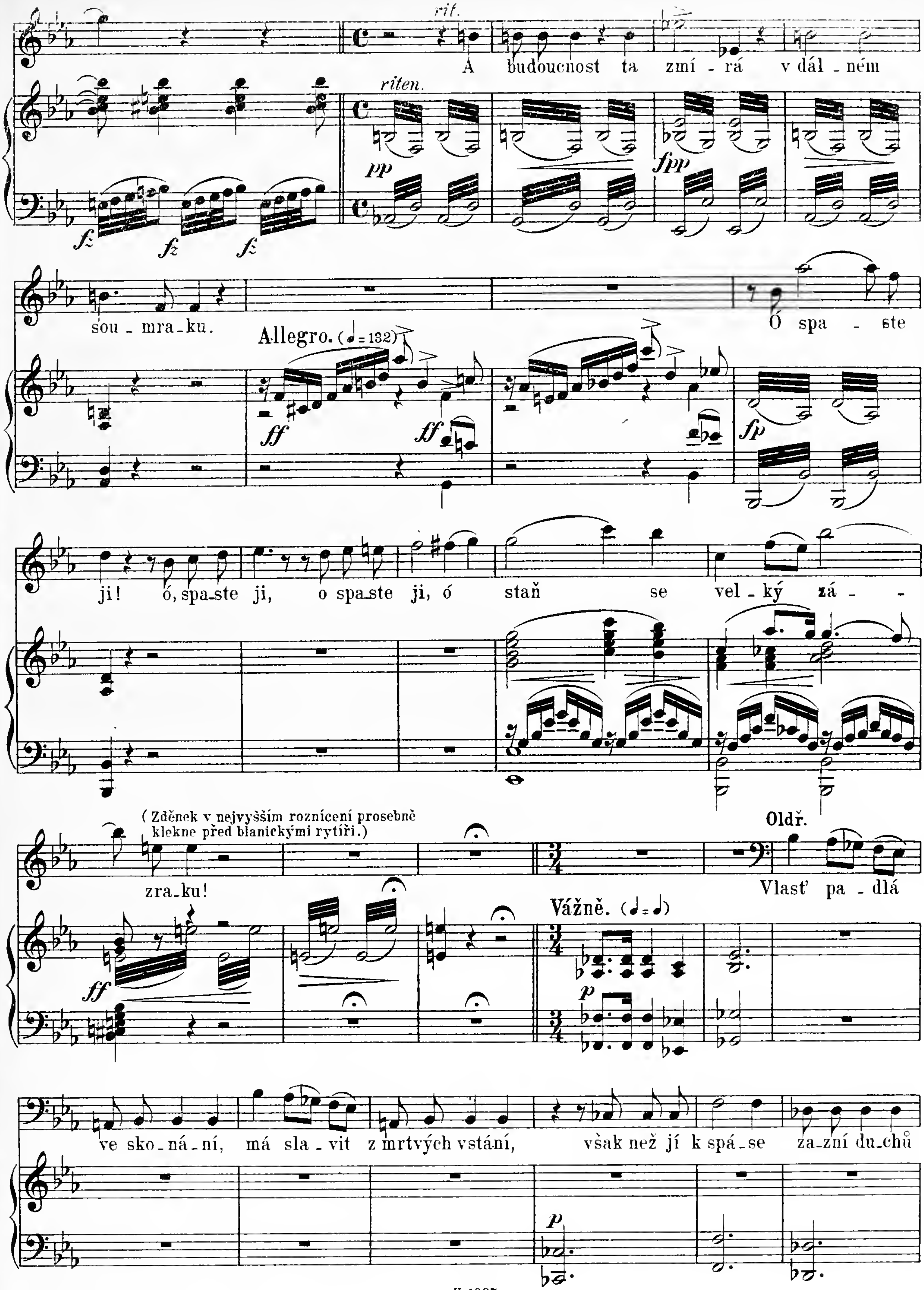

Adagio.
fff
ppp sempre
Pedale
Domovít i Oldřich s basem.
Sbor.
Tenor.
Bass.
Již te-dy čas? Již te-dy čas Kdo jsi, jenž ru-šíš po-klid náš? Kdo jsi, jenž ru-šíš
po-klid náš? Co v boj a zbroj nás vy-zý-váš? Již te-dy na-stal čas? Již te-dy na-stal čas?
Più mosso.
Moderato.
Zden.
Ó ne-smrtel-ní, jsem té ze-mě syn, jež,
Poco più agitato. (♩ = 116.)
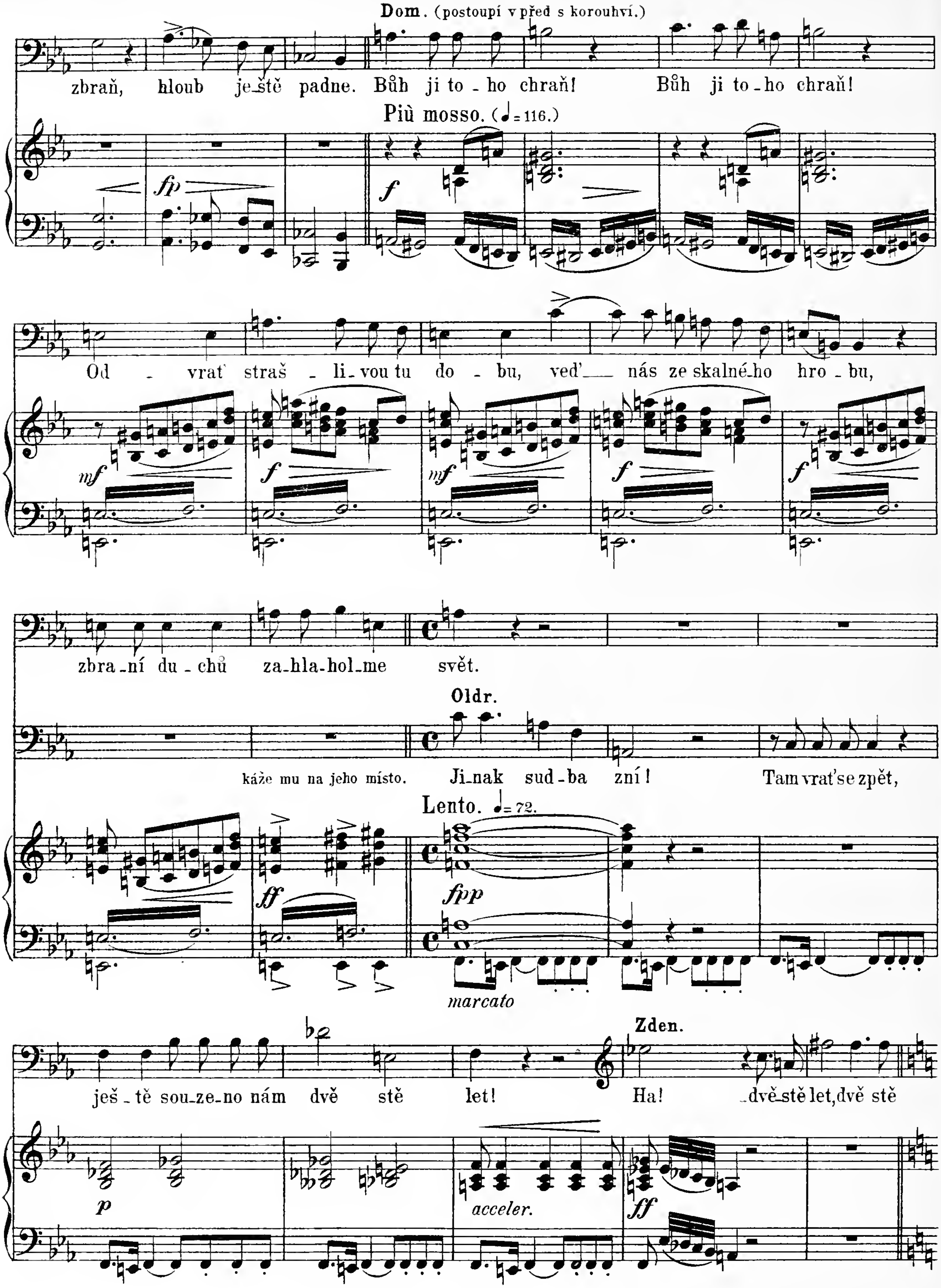

kdys i vás co mat_ka v lok_tech ne_sla.
Jak vy jste bla_že_ní, tak o_na kle_slá, jak vy jste vzneše_ní, tak o_na
kle_slá. O nad ní za_pomněl se Ho_spodin. Pláč je_jí
mnou to vniká ve váš stan, k vám tou_to zás_ta_vou jsem povolán.
(ukáže Domovítův prsten.)
Domovít a Oldřich coll Basso.
Sbor.
Ví_tej
p
f
ff
mf
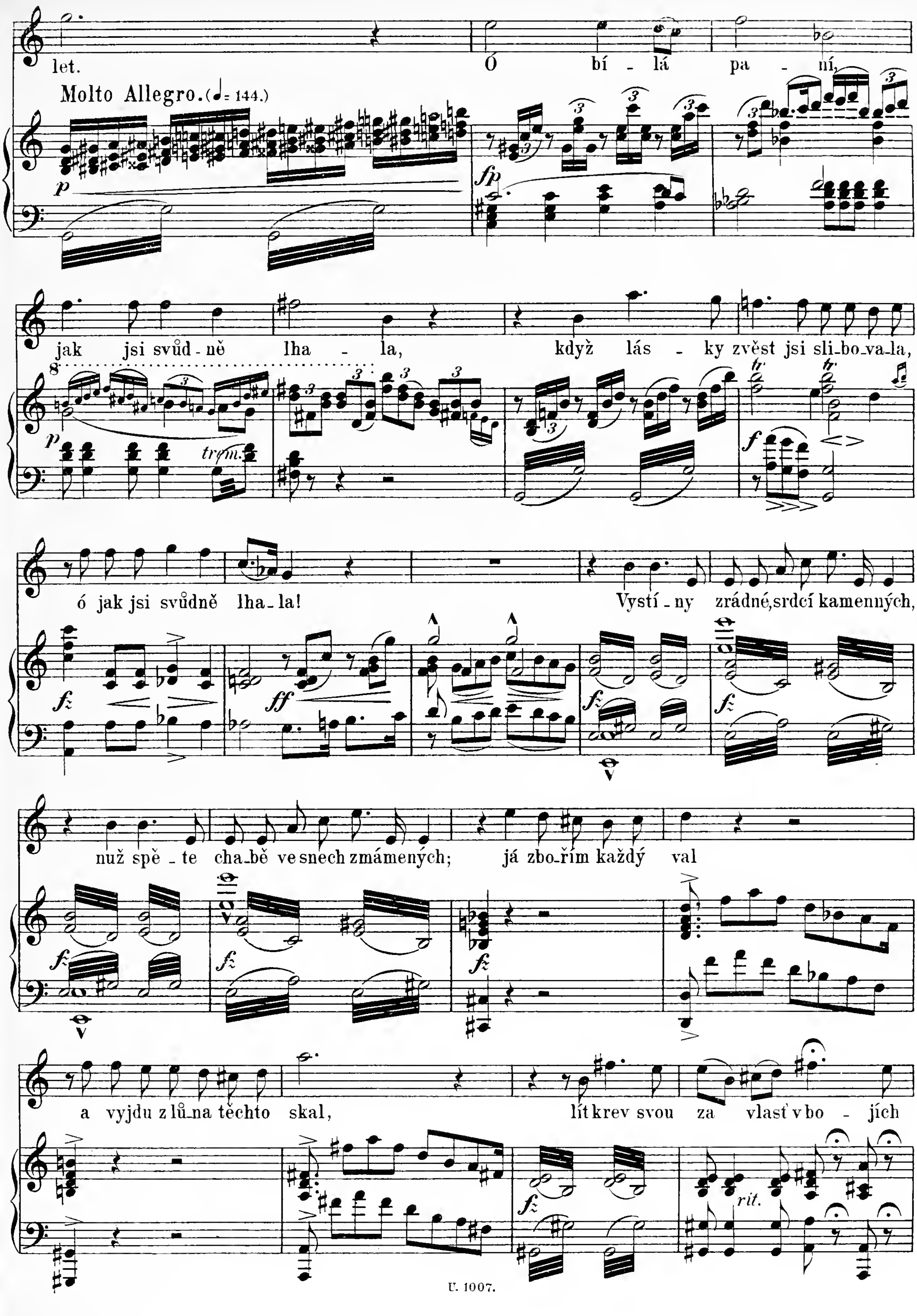

o - če - ká - va - ný! s tvá - ře ze-mě se - sla-ný!
ff
zvě-stuj den, by vyš-li pra-ot-ci, by vyš-li pra - ot - ci
Zvě - stuj den,
sempre f
f
f
Oldr.
Bůh za po-ká-ní mocně
ze Bla-ní - ku vla - sti k po-mo-ci!
Meno mosso. (♩= 76.)
p ritard.
pp
ká - že nám, bychom po-vsta-li, až nej-hroz-něj - ší zlo se na vlast
mf
fp
fp
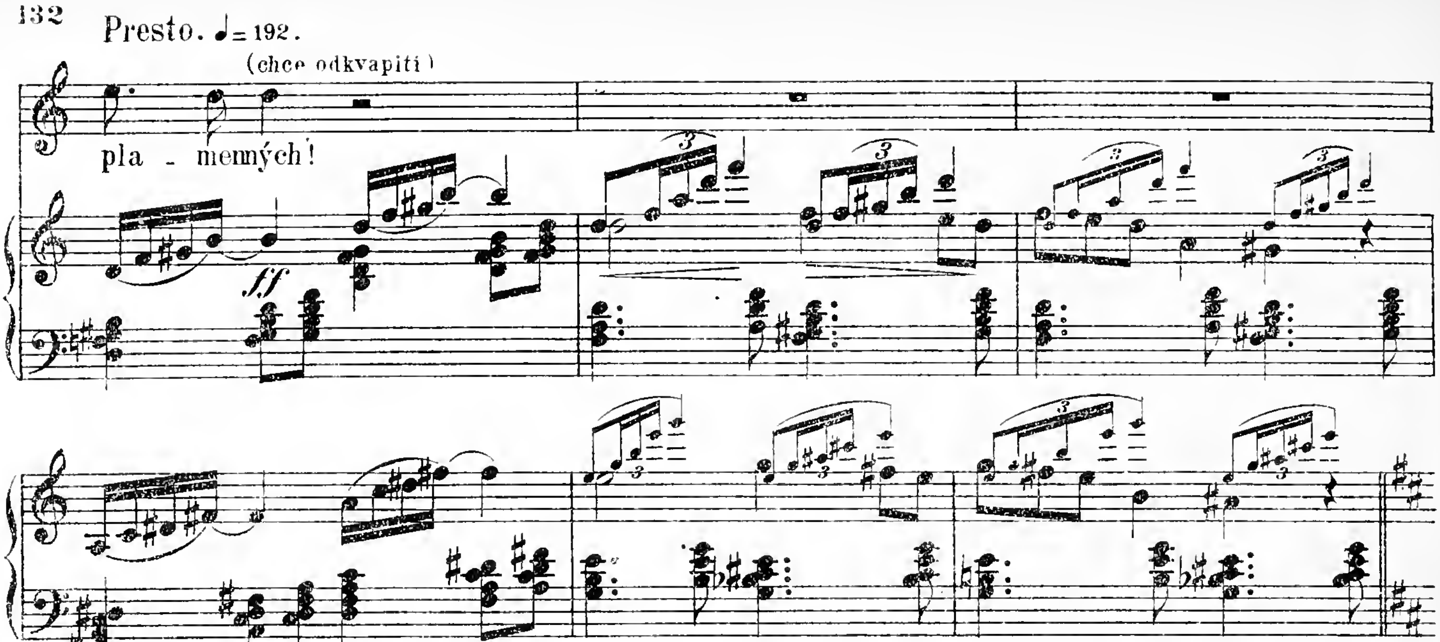

Zden.
při_va_lí. Mluv, jestli čas již v osud vla_sti sáh_nout? Zdaž vlast již v nejhroznějším
Adagio. (♩= 72.)
fp
fp
fp
ho_ři jest? Ó ne_ní těž_ší_ho před tvá - ří hvězd! ó ne_ní
assai con espressione
těž_ší_ho před tvá_ří hvězd!
Lento. (♩= 76)
Meč dvo_ji_tý jí
riten.
espressione
p
vra - žen v ú - tro_bu, štír zá_ště o_tra_vu_je
rá - - nu vře - lou, rá - - nu vře - lou,

ji chla_dná cha_bost vrh_la v po_ro_bu a žhou_cí vá_šeň já_sá
nad um_dle_nou.
Più mosso. (♩= 120.)
Blesk pom_sty me_tá o_tec na sy_na, a
v tros_kách české slá_vy trů_ní ci_zi_na!
Kol sr_ší vál_ky po_cho_deň a lačná
smrt' a lačná smrt má di_vou žeň, má di_vou žeň.
mf
f
ff
p
fz

rit.
A budoucnost ta zmí - rá v dál - ném
riten.
pp
fpp
fz fz fz
sou - mra - ku.
Allegro. (♩= 132)
ff
ff
fp
Ó spa - ste
ji! ó, spa-ste ji, o spa-ste ji, ó staň se vel - ký zá -
(Zděnek v nejvyšším roznícení prosebně klekne před blanickými rytíři.)
Oldř.
zra - ku!
Vlasť pa - dlá
Vážně. (♩= ♩)
ff
p
ve sko - ná - ní, má sla - vit z mrtvých vstání, však než jí k spá - se za - zní du - chů
p
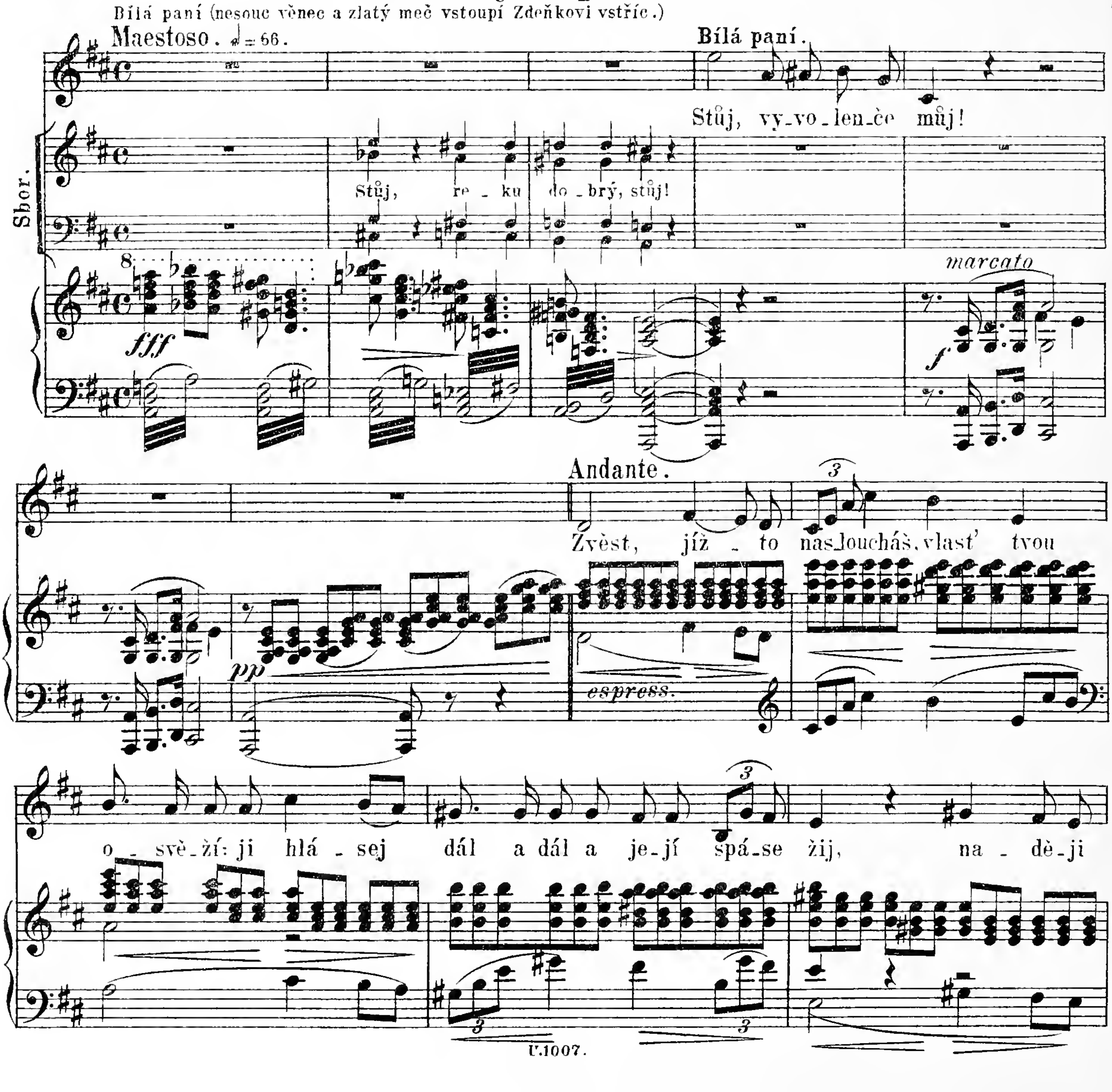

Dom. (postoupí v před s korouhví.)
zbraň, hloub je_ště padne. Bůh ji to_ho chraň! Bůh ji to_ho chraň!
Più mosso. (♩= 116.)
fp
f
Od _ vrať straš _ li_vou tu do _ bu, veď'__ nás ze skalné_ho hro _ bu,
mf
f
zbra_ní du_chů za_hla_hol_me svět.
Oldr.
káže mu na jeho místo.
Ji_nak sud_ba zní! Tam vrať se zpět,
Lento. ♩= 72.
fpp
ff
marcato
Zden.
ješ_tě sou_ze_no nám dvě stě let! Ha! _dvě stě let, dvě stě
p
acceler.
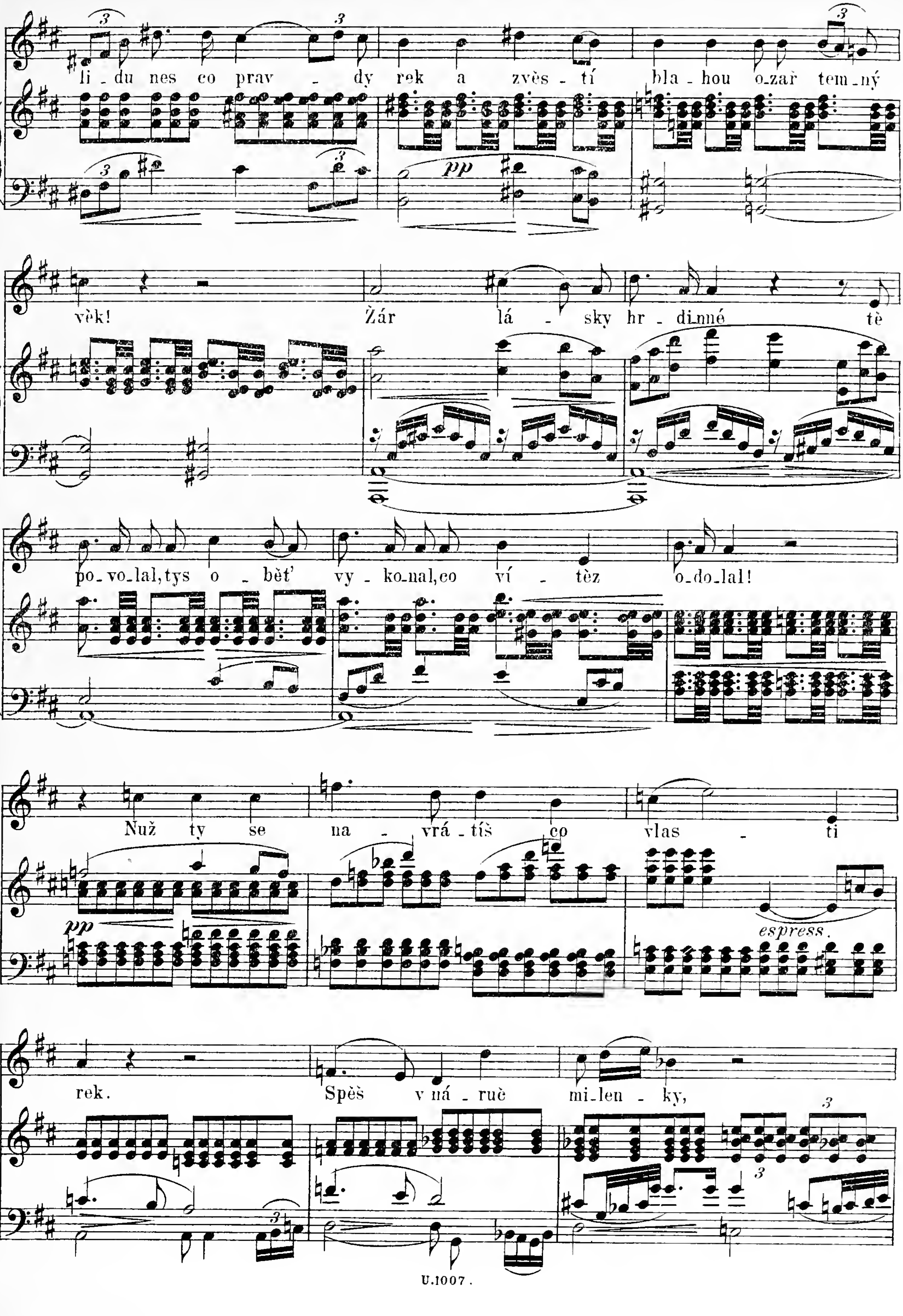

let.
Molto Allegro. (♩= 144.)
Ó bí - lá pa - ní,
jak jsi svůd - ně lha - la,
když lás - ky zvěst jsi sli_bo_va_la,
ó jak jsi svůdně lha_la!
Vystí - ny zrádné, srdcí kamenných,
nuž spě - te cha_bě ve snech zmámených;
já zbo_řím každý val
a vyjdu z lů_na těchto skal,
lít krev svou za vlasť v bo - jích
trem.
rit.
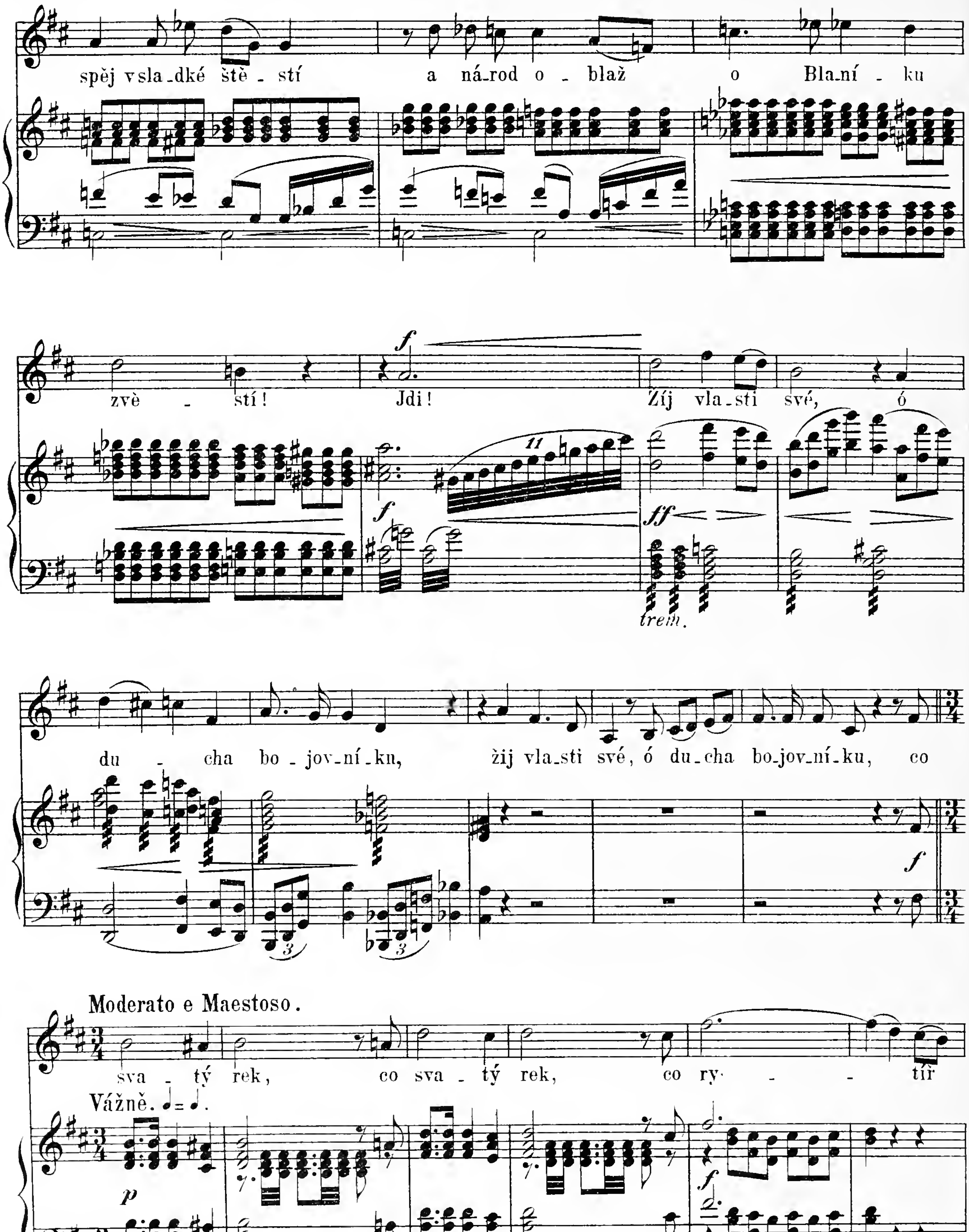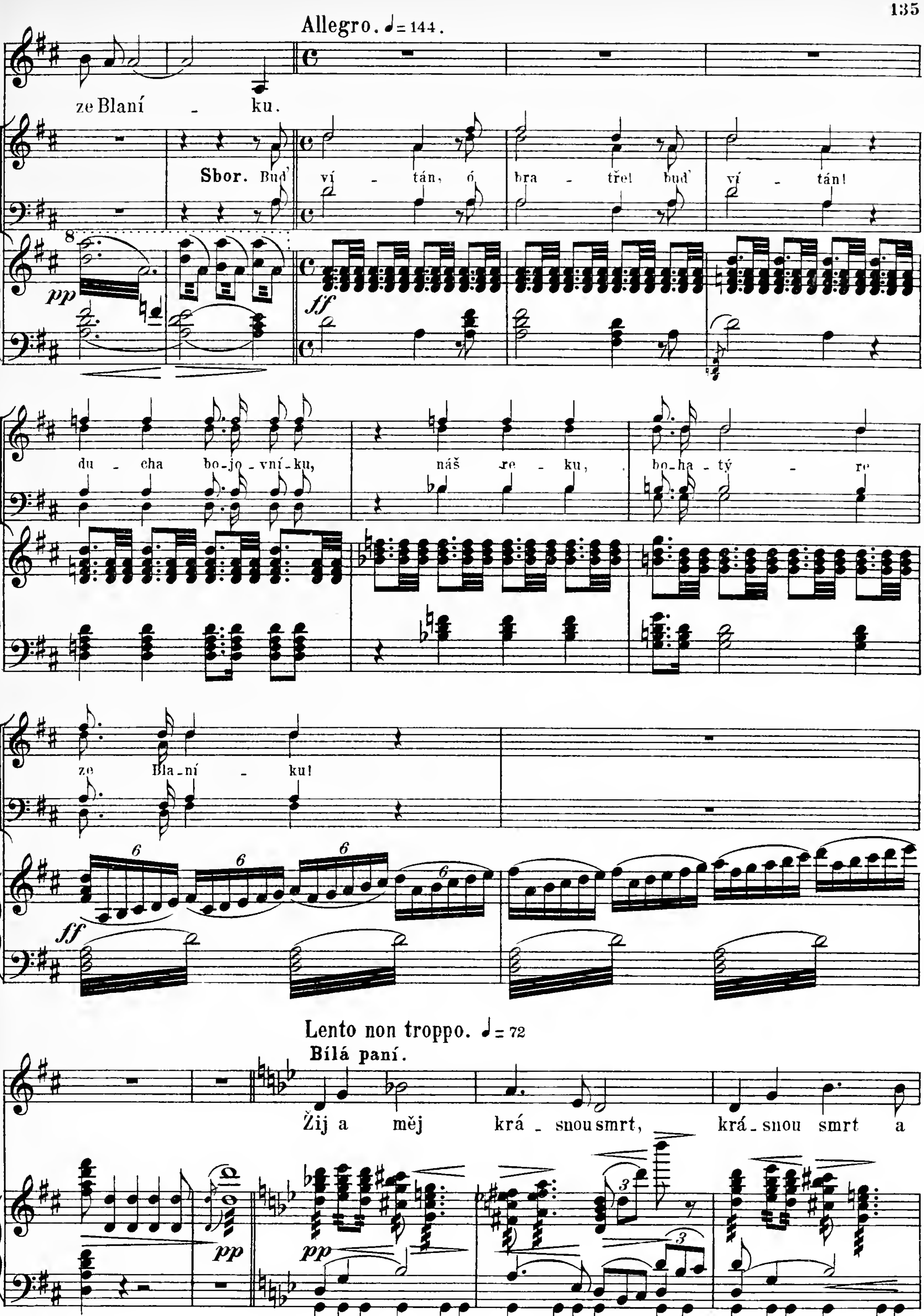

Výstup II.

Bílá paní (nesouc věnec a zlatý meč vstoupí Zdeňkovi vstříc.)
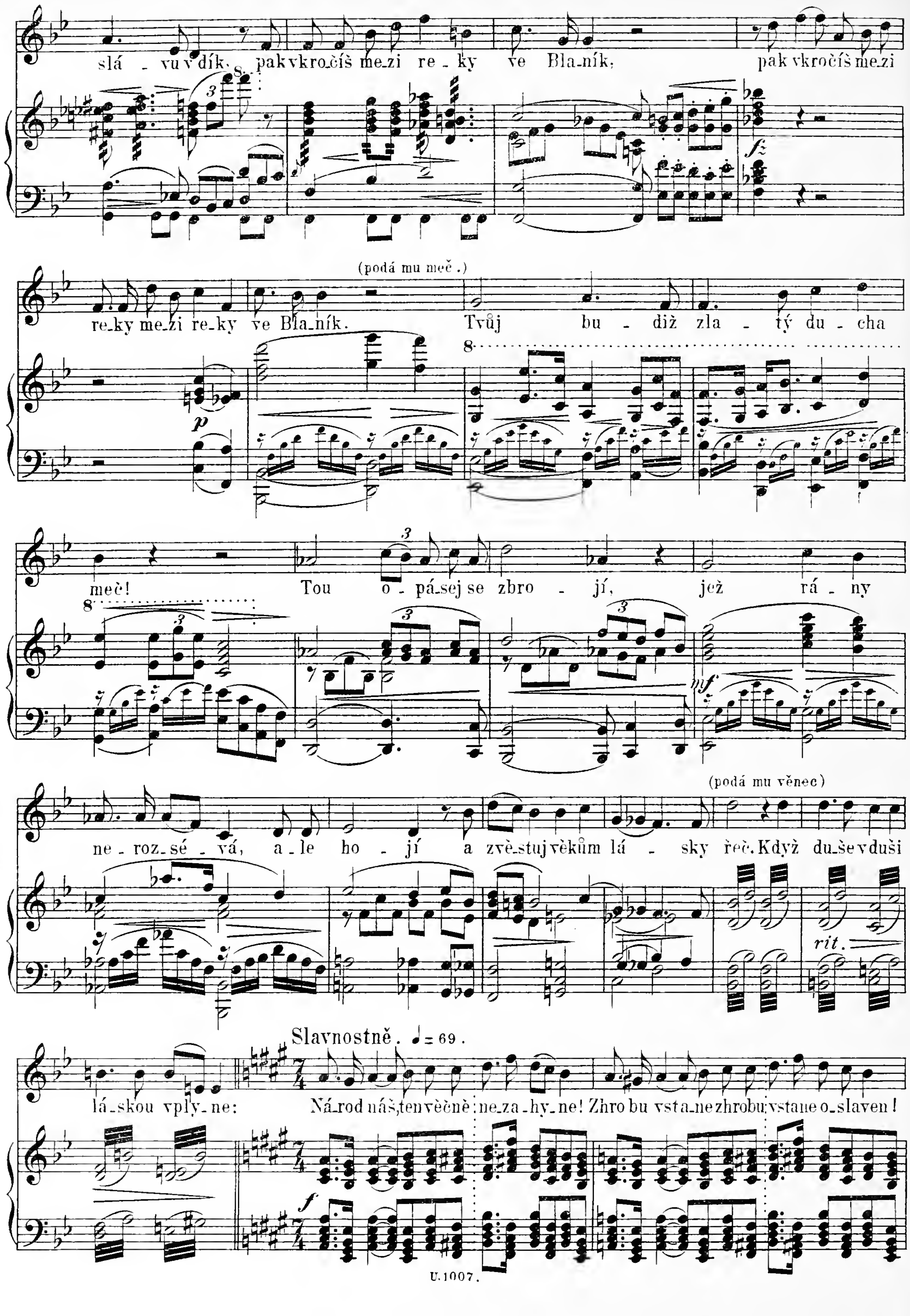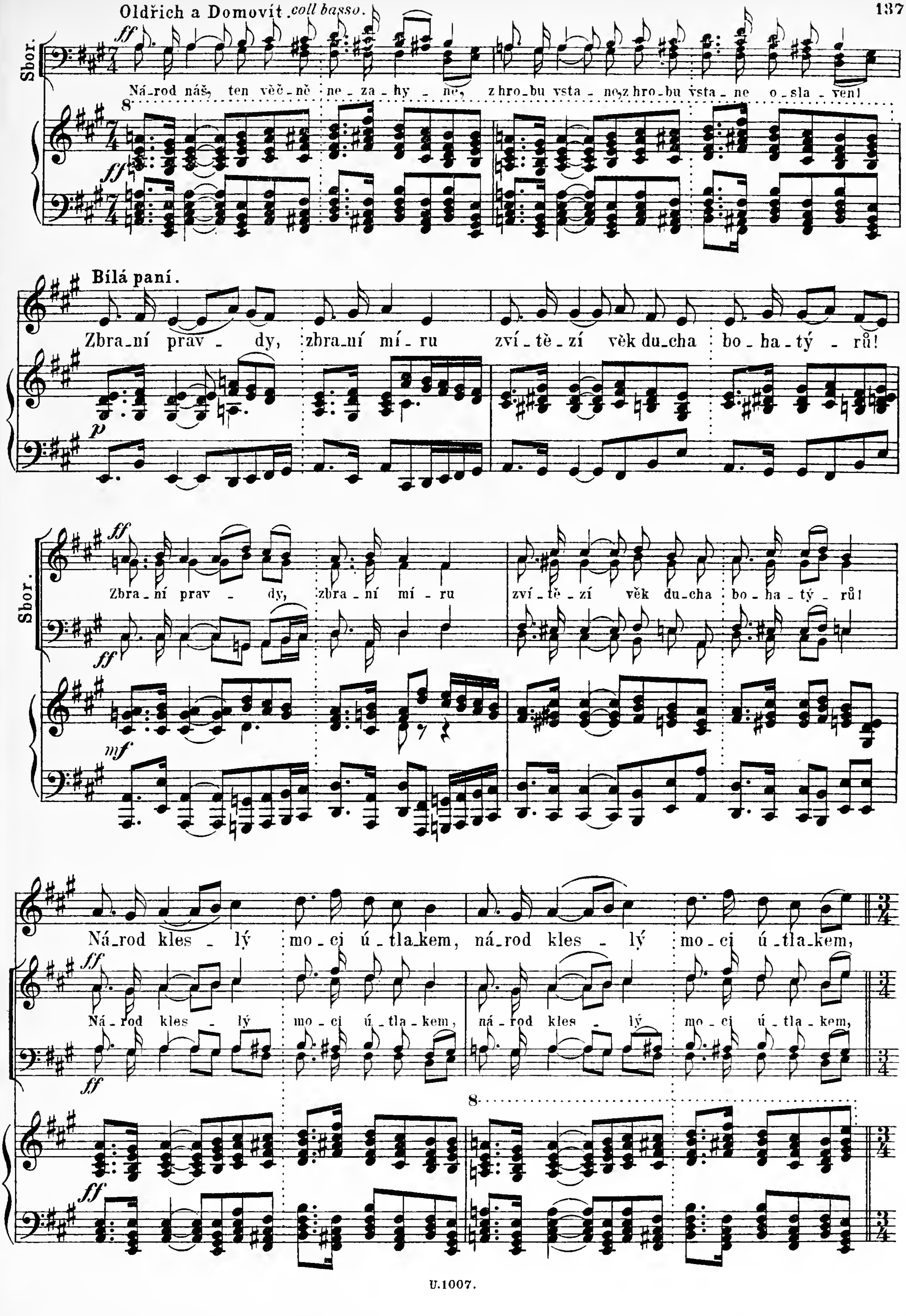

li_du nes co prav - dy rek a zvěs_tí bla_hou o_zař tem_ný
věk! Žár lá - sky hr_di_nné tě
po_vo_lal, tys o _ běť vy _ ko_nal, co ví - těz o_do_lal!
Nuž ty se na - vrá_tíš co vlas - ti
rek. Spěš v ná_ruč mi_len - ky,
pp
pp
espress.
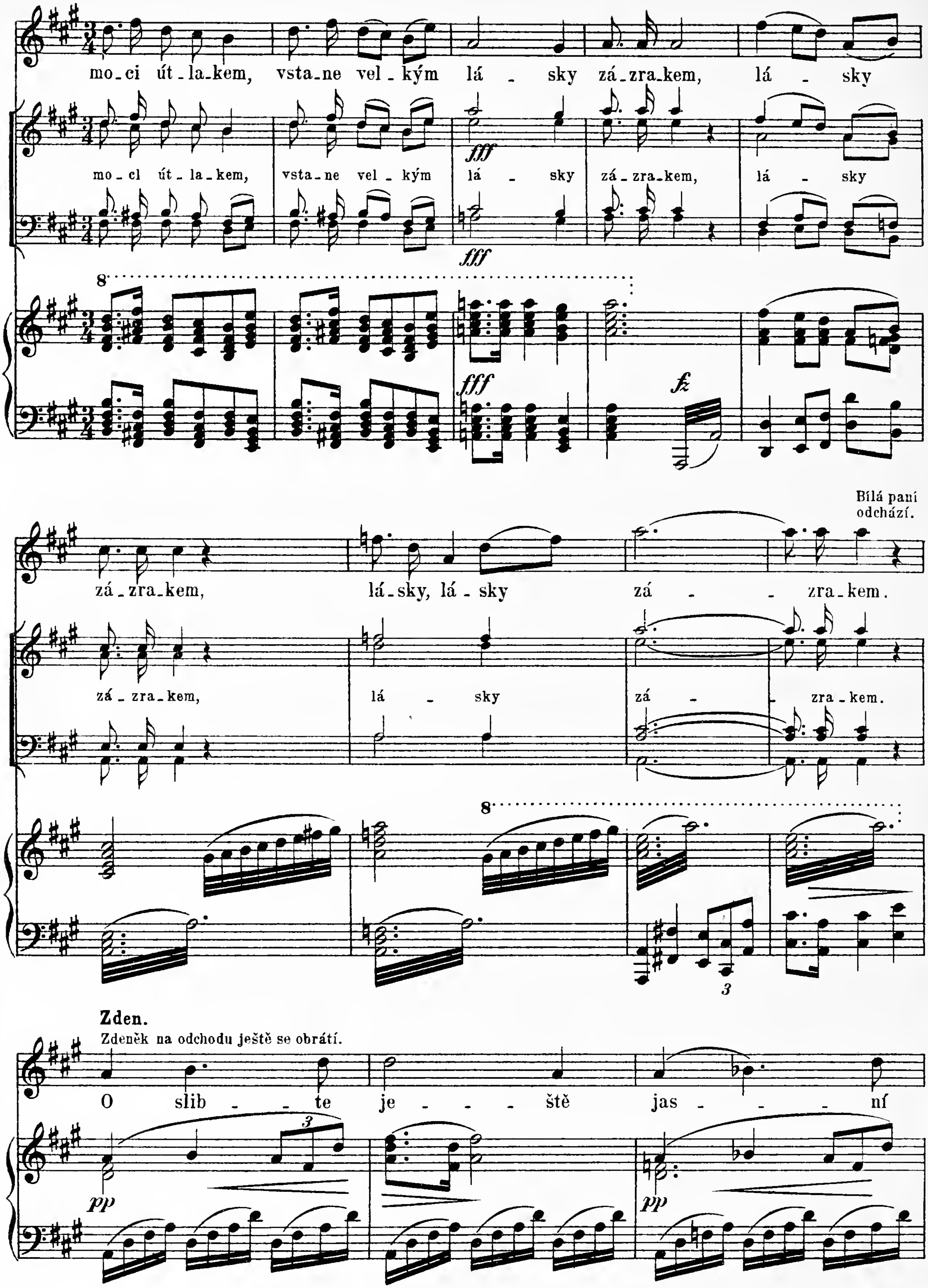

spěj v sla_dké ště _ stí a ná_rod o _ blaž o Bla_ní _ ku
zvě _ stí! Jdi! Žíj vla_sti své, ó
du _ cha bo _ jov_ní_ku, žij vla_sti své, ó du_cha bo_jov_ní_ku, co
f
ff
trem.
Moderato e Maestoso.
sva _ tý rek, co sva _ tý rek, co ry_ _ _ tíř
Vážně.
p
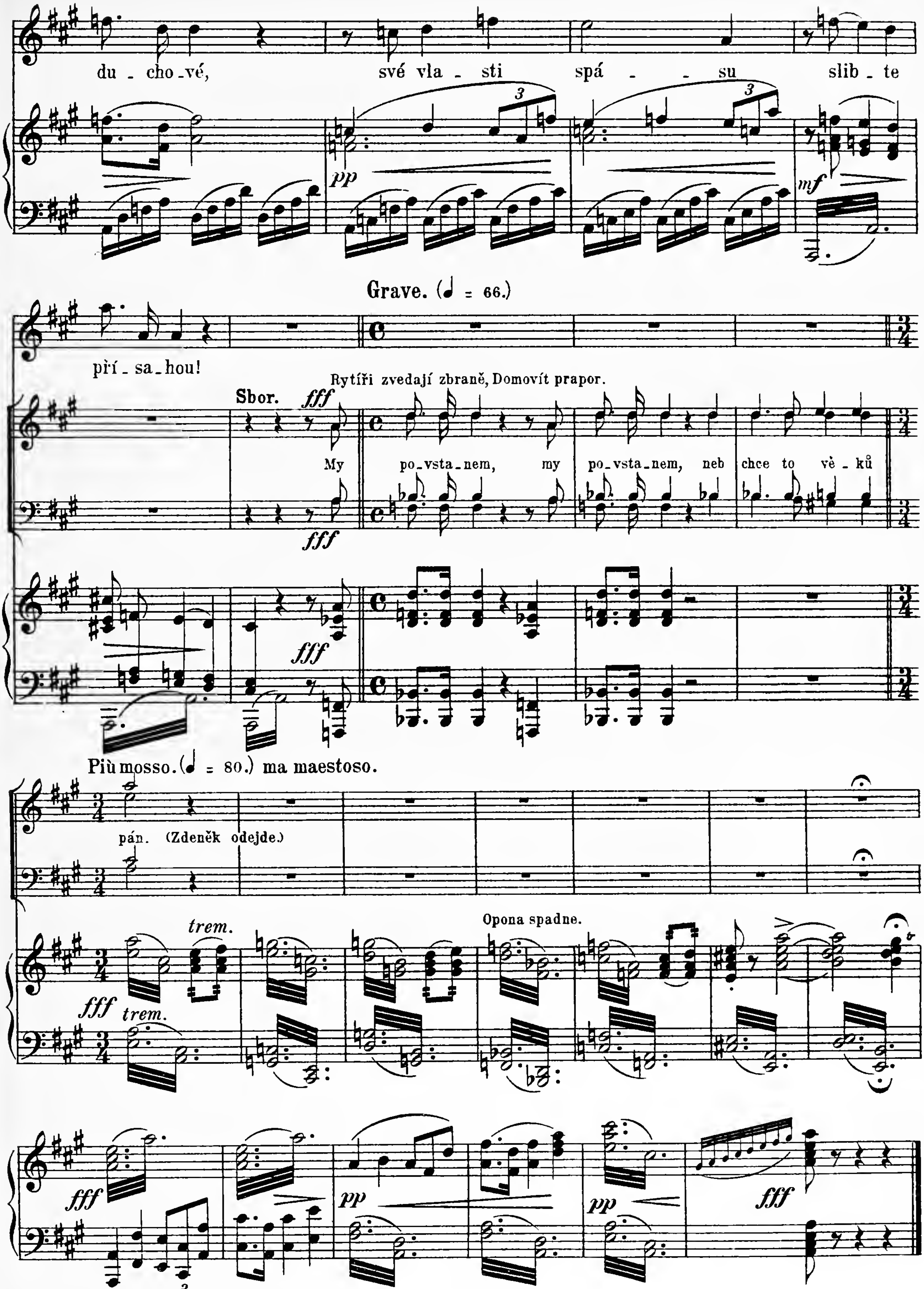

Allegro. ♩= 144.
ze Blaní - ku.
Sbor. Buď ví - tán, ó bra - tře! buď ví - tán!
pp
ff
du - cha bo-jo-vní-ku, náš re - ku, bo-ha-tý - re
ze Bla-ní - ku!
6
Lento non troppo. ♩= 72
Bílá paní.
Žij a měj krá - snou smrt, krá - snou smrt a

slá - vu v dík, pak vkro-číš me-zi re - ky ve Bla-ník, pak vkročíš me-zi
re-ky me-zi re-ky ve Bla-ník.
(podá mu meč.)
Tvůj bu - diž zla - tý du - cha
meč! Tou o - pá-sej se zbro - jí, jež rá - ny
ne - roz - sé - vá, a - le ho - jí a zvě-stuj věkům lá - sky řeč. Když du-še v duši
(podá mu věnec)
rit.
lá-skou vply-ne:
Slavnostně. ♩= 69.
Ná-rod náš, ten věčně ne-za-hy-ne! Zhro bu vsta-ne z hrobu, vstane o-slaven!

Oldřich a Domovít
coll basso.
Sbor.
ff
Ná_rod náš, ten věč_ně ne_za_hy_ne, z hro_bu vsta_ne, z hro_bu vsta_ne o_sla_ven!
8
Bílá paní.
p
Zbra_ní prav_dy, zbra_ní mí_ru zví_tě_zí věk du_cha bo_ha_tý_rů!
Sbor.
ff
Zbra_ní prav_dy, zbra_ní mí_ru zví_tě_zí věk du_cha bo_ha_tý_rů!
mf
Ná_rod kles_lý mo_cí ú_tla_kem, ná_rod kles_lý mo_cí ú_tla_kem,
Ná_rod kles_lý mo_cí ú_tla_kem, ná_rod kles_lý mo_cí ú_tla_kem,
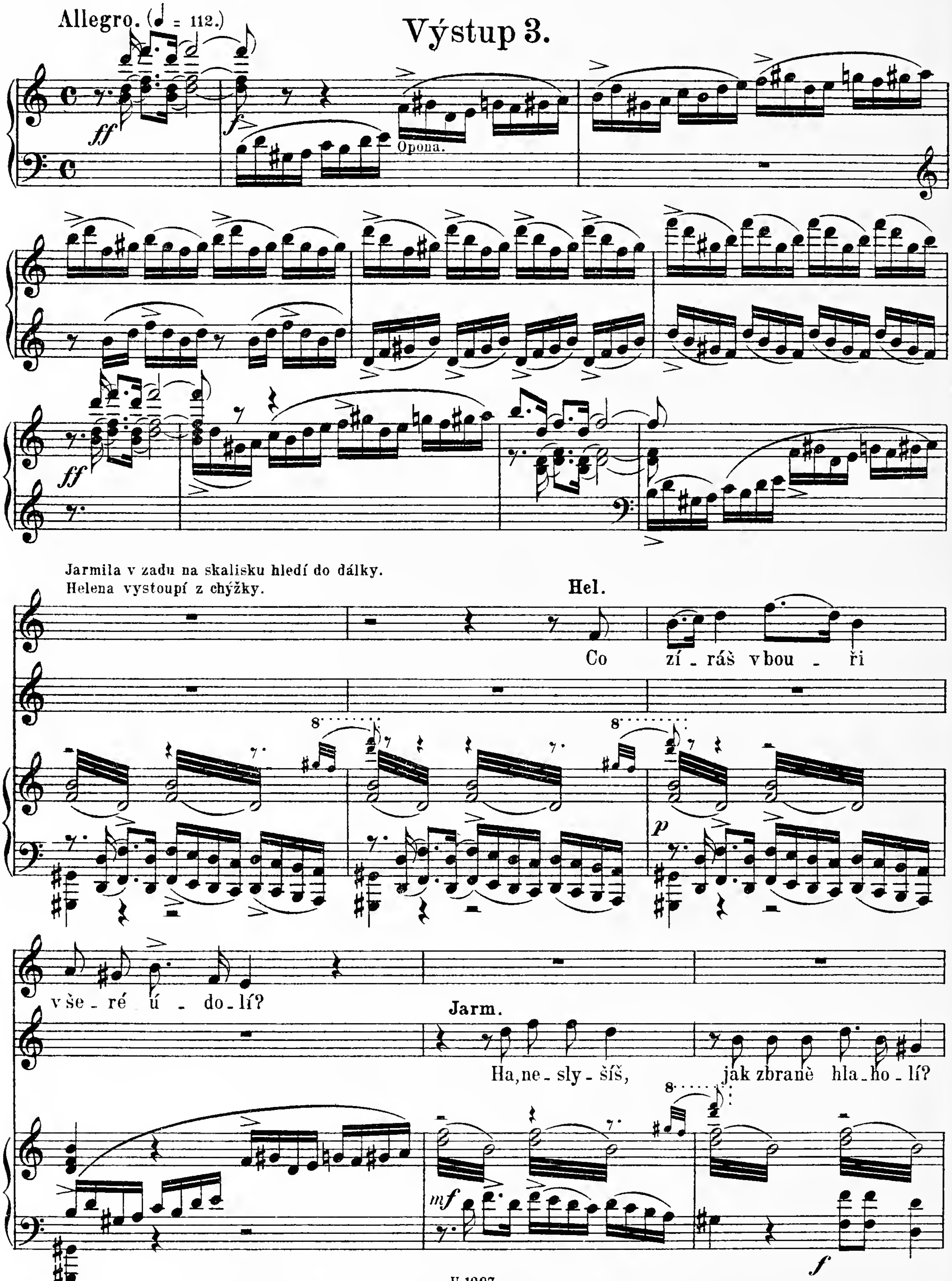

mo_ci út_la_kem, vsta_ne vel_kým lá - sky zá_zra_kem, lá - sky
mo_ci út_la_kem, vsta_ne vel_kým lá - sky zá_zra_kem, lá - sky
fff
fff
8
fff
fz
Bílá paní odchází.
zá_zra_kem, lá_sky, lá_sky zá - - zra_kem.
zá_zra_kem, lá - sky zá - - zra_kem.
8
3
Zden.
Zdeněk na odchodu ještě se obrátí.
O slib - - te je - - - ště jas - - - ní
3
pp
pp
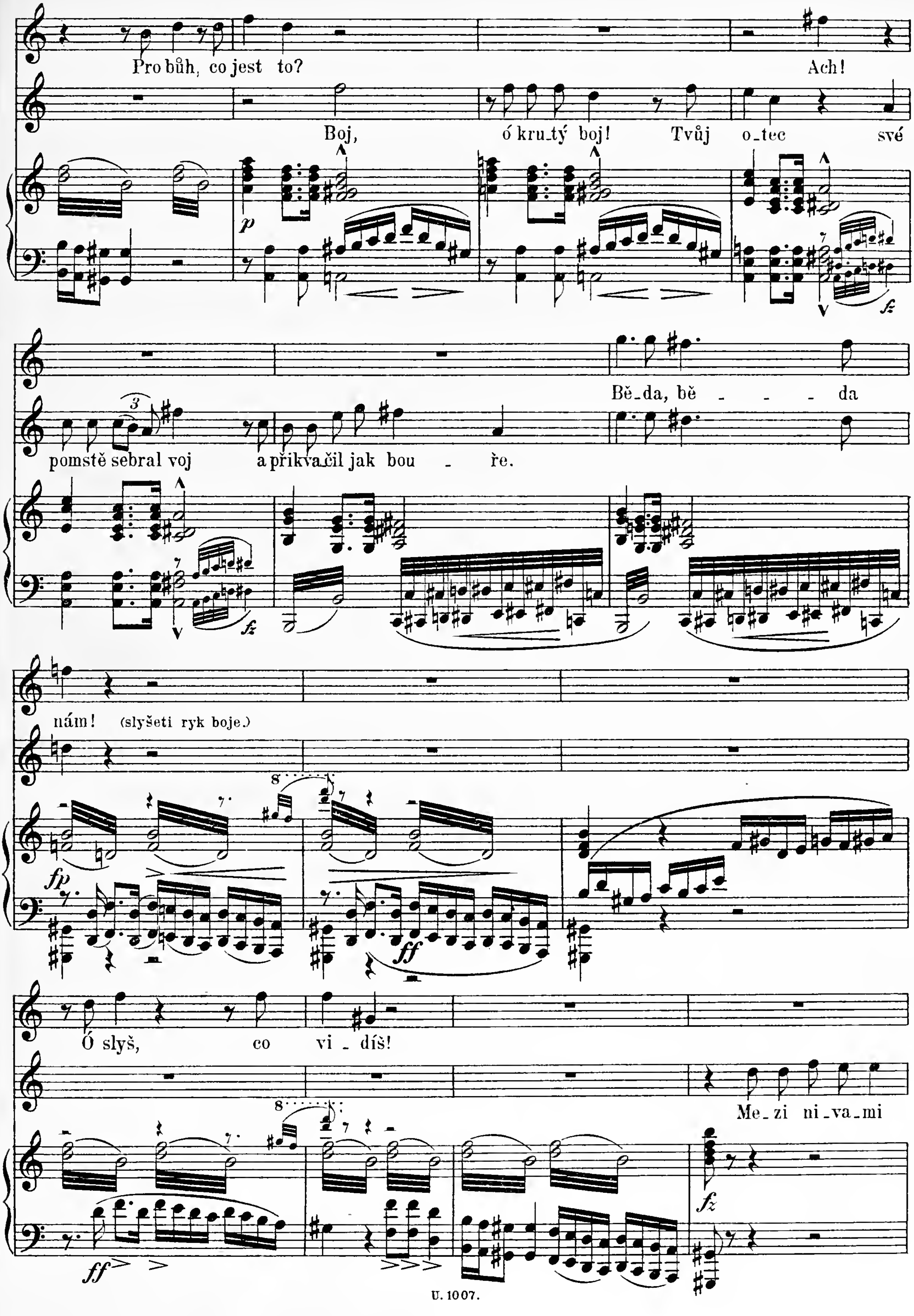

du - cho - vé, své vla - sti spá - - su slib - te
pp
mf
Grave. (𝅗𝅥 = 66.)
pří - sa - hou!
Rytíři zvedají zbraně, Domovít prapor.
Sbor.
fff
My po - vsta - nem, my po - vsta - nem, neb chce to vě - ků
Più mosso. (𝅗𝅥 = 80.) ma maestoso.
pán. (Zdeněk odejde.)
trem.
Opona spadne.
pp
fff
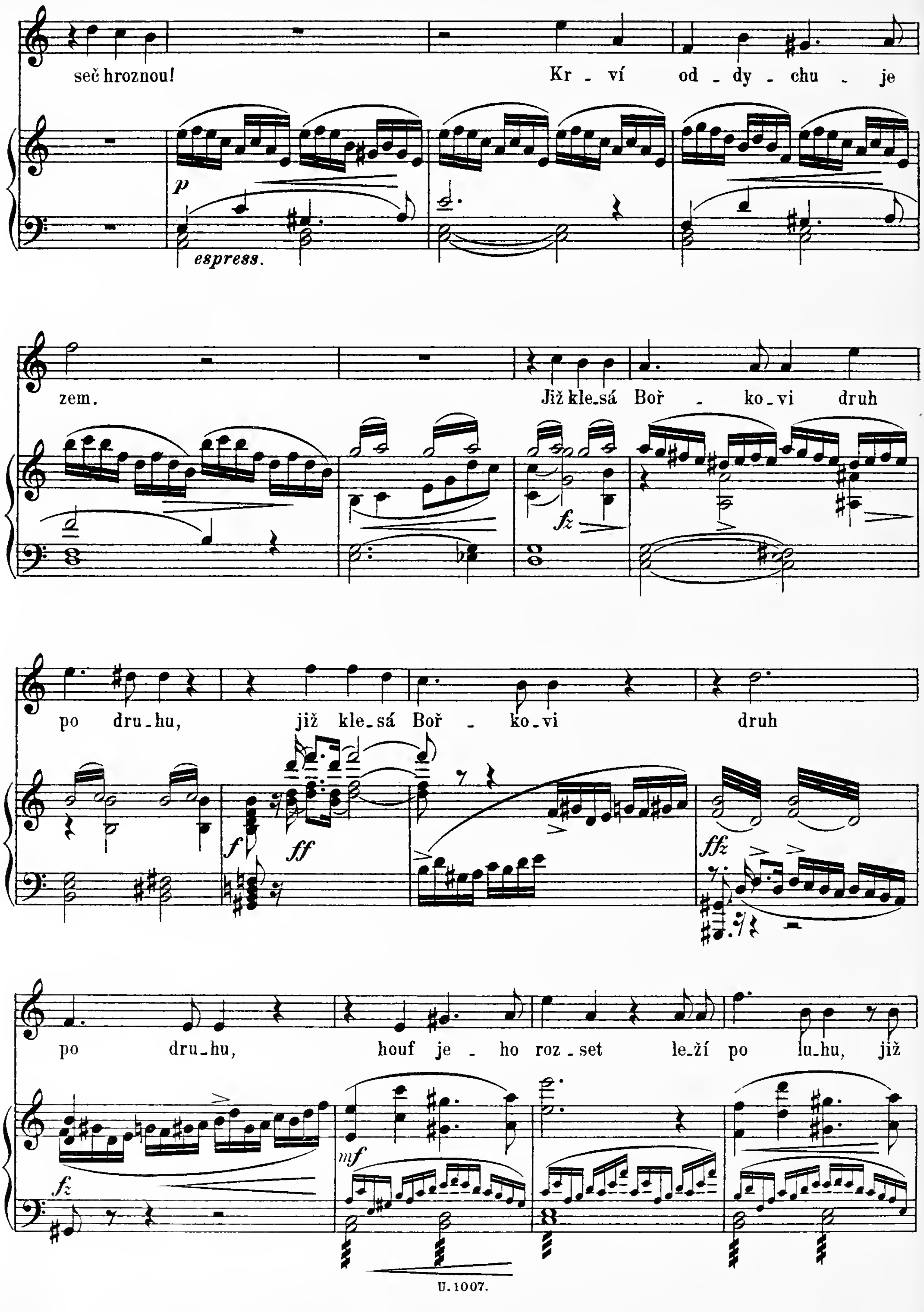
Proměna.
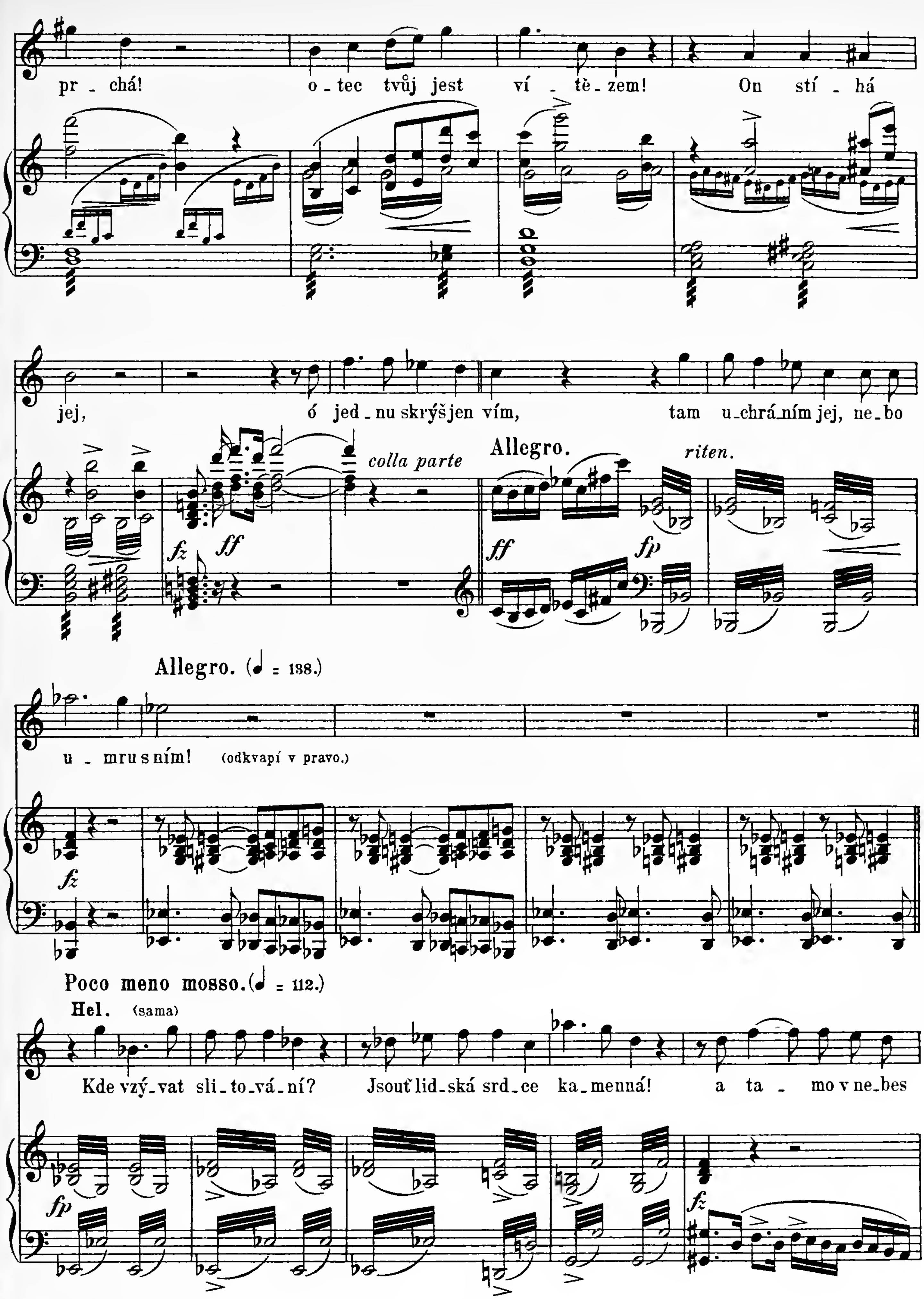
Krajina jako na počátku II dějství. Jen nad Blaníkem visí ještě mraky a zuří blesky.
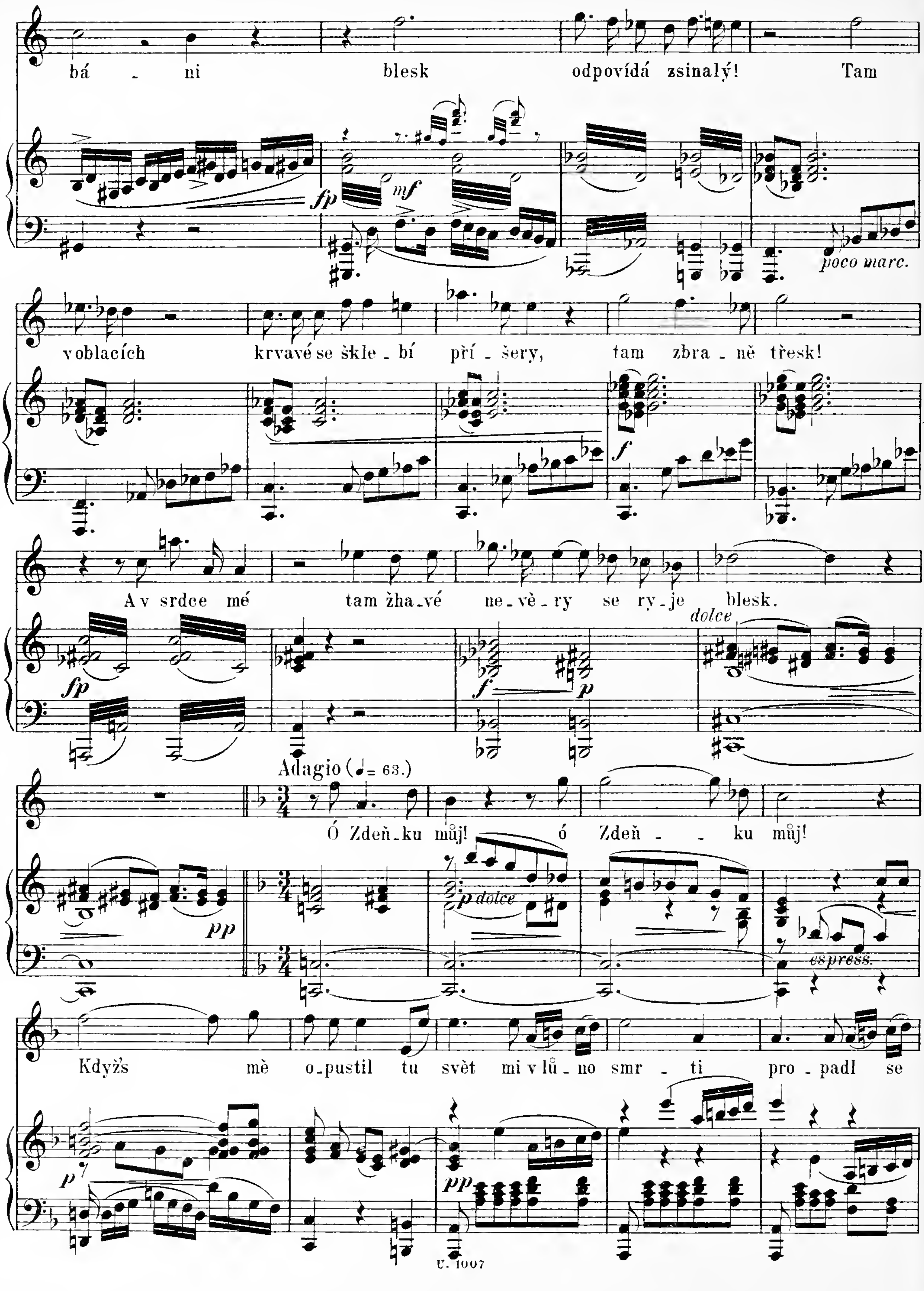
Výstup 3.
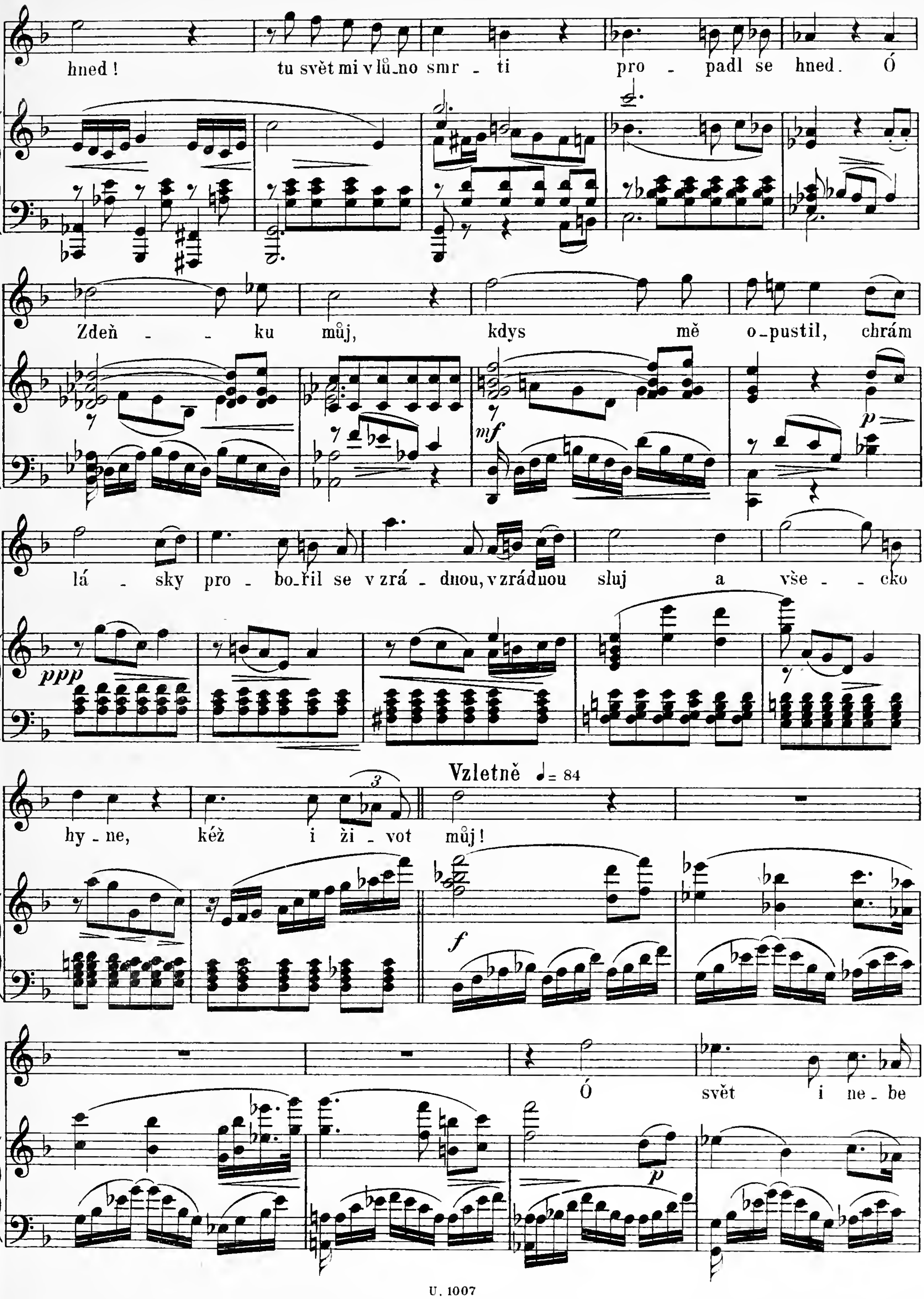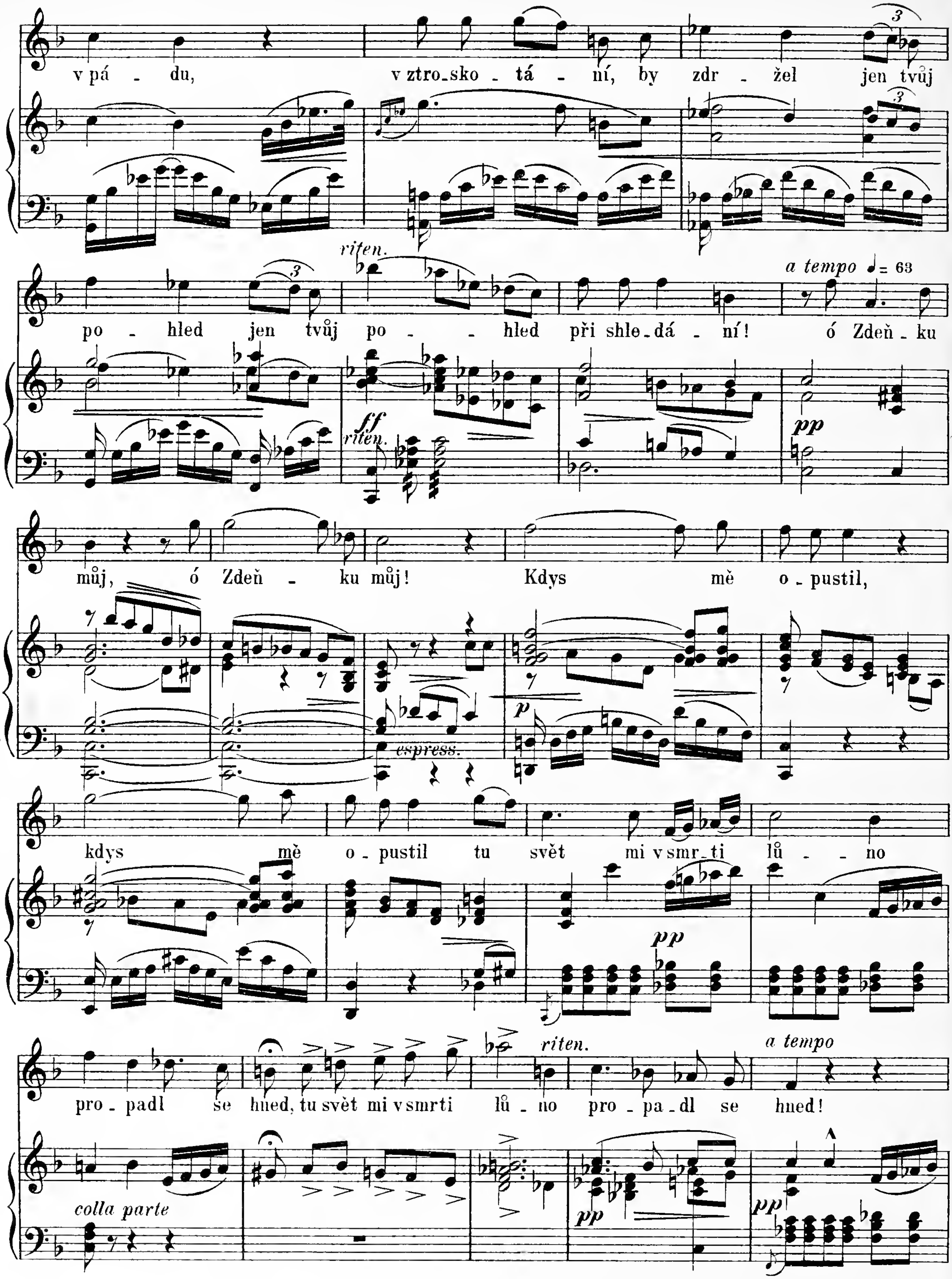

Pro bůh, co jest to? Ach!
Boj, ó kru_tý boj! Tvůj o_tec své
pomstě sebral voj a přikva_čil jak bou - ře.
Bě_da, bě - - - da
nám! (slyšeti ryk boje.)
Ó slyš, co vi - díš!
Me_zi ni_va_mi
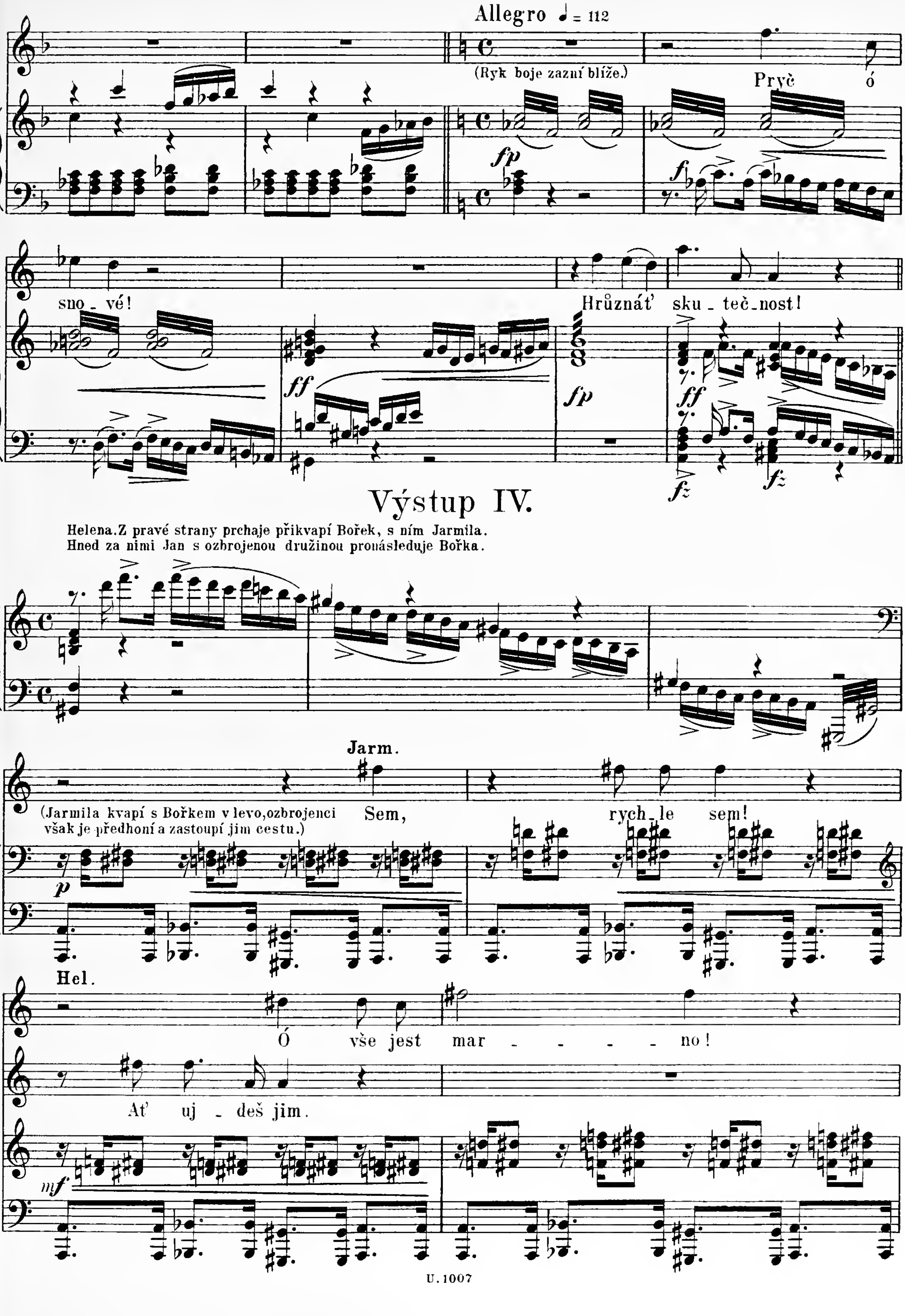

seč hroznou! Kr - ví od - dy - chu - je
p
espress.
zem. Již kle_sá Boř - ko_vi druh
fz
po dru_hu, již kle_sá Boř - ko_vi druh
f ff
ffz
po dru_hu, houf je - ho roz - set le_ží po lu_hu, již
fz
mf
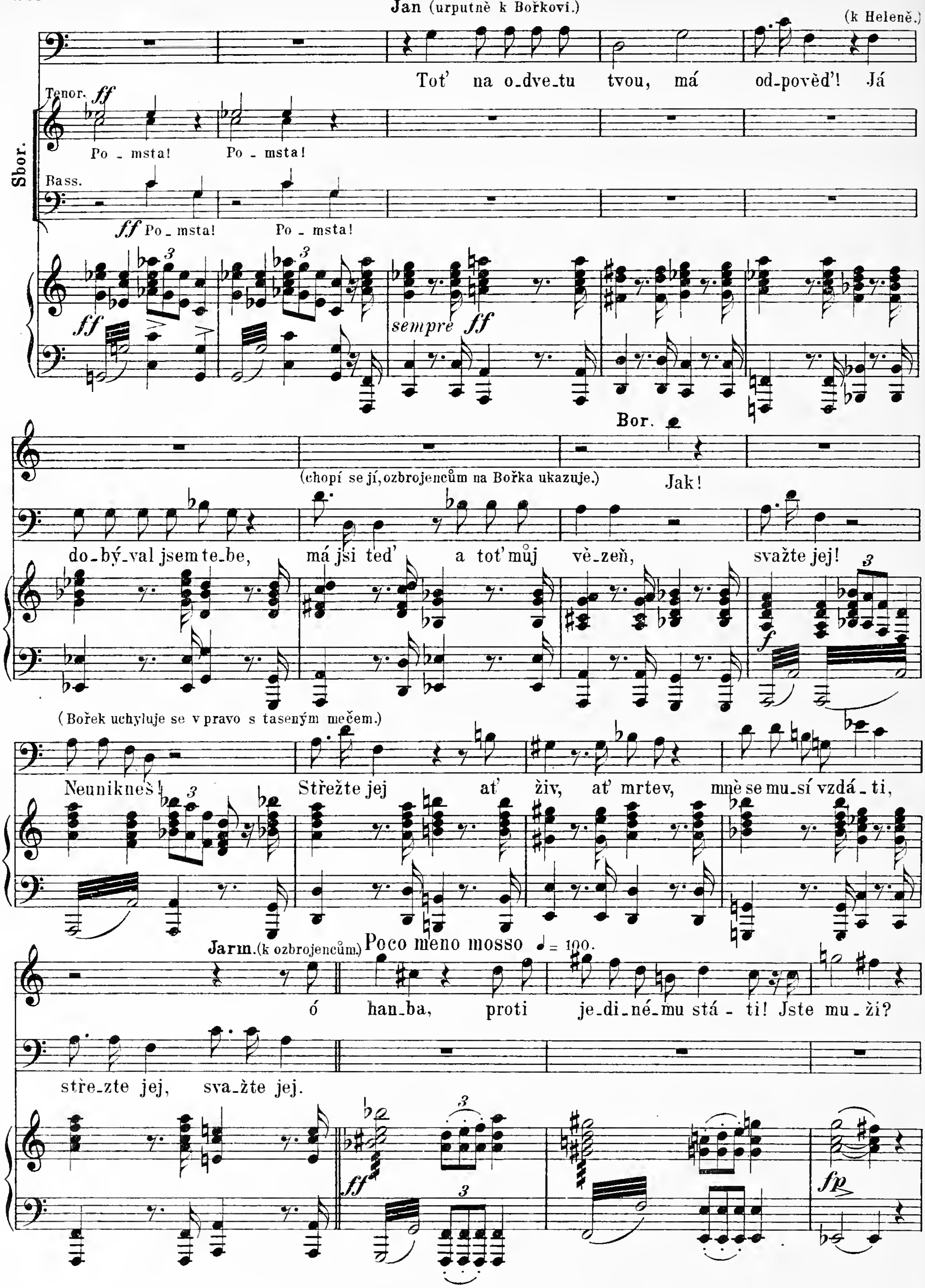

pr - chá! o - tec tvůj jest ví - tě - zem! On stí - há
colla parte
jej, ó jed - nu skrýš jen vím, tam u - chrá - ním jej, ne - bo
Allegro.
riten.
Allegro. (♩ = 138.)
u - mru s ním! (odkvapí v pravo.)
Poco meno mosso. (♩ = 112.)
Hel. (sama)
Kde vzý - vat sli - to - vá - ní? Jsouť lid - ská srd - ce ka - menná! a ta - mo v ne - bes
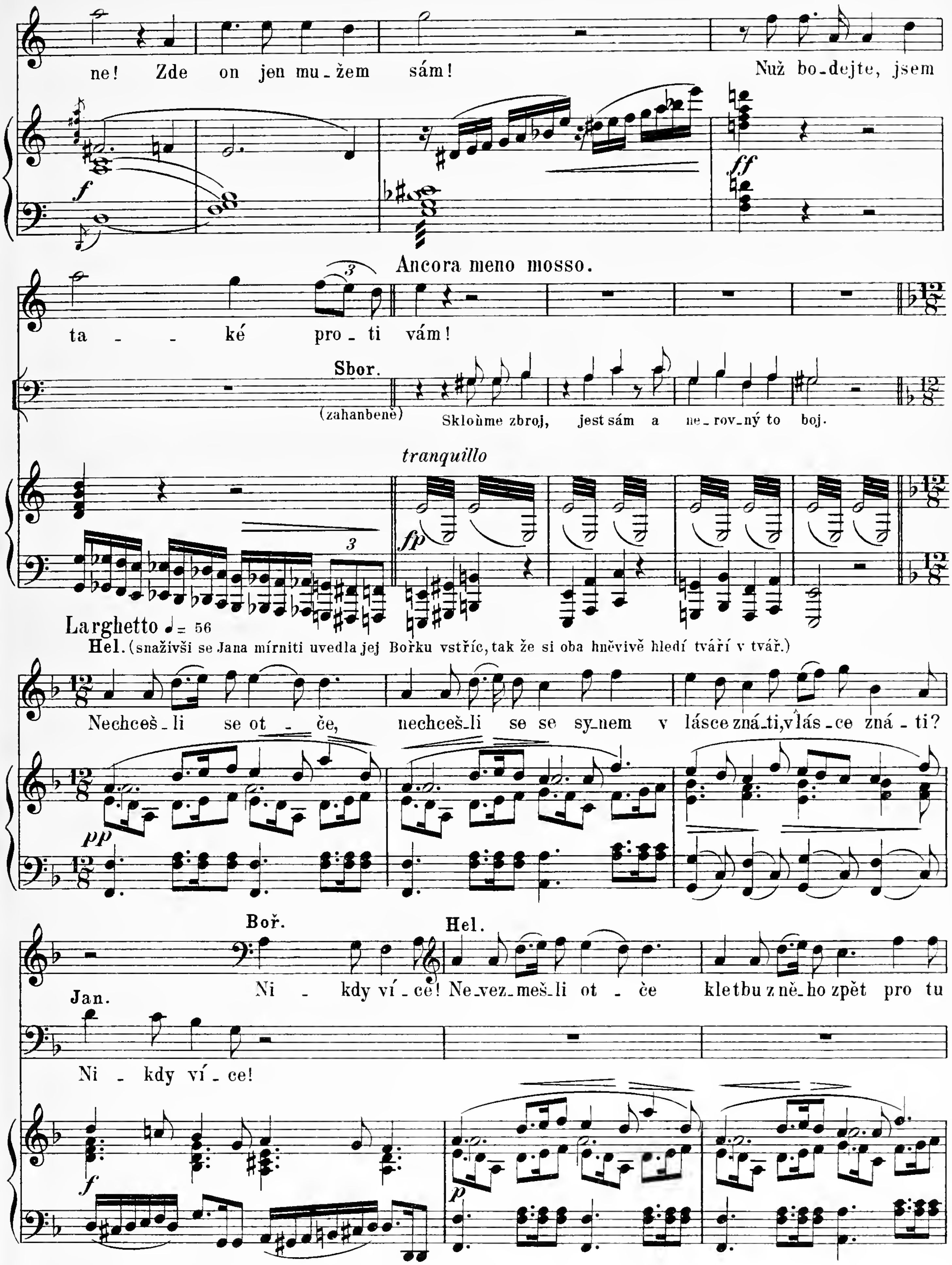

bá - ni blesk odpovídá zsinalý! Tam
fp mf
poco marc.
voblacích krvavé se škle - bí pří - šery, tam zbra - ně třesk!
f
A v srdce mé tam žha - vé ne - vě - ry se ry - je blesk.
fp f p dolce
Adagio (♩= 63.)
Ó Zdeň - ku můj! ó Zdeň - - ku můj!
pp p dolce espress.
Když's mě o - pustil tu svět mi v lů - no smr - ti pro - padl se
p pp
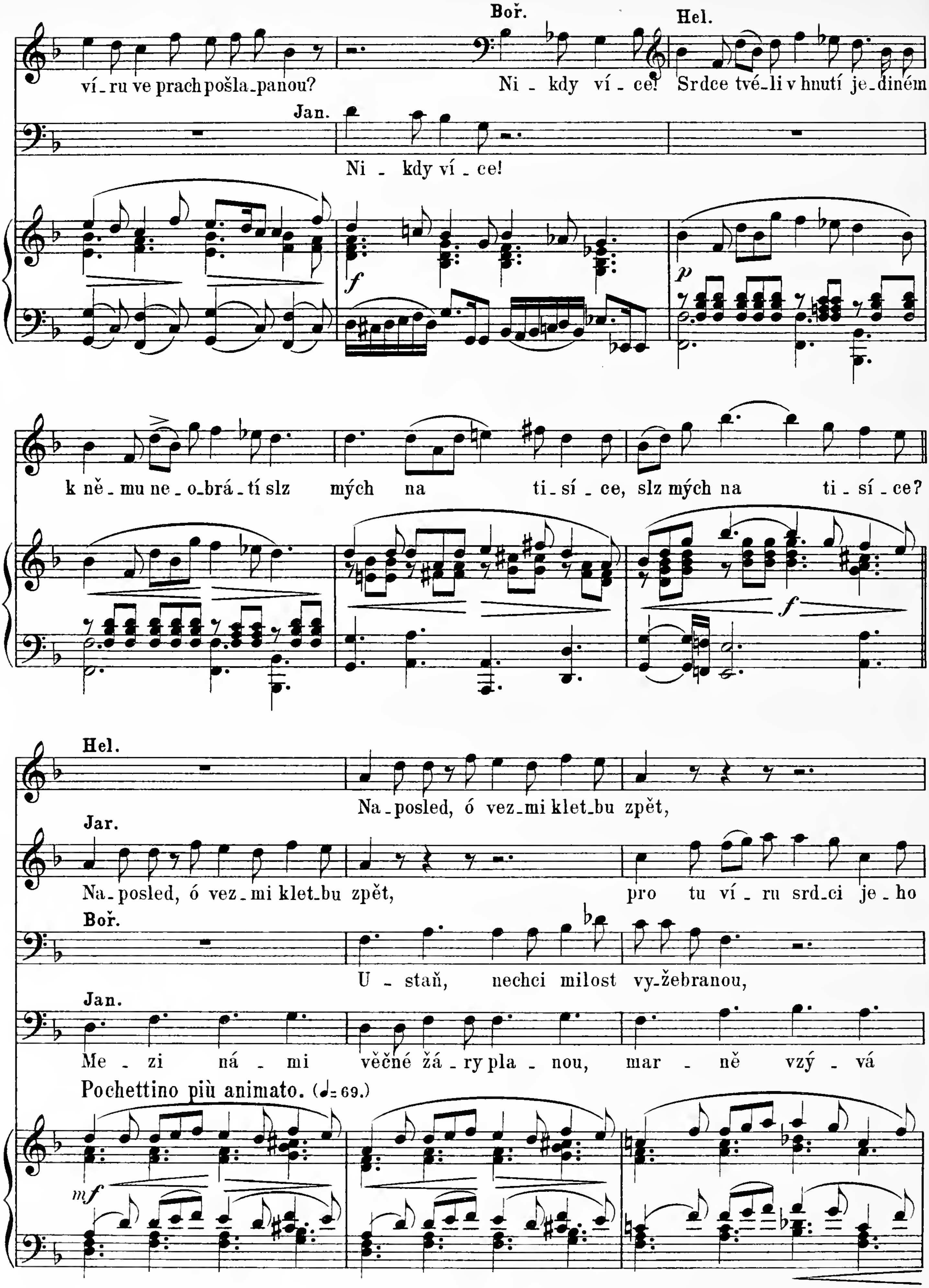

hned! tu svět mi v lů_no smr - ti pro - padl se hned. Ó
Zdeň - - ku můj, kdys mě o_pustil, chrám
lá - sky pro - bo_řil se v zrá - dnou, v zrádnou sluj a vše - - cko
hy_ne, kéž i ži - vot můj!
Vzletně ♩= 84
Ó svět i ne_be
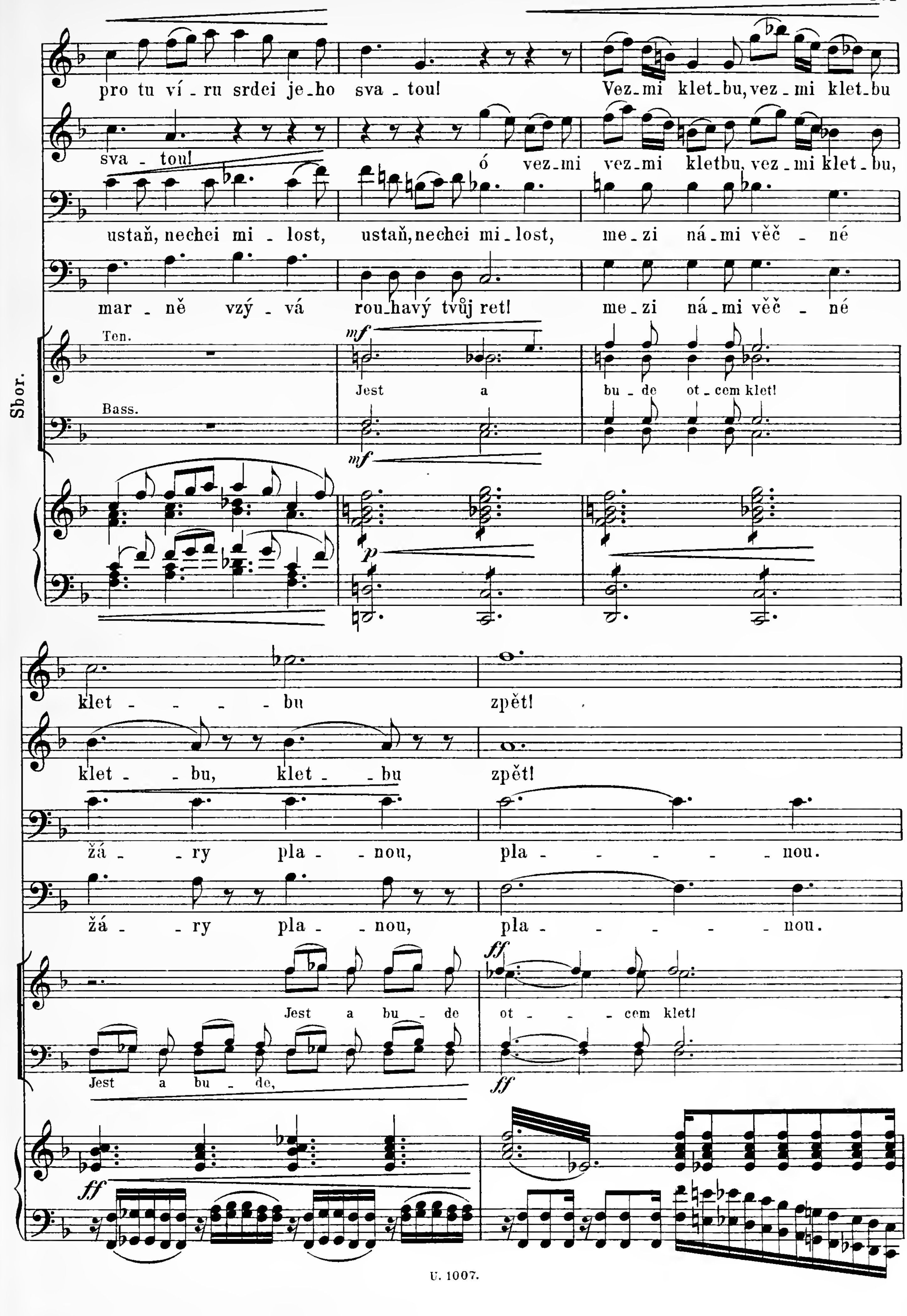

v pá - du, v ztro-sko - tá - ní, by zdr - žel jen tvůj
riten.
po - hled jen tvůj po - - hled při shle-dá - ní! ó Zdeň-ku
a tempo ♩= 63
ff
riten.
pp
můj, ó Zdeň - ku můj! Kdys mě o-pustil,
espress.
p
kdys mě o-pustil tu svět mi v smr-ti lů - - no
pp
pro-padl se hned, tu svět mi v smrti lů-no pro-pa-dl se hned!
riten.
a tempo
colla parte
pp
pp
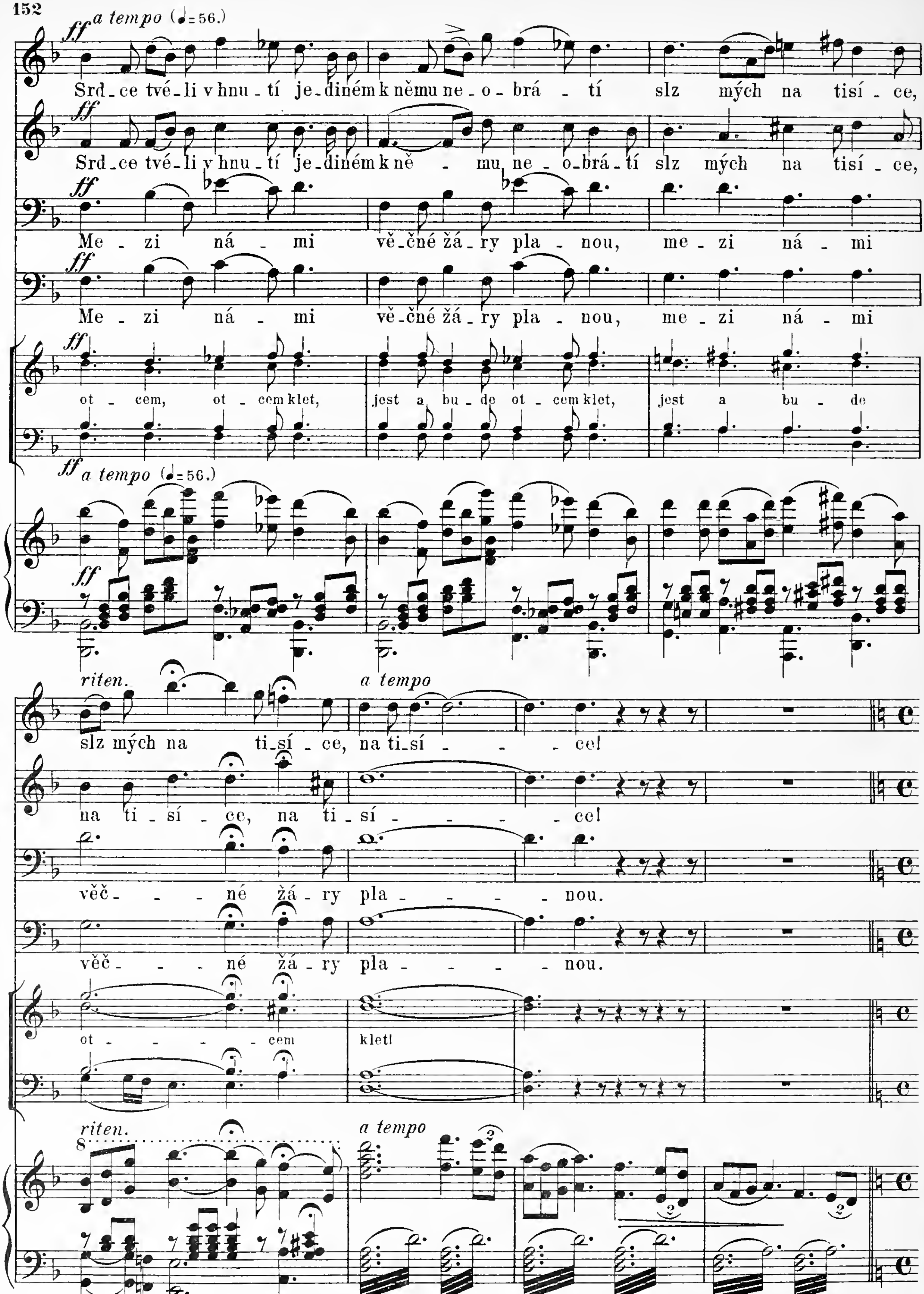

Allegro ♩= 112
(Ryk boje zazní blíže.)
Pryč ó
sno_vé!
Hrůznáť sku_teč_nost!
fp
f
ff
fz
Výstup IV.
Helena. Z pravé strany prchaje přikvapí Bořek, s ním Jarmila. Hned za nimi Jan s ozbrojenou družinou pronásleduje Bořka.
Jarm.
(Jarmila kvapí s Bořkem v levo, ozbrojenci však je předhoní a zastoupí jim cestu.)
Sem, rych_le sem!
p
Hel.
Ó vše jest mar - - - - no!
Ať uj_deš jim.
mf
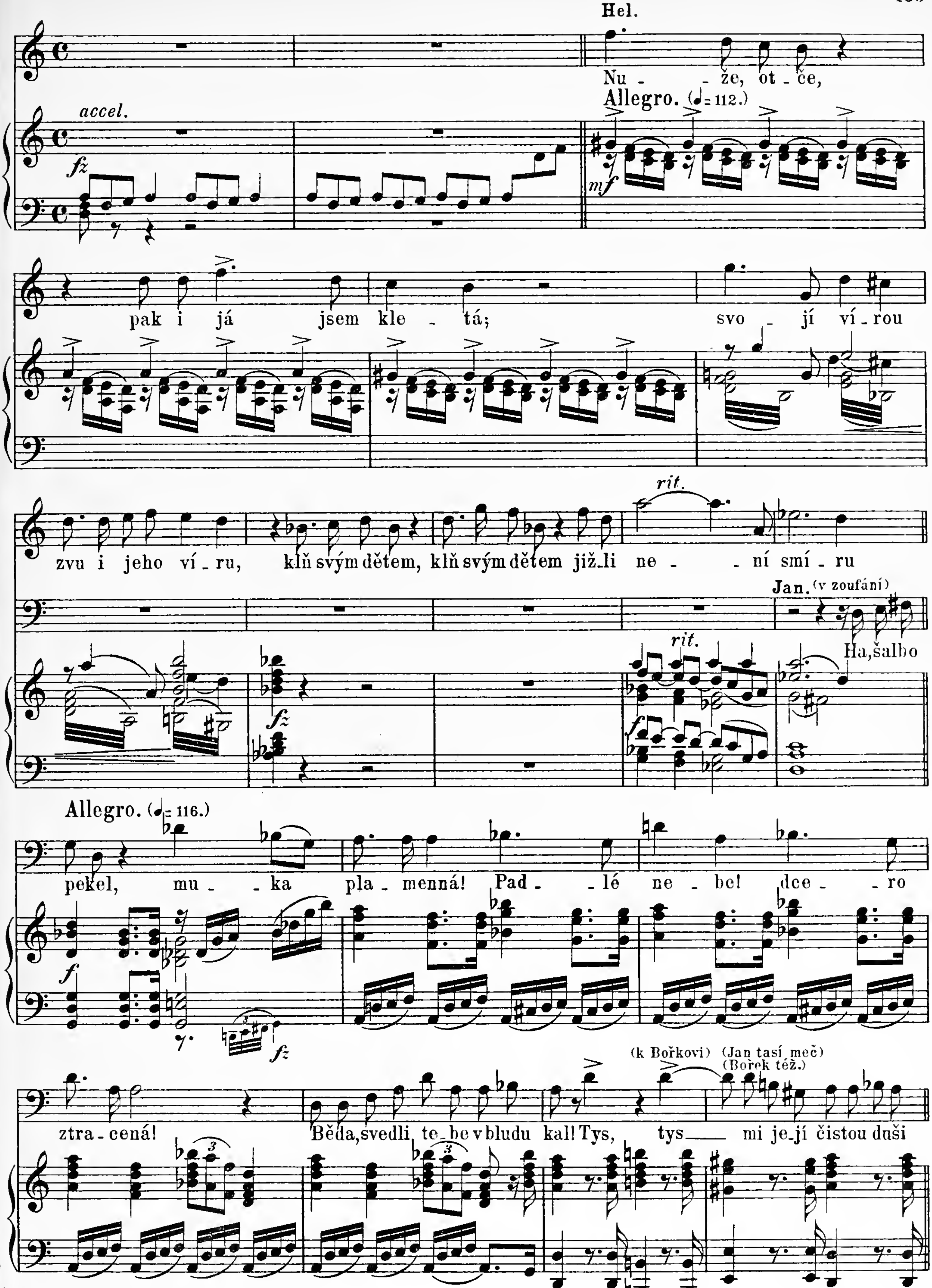

Jan (urputně k Bořkovi.)
(k Heleně.)
Toť na o_dve_tu tvou, má od_pověď! Já
Tenor. ff
Po _ msta! Po _ msta!
Sbor.
Bass.
ff Po _ msta! Po _ msta!
ff
sempre ff
Bor.
(chopí se jí, ozbrojencům na Bořka ukazuje.)
Jak!
do_bý_val jsem te_be, má jsi teď a toť můj vě_zeň, svažte jej!
f
(Bořek uchyluje se v pravo s taseným mečem.)
Neuniknež! Střežte jej ať živ, ať mrtev, mně se mu_sí vzdá_ti,
Jarın. (k ozbrojencům.)
Poco meno mosso ♩= 100.
ó han_ba, proti je_di_né_mu stá _ ti! Jste mu_ži?
stře_zte jej, sva_žte jej.
ff
fp

ne! Zde on jen mu_žem sám! Nuž bo_dejte, jsem
f
ff
Ancora meno mosso.
ta - - ké pro_ti vám!
Sbor.
(zahanbeně) Skloňme zbroj, jest sám a ne_rov_ný to boj.
tranquillo
fp
Larghetto ♩= 56
Hel. (snaživši se Jana mírniti uvedla jej Bořku vstříc, tak že si oba hněvivě hledí tváří v tvář.)
Nechceš_li se ot_če, nechceš_li se se sy_nem v lásce zná_ti, v lás_ce zná_ti?
pp
Boř.
Hel.
Ni - kdy ví_ce! Ne_vez_meš_li ot - če kletbu z ně_ho zpět pro tu
Jan.
Ni - kdy ví - ce!
f
p
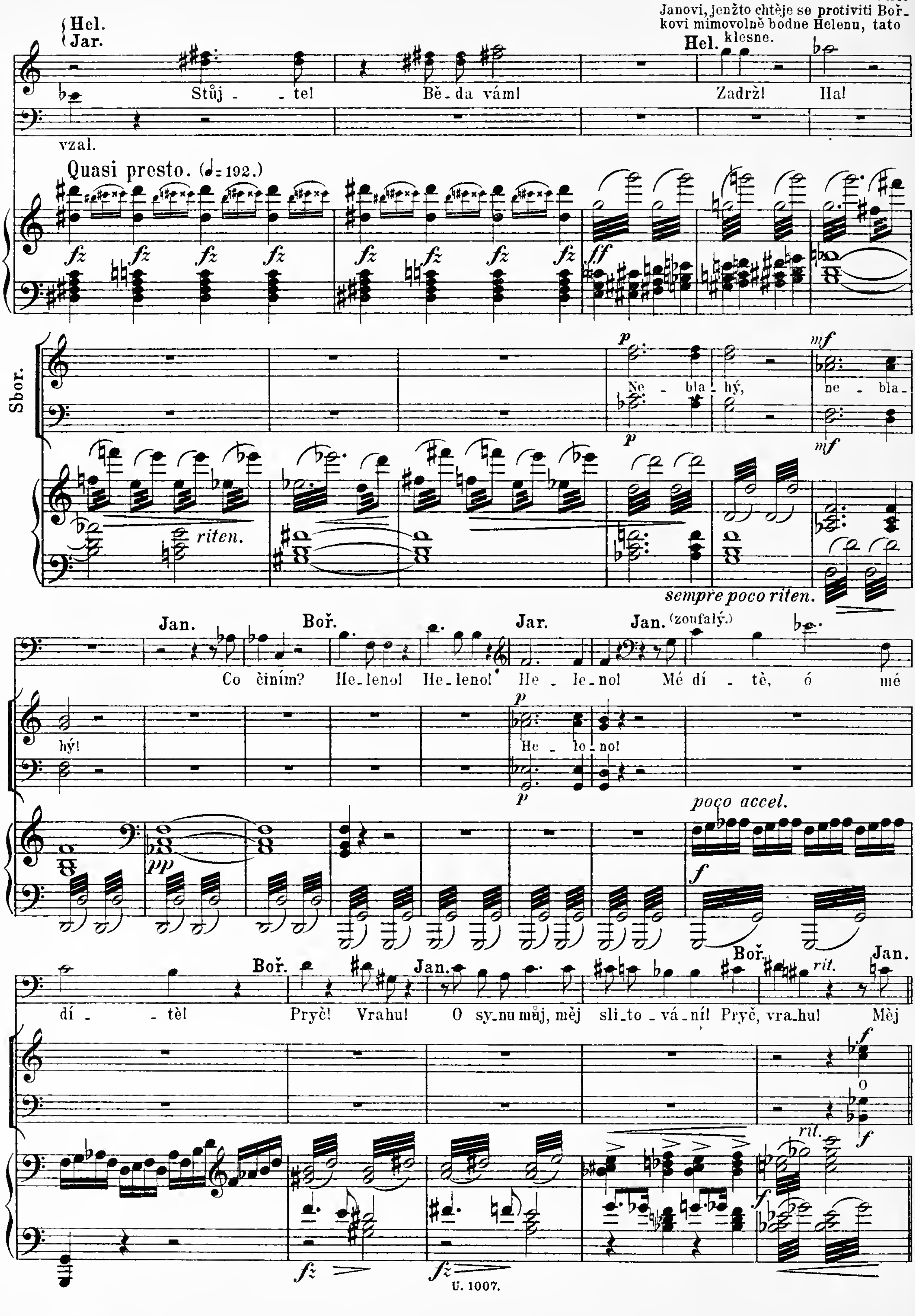

Boř.
Hel.
ví_ru ve prach pošla_panou?
Ni - kdy ví - ce!
Srdce tvé_li v hnutí je_diném
Jan.
Ni - kdy ví - ce!
f
p
k ně - mu ne - o_brá - tí slz mých na ti_sí - ce, slz mých na ti - sí - ce?
f
Hel.
Na_posled, ó vez_mi klet_bu zpět,
Jar.
Na_posled, ó vez_mi klet_bu zpět,
pro tu ví - ru srd_ci je - ho
Boř.
U - staň, nechci milost vy_žebranou,
Jan.
Me - zi ná - mi věčné žá - ry pla - nou, mar - ně vzý - vá
Pochettino più animato. (♩= 69.)
mf
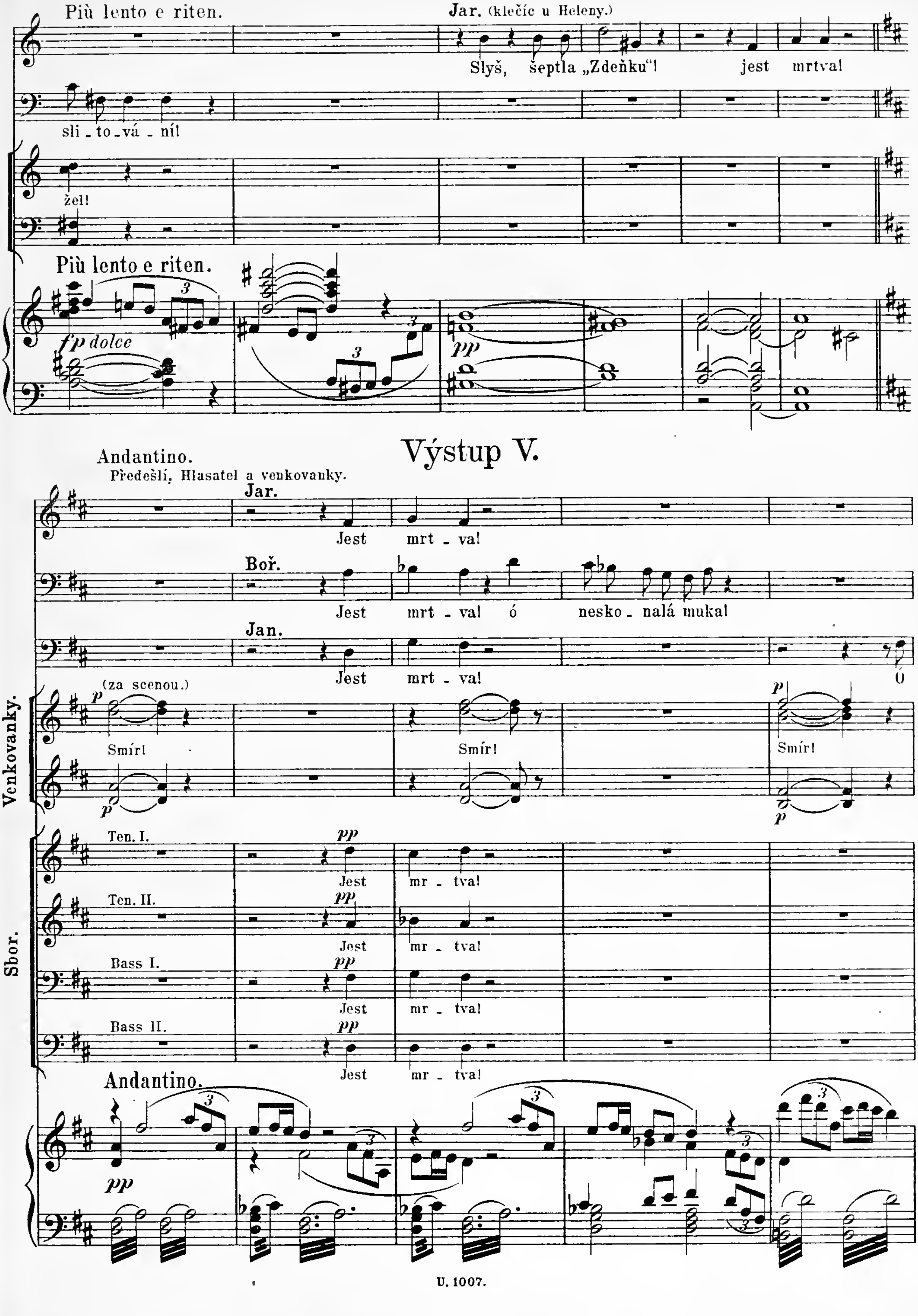

pro tu ví_ru srdci je_ho sva_tou! Vez_mi klet_bu, vez_mi klet_bu
sva_tou! ó vez_mi vez_mi kletbu, vez_mi klet_bu,
ustaň, nechci mi_lost, ustaň, nechci mi_lost, me_zi ná_mi věč_né
mar_ně vzý_vá rou_havý tvůj ret! me_zi ná_mi věč_né
Sbor.
Ten.
mf
Jest a bu_de ot_cem klet!
Bass.
p
klet_bu zpět!
klet_bu, klet_bu zpět!
žá_ry pla_nou, pla_nou.
žá_ry pla_nou, pla_nou.
ff
Jest a bu_de ot_cem klet!
Jest a bu_de,
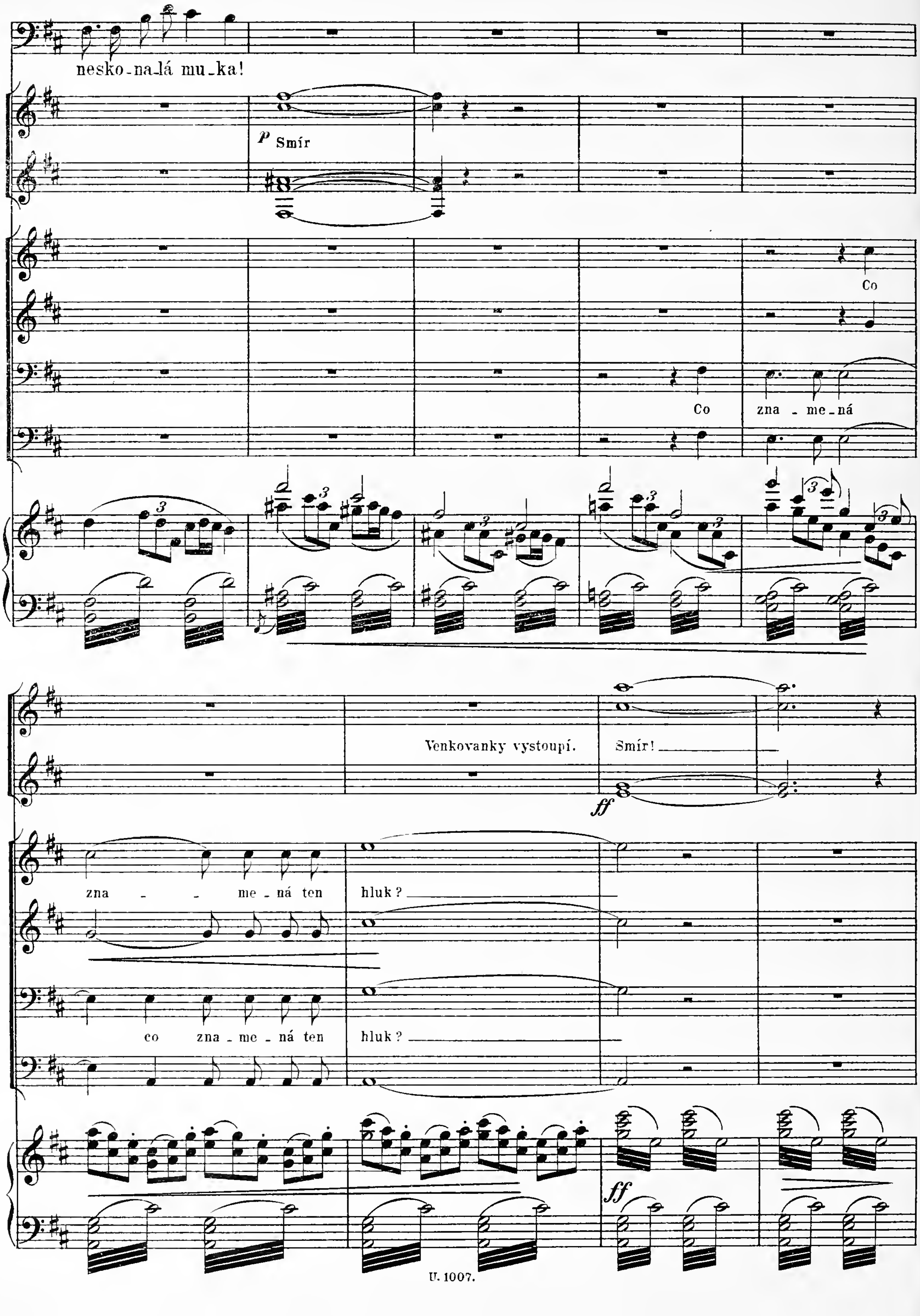

a tempo (♩= 56.)
ff
Srd_ce tvé_li v hnu_tí je_diném k němu ne_o_brá_tí slz mých na tisí_ce,
Srd_ce tvé_li v hnu_tí je_diném k ně - mu ne_o_brá_tí slz mých na tisí_ce,
Me - zi ná - mi vě_čné žá_ry pla - nou, me - zi ná - mi
Me - zi ná - mi vě_čné žá_ry pla - nou, me - zi ná - mi
ot - cem, ot - cem klet, jest a bu - de ot - cem klet, jest a bu - de
riten.
a tempo
slz mých na ti_sí - ce, na ti_sí - ce!
na ti - sí - ce, na ti - sí - ce!
věč - né žá - ry pla - nou.
věč - né žá - ry pla - nou.
ot - cem klet!
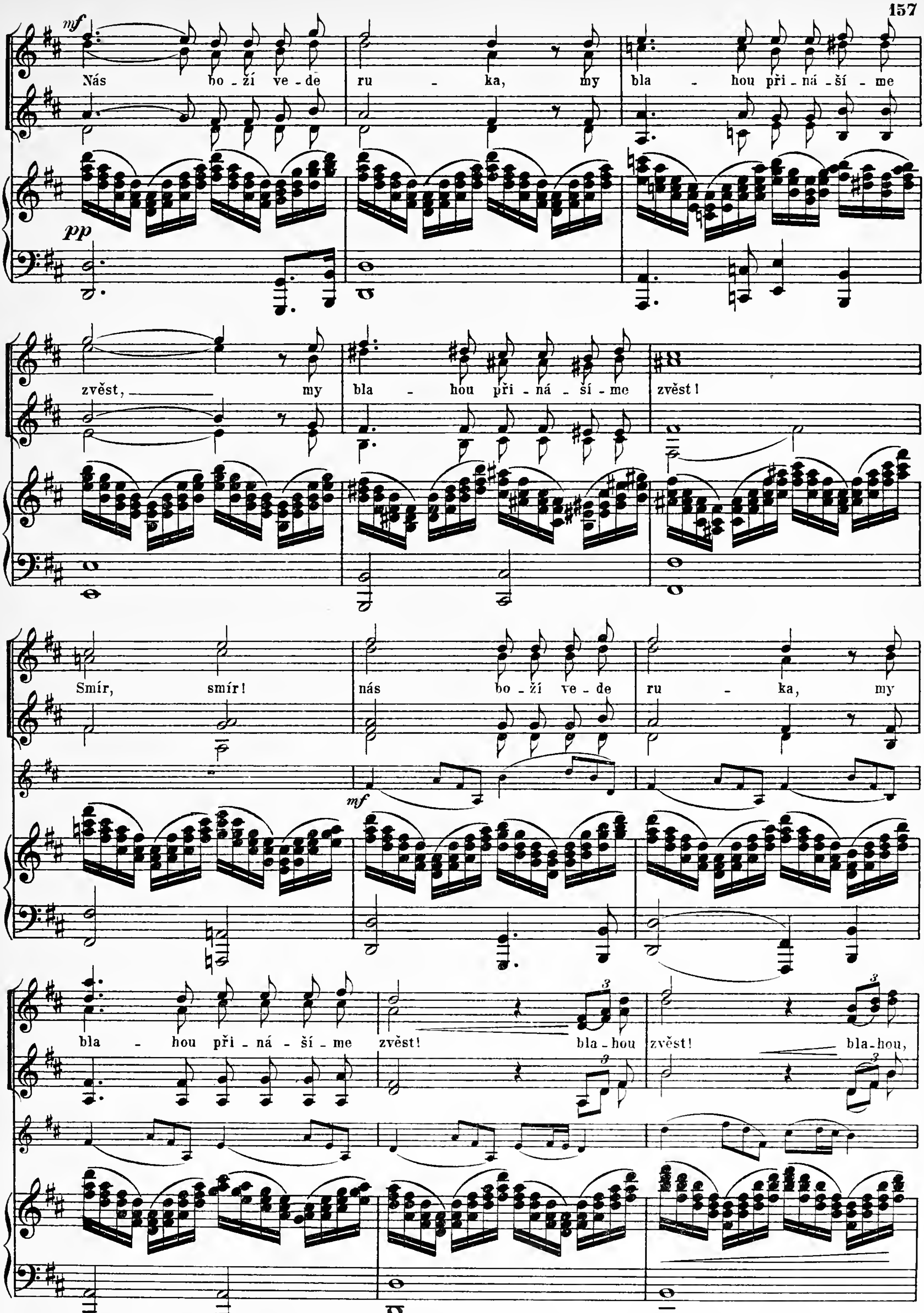

Hel.
Nu - - že, ot - če,
Allegro. (♩= 112.)
accel.
fz
mf
pak i já jsem kle - tá;
svo - jí ví - rou
zvu i jeho ví - ru, klň svým dětem, klň svým dětem již li ne - - ní smí - ru
rit.
Jan. (v zoufání)
Ha, šalbo
fz
Allegro. (♩= 116.)
pekel, mu - - ka pla - menná! Pad - - lé ne - be! dce - - ro
f
fz
ztra - cená! Běda, svedli te - be v bludu kal! Tys, tys mi je - jí čistou duši
(k Bořkovi)
(Jan tasí meč)
(Bořek též.)
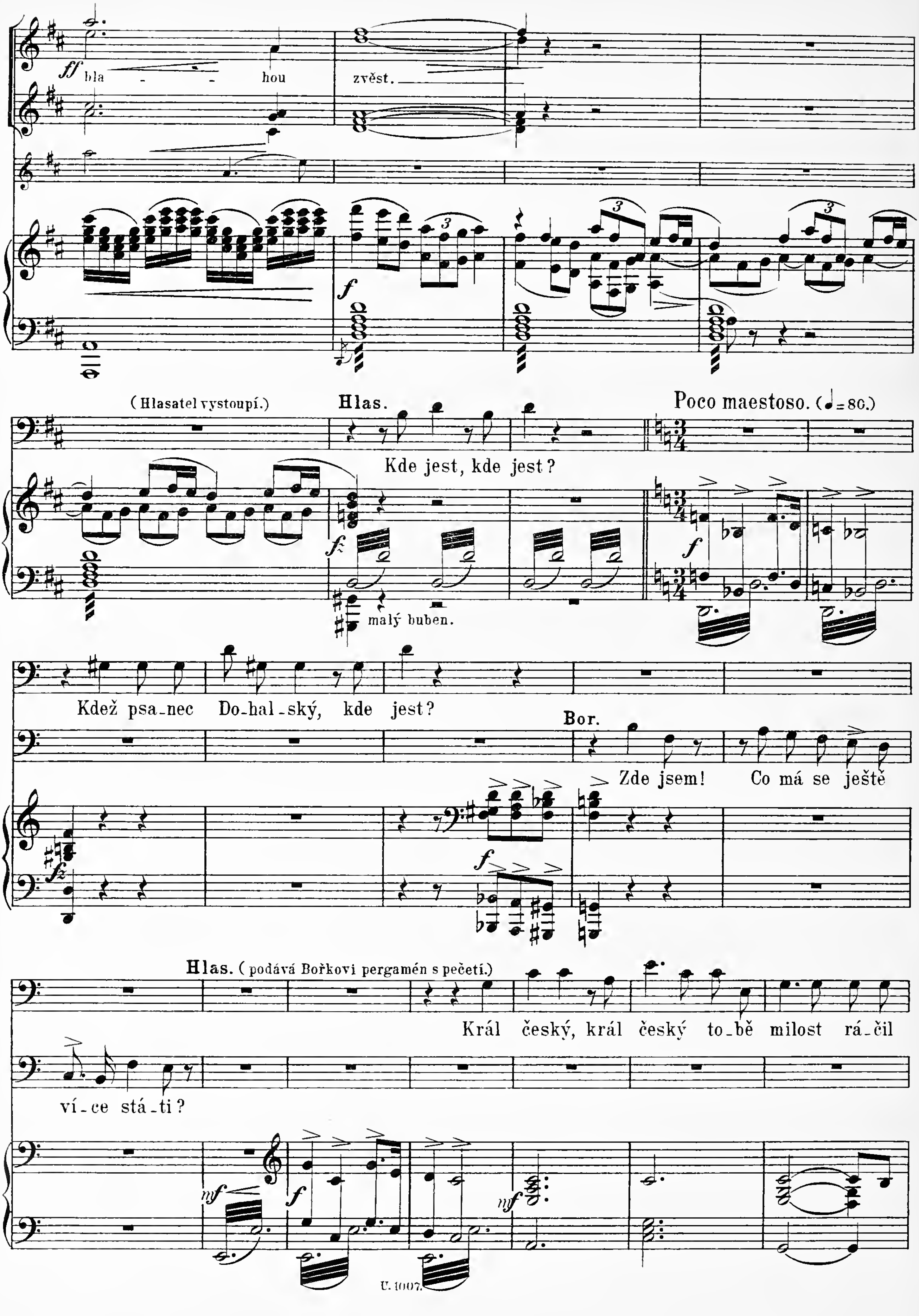
Jarmila zadrží rámě Bořkovi. Helena chráníc Bořka vrhne se vstříc Janovi, jenžto chtěje se protiviti Bořkovi mimovolně bodne Helenu, tato klesne.
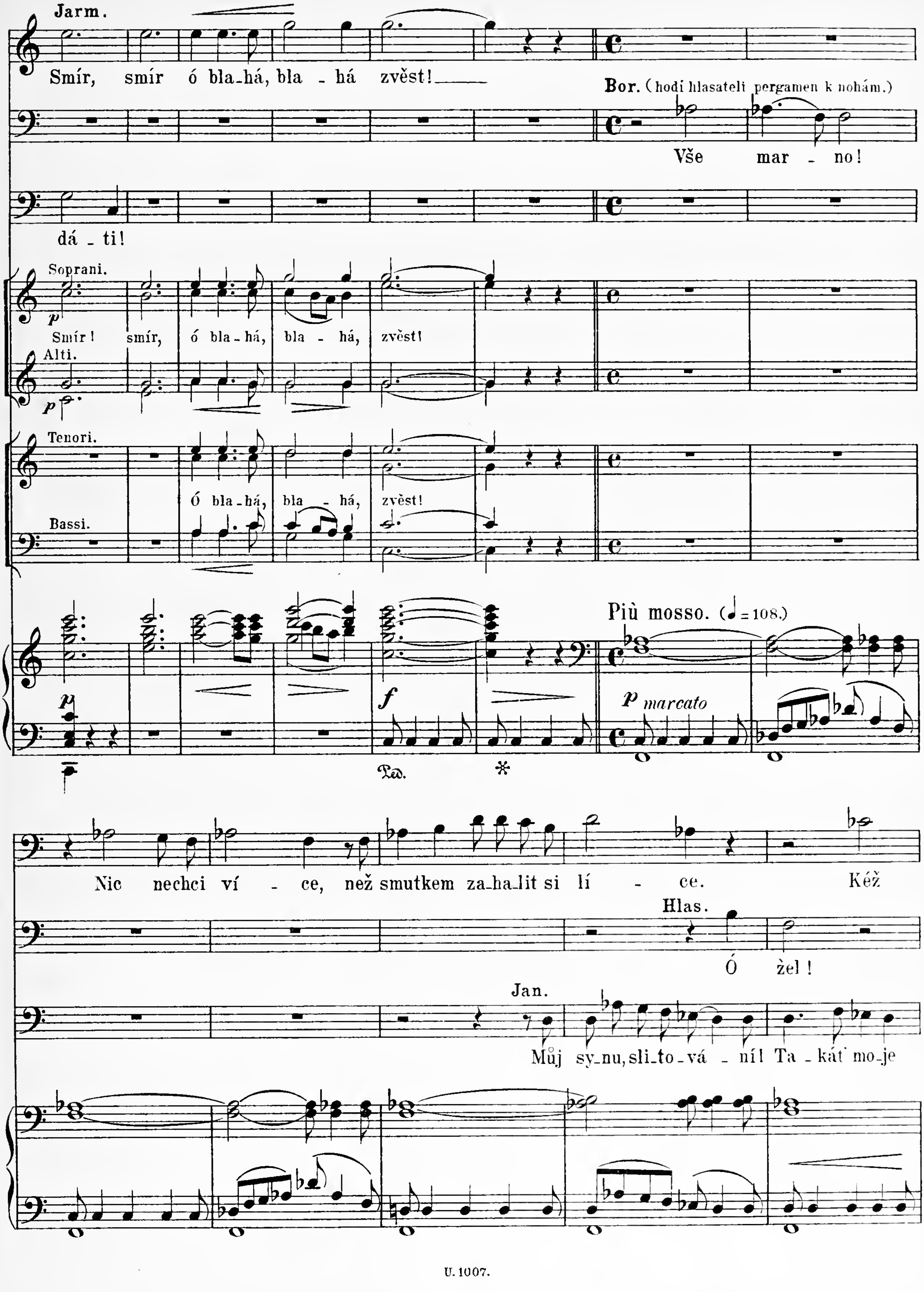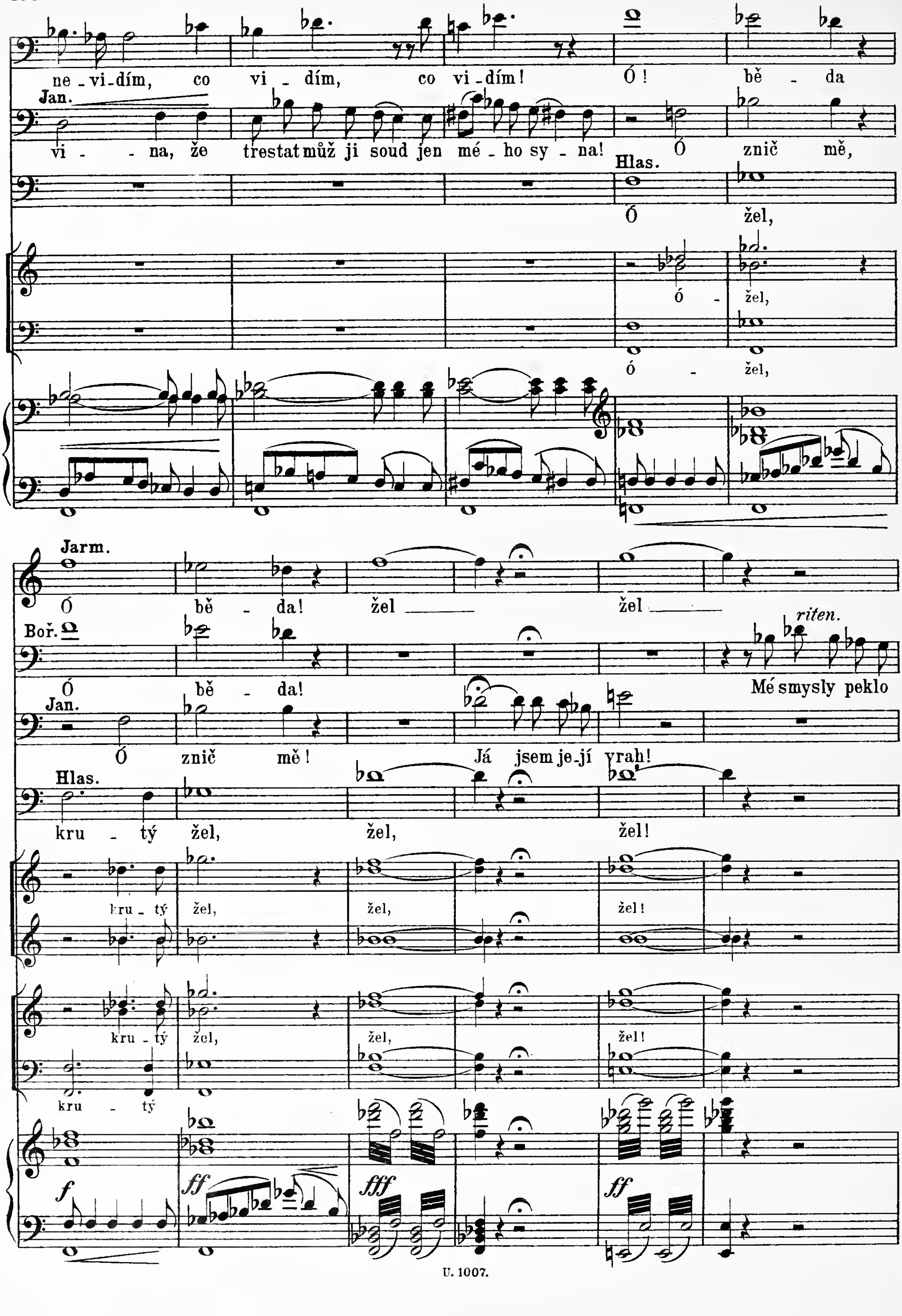

Più lento e riten.
Jar. (klečíc u Heleny.)
Slyš, šeptla „Zdeňku"! jest mrtva!
sli - to - vá - ní!
žel!
Più lento e riten.
fp dolce
pp
Výstup V.
Andantino.
Předešlí, Hlasatel a venkovanky.
Jar.
Jest mrt - va!
Boř.
Jest mrt - va! ó nesko - nalá muka!
Jan.
Jest mrt - va! ó
(za scenou.)
Venkovanky.
Smír! Smír! Smír!
Sbor.
Ten. I.
Jest mr - tva!
Ten. II.
Jest mr - tva!
Bass I.
Jest mr - tva!
Bass II.
Jest mr - tva!
Andantino.
pp
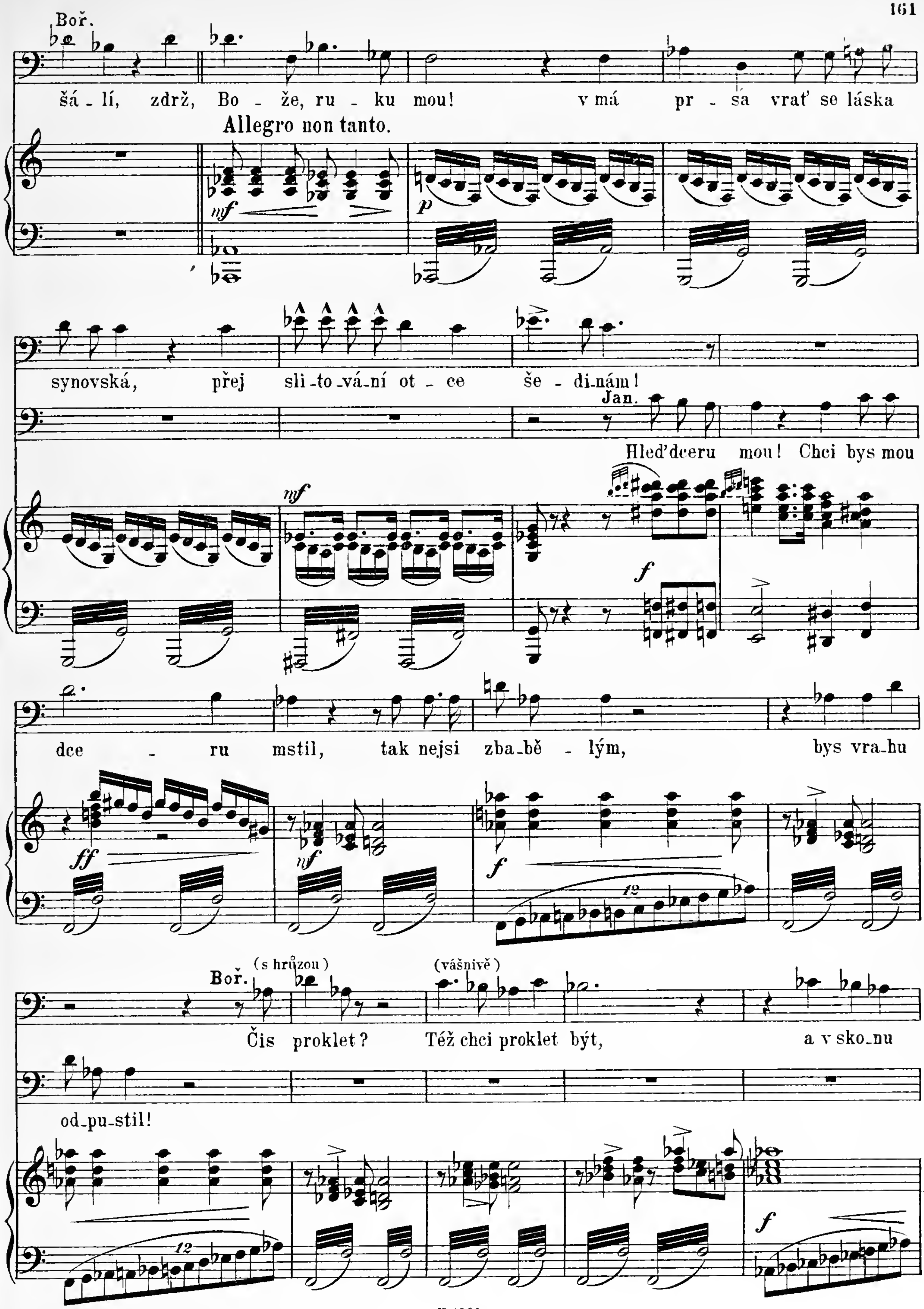

nesko-na-lá mu-ka!
p Smír
Co
Co
zna - me-ná
zna - - me-ná ten
co zna-me-ná ten
hluk?
hluk?
Venkovanky vystoupí.
Smír!
ff
ff
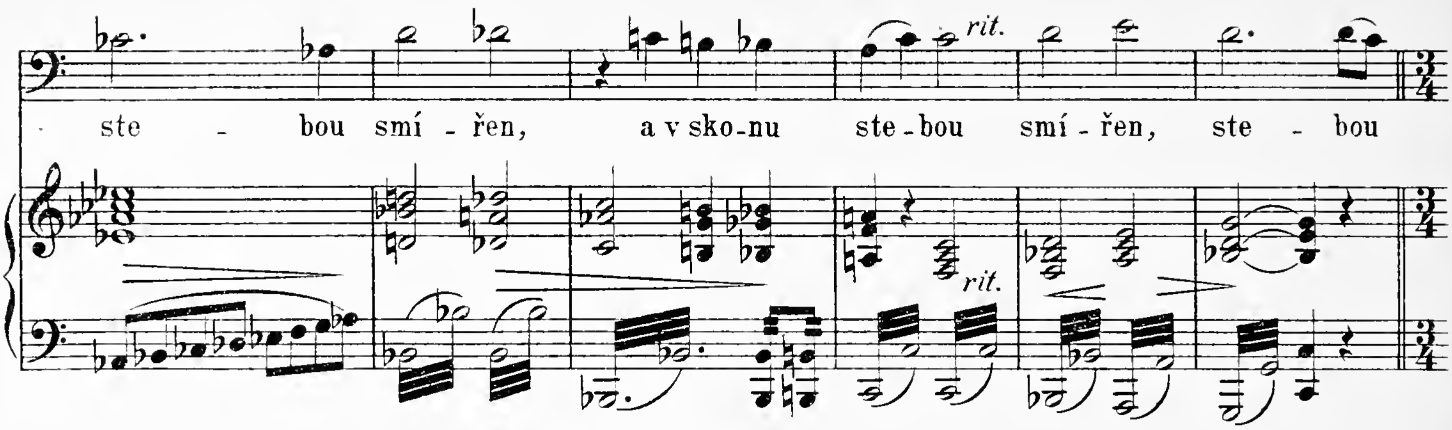

Nás bo - ží ve - de ru - ka, my bla - hou při - ná - ší - me
zvěst, my bla - hou při - ná - sí - me zvěst!
Smír, smír! nás bo - ží ve - de ru - ka, my
bla - hou při - ná - ší - me zvěst! bla - hou zvěst! bla - hou,

bla - - hou
zvěst.
(Hlasatel vystoupí.)
Hlas.
Kde jest, kde jest?
Poco maestoso. (♩= 80.)
malý buben.
Kdež psa_nec Do_hal_ský, kde jest?
Bor.
Zde jsem! Co má se ještě
ví_ce stá_ti?
Hlas. (podává Bořkovi pergamén s pečetí.)
Král český, král český to_bě milost rá_čil

Jarm.
Smír, smír ó bla_há, bla - há zvěst!
Bor. (hodí hlasateli pergamen k nohám.)
Vše mar - no!
dá _ ti!
Soprani.
Smír! smír, ó bla_há, bla - há, zvěst!
Alti.
Tenori.
Ó bla_há, bla - há, zvěst!
Bassi.
Più mosso. (♩= 108.)
p marcato
Nic nechci ví - ce, než smutkem za_ha_lit si lí - ce. Kéž
Hlas.
Ó žel!
Jan.
Můj sy_nu, sli_to_vá - ní! Ta - kát' mo_je

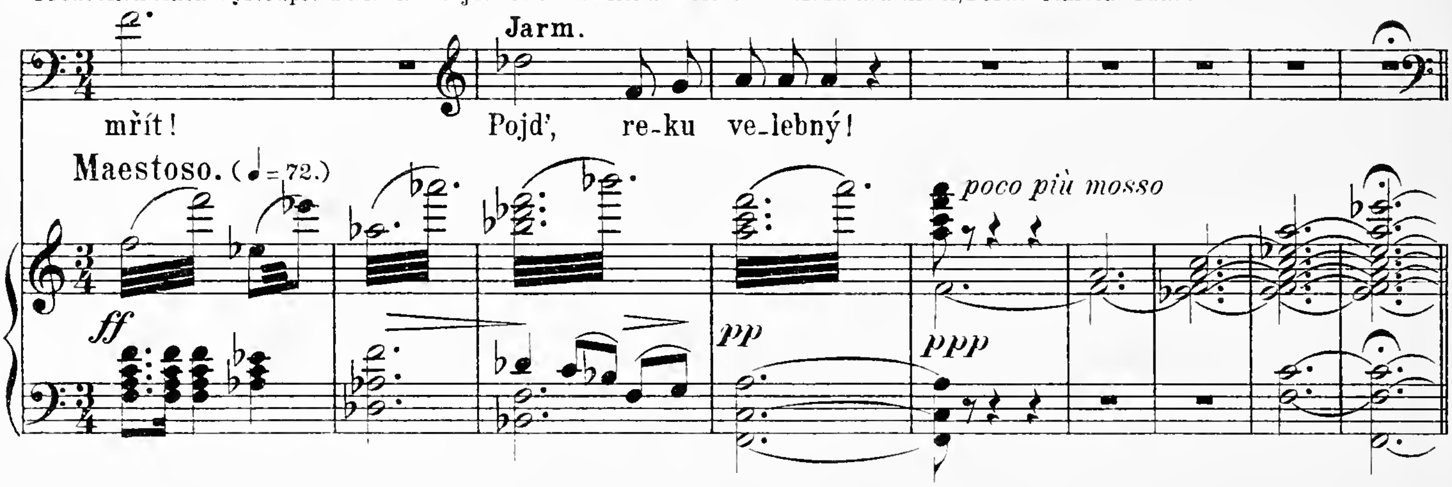

ne - vi - dím, co vi - dím, co vi - dím! Ó! bě - da
Jan.
vi - - na, že trestat můž ji soud jen mé - ho sy - na! Ó znič mě,
Hlas.
Ó žel,
ó - žel,
ó - žel,
Jarm.
Ó bě - da! žel žel
Boř.
Ó bě - da! Mé smysly peklo
riten.
Jan.
Ó znič mě! Já jsem je - jí vrah!
Hlas.
kru - tý žel, žel, žel!
kru - tý žel, žel, žel!
kru - tý žel, žel, žel!
kru - tý
f
ff
fff
ff

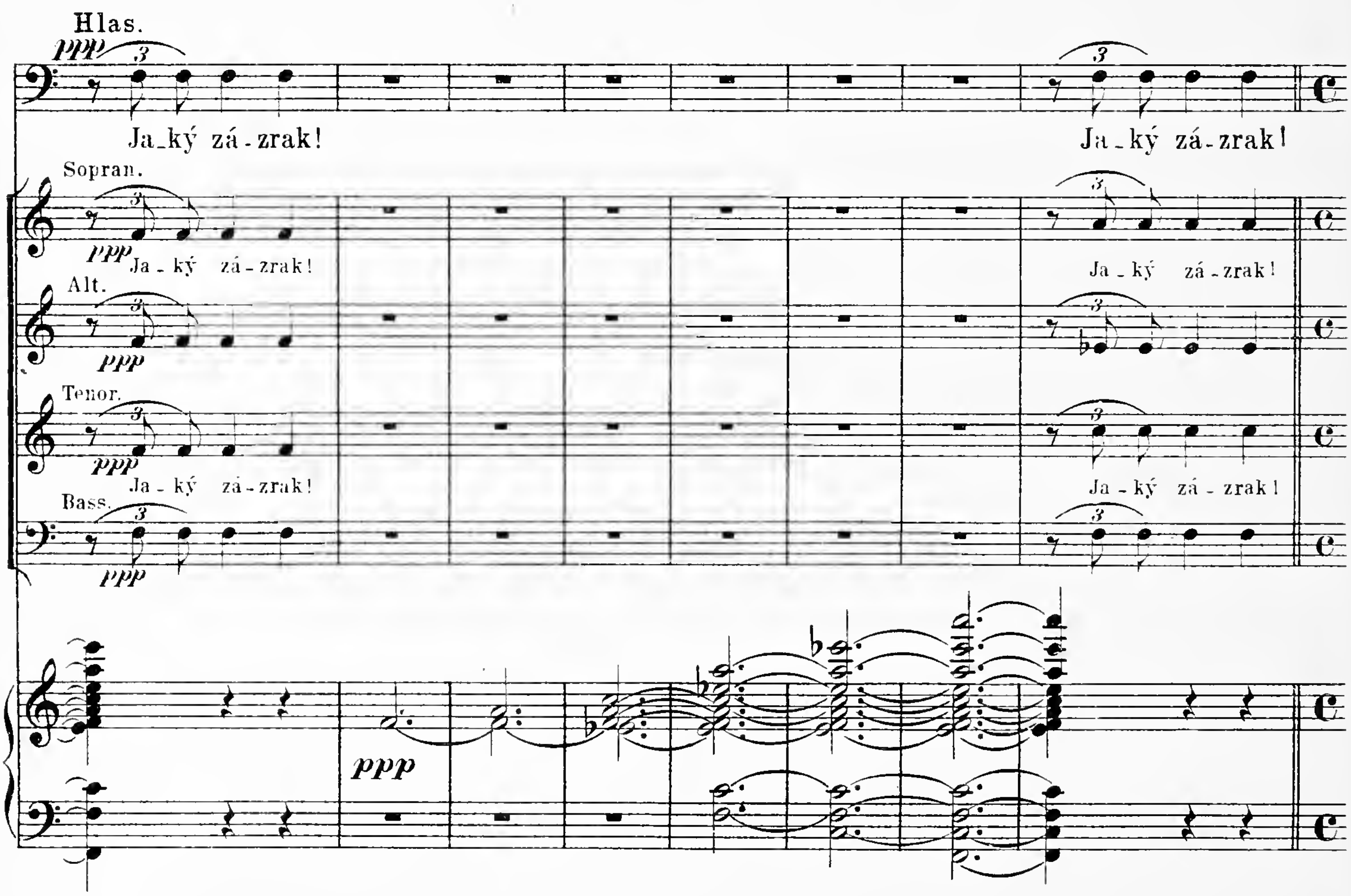

Boř.
šá - lí, zdrž, Bo - že, ru - ku mou! v má pr - sa vrať se láska
Allegro non tanto.
mf
p
synovská, přej sli-to-vá-ní ot - ce še - di-nám!
Jan.
Hleď dceru mou! Chci bys mou
mf
f
dce - ru mstil, tak nejsi zba-bě - lým, bys vra-hu
ff
mf
f
12
Boř.
(s hrůzou)
(vášnivě)
Čis proklet? Též chci proklet být, a v sko-nu
od-pu-stil!
12
f
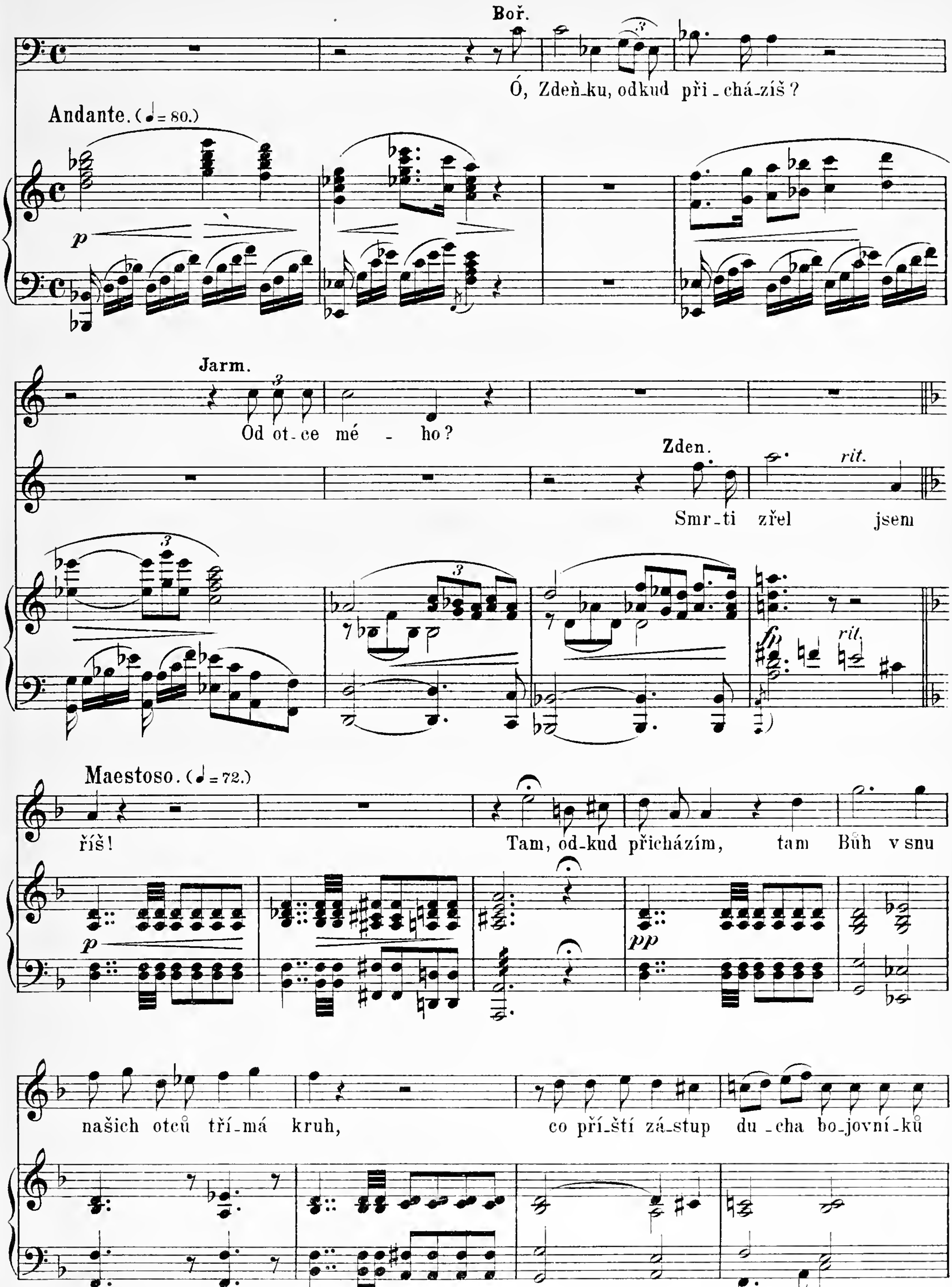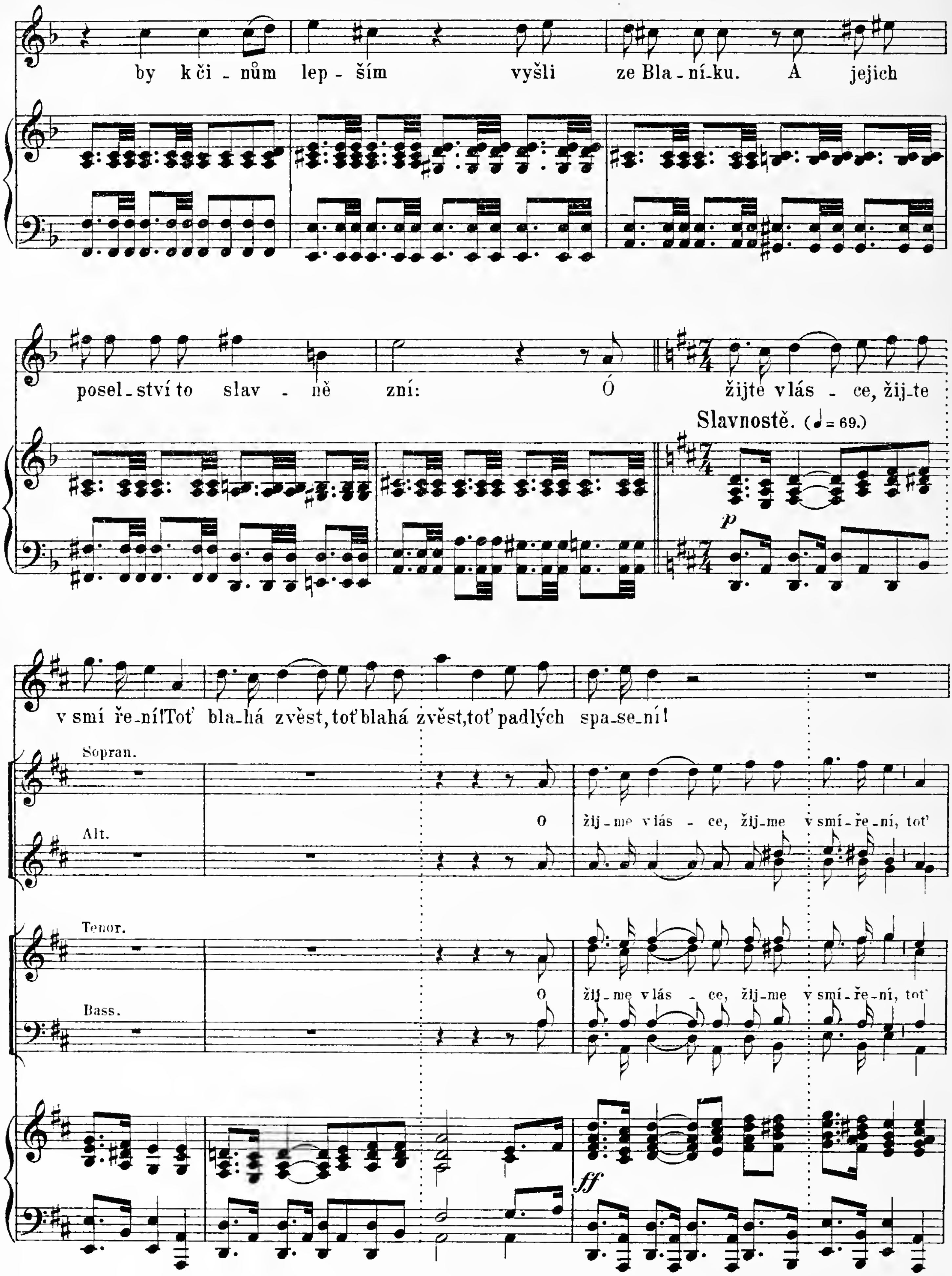

Výstup 6.
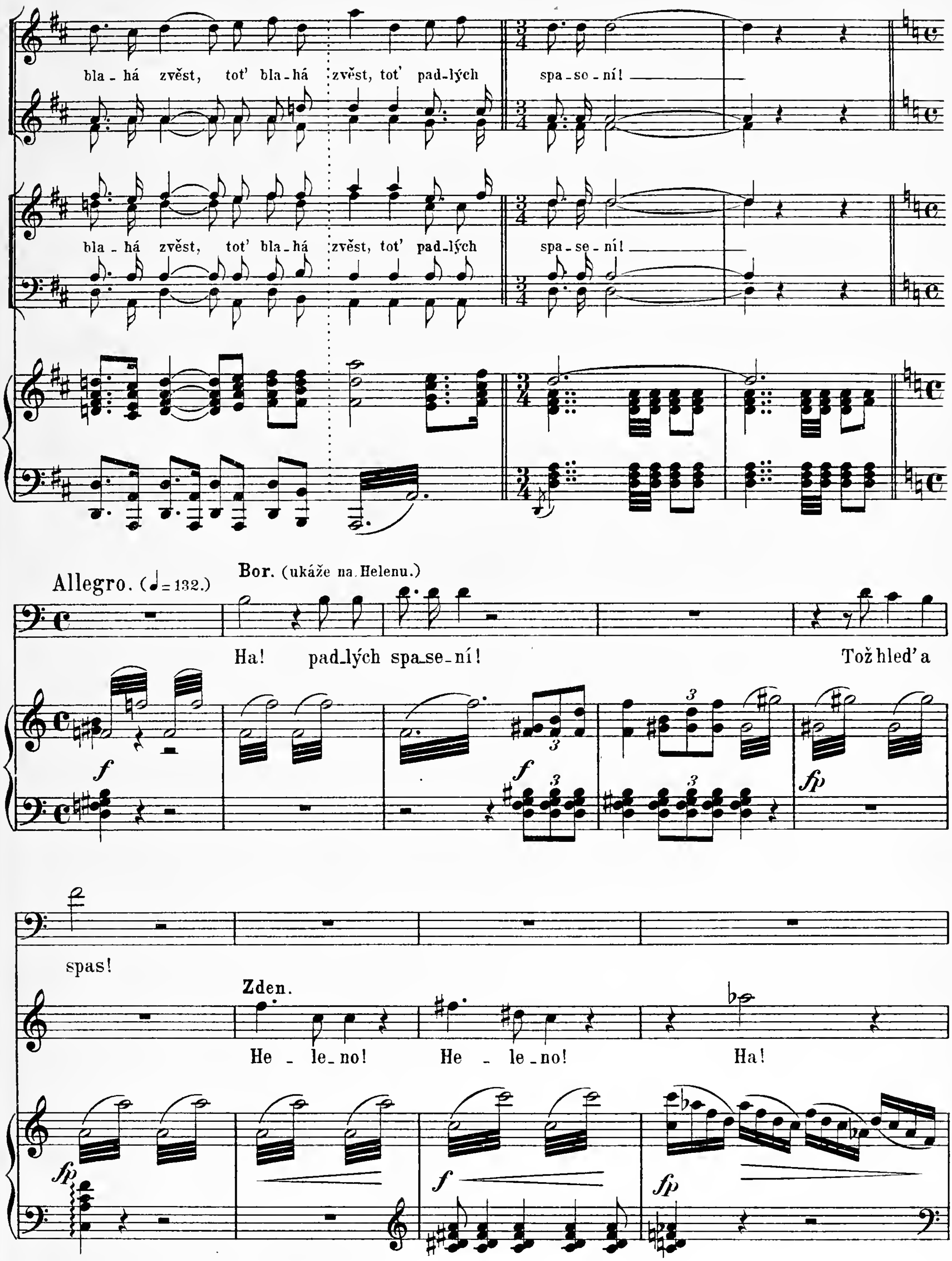
Předešlí. Zdeněk vystoupiv z Blaníka objeví se na skalisku. Všichni v úžasu naň hledí, Bořkovi sklesne ruka.
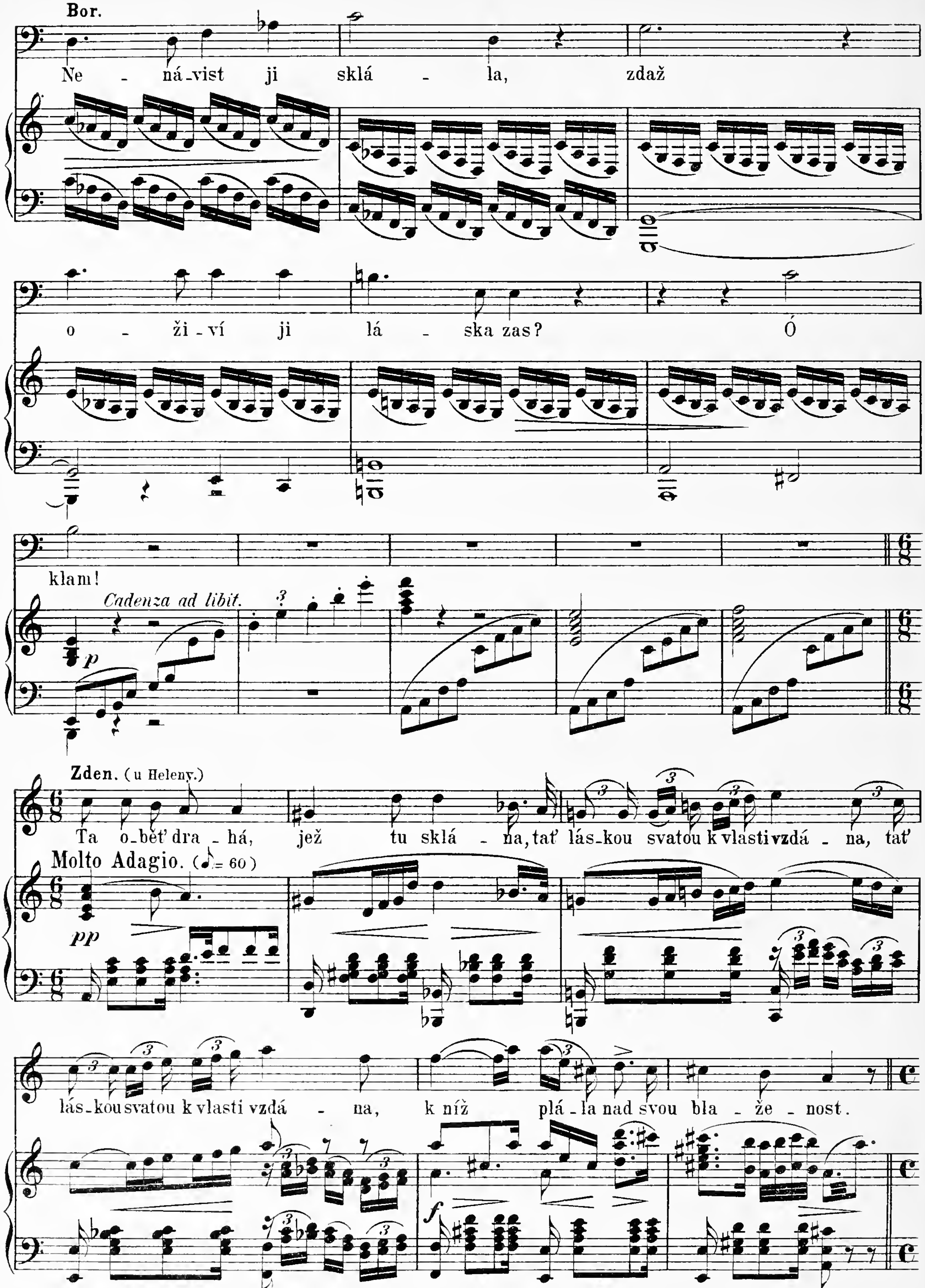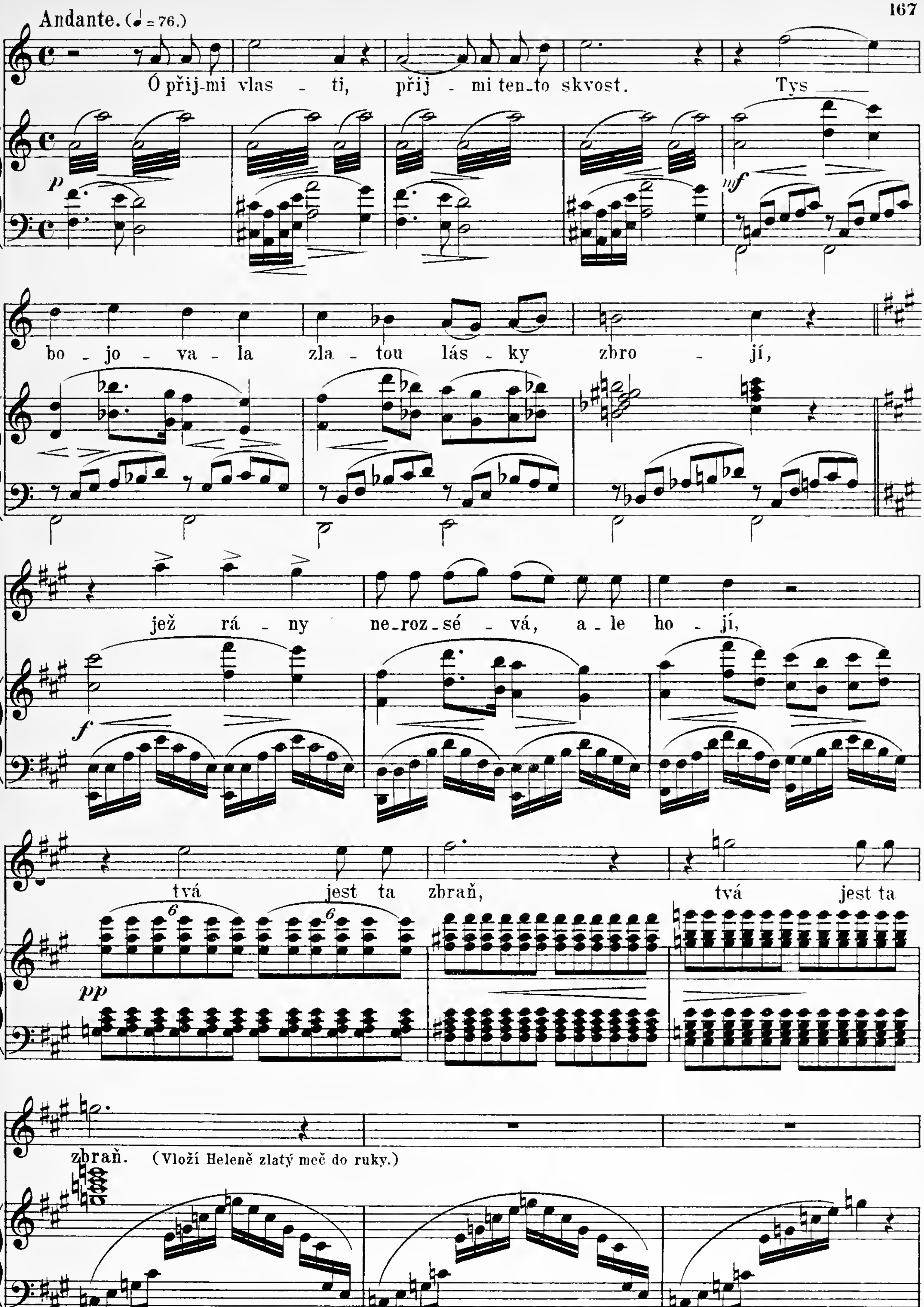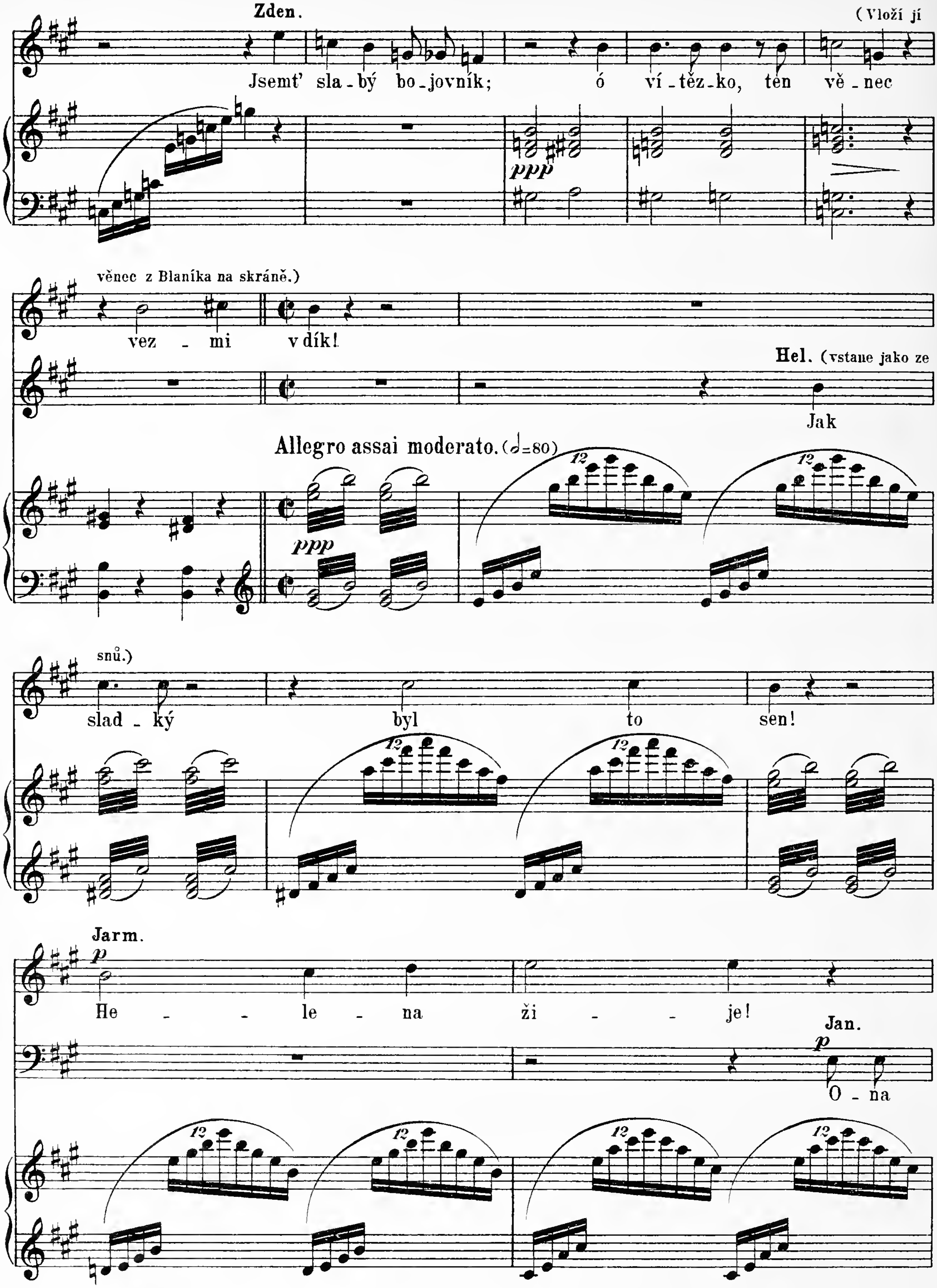

Boř.
Ó, Zdeň_ku, odkud při_chá_zíš?
Andante. (♩ = 80.)
p
Jarm.
Od ot_ce mé - ho?
Zden.
Smr_ti zřel jsem
rit.
fp
rit.
Maestoso. (♩ = 72.)
říš!
Tam, od_kud přicházím, tam Bůh v snu
p
pp
našich otců tří_má kruh,
co pří_ští zá_stup du_cha bo_jovní_ků
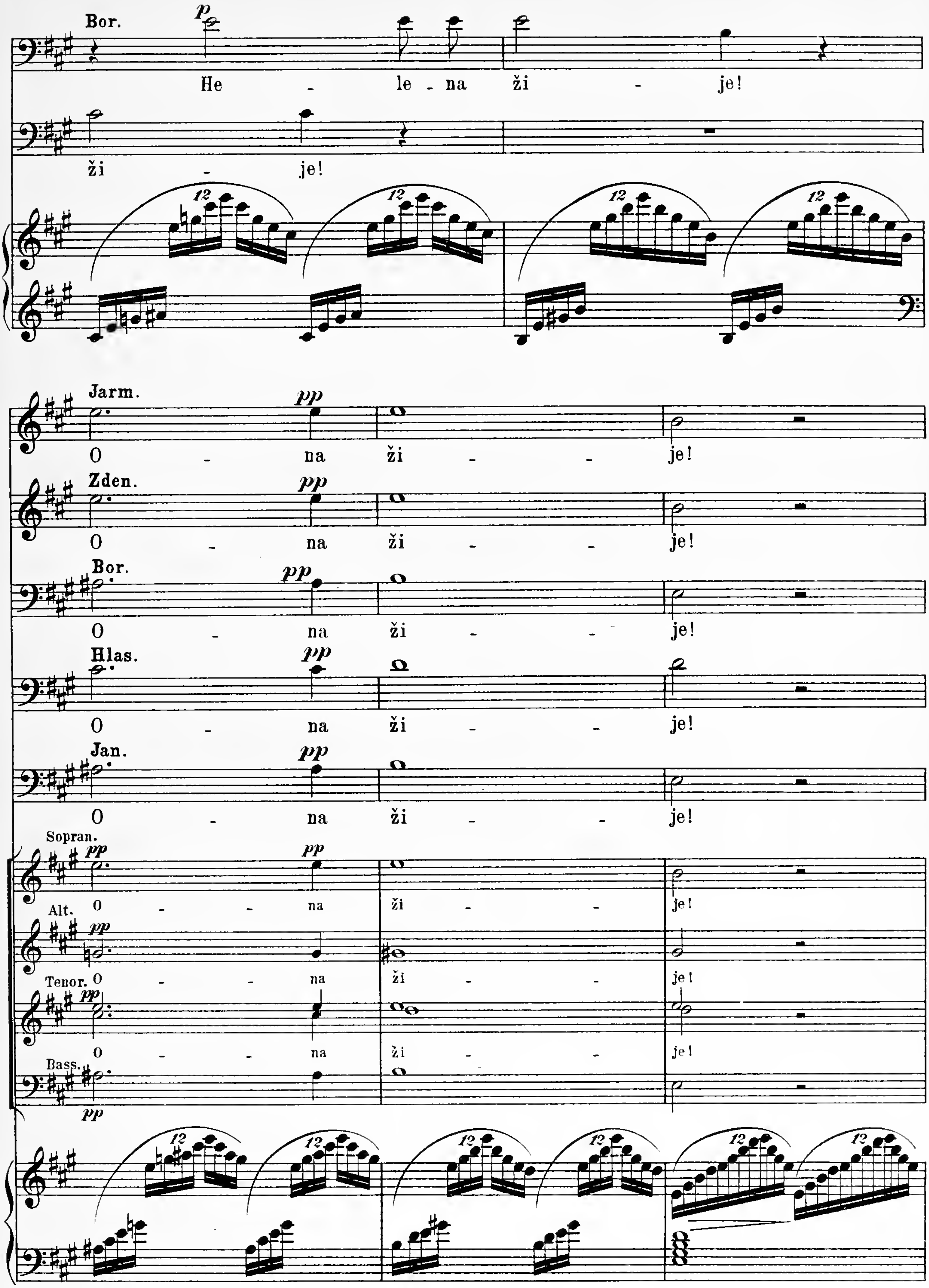

by k či - nům lep - ším vyšli ze Bla - ní-ku. A jejich
posel - ství to slav - ně zní: Ó žijte vlás - ce, žij-te
Slavnostě. (♩= 69.)
p
v smí ře-ní! Toť bla-há zvěst, toť blahá zvěst, toť padlých spa-se-ní!
Sopran.
O žij - me vlás - ce, žij-me v smí-ře-ní, toť
Alt.
Tenor.
O žij - me vlás - ce, žij-me v smí-ře-ní, toť
Bass.
ff
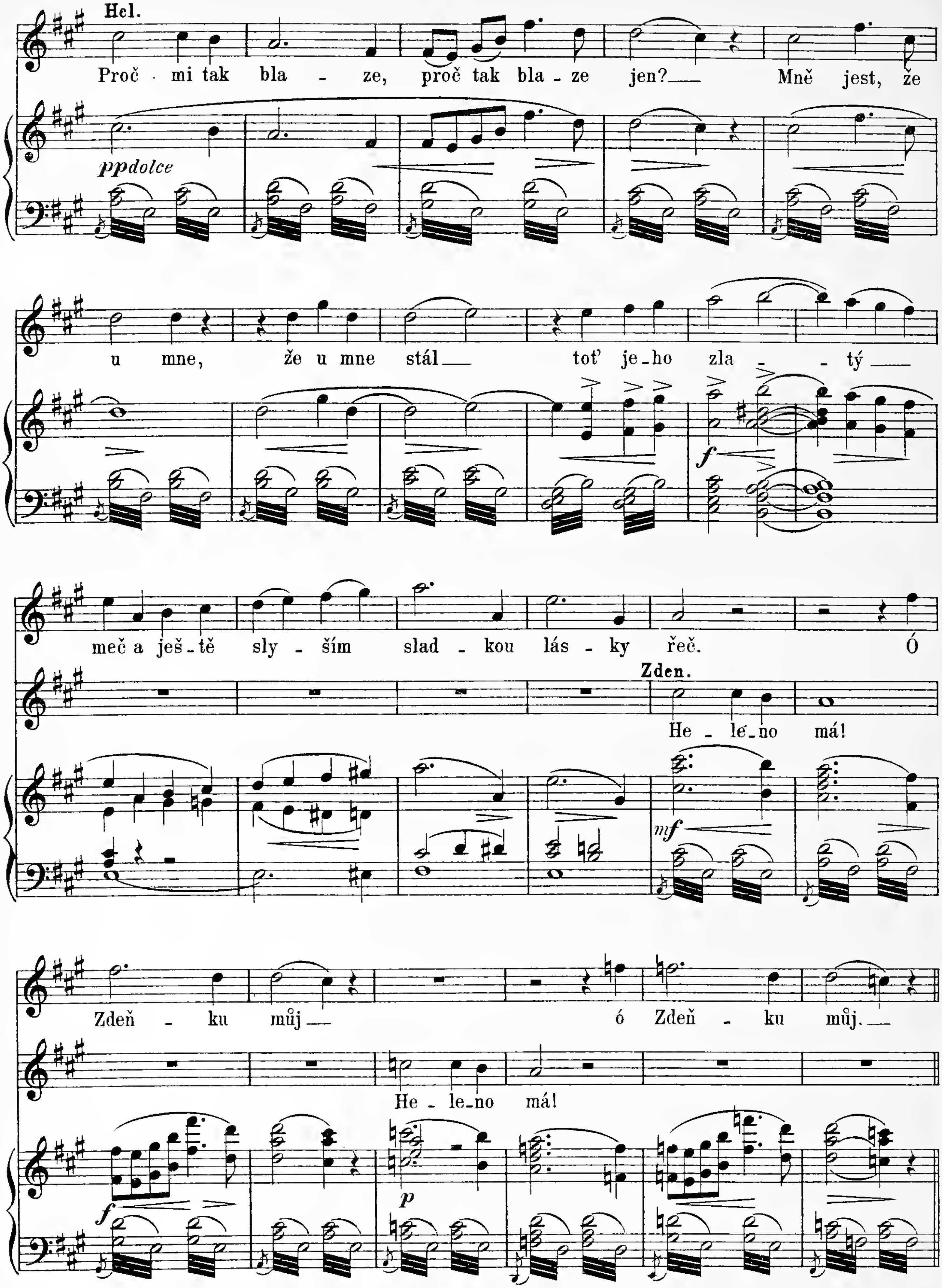

bla - há zvěst, toť bla - há zvěst, toť pad - lých spa - so - ní!
bla - há zvěst, toť bla - há zvěst, toť pad - lých spa - se - ní!
Allegro. (♩= 132.)
Bor. (ukáže na Helenu.)
Ha! pad - lých spa - se - ní! Tož hleď a spas!
Zden.
He - le - no! He - le - no! Ha!

Bor.
Ne - ná-vist ji sklá - la, zdaž
o - ži-ví ji lá - ska zas? Ó
klam!
Cadenza ad libit.
p
Zden. (u Heleny.)
Ta o-běť dra - há, jež tu sklá - na, tať lás-kou svatou k vlasti vzdá - na, tať
Molto Adagio. (♪= 60)
pp
lás-kou svatou k vlasti vzdá - na, k níž plá-la nad svou bla - že - nost.
f
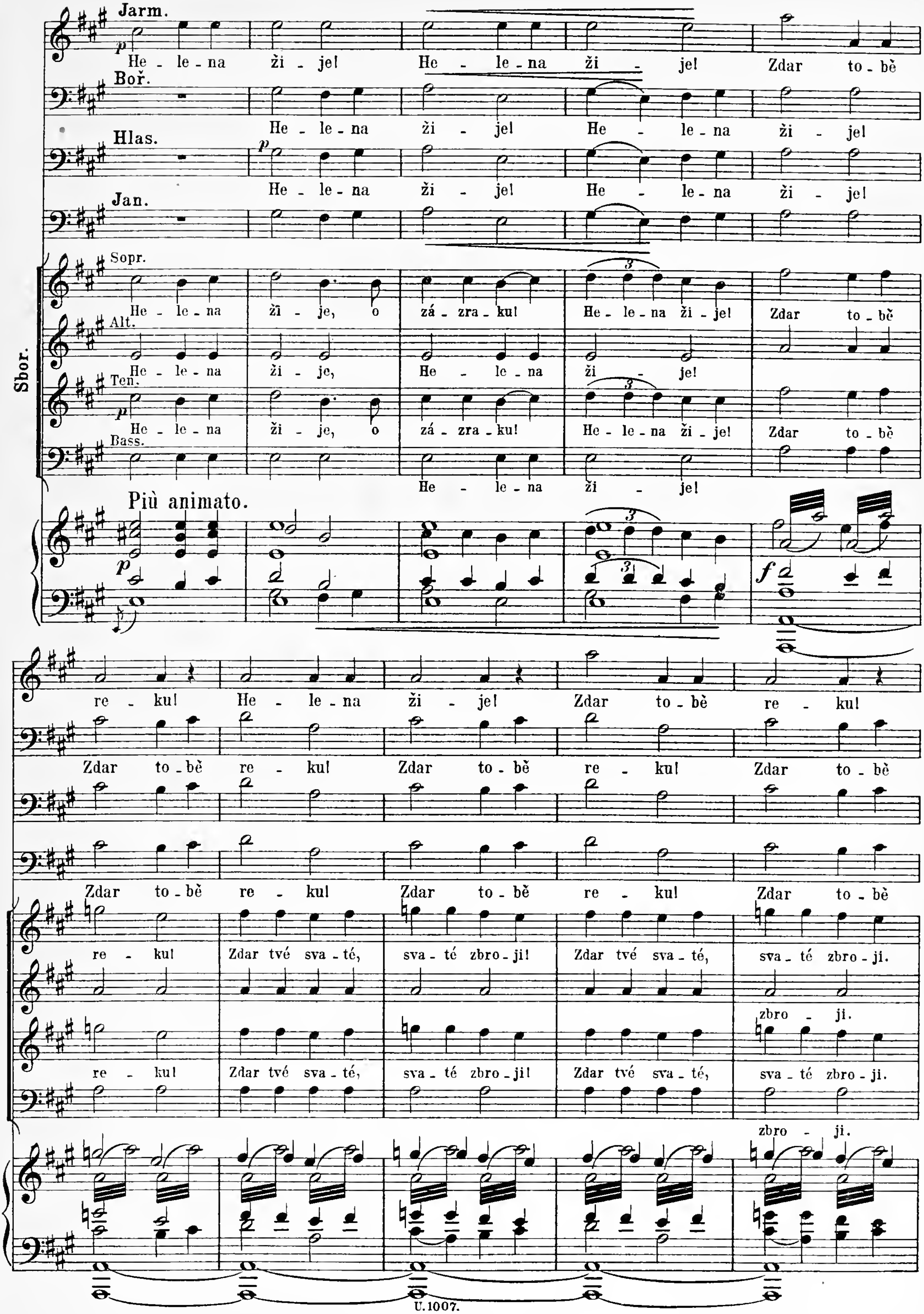

Andante. (♩= 76.)
Ó přij-mi vlas - ti, přij - mi ten-to skvost. Tys
bo - jo - va - la zla - tou lás - ky zbro - jí,
jež rá - ny ne-roz-sé - vá, a - le ho - jí,
tvá jest ta zbraň, tvá jest ta
zbraň. (Vloží Heleně zlatý meč do ruky.)
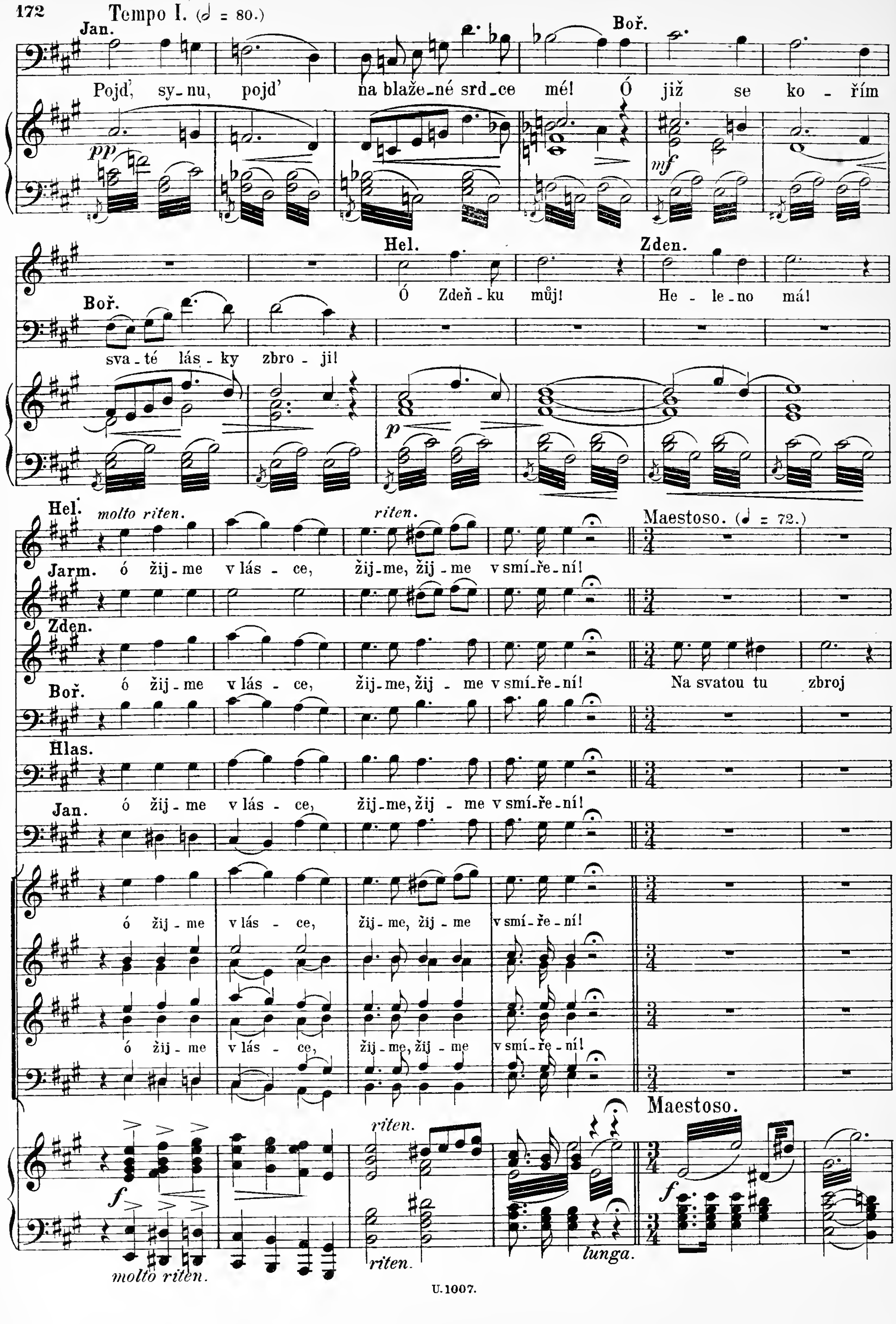

Zden.
(Vloží jí věnec z Blaníka na skráně.)
Jsemt' sla-bý bo-jov-ník; ó ví-těz-ko, ten vě-nec vez-mi v dík!
ppp
Hel. (vstane jako ze snů.)
Jak slad-ký byl to sen!
Allegro assai moderato. (𝅗𝅥=80)
ppp
12
Jarm.
p
He-le-na ži-je!
Jan.
p
O-na
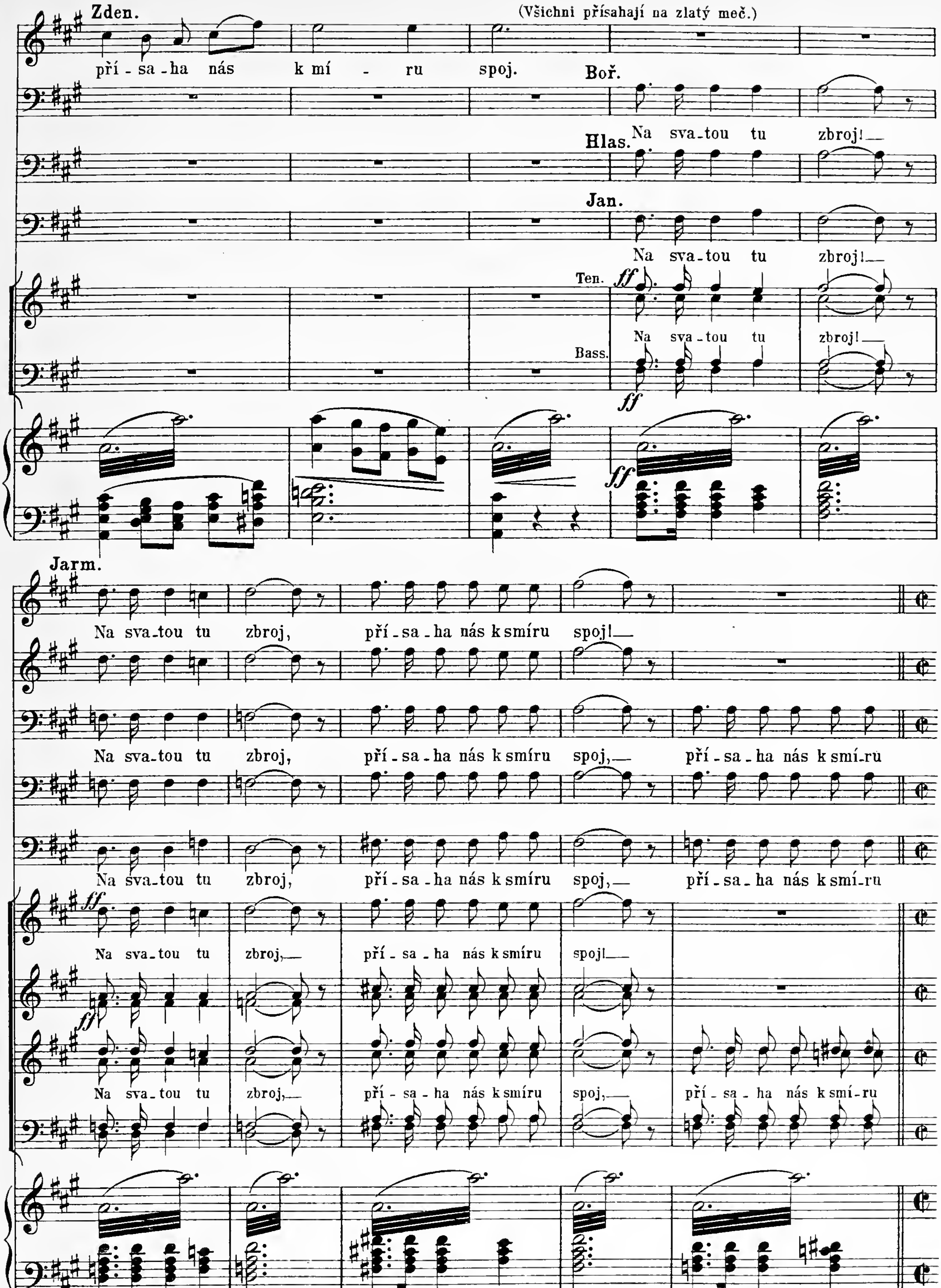

Bor.
p
He - le - na ži - je!
ži - je!
12
Jarm.
pp
O - na ži - - je!
Zden.
pp
O - na ži - - je!
Bor.
pp
O - na ži - - je!
Hlas.
pp
O - na ži - - je!
Jan.
pp
O - na ži - - je!
Sopran.
pp
O - - na ži - - je!
Alt.
O - - na ži - - je!
Tenor.
O - - na ži - - je!
Bass.
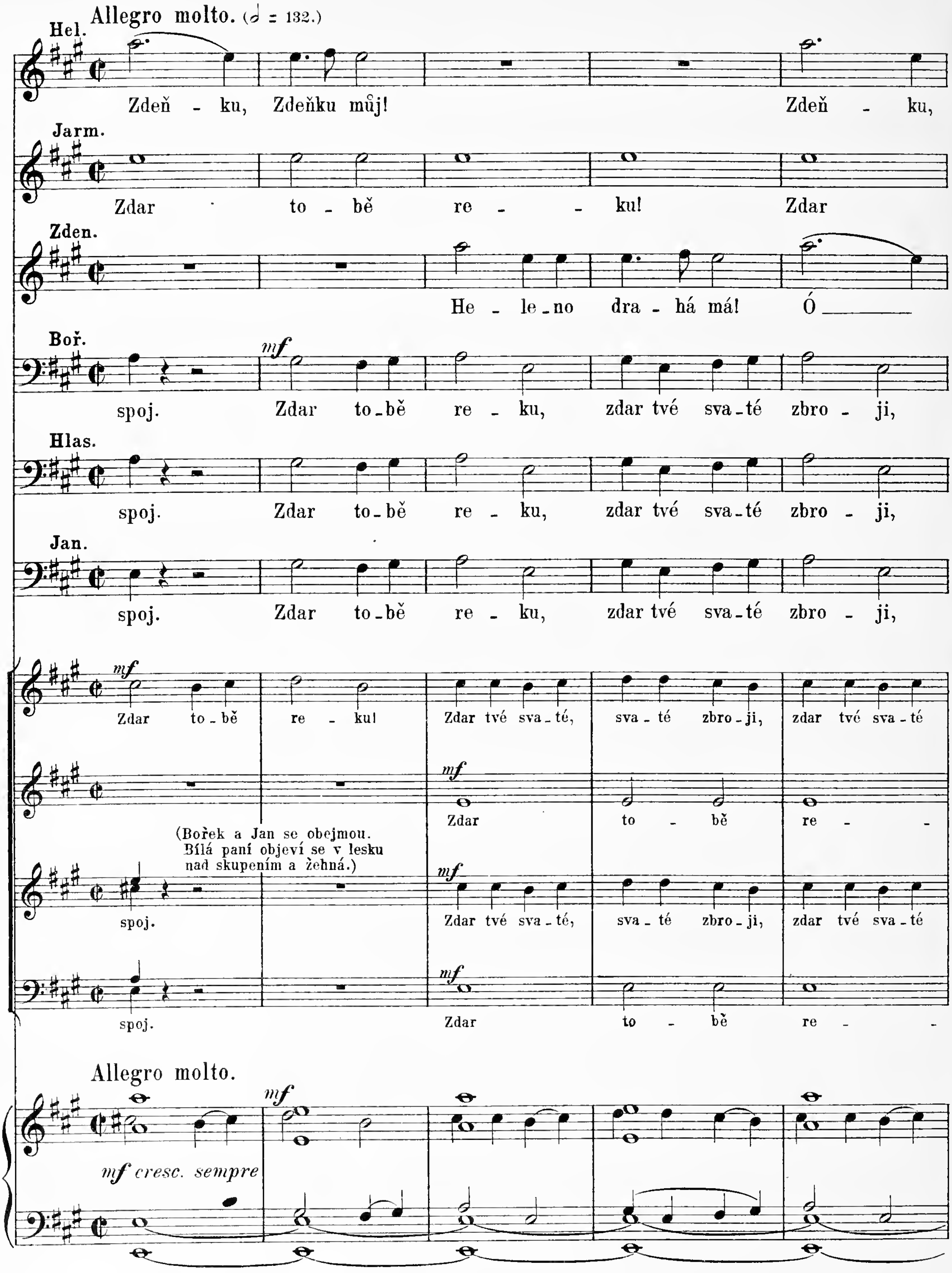

Hel.
Proč mi tak bla - ze, proč tak bla - ze jen? Mně jest, že
pp dolce
u mne, že u mne stál toť je_ho zla - - tý
f
meč a ješ_tě sly - ším slad - kou lás - ky řeč. Ó
Zden.
He - le_no má!
mf
Zdeň - ku můj ó Zdeň - ku můj.
He - le_no má!
f
p

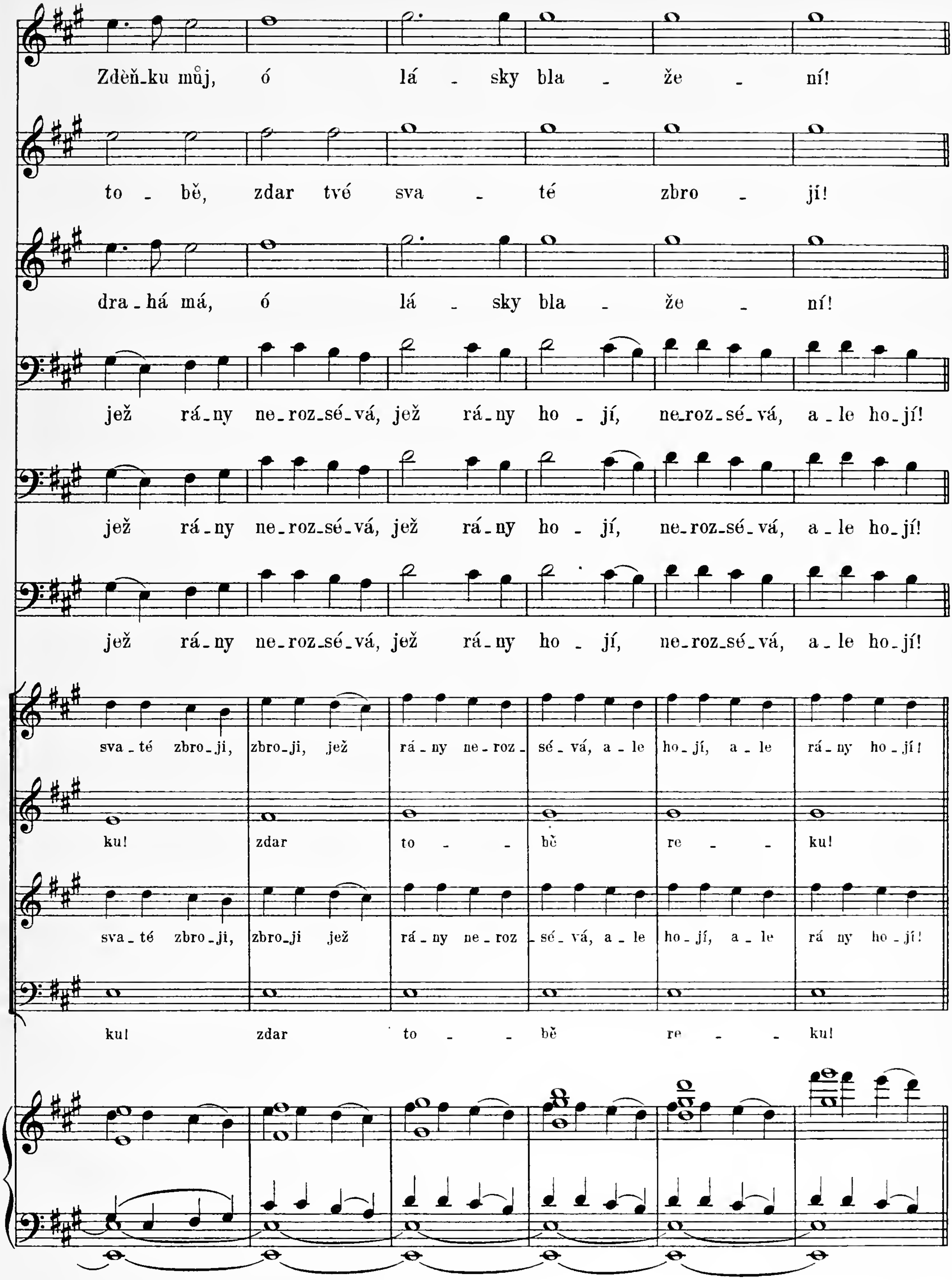
Più animato. (𝅗𝅥 = 132.)
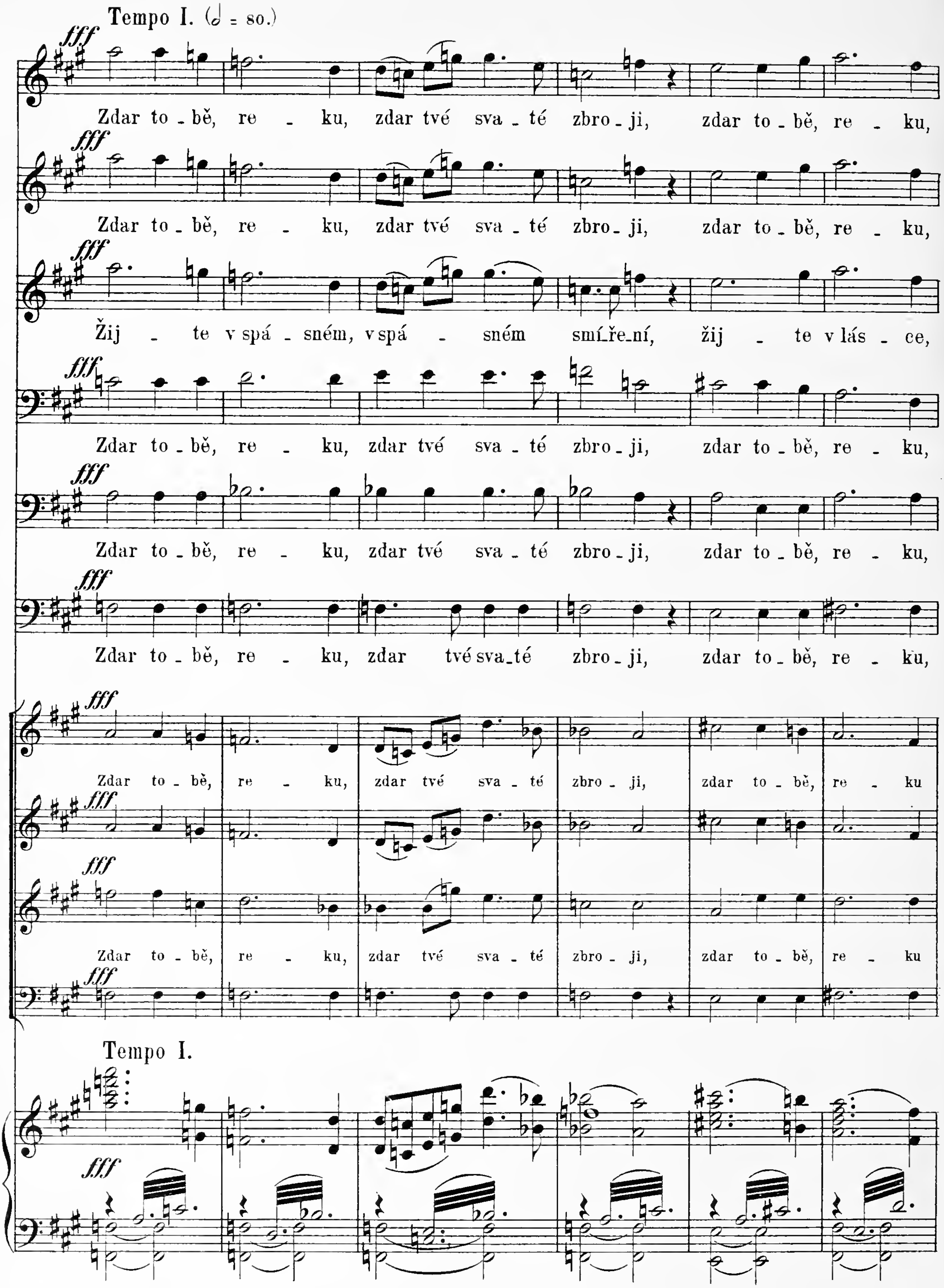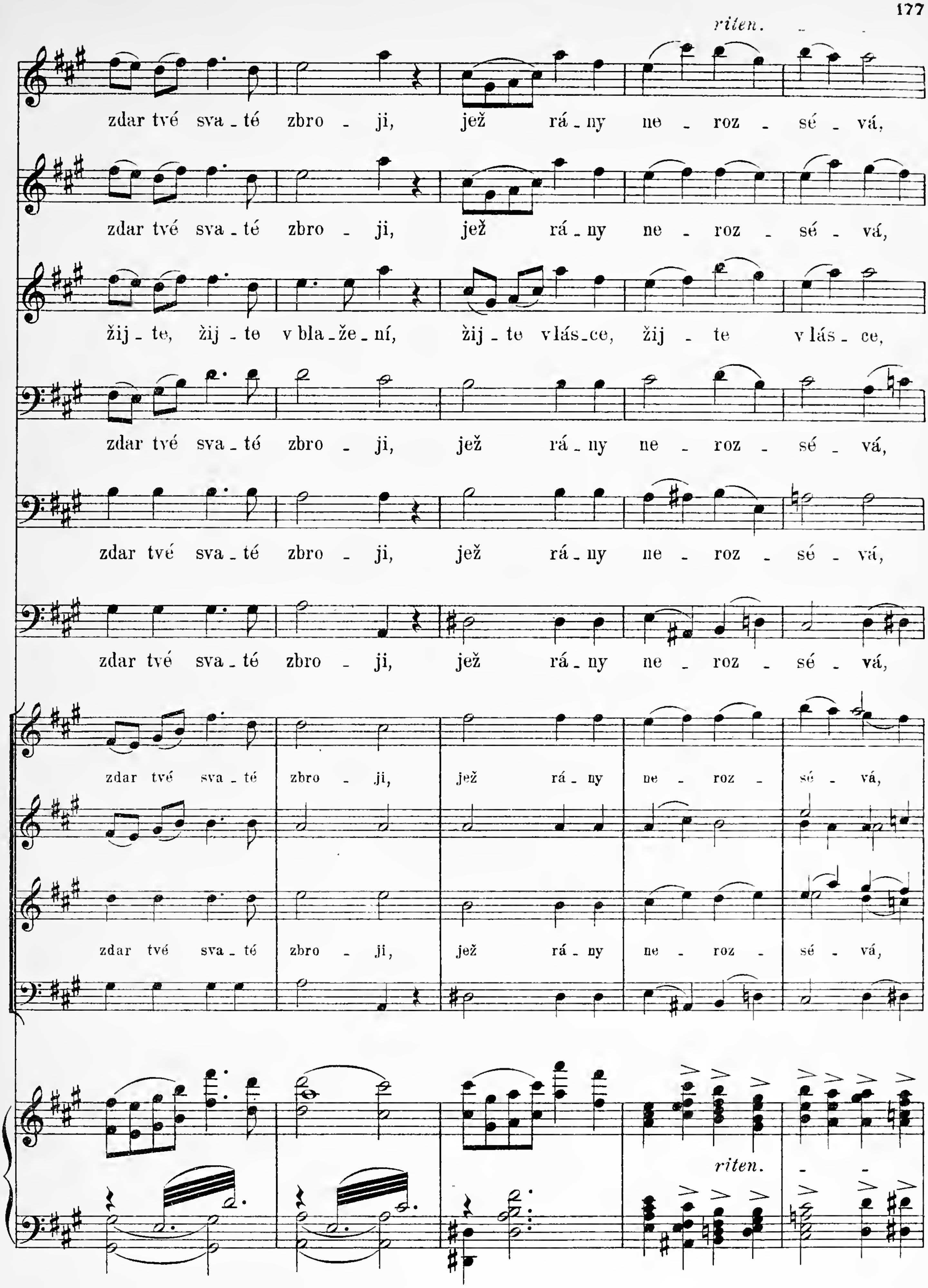

Tempo I. (𝅗𝅥 = 80.)
Jan.
Pojd', synu, pojd' na blaže-né srd-ce mé!
Boř.
Ó již se ko-řím svaté lásky zbroji!
pp
mf
Hel.
Ó Zdeň-ku můj!
Zden.
He-le-no má!
p
Hel.
molto riten.
riten.
ó žij-me v lás-ce, žij-me, žij-me v smí-ře-ní!
Maestoso. (♩ = 72.)
Jarm.
Zden.
Na svatou tu zbroj
Boř.
Hlas.
Jan.
f
molto riten.
riten.
lunga.
Maestoso.
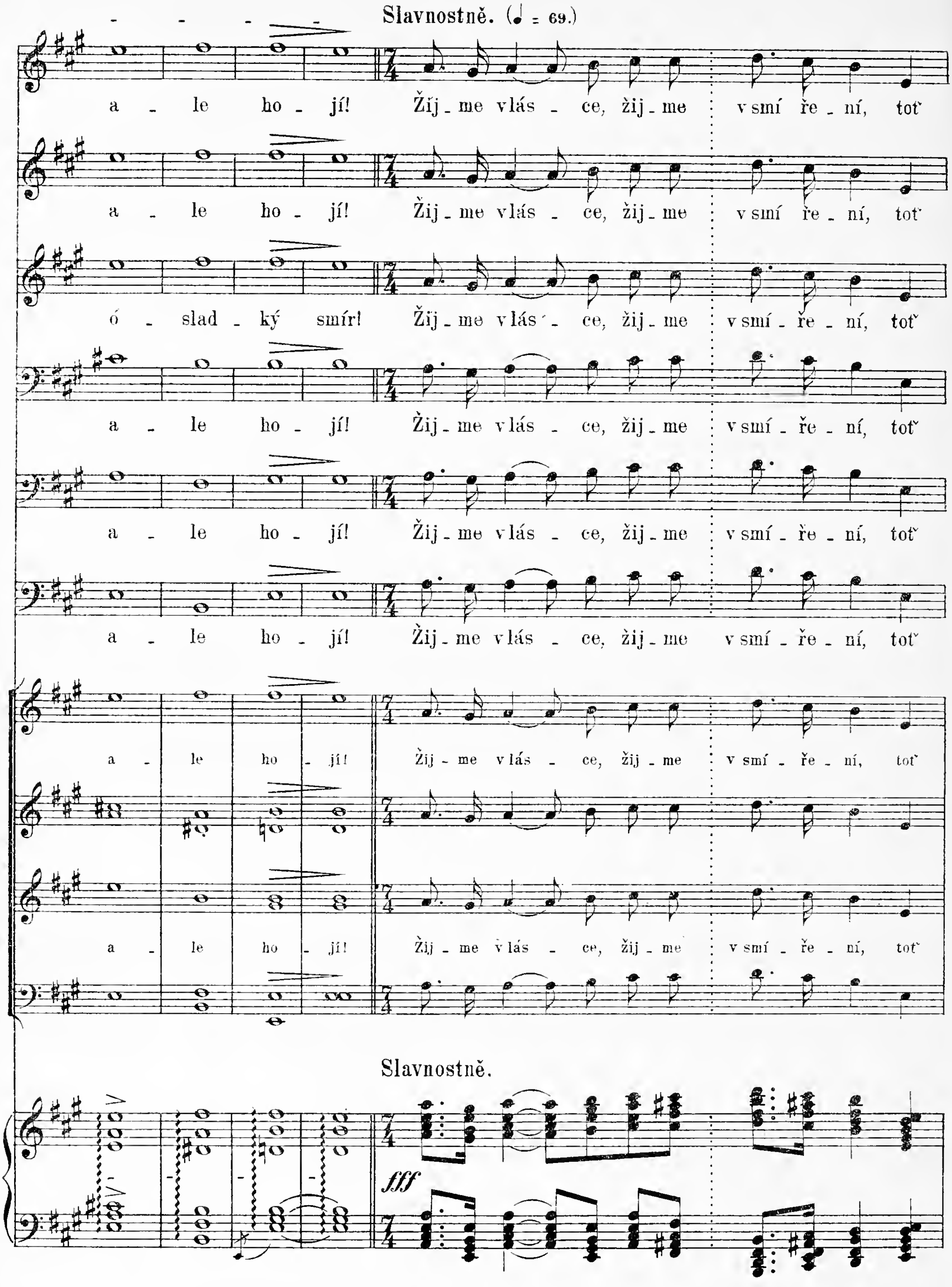

Zden.
(Všichni přísahají na zlatý meč.)
pří - sa - ha nás k mí - ru spoj.
Boř.
Na sva-tou tu zbroj!
Hlas.
Jan.
Na sva-tou tu zbroj!
Ten.
ff
Na sva - tou tu zbroj!
Bass.
ff
Jarm.
Na sva-tou tu zbroj, pří - sa - ha nás k smíru spoj!
Na sva-tou tu zbroj, pří - sa - ha nás k smíru spoj, pří - sa - ha nás k smí-ru
Na sva-tou tu zbroj, pří - sa - ha nás k smíru spoj, pří - sa - ha nás k smí-ru
Na sva - tou tu zbroj, pří - sa - ha nás k smíru spoj!
Na sva - tou tu zbroj, pří - sa - ha nás k smíru spoj, pří - sa - ha nás k smí-ru
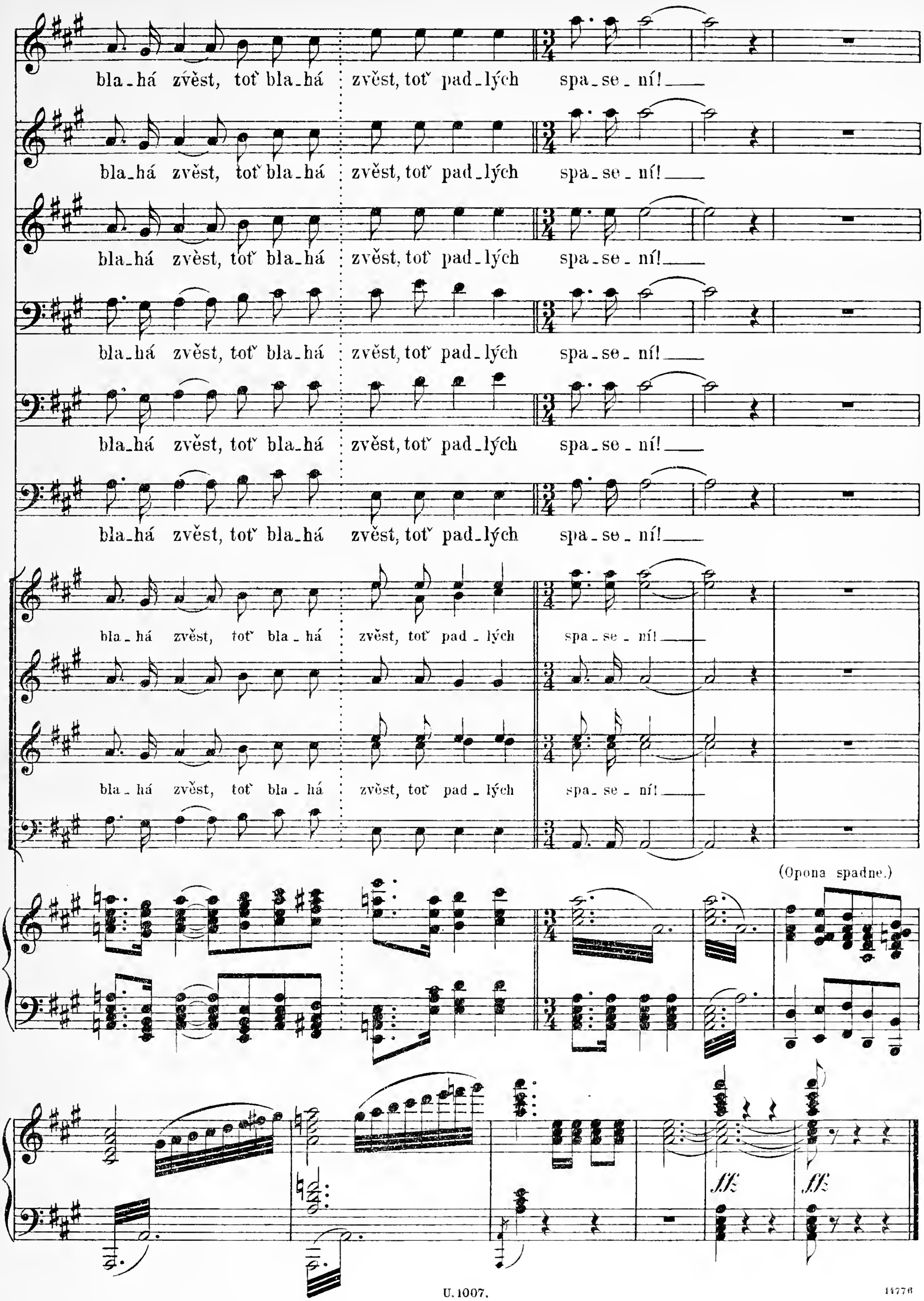

Allegro molto. (𝅗𝅥 = 132.)
Hel.
Zdeň - ku, Zdeňku můj! Zdeň - ku,
Jarm.
Zdar to - bě re - - ku! Zdar
Zden.
He - le - no dra - há má! Ó
Boř.
mf
spoj. Zdar to - bě re - ku, zdar tvé sva - té zbro - ji,
Hlas.
spoj. Zdar to - bě re - ku, zdar tvé sva - té zbro - ji,
Jan.
spoj. Zdar to - bě re - ku, zdar tvé sva - té zbro - ji,
mf
Zdar to - bě re - ku! Zdar tvé sva - té, sva - té zbro - ji, zdar tvé sva - té
mf
Zdar to - bě re - -
(Bořek a Jan se obejmou. Bílá paní objeví se v lesku nad skupením a žehná.)
mf
spoj. Zdar tvé sva - té, sva - té zbro - ji, zdar tvé sva - té
mf
spoj. Zdar to - bě re - -
Allegro molto.
mf
mf cresc. sempre

Zděň_ku můj, ó lá - sky bla - že - ní!
to - bě, zdar tvé sva - té zbro - jí!
dra_há má, ó lá - sky bla - že - ní!
jež rá_ny ne_roz_sé_vá, jež rá_ny ho - jí, ne_roz_sé_vá, a - le ho_jí!
jež rá_ny ne_roz_sé_vá, jež rá_ny ho - jí, ne_roz_sé_vá, a - le ho_jí!
jež rá_ny ne_roz_sé_vá, jež rá_ny ho - jí, ne_roz_sé_vá, a - le ho_jí!
sva_té zbro_ji, zbro_ji, jež rá_ny ne_roz_sé_vá, a_le ho_jí, a_le rá_ny ho_jí!
ku! zdar to - - bě re - - ku!
sva_té zbro_ji, zbro_ji jež rá_ny ne_roz_sé_vá, a_le ho_jí, a_le rá ny ho_jí!
ku! zdar to - - bě re - - ku!

Tempo I. (𝅗𝅥 = 80.)
fff
Zdar to - bě, re - ku, zdar tvé sva - té zbro - ji, zdar to - bě, re - ku,
Zdar to - bě, re - ku, zdar tvé sva - té zbro - ji, zdar to - bě, re - ku,
Žij - te v spá - sném, v spá - sném smí_ře_ní, žij - te v lás - ce,
Zdar to - bě, re - ku, zdar tvé sva - té zbro - ji, zdar to - bě, re - ku,
Zdar to - bě, re - ku, zdar tvé sva - té zbro - ji, zdar to - bě, re - ku,
Zdar to - bě, re - ku, zdar tvé sva_té zbro - ji, zdar to - bě, re - ku,
Zdar to - bě, re - ku, zdar tvé sva - té zbro - ji, zdar to - bě, re - ku
Zdar to - bě, re - ku, zdar tvé sva - té zbro - ji, zdar to - bě, re - ku
Tempo I.

riten.
zdar tvé sva_té zbro_ji, jež rá_ny ne_roz_sé_vá,
zdar tvé sva_té zbro_ji, jež rá_ny ne_roz_sé_vá,
žij_te, žij_te v bla_že_ní, žij_te v lás_ce, žij_te v lás_ce,
zdar tvé sva_té zbro_ji, jež rá_ny ne_roz_sé_vá,
zdar tvé sva_té zbro_ji, jež rá_ny ne_roz_sé_vá,
zdar tvé sva_té zbro_ji, jež rá_ny ne_roz_sé_vá,
zdar tvé sva_té zbro_ji, jež rá_ny ne_roz_sé_vá,
zdar tvé sva_té zbro_ji, jež rá_ny ne_roz_sé_vá,
riten.

Slavnostně. (♩ = 69.)
a - le ho - jí! Žij - me vlás - ce, žij - me v smí ře - ní, toť
a - le ho - jí! Žij - me vlás - ce, žij - me v smí ře - ní, toť
ó - slad - ký smír! Žij - me vlás - ce, žij - me v smí - ře - ní, toť
a - le ho - jí! Žij - me vlás - ce, žij - me v smí - ře - ní, toť
a - le ho - jí! Žij - me vlás - ce, žij - me v smí - ře - ní, toť
a - le ho - jí! Žij - me vlás - ce, žij - me v smí - ře - ní, toť
a - le ho - jí! Žij - me vlás - ce, žij - me v smí - ře - ní, toť
a - le ho - jí! Žij - me vlás - ce, žij - me v smí - ře - ní, toť
Slavnostně.
fff

bla_há zvěst, toť bla_há zvěst, toť pad_lých spa_se_ní!
bla_há zvěst, toť bla_há zvěst, toť pad_lých spa_se_ní!
bla_há zvěst, toť bla_há zvěst, toť pad_lých spa_se_ní!
bla_há zvěst, toť bla_há zvěst, toť pad_lých spa_se_ní!
bla_há zvěst, toť bla_há zvěst, toť pad_lých spa_se_ní!
bla_há zvěst, toť bla_há zvěst, toť pad_lých spa_se_ní!
bla_há zvěst, toť bla_há zvěst, toť pad_lých spa_se_ní!
bla_há zvěst, toť bla_há zvěst, toť pad_lých spa_se_ní!
(Opona spadne.)
ffz
ffz